

Papp Tibor

Vendégszövegek (n)

Össze~~gyű~~jtött versek és vizuális költemények 1957–2002

ister

Papp Tibor
Vendégszövegek (n)

ISTER KORTÁRS ÍRÓK

M e g j e l e n t

- ANDRÁS SÁNDOR: *Szerelem* (versek, esszék, 2000)
BERKOVITS GYÖRGY: *Abreál* (színművek, 2002)
CSAPLÁR VILMOS: *Semmit, örökké* (rövidprózák, 2000)
CSIKI LÁSZLÓ: *A hely szellemei* (színművek,
filmforgatókönyv, 1998)
DOMONKOS ISTVÁN: *Kormányeltörésben* (válogatott versek, 1998)
FERDINANDY GYÖRGY: *Gyönyörűen tudott fütyülni*
(novellák, 2001)
GÉCZI JÁNOS: *Tiltott Ábrázolások Könyve I.* (regény, 2001)
HÁSZ ERZSÉBET: *Kiűzetés* (regény, 2002)
LACKFI JÁNOS: *Két csavart szaltó* (két kisregény, 2002)
ONAGY ZOLTÁN: *Szerelmeskönyv* (regény, 2001)
PETŐCZ ANDRÁS: *A napsütötte sáuban* (versek, 2001)
TANDORI DEZSŐ: *Sohamár. De minek?* (esszék, regénybe
foglalva, 2001)
TEMESI FERENC: *Az éjjeli utas* (tárcanovellák, jegyzetek,
esszék, 2000)
TORNAI JÓZSEF: *Leszálltam anyám öléből...* (esszé és
önéletrajz, 2000)
ZALÁN TIBOR: *Lassú halált játszik* (versek, 2000)

E l ő k é s z ü l e t b e n

- GÖMÖRI GYÖRGY: *Garrick monológja* (új versek és fordítások
angolból)

Papp Tibor

Vendégszövegek (n)

Összegyűjtött versek és vizuális költemények 1957—2002

ister

Budapest 2003

A kötet
a NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG MINISZTERIUMA,

a NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM

és a MAGYAR KÖNYV ALAPÍTVÁNY
támogatásával jelent meg.

© Papp Tibor, 2003

© ISTER Kereskedelmi, Szolgáltató és Kiadó Kft., 2003

Zsuzsának

1957—1964

SÁNTA VASÁRNAP

SE SZIRMOM SE HÁZAM

vizeket jártam a hátán a bálnán utaztam úsztam párkányos hátán álltam nem volt se szárnyam se szirmom se házam párkányos hátán álltam hagytam hús volt a föld is alattam eladtam adtam lopták a bálnát párkányos pikkelyes hátát bőrből hasított szárnyát vizeket jártam álltam éltem se érdem se szégyen

VÉDHETETLEN

visszamész árnyékod felé
mielőtt bemocskolnak
visszafelé neki a falnak

ellapulsz és kemény
kövekhez préselődsz
cserepes félelem eltetőz

kő a testben test a kőben
halálod elkésve csattan
szégyened már mozdulatlan

SZORONGÁS

szememben az őr
szememben a határ
torkom teletömve

kezem fogja az őr
kezemnél a határ
fülem megszaggatva

házelőtt áll az őr
házelőtt a határ
lábam befalazva

SZÉTHULLT A VÁROS

Parázslanak a csillagok az éj hamujában,
befejezetlen templomok állnak a feltépett téren
s közöttük siváran
a füvek karja ég felé mered.
A templomok kapujában
tulipánok vezekelnek.
Fejükre az őszi szél
fekete leveleket kerget.

Széthullt a város.

Néma ágyán
szétlőtt mellel fekszik
a halott szivárvány.

NINCS ELŐTTEM ÚT SEM

négy fekete csődör
tűz-gombját elűzte
fény-haját elfújta
napot az egekről
kőbarlangba rúgta
kőbarlangnak mélyén
kővé szárította
éjszaka setétjén
vakká vakította

négy fekete csődör
négyyszer szelet zavar
patájuk felsebez
árnyékuk eltakar

feketeség ragad
hajamra szememre
csontjaim lyuggalja
ereim ollózza
tapad a kezemre
nincs előttem út sem
sas-látta vad-járta
nincs előttem ösvény
vezető barázda

EMLÉKEZÉS

már nem nehéz már nem nehéz
csont-velőmben zöld penész
sebész kezében penge kés
mint jég-hegyek a dermedés
két szememből összenéz

szippantó zöld-vizű forgás
úszik a jószagú forgács
cseng-csobog hab-hajú pénz

éhség kése vés
és elfogy a szégyen
izzadás rettegés

A PUSZTULÁS HORGOT VETETT

A pusztulás horgot vetett a számba.
Vérem sűrű sodra, izmaim ereje,
Rángatózásom-csapkodásom mindhiába.

Két éle egyre mélyebbre vág.
Vas-karmokkal térít maga felé;
Roppannak gerincemben a csigolyák.

Fáj. Hasít. Szaggat.
Betölti a négy fallal körbezárt teret;
Az idegek ösvénye
Minden tagomba elvezet.

Lógva-harapva csapkodó,
Életre-halálra
Horgot vetett a pusztulás a számba.

ZÖLD ESŐ

zöld eső zöld eső
földet-tépő föld-verő

égből futó égből bukó
szemem kelyhén lecsorduló

kocsonyásan alma-ágon
miért lógok a világon

fojtogató kén-hitű
tőr-dobáló száz kezű

fél kezemben terhes bimbók
csillag-szájon sose nyíló

föld-izzasztó föld-szegő
gyümölcs-tépő szédítő

csáklyát vető ág-törő
hegyes szarvval öklelő

zöld eső zöld eső

ÖT CSENDELET

1

koponyámon torony-cirádák
kanyargó vonal-barázdák
élettelen

2

cseréptálon ha bordáim drót-fésűje szárad
falra lapított asztalon
nézzétek milyen fiatalon

3

tégla issza fel két kezem
kifeszített két karom
a tűzfalon

4

ökör-halál: hosszúkás állkapocs a ház előtt
fehér és vértelen
nincs több hatalmam: szégyenkezem

akaratos
szemhéjaim leborulnak
golyók vonulnak – reménytelen

KAPUK HOVÁ NYÍLTOK

volt is apám aki nemzett
szennyet hagyott múltat hagyott

olcsó pénzen árult

nézett fogott sose látott
dűlnek össze évek számok

mikor hív majd vissza?

anyám hordott mint az ólmot
munkabérét magam-bőrét

mikor kéri vissza?

*

szemem puha kalács béle
csontom héj már alig védi

kérjen aki éhes

*

kenyér kéne fedél ország
tisza tűzzel tiszta füsttel
kapuk hová nyíltok?
üres kehely néz a napba
vér sincs benne bor sincs benne
eret vág a kényszer

körbe-körbe siet a szél
járok-megyek én is vele

utam kőfal állja

ELLENEM SZAVAKKAL

gyorsan sodrott pörgetett
cérnaszál az életed
túlvilág alvilág
ollók éle összevág

madár

pihen már tudja már
föl se kél föl se száll
égig többé nem repül
nem nyilik nem kopog
csőr helyett jégcsapok
kőhöz ragad odahül
felborzolt hallgatag
koporsó tollazat
csend-toronyba menekül

III

összezúzott olaj-korsó
törött kehely álom-borsó

ország-világ határok
tojás-gránát kocsányok

görényszagú harckocsik
GRÁNIT MÉSZKŐ DOLOMIT

VÁLTOZATOK EGY ÉJSZAKÁRA

I

azelőtt nem voltam
azután nem leszek
kezemből parló emlékezet
homokja csordogál
köröttem tág a rét
ha lenne rét
ha lenne fű

II

nézd a pengék táncos élet
szikrák szűrnak bőröd alá
ág lecsaphat tüske verhet
benned nyílnak szét a vermek

földek jönnek: tarló szántás
erdők jönnek: tölgyek bükkök
hajló réten sáska törtet
hátam belegörnyed

III

elhagyva ezerodvú fészket
dermedten figyel a levegő
baglyok guggolnak az asztal körül

középen a hideg legelészik
hosszú fehér csendet áraszt
riadtan szilárdul csíkokba a vér

ALÁZKODÓ ÉNEK

fordul csapkod testem a partra vetett
zárt koponyámban még
rendben zúdul a víz
forgó szél haragítja az ablakokat
sikló friss levegő
pörlekedő uszonyok
s rámájából a nyíló szem kiszakad

lengő nagy vizi termék termék után
földobtam magamat
párás két szememet
tárt szájában tartja a földet az ég
ajkam nyitva pihen
hangyák másznak elő
titkom szálait oldozzák szanaszét

isten nincsen lenn halak ős-mezején
tányér széle hasad
ketté törve az arc
ajkát földerítőn oda nem fúj a szél
fejjel földbe szorult
lábán zöld bokor áll
reszket s önti a vérét mind aki fél

ó ami bennünket még összeszorít
mozdulat örlő száj
megközelítő szó
ó ami eltemet engem fátok alá
pőren ez vagyok én
végső társ-keresés
nélkületek már nem vágyom sehová

ÉLŐSÖVÉNY

I

Azért vagy kút a folyóban, hogy forogjon benned örvény,
azért vagy almafa a kertben, hogy az árnyék körüljárjon, asszony
is azért lehettél.

Kétségbeesés áztat téged zöld vizével, összefolyik a föld
az éggel, szemed a száddal, nem tudsz megbékélni a pusztasággal,
ahová kerültél.

II

Kardvirág-testű hová mentél? – lángoló hangok zuhannak
mögötted mintha égő madarak hullnának ernyedten, alvadón –
nem tartják őket remény-szárnyacsókák magasban már, a víz felett,
ami tátott szájjal várta őket évekig.

Az ürességben mindenki önmagát dicséri, szárán-alvó
életemet senki se kéri! Ó, kegyetlen vagy, mint a vakság! Téged
látott egyedül szemünk s most nem vagy sehol.

III

Hallgasd meg őket! Ott állnak, középen, két erdő között
görcsösen nyújtózkodók. Sétálj el mellettük, mintha bordáid ko-
sarában a megértés gyümölcsei... Egyszerre sétálj mindkét oldalon
elhajló árnyék.

Támasz nélkül kétoldali szélben. Ők állnak ott, élősövény
két világ között és hét éve már-már mozdulatlan.

HOMLOKOM MÖGÖTT

I

két szemem között homlokom mögött sohasem látott
alvó földrész parttalan folyók nagyon mély tengerek ismeretlen
mezők lakatlan házak kétségbeesés és szeder-bokor

szétnyíló koponyám szakadó gombaernyő hegyi réteken
sárgán hó szítál gomolyog az emlék – füst a felhő

kesernyés szűzföld lapul a homlokom mögött végtelen
kiterjedés ösvények átlátszó vizek alatt reménytelenség kuszált
útjai s elájult halak

II

szélben repülve sovány ministráns-gyerek nem látszik
csak az árnya nagypénteki kereplőket forgat kezében hallik a
hangja délen mintha háztetőn golyacsőr verődne

szárnyon vesződve dühöng és szédeleg egyedül minden
levegő ellen nem látni rémült szárnyalását ahol már tő sincs fák
se emlék mintha üresség lenne az öröklét

IN MEMORIAM

Addig vártunk míg a felajzott testi egészség ép sebesültjei
lettünk! Csont-madarakkal játszó! Addig túrtuk az állat vágyát míg
a szorongás felgyújtotta, az éhség felköltötte erővel.

Áldozat? Ő nem az!

Tigrisélvezet ordít bennünk. Tornynos erények dűlnek bennünk állati szomjba zuhanva. A szégyen arcunkon könnyököl bambán.

Egyedül van a győztes?

Ő nem az! Átlép lénye határán. Fecske szemével csapkod. (Könnyed csend, zuhanást-követő-buta-csend ül rajtunk.) Sértett szárnya lezárja a füst-színű testet.

Két sorban csupa tátott száj vár szemben a szájjal, nemcsak azok, kik gyűlölködnék s azok, kire árnyék vár, hanem ők is, akik józansággal élnek, esendően.

INDULÓ GYÁSZ

fölszáll a ház és földön marad a füst és ablakok nyílnak rajta ajtók rajta haladva észak felé

azon keresztül látom őket mind feküsznek s villan közöttük most is félelem

lassan mint folyóban a folyó gördülnek a füstben – visszafordulván az időben hogy újra fogantassanak mert apáiknál nehezebb napokat éltek több tisztaságot

itt hömpölyögnek hazugság-vájta szemmel
elszökőben

itt hömpölyögnek ők a fűben

fellebben az ablak rése azon keresztül látom őket

úszva összefonódva egyre nőnek – nagyobbak szebbek annál aki részegen csinálta őket

ÉVFORDULÓ

kezek egyedülléte, fogak társtalansága, fülek üressége, hanyattfekvés hosszú magánya

ünnep

úgy kezdődik ez a szürkület ahogy a négyfelé lehorgonyzott föld is elszabadul, ahogy égtájak kötele elszakad s forognak oszlopok drótsövények falvak

északtól délig örömben – tanácstalan a rémületben

*

kettéhasadt fekete alma! világ almája! hintázó félgömb
csillagok között! kard éle pendül kova-köves égen
föllángol légyszárnyú ablakom is

TEHETETLENSÉGÜNK

nincs kivel szót váltani a fák között
önmagunkat is tüzelve, összeölekezve, visszahajolva a
lányhoz, lány combjához meredve – körbe-körbe jár a képzelet

*

hol a mi szégyenünk almáskertje? hiszen mi magunk is
almáskert vagyunk befelé hajló ágakon vörös gyümölcs és érlelő
sugár tehetetlenségünk

*

honnan szabadultunk? összehurkolt futónövények? – csak
ébrednét menti nappalainkat mert a mi világunk az alvás

*

hány szál zsinór hurkolódik bennünk? hány szálat látunk
lehúnyt szemekkel? drótra-fűző álom: egymás mellett száradunk
mint a dohánylevél

A SÖTÉTSÉG PIHENŐ PADJA

átfúj a szél a tárgyakon
barátaidat védj az ágakon

karizmok olaj-bogyója
ujjbegyek cseresznye-fürtje
vállak kupolája
zsibongó föld-darab
visszafelé rohanó halak a vízesésben
kövekkel gördülők a vízmósban
fej nélküli porontyok az asztalon
kibelezett halak a kés alatt

csattogó madárcsőr az a győzelem
csattogó madárcsőr az a veszteség

halott-arcok és tigris-arcok
győzelmes fekete napraforgó
tisza testek üresen lógó
fej-virága

közöny vize a korai pusztulásra

én-szégyenem!
halálomkor legyél legteljesebb
amikor összeomlok: tökéletesebb
amikor összefagynak az erek: csillogóbb
óráim jöttén mint a kiscsikók
legyél táncosabb
– szégyen a halál – legyél makrancosabb
sötétség a koponyámba beszakad
én-szégyenem! mint tűzhányón a tavak
simulj sebeimbe és ülepedj
halálomkor legyél legkegyetlenebb

utóhang

hogyan önmagunktól meg ne undorodjunk
beleek tekerednek az autókerékre
sínekre fekvőt altat a zaj
baba-szemű csendben zuhan a tüdő
a test-kosár

ÖSVÉNY

ó, nyugalom esőcseppjei
mossatok okossá
csak zápor hűtene vissza utamra

az estének szaga és színe van itt
hold és nap a szemembe égett
ágyam fölött a lombok összeérnek
fényszóró ijesztett még egyszer halálba
a hűvös árok innenső felére

SÁNTA VASÁRNAP

szárnyaimat összekaptam
estem zuhantam

már akkor is
forrt a víz
földnek futottam
 égett a fű
barlangba bújtam
 fojtott a füst

mintha idenőttem volna
bél-görbe sikátor kijáratánál
kétméteres pózna

szó-verebek
szárnya
bántja
a torkom

várhatnék akár egy bodzafára
csont-bozont ága
tartja rügy-szemét
a szája kék
forogva pörögve lép

mégiscsak jön felém
átlép az árnyékok fején

messziről fölmér

homlokom le lenne szögezve?
belelapul orrom is
a mozdulatlan csontkeretbe

várhatnék nőre is a sarkon
ezen a sarkon
kocsonyás-mellű feketére
pipacs-piros szemérem-rése
mint a vércse
mint a tócsa
öröm szatócsa

csavargó örvény
a törvény

szikrázik kék posztója
ásít

a puha szájú éjszakának
harminckét foga hiányzik

fekete teheneket legeltetek
csípi őket
csillag-potrohos legyek
azokat hajtom

denevérek szárnya a járda
gerezdes és alkonyati szürke
mintha velem lenne
földhöz gombostűzve

vas-kutyákat őrzök
hullatják a szőrük
nyüszítenek

fényesítem az orrukat
keressék a kő-kutat
amelyiknek sír a vize
s zöld is

minek is állok

sánta vasárnap
másznak
a házak

repülhetnék egy arasznyit
lehetnék békegalamb is

béke-béka

honnan és kié a
zászlóm

szélességem hosszúságom
van két átlóm

jobbról is balról is
ajtó

aki belém nyit?

falásnyi szalonna
s egy képkeret
(abban volt régen a madonna)

itt vagyok
véletlenül
és kegyetlenül

mintha felelni se tudnék
mintha nem lenne mit

túl a fény-pászta örvén
messze Hajdúböszörmény
emlékek téglájában ég el
mint fehérkében néger

sajt-arcú bögre
ballag
zörögve
mint a hold

átlép az árnyékok fején
jön felém

fél-sötét van

(mint amikor lét volt és nem-lét és
szakadatlan nemzés
nyúzták

ölelték egymást

gyötörték

föld-anyánkon feküdt a hím-ég
gyökere volt a csillagoknak
fű között napok haboztak
ős-ködök legeltek mint a zsiráfok
mindenféle égi-földi morzsát
halomba hordtak az üstökös hangyák

görnyedve jártak anyjuk hasán
apjuk alatt
holdakba botladoztak az emberek
föld és ég között
a tengerek
világ-nagy szemében
bozontos virágot lóbált a szemérem)

valahol megrekedt a nyári fény

szikrázik kék posztója
jön felém
lábai alatt kövek
foszló aszfalt-szövet

ki érti meg?

várhatnék másik nőre
leülhetnék a kőre
vödörnyi mellén
vágott mellény
leülne ő is mellém

szálfa
a sarkon
leásva

anyámat érzem a föld felől
kő-homlokú völgy mélyén lucskos árnyék
fény-indák lebegnek
vágy-szőlőkacsok integetnek
felbúvó ujjak fonnyadtan visszaesnek

forog a malomkerék
forog a tányér
lebegnek
integetnek
forog a malomkerék
forog a játék
lebegnek
visszaesnek

tenyér pörög
a sejtek bennem mint a hörcsögök
a házak rajtam mint a cethal

és ha kérdez?
ha lát?
ha szól?
ha néz?
ha hallgat?
ha nem jön?
ha nem néz?

itt álok
véletlenül
és kegyetlenül

sánta vasárnap
szállnak
meztelen
ágak
árnytalan
egek
szelnek

a telefondrót
levágott
végtagokat
szállít
rettenet sója virágzik

Péternek is tátva a szája
s mondá az Úr: E KŐSZIKLÁRA

(fehérre vakolják szememet a percek
az utálat hámlík
a félelem...)
ÉPÍTEM A VERSET

FORGÓ ÉGTÁJAK

I

Parti olajfák mellbimbója leszárad
a lányok
mellbimbója leszárad
erősebb nálam a szél is

átok borítja sütőtekenőm kosaram kalapácsom
földi ekém szántó lovamat szekerem s boronámat
többől tépi a fákat – ritka vetésem is omló
átok-esőn ért éheket oltó búzahalálsszá

fojtana fájdalom inkább!
méhünk néma gyümölcsöt
hajt földünk vizenyőset – – –

titkaim ázó völgynek könnyebben kibeszelném
oly nagy az álmatlanság fénye

remény-hamisító
testek fordított szeretése – nyílnak a záruk
önzés lusta vizében hűsöl emberi szándék
lepke-halál – a papírral fojtott állat esetén

oly sokan állunk meztelenül
szaporodva
ijesztőn
mégse fogad karjába a föld!
s hol a város? a fekvő
férfire épült tornyok? utcák ostora? sáncok?

ostoba
hőscincér ciripel hullámszik a búzavetésként
élő emberiség (mire elvonul onnan a felhő
szűrős emberi tarló)

úgy ciripel hogy ovális
cincér-testéből kiszakítva a hangot: üresség

*

én is töletek indultam
szemetek mezejéből
gombolyodó ösvény vezetett – kifutottam a keskeny
térből

útjaim elvesztő-vezetők – mindig menekülő
sávok előttem
a lét–nemlét partján kanyarognak
gyors szakadékok iránya merészségemnek a bére
önvesztésem vak zuhanás égés aszalódás

*

csattoghatna a szikkadt mák-fej ünnepi hangján
csilloghatna közöttünk érett alma
patakzó
gránát-alma vörösbegyű
ó kirepül kezeinkből
elhal a lombos petrezselyem
holdas tulipánok
nyílhatnak arányos kelyhekben csobogással
tisztá mező levesében úszó sárga virágok
roppanhatna kakukkfű
bodza-gerinc
szagosító
éhes testű
néha gyümölcsfa gyümölcstelen ága

*

rézzé dermed fönn az egek szeme szem-puha kékje
vassá sarkak szirtje alatt a mező – hegyeinkre
nem hull tiszta eső és völgybe se száll szelidítő
harmat
porfelhő hamu tornyosodik
fenyegetve
embert állatot élő fát – arcunk tehetetlen

szétömlő anyag ég – sose alvó mérge kifröccsen
kásává gomolyul
leszorítja az áldozat öklét

*

szem-mezejébe kerülve ítélet fája: ijesztő
mint terebélyes lombok úsznak néha az égen
oly keserítő szárazság
olyan árnyat eresztő

útjaim élő tüskék
ágról semmibe lógók
hosszú száruk bántja a szűk horizont pihe ujját

*

föl hát!
jöttek a combot simogatók
kalapácsos
hímvestzőt szelidítők – nagy kezű férfi vezette
szőrös népek
gyávák jöttek az almabor-ízű
estén
földön meglapulók mint lusta folyóvíz
kalmár-múltú sárgarigó-hangú szobalányok
kendőjével jöttek
vak csecsemőt megijesztő
füttyös gépek
a keskeny iskola-padhoz ütődők

az első
sorban szép katonák lovas isten küldte pecérek
páncélos pata-végek lánctalpas lövedékek

gépek népek jöttek
s egy úton kirohantam
s hét úton menekültem
most is megsebesülten
hétszer fekszem a földön:

kőpusztában elejtett
törzsem kószáló madarak cél-foltja leszálló
dögkeselyűk kiterített asztala

fogva a szátok
barlangjában másodszor csobogó zuhatagban

harmadszor meg fűben fekszem zöld bogarak közt
irtózó puha testtel

út közepén negyediknek

büszke torony-gombján kifeszítve is én aki letről
néz feldűtött furcsa keresztet lát szavaimból
nem hall semmit

városi házban párnahegyekre
tették csontom – párnahegyen nyugszom hatodiknak

víznek mélyén fekszem utolszor: félig a holtak
árnyékos birodalmát éri kezem hol az élők-
győzők rizskásás nevetése-evése hallik

mintha ragályos lennék retteg tőlem a tűz is

*

alvó lámpa a mindenségben!

vak szava kérlel

öntsed a fényt!

(tapogatva az emberi vágy is elernyed
sebzett kézben elolvad a tárgyak erénye)

a fekvő
föld csikorogva föláll – falak úsznak jönnek utánam
láttam már hegyeket most nincsen semmi a térben
úsznak jönnek elém puha tárgyak durva edények
széktől szévig járok két kézzel tapogatva
délben a formák élet

vastag gyásznapi fátyol
vakság ül szememen mint forró gőz ragadó füst

lépek a mélység torka fölött feketén meredő kút

asztal pördül a téren

csendben hullnak a tárgyak
mind hova esnek a korlátok hova futnak a járdák
hol kanyarodnak?

a halban Jónás mit tehetett? és

hogy látott? mibe vájta a körmét?
gyűjtsd meg a Holdat!
adjál gyertyát! gödröket ás bennünk a sötétség

széktől szévig járok két kézzel tapogatva
délben a formák élet – – –

*

eltűnt
senki se tudja azóta kivel karikázik
mással időzik már – lám engem gyilkol a vágy is
arcáról leröröltem a port és hívtam a vízhez:

„jer kicsi nőstény
bánatos állat
állj ki a fűbe
dobd le ruhádat
fuss csak utánam
csússz le a vízbe
jer szuka-szépség
fednek az árnyak
itt van az este
senki se láthat”

– – szétfeszítette a lábát
szálkás rőzse előtt kitakarva kínálta szemérmét

jaj hova estem szép jegyesem volt szólni se kéne
megbűvölve a réten feltörtem repedését

*

s házam? még gyerek ésszel tervelt gömbszerű kamrák?
diszített kapualj?

ki lakik most szőke szobámban?
kéken az ablak rését hártya takarja madárszárnny
leng a kapun és nyíló ajtó titkos utakra
ajtó égre ezüst repülők felhős mezejére

más lakik ott!
falainkról másra tekint bagoly-asszony
nem rám! sárga üvegszeme másnak nézi az orrát

*

égből hullott hűvös kő darabok terítették
földre reményem – szőlőm satnya mióta jég is
verte

sötétlő gyöngyös szép szemek estek a földre
s folyt ki a hamvas testből a lé és itta homok-száj
falta gyökér még féreg is itta bogár-sereg ette
s folyt folyt folyt – cukros patakokban úsztak a tetvek
fáradt zászlók csüngnek nagy levelek s aszalódnak
feldúlt háló-ágyban meddő lányok a tőkék

ültettem konokul száz vesszőt

majd örömökre
gyúlnak rajta a fürtök szőlőszemből a lámpák

áll most tépett hajjal száz szál – árva kezükben
nincsen lámpás

csend van

bennem is gyúlnak a holt levelek már

*

méhünkéből szakított fiaink ahol útnak eredtek
nézem a város négy kapuját ahol útnak eredtek
nézem a négy kapu döngölt földjét

állhat a város

nyitva a teste négy égtájon gyomra kitárva
lelke kitépve s döngölt úton elöntve a vére

nézem négy kapuját ahol eltörték kezeinket
hajtották fiainkat – nézem ahogy kiszakított
fáknak helyét némán nézném

éjszaka vitték

őket? borzos napfelkelte után? leterítve
arcukat csipkés fénnel? délben?

összekötözve

vitték őket verték őket hajnali pirtól
hajnali pírig négy kapun át szakadatlan
vonszolták fiainkat

téboly járja a várost

elhurcolt fiak ágyai várnak házai várnak
s állunk mind üresen mert bennünk sincs nyugalom – kút
nyílik a testben minden hívó szóra – temérdek
szűnyog ront a szemekre a dombos tóra-tükörre
s nincsen könnyünk

nézem a város négy kapuját és
két tehetetlen kézzel intek-nyúlok utánuk
nyitva a két szárny csapkod lebben kék levegőben
mennék is de a fájó emlék földhöz övezve
őrzi a testem

hulló festék nyolc kapufélfán
tárva az ajtó nincs aki őrizné birodalmunk

lengő ablakok úzik a fényt s hízik dohos árnyék
járdát senki se mos-takarít amióta hiányuk
ver amióta rájuk várva hiába remélünk

elvitték fiainkat a város kong – kezeinkben
nincsen erő! így élünk még epekedve utánuk

*

fáj a virágoknak szírom-ívük széthasadása
májusi gyöngyök elvesztése pohár-alakú szájjal
felfakadása?

a szél zörgése

golyók zuhogása

*

nagyhajú nép jött kincsem falni

a kertből

jőve az utcán járdán falni emészteni mindent
zúdultak sose látott-hallott népek elém már
nem volt hely szemeimben mégis jöttek
ették búzám házam rágták ócska ruhámat
vastag fát nyelték udvaraim kerítését
megfosztottak mindentől ami drága vagy érték
s végül kampós csőrrel homlokomon lyukat ütve
fölfedték lecsapolták álmaim is

idegen nép

volt sose látott nép
kirabolt és megnyomorított

*

ó ha kitéphetném szememet!
letakarva a széles
nyílást ó ha elolthatnám gömbjének a lángját
tébolyodás tüze táncol katlanjában
a borszesz
zöld színére a vulkán lávájára hasonlít

láttam az úton fekvő...
láttam a szétlapítottak...

(függöny lógott fedve az ablakokat hogy a rémes
látványt lopva se nézze a ház! csak én! kipirultan)
éjszaka is volt fény és zajló jéggel – özönlő
kőtáblák szügye csillant – tajtékzó habok árnya
várta a pillantásom

zúzott testre csapódó...

tébolyodásba zavarhat zárt szemeim hevülése
bennem látom az őrült villámok birodalmát
test-nyomorító lánc-kötegek tankok szorítását
szűrő napba hasító pengék sárga sövényét
zárt pillákkal látom a füstöt

földre hanyatló

fojtó fátyolt

nyitva:

szememben borzad a téboly
ó ha elolthanám
ha kitéphetném
tüze-fészkét!

*

homlokok orrcimpák elefántcsont fülbevalók ősz-
fürtök szempillák sose látott bőr – idegenség –
minden kéz idegen minden láb

színe szokatlan

szolgálok takarítok nékik
fényezem éjjel
márvány szobraikat szemet öntök reggel a tűzre

én is mondom imájuk értetlen szövegét és
meghajtom fejemet zászlóik előtt hadonászok
hajlok-hajlongok velük együtt
olvad az ember

lassan békésen
kiokádja magából a lelket

*

fej lett ő
én fark vagyok
ámító papagáj lett
ő (jövevény volt tegnap még) én szárny vagyok ágas
hullám ő én völgy vagyok
árnyék-ház eredendő
bűn kapukulcs mely nem kattintja a szem puha zárát
romlott ékszer-kő karikázó kézen a rozsdás
gyűrű égett gyémánt karperecek nyoma csuklón

*

pusztul minden az ösztön húzódik falainkon
túlra-belülre s ahogy menekül körmét szabadító

csak zuhanunk csak bentebb mélyre a test fedezéke
mélyén ásott kútba ahonnan semmi se látszik
már – – s ott jéghidegen fogad – – sárgás tűz-melegen vár

százszor szólal az éhség – önrabság szava: éhség
álomkór szele: éhség éhség férfire férfit
hajtó

tébolyodó önelégültség hogy a béke
úgyis más lesz! háború van?
csendes szobatársak

teste nem étel
fűszálat szakító gyerekekből
nem lesz étel?
a szomszéd népet találod izzó

asztalodon (s véded csak azért hogy fojtani tudd és
írtani nyúzni sokáig tartó tigris-örömmel)

ringó csont-kagyló tehetetlensége: barátok
tíz koponyája az asztalodon
feltörve kifosztva
pördül az asztalodon mint tengeri osztriga
omlik
minden amit megfogsz amit érzel
társad is étel
társam is étel – – –

*

szél fordítja az ágakat míg a tenyérnyi gyümölcsök
holtan hullnak
kényszerítő ez a szél
aki bizton
várt ne hazudjon most
mert reszket fél ne hazudjon

Jákob kútja az éhség: éig hengeredő cső
és nincsen fenékén víz és nincsen fenékén föld

*

elfojtott szukaságod ájultan leteperve
véres persely bénult várakozásban
erő és
héja visongat vágy és éhség elzuhanó gyász
bontod a magzat burkát
gesztenye-szem-csecsemőt
még
nincsen vége a bimbózásnak: nedvez az ág és
hajtja hasadhoz a szív is a vért
még nincs leveledző
bontakozás
foszló akarattal hántod
erő és
héja visongat vágy és éhség elzuhanó gyász
meztelenül kiürített teknő szárad a fényben
száraz teknő-tested roppan
a kényszer elől már

nem futsz el – szétszaggat az éhség hogyha nem ölsz! ^{hát}
bontod a magzat burkát – gesztenye-szem-csecsemőt

*

este zuhant a virágok kancsójára
a kertben
álltak
bánatból már annyi nehéz csapadék gyűlt
ajkaik erkélyére hogy abból inni se tudtak
néma virágok voltak
pont olyanok
valahol volt
száz másféle virág ahol ének szólt meredek nagy
tornyok közt
ide hullt
ott nem volt bánat elég hogy
felhők gyűljenek
ott nem akartak tudni a földről

itt volt minden igazság:

meztelen ág letepert
hőség fagy sivatag-járó szél kerti poloskák
térdre-rogyás
ima ennek más ima annak utánzás
vasból vert iga hullott rájuk
néma virágok
kancsójára
ahol mi is álltunk pont oda pottyant

*

kőfalak omlásán mint dróton ezüst fejű fecskék
népek

először a csendet rombolták a fehérleő
fallal védő békét tornyok űrbeli csendjét
csendek tornyát

azután gyerekekre vadásztak

én is város lennék nagy kapuval kupolával
legszívesebben

ahányan megfogták a visító
lánykát annyi reménység: annyival is kevesebb jön
hozzánk

láttam olyan katonát kicsi volt sose hittem
volna hogy él és láttam olyan gyereket kit a fegyver
felnagyított

a leánynak mintha folyók zsilip-ívét
nyitná úgy szólt hangja segítőtárs-keresés és
folyt be közénk de mi nem segítettünk

gyorsan a tűznél
gyorsabban pörkölték szét maradék nyugodalmunk
most is bennünk omlott össze először a város
estek a hidak lelkünk mélyén törtek a téglák
s bennünk senki se építi újjá

száz öregember
élt még köztünk feldarabolták őket is úgyse
lesz gyerekek már

föltartott fejjel meneteltek
szobrok kútak templomok utcák sorsuk elé nem
néztek senkire

vártak
némán hasra feküdtek
mintha Afrika partján süttetnék magukat még

kőfalak omlásán-tetemén mint dróton népek
példás sorban fecskék ülnek gondtalan arccal

*

pördül a légörvény szaladó éhség
nem elég még
örvény-nyelvével kanyarintja magába a testet
kör szájába keríti – bezárja fogak kerítése

elfogy minden társ közelünkből elmegy elalszik
visszamegy áttér rothad megfúl téved elájul
visszajön élő társak nélkül a test üres üstje

ó gyere vissza kökörcsin mályva kövér kutyatejfű
nőjél vissza a szempillák sűrűjébe bogáncs-ág
élesszétek a csúfságára növénytelen alvót
mert kevesebben lettünk
s egyre fogyunk akik élünk

szédítő ár
ránk veszedelmet hoznak esőzést

voltunk tengereket töltő sokaság kupolákat
zengő hanggal feltöltők s békén falak élén
állók hegyre sereglők
esnek fogynak a társak
mintha toporgó szégyenünk ámítás fala lenne
ők is pörgő örvény
tölgyfa ruhájuk alatti...

ó gyere vissza kökörcsin mályva kövér kutyatejfű
nőjél vissza a szempillák sűrűjébe bogáncs-ág

*

lengő pernye
szelekkel szálló szalma
szokatlan

könnyű szálak
hulló rojtok toll-puhasága
szór bennünket a szél
szór sietőn hinti vetését
föld végétől föld végéig szét ahová jut

mind tapadó hajjal tűznél égőbb zuhanásban
nyugtalan őrlődésben céltalan várakozásban
céltalan éjben

*

vissza az úton amit már réges-rég megutált és
látni se vágyott többé

sások közt amiről már
hallott s úgy tekeredtek válla köré ahogy úszott
fénytől futva sötétbe – előlről visszaszaladva
sárga-homok sivatagban amit zivatar boronál fel
tarlón honnan erős sebeket visznek valahányan

álom volt és ébrenlét lesz (mint a halálon
túl és innen) másnak ígérve magának aratva

vásárt ülnek az emberek ott
kinek apja meg anyja
másnak húga kelendő
lány s a szülő veszik egymást
adják mérik a földet is ácsorgó homok-ösvényt
ládák kések edények közt kiterítve a testek
kérlik a völgyet megtapogatják hátha kemény és
senki se tudja a szomszéd hegynek hány füle van mert
gyorsan váltják egymást
végül ingyen is osztják

part már ő
eladó rakodó-part
vas-kötelekkel
nyurga hajókat kötnek mellé tengereket járt
bűzölgő rakományt is öntnek rá ami nem kell
senkinek
én vagyok ő aki ott áll – érzem a testét
ő aki ott áll
itt vár bennem –

II

oszlopos árnyak közt puha lépés
vagy menekül még
vagy hazatérő
átvonuló kezes életek áznak
otthon köztük a költő mindig szóra soványan

– – Macskák csúsznak az útra oly óvatosan mint
én – olyan ölmos csendben. Fecskék félnek az úttól
úgy mint én. Csak vak madarak ütik szárnyukat úgy mint
én. Csak a nádból fölrepülő récét nehezíti
húzza súlya a földhöz úgy mint engem a kétség.
Útra parancsolt-űzött mégis hajnalig omló
rémületével az éj.

A halottak: régiek, újak
kötve-kötöttek, tartva tapadtak – van ki a földben
mások a járdán, van ki a jégben hűl. Szava-sincs-már
emberek ők – gyékény-puha karjuk nyúl fel a földből.

*

Éjszaka várt, ahová érkeztünk, ott, ahol első
éjszaka volt, ahol első lépésünk legutolsó
lépés volt, ahol úgy göngyölték ránk a bizalmat
mintha iromba halottat vártak volna helyettünk.

*

Mentem gyáván, mentem gyáván, mintha torony-nagy
bátorságom lenne – toronyban tigris aludna,
arcomon álarc lenne, kezembe repülne a jó hír.

És megyek úr-fény csendesen – árnyamat is kikerülöm,
lázit a zaj – házak tetején, fürtös levelek közt,
súlytalanul lebegő, nehezen forgó siető láng.

*

oszlopok ernyők ajtók árnyékában erőtlen
népek
házak uszályok cellák kis dobozában
népek
s mind kikről már elhallgattak a vádak

mert van még aki nem hiszi el
lesz még aki nem lát
áll mint néma vetés és nem hall
volna erénye
emberlénye? ahány arató jön annyszor eldül

„Végre nekünk is hely jut a közteher ága után a
kényelmesség fűzkosarában – mert ezelőtt ott
lógunk, ott verekedtünk, éltünk, mintha gyümölcsök
lennénk; sárga kötelen függő nyári barackok.
Végre a súlytalan ostobaságok párna-csomóit
ágyunkból kiröpíthetjük.

Otthont kalapálhat
kósza szeszélyből mámorból mindenki, sehol sincs

tiltó tábla, sehol sincs társbérlet;
s leborulhat
öncsúfsága elé, aki mindeddig csodaszép volt.
Mára velünk is többen lesznek, nem kevesebben,
rajtunk sincs jel semmilyen és nincs ünnepi szónok.

Végre magányunk útján senki se vár,
nem akarnak
hittéríteni minket, szesz-téríteni, lassan
áttéríteni.

Ott állunk, pihenünk, ahol élünk.”

*

Látni akartam?
járnai a tárva-nyitott utakat?
edzeni sarkam?
elfoglalni az egy-falú börtönt?
hallani hajnali lármát?
ó kire vártam? a borban
hittem? déli egek melegében? az északi szélben?

*

Csend köt azóta.
Az út oly messziről indul akár az
isten-öröklét,
ott ahol ébredtünk van a nyitja,
ott hol a megtagadás örömét éreztük először.

*

Rajtam utánam a holtak – az ujjak gyenge szövésű
hálóján meg a lábak rácsán mind felakadnak,
későn tépett szegfű... más mi maradt? levelek meg
emlék: mentem a vízhez könnyű nyári ruhában...
voltam a Hármásfánál is... valakit fölemeltem...

*

Fönt könyökölsz, mint ablakban, könyökölsz szemeidben.
Senki se szólhat már – még látod az iskola kútját;
senki se szólhat már – még markolod álmaid ingét.
Büszkén-gyáván adnak kézről kézre a tölgyek.

Melledből karok ágaskodnak:

tűz-koronába,
ház gyökerébe, föl nem gyújtott kazlak övébe
csimpaszkodnak, rátekerednek, húznak utána.
Asszony ölébe kapaszkodnak, mint árvizi csákllyák;
pénzét szóró hal-szemü fénybe a tábori ágyon.

Mind akik érted akartak,

mind akik állva maradtak,
mind akik összezavarták benned a létet utánzó
vak-játékot, akik csak láttak, mind akik ittak,
ott melegednek melledből szakadó karok ágán.

Nyúlnál vissza a csendbe, ahonnan szédületes-szép
gondok ígérete űzte feléd a tudás karikáit;
vissza az éjbe, ahogy berepülnek a házba a lepkék.

S észreveszed, hogy arcok a járdakövek;

taposod mint
alvó tárgyakat – úgy menekülsz, mint éjjeli tolvaj,
szórod az emlékek seregét, rálépsz vagyondra.

*

Jéghideg víz-erek szíve-csomója, a kút is ezerszer
jobban értene engem! a kút amiről sose szólnak
mélységét menekítő szem! lengő szakadékkal
dombos homlok alá beszakított

földbe eresztett
kútak üvegje ezerszer jobban értene engem!

Értve a hűvös víz-felület száraz szorítását,
mozgás nélküli mélyben bokros hím menedékét,
felfordult kupolát, kielégítetlen igényét.
Céltalan élet közben a kút mint céltalan ablak.
Elszakított alagúttal: bennem az egyszemű kúttal.

*

Minden szóval zöld levelekkel harsan a gyöngyös
zápor – a test csobogás-szomját víz nem szabadítja.

Bennünk nyissa szemét föl a forrás egyszer! – arányos
hűvös tengerszem, mint jégdarabokkal alpesi tó-hát.

Szemben a belső szemmel, élet-hű fegyelemmel.

*

Ébred a föld, puha ásvány-gombolyag, álmodozó nagy kékség.

Visszakiáltok.

Hűvös kis patakokban
fürdik az út – hajas ágak-bokrok tengere füstöl.

*

Vas-szögek esnek az égből – talpam száz gyökeret ver!
Kő-lapok nyílnak előttem – tátongó verem esket.
Tüskék nőnek a falból – nem vehetem le a rácsot!
Körbe-kanyargó úton visszajövet hova mennék?
Ajtók nyílnak előttem a semmibe:

ablakaimból
nézni szeretnék, szédülök én! feleselget a hányás.

*

Hajnalban szem elől vesztettem a parton ocsúdó
népeket is – testükben hullámok kavarnak,
szégyen helyett forgó hullámok zavarognak
belső omlás, őrlő tagadás üregében.

S elvesztettem a partot – megnyújtottam a köztünk
úszó távolságot: szétfeszítettem a tengert.
Névtelen öblöket őrzök szél- emlékeim alján;
hajló arcok, hullám futja be zöld karimáit.

Horgaim áznak a mélyben (vak halak élnek alattam).

Senki se ismer, itt, szabadon, testek szaga nélkül,
hír köve nélkül, fény-szárító fák szele nélkül,
rojtos fegyverek, apró löszerek gyík-szive nélkül,
senki se ismer, itt, szabadon, rabként, szabadon már.

BARANGOLÓ

KÉSEI LEVÉL HÚGOMHOZ

Csillagok fáradt társa leszek – csupa messzibe tűnő
sejtelem így is! Mért zavarod homokóra-magányom,
mért növeled meg az árnyak, a kínok fájdalom-ívét?

Bordáim kosarában féltett arcokat őrzök.
Ott vagy, téged is védnek a csontok egybefonódva.
Egy ágból sarjadt ki a húsunk, tört fel a vérünk,
egy szív dobban meg tehetetlen sejt-puha testünk
őrző burka felett. Rám szórod a szitkok gránit-esőjét
mégis. Megkövezel. Konok, úrbeli csendre itélsz el.

Bordáim kosarában féltett arcokat őrzök.
Súlyuk térdre rogyaszt ha a mozgó vér meg a csont a
formát újra kitölti, ha emlékből kerekíti.
Ott, te is ott vagy! Vézán, rémült arccal. Az évek
vas-rozsdája nem érte homlokodat. Szemeidben
félelem ül, mert gyermek, még ijedő, szaladó vagy
s ugrálsz is kamaszos hosszú lábakkal az utcán.

Drótkerítések csápjai szaggatják a ruhámat;
rám szabadulnak az éhes férgek, vad madarak, így,
olcsón pusztulok én – gurulok közelebb a halálhoz.
Téged védnek a csontok, zárnak, fognak a bordák,
féltőn, összeszorítva a régi vézna kis arcod
őrzik. S nincs érzék: hallás, látás, se tapintás,
nincs ami felfogná, hogy asszony lett tebelőled.

APÁM ELFÁRADT EMBER

Apám elfáradt ember.
Évei mélyén magába roskad,
Mint ősszel a szalmakazlak.

Motyogva néha visszafordul;
Barna kenyérrel éri be.
Tétován ballag télutóján
Semmiből a semmibe.

ÉRLELŐ CSENDBŐL

ébredő sejtek
 domború fala volt a bőröd
 nem volt még karod
 körmöd
 nem volt még szemed
 fény se volt
 jaj se volt
 s kitéptek a tűz-érlelő csendből
 csírázó harangból
 csont-szikla teremből

rideg vizek mosnak már
vizicsikók rohannak
ájult porszemed felett
kagylód meleg belsejében
fölbomlott a rend
fény-hasító gyöngyszem
nem lehetsz soha

kegyetlen béke
tűzes lapján futok
mezítelen
cseppenő vérem
ijedten sistereg
a tűzben és az izzadásban
lengő tested feldereng

megidézlek

rád aggatom amit a végzet
acél-csőre elrabolt
ujjaidra körmöt rakok
ereidbe vért vezetek
velőt fújok csontjaidba
s fölgyújtom szemed

ne kiált
százszorszép hangod karikáit
ne dobod felém
lángban a föld

rügyfakasztom fogaidat
bordáidat összeszedem
színt röpítek ajkaidra
lengő ijedelem

*

test nélkül növekvő
gyümölcs a gyűlölet
öltöztetlek
megidézlek
hajaddal verem a földeket
bevetem a mákot termő kerteket
megszórom a házat

belesuhintok ostorával sárga fénybe
ráverek elúszó fák levelére
szépítkező virágok fejére

elátkozom
apádat anyádat
aki leszakított
aki fölropított
aki nem nyúlt utánad

meg-se-szült porontyok
várjanak hiába
vissza a világra
hajaddal kötözlek

KÉTHANGÚ BALLADA

Az érkező elé

mindentudók a szürke ujjak
galamb-szárny hozott puha tollak
bátyám köszöntelek
én ki a reggelek
harmatjából gyűjtött cseppeket
arcomra hintem

szállj meg és egyél
nem csapott le a szél?
lassan döcögve jár a nap – azóta fél
mióta hálóba fogva csákány ütötte

aludtam tán de megismertelek
előntötte kertemet
virág a vért beissza
galamb-szárnyon röptsd
haragodat vissza

Húgát így köszönti

puha tollak hozták
csapta a napba a szikrát
Rupe eljött
verte a kék hegyeket
úgy jött át
szárnyon szállt

ha nézi a földről kérdő szem
magasban szürke madár
Rupe szárnyon száll
és nincsen vas mi elérné fönt

apja az ég volt
apja kezén jött
látni se kellett senki se szólt
körbe repült mielőtt lecsapott
jött kicsi húgát nézni
húga a házban volt

hozta a felhő égen át
Rupe úgy jött át

húga fiának az apját
megsebesíteni jött Rupe el

Rupe jó testvér
kihasítja a gyomrát
kése erős és csendben jár
hol van gyermeked apja
Rupe megkeresi
beszakítja a mellét

add ide gyorsan húgom
lássa az arcom
hozd a fiad mielőbb

kicsi karján kössél szárnyat
bontsd ki hajad magad is
hogy a fáknál fentebb szálljunk
úgy menekülünk

POGÁNY RITMUSOK

*Az ötvenéves
Weöres Sándornak*

tiszta az ünnepi tisztás
kard-hegye éles a hold
fákon lóg a sötétség
kör közepében a tűz

*

zene zúg zene bőg / tűz ég puha tűz
vad zene zúg bőg / dob — — —
dob — — — / dob dob dob zene
dob — — — / kürt szól duda szól
síp szól duda szól / duda szól kürt szól
síp szól húr peng / bong zsong buja hang
bőgő zene bűg / tűz ég puha tűz
harsona harsog / dob pergésben
ének kórus / zeng — — —
üst-dob kong bong / peng — — —
kong peng bong zsong / cseng — — —
síp szava siklik / s tűz ég fű közt
dob szó kürt szó / csík száll égig a
rozsdás égig / föl csak csíkban a
füst — — — / dob dob dob zene
üst — — — / dob dob dob duda
dob duda dob duda / üsd — — —

*

— — — — /	fut a lova fut a lova
dob tör tánc tűz /	tíz — — —
dob tör tánc tűz /	tíz tűz tánc tör
dob — — — /	dob — — —
dob doboló zene /	dob — — —
bőr duda duda szól /	dob — — —
fényes doboló /	dob — — —
síp szava kürt szava /	csattog a ló pata
ordit a bömből a /	duda duda duda duda
síp szava kürt szava /	duda duda duda duda
két kéz két kés /	duda duda duda duda
két kupa négy kupa /	duda duda duda duda
dob — — — /	dob tör tánc tűz
tíz tűz tánc tör /	vér völgy víz vár
füst-csík tűz csőr /	dob — — —
doboló fényes /	dob — — —
duda zene zene duda /	dob duda dob duda
dob — — — /	— — — —

*

— — — — /	ide oda fut a lova
tíz tíz tíz lova /	csattog a ló pata
futnak a vad pari- /	pák — — —
ide oda fut a lova /	síp szava kürt szava
hívja a várja a /	dob tör tánc tűz
tíz tűz tánc tör /	fűszál vas-víz
kő-kút tűz-csőr /	dob — — —
dob duda duda dob /	dob — — —
szép szügye fényes-e /	éles a kés hegye
szőre sötét feje /	csupa hab csupa dér
fuj a szél köp a vér /	míg a tör szivet ér
síp szava kürt szava /	duda duda dob duda
harsog a harsona /	duda duda dob duda
duda duda dob duda /	duda duda dob duda
tűzbe a ló pata /	bőr szaga bűzlik a
réten a nádas ö- /	lén — — —

*

hajlik az ünnepi táncos
táncol a kör közepén

föld víz nap hold föld
föld hold nap víz tűz
szél fák fű víz hal
tűz tánc fül láb kar
zöld szem két szem zöld
föld víz nap hold föld

tűzből futnak az árnyak
tűz közepéből a füst
hajlik az ünnepi táncos
szél fúj dob pereg üsd

dob dob dob duda / duda duda dob duda
dob zene dob dob / duda duda dob duda
duda — — — / dob duda duda duda
dob zene zene dob / dob — — —
dob dob duda dob / dob dob duda dob
dob dob duda duda / üsd — — —

MONDÓKA

kilenc tüske
kilenc ág
érőfélben
van a mák

olaj ég
olaj-ág
szuronyujjú
katonák

golyószemű
gránátfogú
katonák

éjszakákat
megfertőző
fényt-vizelő
katonák

olaj-ág
olaj ég

a körmük
vas-tű
alatta
méreg
karmol
vérez

tűz vagy
kő vagy
arcod a
lőlap

kilenc tüske
kilenc ág
érőfélben
van a mák

dióverő
katonák
katonák

fülbe-mászó
bogarak
csont-lyuggaló
darazsak
puska-csőrel
vért szippantó
madarak

JÁTÉK

csikó lányok
kerekednek
szemem elé
hengerednek

sárga hasuk
kövér rózsza
elfutnak az
első szóra

KÖKÉNYES

csahol a róka
róka-fióka

röppen a cinke
pehelyző inge

hármát lebben
szárnya se csattan

túl a kökényen
Klári pucéron

nyílik a fű is
lencse-szemű kis

gyík fut a gazban

BÁNAT

éjszaka minden szétszaladt
asszony sírt a kő alatt

megcsalt szuka zavarog
föld torkával ugatott

teste mélyről mint a kút
vért is öntött savanyút

éjfélkor az itatóhoz
kilenc fehér csődör futott
nézték csak a tűz-patakot
vér-patakot

SZIKRÁK

I

sisergés száradó kórók között
meztelenre vetkezett köcsög-
fejű szörnyszülöttek a lány
meg a fiú vergődés után

visszafogni! csákányt a napba!
mielőtt tűzgolyója elszaladna!

II

hét emelet lóg lábam alatt; föltöltve a téglák
emberi árnyak gépek csontok vasbeton-ívek
tornyaival kalapál és rándul rezzen ijesztőn

lentről hallom a lány sikolyát ahogy átüt a villám
combja között és hallom a kúszó vízvezetékek
sistergését fém-váz tágul lüktet a térben

ÉLŐ KORSÓ

micsoda térdek csikó-gerincű asszony
fekete lepke ül a homloka alatt
szarvas-lábú kanca fonott-sörényű

látod-e anyám savanyú kutya-szemeddel
látod-e
kék virágok a bőrén
mintha tíz köröm nyitotta volna

látod-e akitől szádból-kiforduló köddel óvtál
aki elől karámba kerítettél
akit hétágú gondolatoddal ostromoztál

ágaskodik mint a lángok

(mintha azt mondanám: élő korsó
mintha azt mondanám: tiszta füst)

nem táncol csak szürkületkor
amikor a nap gömbje már összetört
cserepei a kőre hulltak

látod-e
akit kiátkoztál gyümölcsösödből

LÁZADÁS

forradalmat combjaid között! utolsó mentség forradalmat!
mert gőgös vagy! ó melleid két szentséges koronáját védő
uralkodó! erős vagy! félelmetes!

kiáltásod átlövi ablakomat – nem győzöm katonával türe-
lemmel meggyötörten küzdök ellened hát veszíts el!

BARANGOLÓ

I

A hegyről jövet mondom: olyan szép a te combod mint
gőzölgő völgyek ahol a fű is tisztább olyan gömbölyű is

olyan szép a te szemed mint karámból kitörő két fogoly
állat s olyan mély a te szád mint a hegyi kútak

oly tiszta a tested mint az északi szél

örömünk ikarusz-szárnyát: hasítsuk ketté a szoknyád

II

narancs-gerezdek nedvessége tör föl amikor ujjaimmal
repedését végighorzsolom

III

olyan szép az ő szeme mint lebegő ejtőernyők az égen
forgó gömbvirágok zuhanóban mint összehajló selyem-szeletek
közepén kék folt mint alatta a zsinórokra kiakasztott élet

KÉT FÖLDRÉS...

két földrésnyi messzeségben élünk, óráról órára kíséri a
nap – vizek számlapján – lassú felejtkezésünk

hullámbarázdába omlanak az évek, a gyász is ami ránk
csapódott nyugovóra tér

ellapul a hosszú tenger, csendesül

két földrésznyi messzeségben élünk, csak a gondolat
hozzádvezető

csillag alá hajol a zöld levél, közeledben már nincsen út,
part lánya, homokfövény
egyetlen lány partja: pihenő

ÖTSOROS

eljössz tudom
ahogy teutánad
elmennék én is
Párizstól Chartres-ig
verstől a késig

HAVAZÓ HOLD

I

az emlékezés alagútja elsötétült
hogyan csúszszak vissza érted?

hogyan fúrjak tompa ujjaimmal
bazalt hegyekbe új folyosót?

körmeimet hol élesítsem?
eltemetve mindenünk
hajszálak a kőben
kifolyt a hangod is belőlem

II

partok tornácán heverő alaktalan árnyék
domború
csigahéj-szemű
teknős-homlokú
lány még

olajos vizekbe visszavesző tengeri só

III

hogy csússzak vissza érted?
hártyás fekete szárnya van a légynek
most így idézlek
kék holdra száll
hómezőkön bolyong az arcodon

BENNÜNK

ágait hullatja száradó akarat
fonhatnék belőle vesszőkosarat
akár egy kupolát

tengerben mint fekete sziget
mozdulatlan bánat a szemed
s felette borus az ég

homlokom ha éri homlokod
közelednék és ha fáradok
lépek de nem feléd

egyik kezünk a végtelenbe
halottainkhoz hozzámeredve
örökre elveszett

ketten vagyunk mi két kerék
érintjük egymás peremét
de szólni nem tudunk

közöttünk nincs se rend se fény
nyárson a kerék ha tengelyén
és látni se tudunk

fehéren forgó nagy kövek
korongjuk senki lisztjét őrli meg
csak ridegség vagyunk

1964—1968

ELÉGIA KÉT SZEMÉLYHEZ
VAGY TÖBBHÖZ

TÁRGYAK TÜRELME

keresztül-kasul otthonom miközben ajtómon átszakad
az utca kíváncsi katonák sátálnak bokraim között s áll
két ember ágya szerelem-edénye előttük meztelen

változatlan a süllyedő sziget oly éles a rohanó állat
nyakszirtje mint a tört üveg a riadalom bengáli tüze angolul
a legborzalmasabb: *urgent urgent*

de ki tudja otthonomból mi marad

miután az ágy barázda-meztelen tartály és csatorna le-
bontva két ember tála kettéhasítva miután elvész a bá-
rány s néhány kő-röptű csillag össze-vissza

HANNINGTON DOMBJAIT

Hannington dombjait vallatja így a lópata a napórát ját-
szó szilvafa nem felel de kinek a ritmusa nem válaszol eny-
nyi maradt meg otthonunkból szédelegve kopogok a domboro-
dó fémlapon hang és hangtalan doboz megrohamoz mint
kora esti réten az állat egy emelkedőt *semmi irgalmasság ke-
gyesség nincs benne* hangafüves mezőn ha ember maradna *a
vért igen hamar nyersen is meginná ha kenyeret kapna beléje
aprítaná*

SZOBÁNK

sokkal magasabb a dagálynál amióta megtudtam a zuider-
zee-i éjszakában versenyt futott a tenger iszapban az iz-
mok bassza meg a gátak megmaradnak

sarat szikkasztok szélfúvó szememmel

hártyás mező a levetkőztetett gyorsulás és falrakás gör-
getve csont-ágak alatt ami a földből elszakad a szavakat nem
bontja meg a halál a gátakat nem olvasztja el semmi

FÉLHANGRA

otthonunk amikor a rémület gótikus ábécéje megérkezett
szótagok szálkás kerítése a lehetőség belekig gondolat
ágyadban sokszor egymásután idegen szavak trapéz az öröm
drága bútorait vártam megbicsaklott a puszta ház tárgyak
türelme lettünk párhuzamos mint a korcsolyák

VAKTÁBAN ELINDUL

két út s mint gömbölyű a ponty kerékvágás mellé fröcs-
csenő habok lendület rúgás mérges multság közelít sze-
relmetes duhajkodás húzódik a keleti szél ráncai alatt

lám ha gyertya-ágak vakon szakadnak hét múzsa és vala-
hány király marhák vezettek nem a legerősebb nekirohan-
tak a hártvás itatónak érezték illatát

jódos levegőben száraz időben menta-bokorban a fel-
hők szélén O SZKOTEINÓSZ atlanti partok iszapos ágyán össze-
vissza gátaikon meghalt Németország kavicsos határán

VALAHÁNYSZOR SZÁRNYAIT ELÉREM

cérna-puha ágak fojtogatják a mozgó madarat izom-puhító
kedves lég-gyökerek rengeteg sötétedésem

az otthon mégis béka-ág amikor e szürkületben az élő
fény megreked

s az ágy három ország az emlékezés hosszú barázdája
gyerek-rétek alól amikor elindul

VÁLASZMOZDULAT

a kétéltű hiedelem visszatérő éghajlatod eléri a várost az
újszülött gyárak undorító patika-szagát a fiókos lakótömbö-
ket s lopásra ingerel fiatal lopakodásra noha kutyák fogá-
ra akasztott győzelem a hajnal úgyis visszacsuklik a keleti
szárny elszakad csak mosdatom a nehéz követ finis laus deo
a falat

GÁTSZAKADÁS

mintha varjak alatt töredező fagyal-ágakat gyűjtene szemgödrébe a tenger-vidék mérve az alakzat végső arányát a tör-ténés innenső felét szakadozik a gerendák rendje ajtó ajtót követ a kedvedért madárszárnyak árnyékaként ellebeg a meny-nyezet lelohad az ágy *lelohad* hengerbuckázó székek tor-nája ez vitorlázó asztallapoké

TENGERTÁNC

fölgyúlnak a lánc-láncozó gyerek-kerítések fölszakad min-den fogócska ánkátá-mánkátá-szikátá-méh hátrálnak a há-zak repülő fenyőfa-párkány legmesszebb az évek határán dominé

csengő szól noha utánzás kétfejű a kormos telefon-virág fölnyílnak a falak rajtam és keresztül nincs itt senki tá-tá-ti-tá hangos a mező Jerikó füle alatt

SZEMBEN FÁK

· árnyéka van vagy ismeretlen áll az otthon titok gyapjával bélelt eredet lovak veséjét északi szél hűti gyerek-réteken elgurul a vers

a vasgyár padlásán hajnalig lobog a mandarin-erdő szépen bűgő *Feketeardó* és nemiszervek külön élete vacsora-fénye nyugtalan

SZÁMVETÉS

csak bolond-ország röhögés-fennsíkjai szédület-völgyek kábulat-rögök a fiókos tenger amit szürkületkor nyitogaha-tok alattam a bolyongó város a szörözön egyetlen torony ágaskodó hímvesző-árnyéka köröz a házakon

csak a zavaros csillagidő kétfelé hajlik bennem az óra
billenő lomb-évek határán kínok hatvanhat ágán idegen köl-
dőkzsinóron

ÁPRILIS

rajzoltam egy falra ablakot hogy otthonom legyen fekete
bokrokból éjszakám táncoló város az ablak alatt ahová tár-
saim menekülnek szárnyas hajó és függőleges tengerek

és rajzoltam a falra egy fügét emlékeim legmélyéből te-
kintő ferde szem mert pálma-színű gyerekből cseperedtem ne
szédítsetek engem tisztasággal kézzel korbácsolom öröme ked-
vemet házak úsznak a fűben asszony-fejű autók és emberek

HANGOS CSATORNÁK

képzeliődöm céltalan mintha nem érezném hogy vonatok
érzékeny ujjja keresi a várost és fölötte a vékony fény-szöve-
tet mintha én lennék az egyetlen aki belefárad csendes
pillangó-kilométerek szálldogálnak

vonatok hosszú ujjja motoszkál az éjszakában Belgium
takarója alá a város felé (folyó-hasítás házrengeteg közepé-
ben takaró alatt nedvező szemérem) merre hát a hegyek
között összehajló sovány lombozat

vonatok fekete ujjja csúszik a védett völgy felé elpattannak
előtte a merev kőfalak jaj kiszámított mozdulat hová hátrál
emlékeim egyetlen folyója

NYUGTALAN A CSATORNÁK UTÁN

kapaszkodom ablakpárkány fém-uszonyába ajtók örökre
fölnyitott szemébe nézek szobák redőnye szűri a csendet ko-
poltyú-virága rácsok gerince boldogan ereszkedem zsindelyes
háztetőről vissza a régi rendbe noha dühöngő cápa-test minden
lakásom

LASSÚ A HÍRED-HOZÓ...

lassú a híred-hozó pirkadat anyám mint kőzetek átalakulása
ahogy csillagok keresnek helyet az égen oly nyugodt
hullámos látóhatáron jelek virága szavak ébredése
lassú a homok mozgása
hát álmodok hozzá vastag combokat
ahol a férfitest az asszonyéval összeér kulcsra zár

majd egyedül állsz ki ellenünk
amikor a fecskék első nyílzápora elsuhan az ég felé
az ostrom kezdetén
és almák nőnek ujjaid hegyén hogy táplálj minket
és elolvadnak karjaid hogy inni adj nekünk

SZEMBEN FÁK

nagy háború végén vetkőzik lakásom meztelenül kérke-
dik a ház felfordult trapéz a nyomorúság angyal-pa-
lánkja félelmes a hangok hangya-utazása

*

ablakomban fölgyúl egy kéz éjszakámból kilép egy láb
az ébredés két vize ahol összeér hajnali legelső mozdulat
hajó-testű madarak keresnek cserepes öbölben biztos kikötőt

bíráim között ott lesz a tél is eltűnők a kiáltással raj-
tam behavazott elefántok eltemetett dombok beszélnek

készülő kosaramban messzire utazó kérdés a távolságon
villámok szöge sem ér át

*

idegen már meleg galambok dűlőutak hálója a lát-
határ feszes zsinórján fekete ház meg sárga ház kemény
kemény az otthon

ÁGASKODIK

az üldözés kétharmada noha közelség volt az otthonom
a kötelező be-nem-fejezett szép szabályos házaitok ellenében
egyetlen ország nem simul senkihez

HALMAZ

...ahonnan elindulok jövődő állapotomba könnyedén
mintha kora reggel a Piréneusokban havazna mintha kövek
közé sietnék bár nem szaladok és valamelyik régi élet
akácait utoljára keresztezném soha elhagyott mert leülök
az utcán és otthon vagyok az ágy örökké úszó szőnyegén
ahová visszafekszem önmagamba visszafordulok begyűj-
töm szédelgő vagyonomat magamra leve – száraz aszfalt
ahonnan elindulok...

GRAVITÁCIÓ

AMIKOR KEDVESEN

amikor kedvesen piszkolja arcodat a hó amikor ázol
üres földek jönnek amikor orrodát töröld a reménnyel
üres földek jönnek üres földek sora szavamban
nyitott éveinkben házkutatás a sivatagban

GYORS JÖVŐIDŐBEN

Mary T. Radcliffe-bez

mint ez a város ahonnan elszáll a víz
és a gyűrű végtelenre tágul
hasra fekszel meztelen

vagy eltűnsz mint koccanás után a szappanbuborék
fölnyársal szilvaág
fölfal a nyári ég

ó szomorúságom odva
árok hasít a combok közé derekad mögött
mivel vádoljalak

ujjam pörög gerinced tengelyén
számlapján indul útjára a nap
hátad mezején

hozzád szegődtem
ruhánk elszakad a gyors jövőidőben
ó te legsúlyosabb

amikor megköt benned a halál cementje
kötőmb
hogyan szólítsalak

ELÉGIA

milyen levél-szeplős lett a part robban a gesztenye
igazi szárnylapon szűrő szélverés az órák ostroma

mint a téren csavargó légnyomás falakkal játszik
borotva haragja

milyen zabolátlan volt a szopásban csikó a vetésben
milyen hal-szagú a levegő-redő százperces szitakötő

mint jóidőben átlátható részekből a vers Gibraltár két foka
örök hullám-nyelő

milyen sirály-csendes a szántóföld megint farral a világ
milyen hús-színű a dombok tetején a gondolat elég

mint a későn kapaszkodó lábszár s vissza-visszaszorítja
zuhanó gerenda

ELLENFELEK

a testek zaja megemelkedett csak félig tartva egymást
három éjjel rák-ollós bokrok között három éjjelt

követő ébredés a válladon hámozva mint az almát
pedig tudod hogy országomban házat-építő pusák

a gúlába rakott kőművesek hogy mindennap gyomosodik a gond
kihívó mint a világító-gyökerek elálmosodnak a legyek

a mátyás-madár elfelejt beszélni
a lovak elmenekülnek hogy vadlovak legyenek

SZERELMES VERS

kerítésed mögött a halálom
száműzetésben táborhelyem
vallatőszobám
jaj rácsos arcú lány

MICSODA FENNSÍK

melleid délutánja
körömfényes ablakok
leopárddal gazdagodó torok ebben az állat-idegenben
idekanyarodnak a folyók ide az ökörszem halál

DERÉKIG AZ ISMERETLENSÉGBEN

térfogatod hiányából nem gyógyul ki már a levegő
visszatartja másod-léted súlytalan alakját nélküled
a háborgatás kapujánál álldogálsz és tárgyitalan

lélegzetem érinti a másodszor-valót akár az értelem-
ráncait rengeteg szerelem-hulladék de üres héj a párnahaj
vászon-idő domborodik kitöltetlen alakod köré

GRAVITÁCIÓ

mégsem szeretkeztünk eleget hangosan
szőrös lobogók szemben a halállal

SIRÁLYOK MÚUGRÁSA

a léleké vagy s még mindig oly nehéz jeges örvény a
hónod alatt nehezebb mint ecetet isznak a lovak megtérni
hozzád

*

elszakadt ruhával a fák között remegő ág-lábaid gyere-
kes jövőd nem gázol tovább
fű szövi az arcod füvek tartják szemed ki értené sza-
vakkal öregedtél egy éjszakát

*

a kútat homlokodban a kiutat akartam feledni Demi-
urgosz szemével nézek vissza

ÁTFUTÓ VENDÉG A SZÁMON

számolom a csillagos fényéveket úgy távolodsz már egyet-
len perc alatt megnő a cédrus amikor közelebb

nem érzem hollétedet kalandok szakadék-oldalán keresem
otthonomat tények a távolság ráncaiban noha bomló vére-
det a növényzet issza

átfutó vendég a számon elmenekülsz tenyeremből vissza-
jössz-e távol

már nem tudom hová és honnan a repülő szárny-csapko-
dása — — — harántcsíkos ág — — — drótkerítés-csigolyák és
üvegek palástja — — — — —

HOMLOKUNKAT EGYMÁSNAK FESZÍTVE

kővé fokoztad rostjaid

elhiszem hogy mélyebb vagy te nádasomban vesztegelő minden vadvizeknél sisteregsz mint a rakéták mint vége-nincs test láthatatlan légcsavar a föld felé

belefelejtkezve egy darázsba valóságot cserélve

azóta a tengermély süppeteg fénye kíváncsi angyal
hogya eléred egyszer elérem mennyi mágneses kép mérföldes tekintetében

narancsfák érett ökle lendül halottaimból amikor föltámad

augusztusi éjben
szénfekete táblán
égő legyek másznak

(POST SCRIPTUM I)

nincs válasz e kegyetlen vallatásban korai halálod folytatólagos nem a biztonság felől hanem az utazásban a bizonytalanba elrobogsz

(POST SCRIPTUM II)

frissen festett piros tábla ég az arcod fölvirítsz a labirintus kapujában álldogálsz előttünk életünk fonákja lettél életed ellenkezője

ESKÜVŐ A VÍZBEN

hegyoldalra kiakasztott Dover háború edénye
szuszog a tenger fölpuffadt hasa vízi éjszaka
katona és nászinduló – hallgató civil-kívánság:
hemperegni mint a hangyák az erődítmény beton-kenyerén

combok partján közeledés az eredethez
tengerbe hulló végtagokkal mint a város
vágányok krómozott ága füstös kosárból
sás-falak és gyalogos fák alatt kiszakad egy hajó

kiszakadtunk összegyűrt mennyezet alól
a lakatlan ágy halottait visszadobva nem fogad
két gát között zárkózott erek
liliom-szájú és szökő-ár a hiedelem bujtogat

tornyom egyetlen szeméből micsoda összerakódsi
Ostendéből Le Havre-ből átkacag Rotterdám alól
kétértelmű műholdak gyermekkora London csigaházai
örökzöld melltartók lombja között drága szorongás

két gát között tenger-árok ágak szőre halbizsergés
öböl-udvar vízi-mezők választója Dover
a kikötőben friss haját lebontja
golyóverte házak nézik kilóg a vízből inge-rongya

mintha sarkig nyitott hajó lenne kínálkozó
temérdek anyasejt a nedvesség alatt
feszes kőlapon messziről arányos
fokozható hosszú bolyongás

változik a térkép szivárgó Anglia
hasonlító lépték nélkül soha veszélyben
szakadozó morze-jelek a Golf-áram melegében
ákom-bákom kövér sirályok *how now Orphelia*

két gát között alszik távolság pereg
mint a város a szemöldök ablakodra csúszik
Highgate-i utcák görbe kanalán falatka asszony
nagy tányérba visszahull gőz-levesben úszik

vagy a sáfrány-ég örökidőkig jelvénye marad
a teremtés első fűje hajol fölé ronggyá foszlik
a rozskenyér megrozdál a kéz és Dover is
ereszkedik a víz alá velünk együtt mindörökké

KETTŐS ÉRTELEM

a vers előtt csak állatszívek riadalma jár tátogó szemek
kérdőző sötétje s a két víz között nincsen mennyezet

A SIVATAGHOZ

számadás ez úszó homoklemez mezőid mélyén távolság örök szaporítója
ó sivatag partodról a visszacsúszó évszakok

itt keserű tengervíz-ízű zuhanás és billenés levél-özön az ősz
fulladó ország madár-népe szárnyon menekül

tükörbe teríti szőnyegét a messzeség napjainak se virága se gyümölcse
miért is nőne nagyobbodó árnyék-ágain az igazi almafához visszaút

de várakozás a végtelen tükör-éjben a lélek fennakad pók-fonalán
ó sivatag mint cernán lógó csillagok aránya holtnak bizonytalannak

itt vagyunk kijelölt város ahová a tél betér lázasan ropogó jégfegyverek
decemberi korall-szigetek sokasodnak hó alatt a házak

ha tudnám merre vagy
tengerjáró bokorként kúsznék ablakodig hogy visszacsaljalak

reménytelen számadás ez úszó homoklemez kapkodás önvédelem
emlékeim gypén két összeácsolt test fekvő gerenda ázik meztelen

mert éppen tavasz van találkozik félelmünk lomb-angyalával
hosszú szálú esőt tereget alánk a felhő így van ez

sebesen forog az évek korongja a csapkodó embert nem ismered
áll a nyár és véd téged az örök forróság kőfala

EURÓPA

europe au sens géographique du sperme
a lázadás történelmi színhelyén csíkos trikóban
az emlékezés senkiföldjén akárhol

talán a szorongás eredeténél szőrösen
ahol tagokra osztható az élvezet
ahol szavak hosszúságát mérik igénytelen
hűtőszekrény-szerelem sárga földrész
arcok lécei gyümölcöd a vetett ágyon
kettős értelem húzódik a sorok önéletrajza

a sugárzás elhajol minden irányba
az ó az í az ág folyó és virág
összehúzott szavak illata valaki énekel
: sétáló eső írás mögött az éjszaka

*szoktatott üsző talán visszatérőben
de én rámegyek az ő szép nyakára*

s a gondolat visszavág
gazdagodik és törékeny áll a homokpadon
amikor szemétláda-kutyák saját hüvelyükben
valakit keresnek áll a homokpadon
amerre hajtja a víz
ahol gerinc-nyársak gyökeret vernek
öt-hat költő között meztelen Rimbaud

VISSZAVONULÁS

nem várlak már benneteket látogatóba senki se jöjjön
kettéhasítottam a rózsát villába-fogva sokáig raboskodott ta-
nácstalan vagyok de újabb jelt nem akasztok ablakomba

emlékezetben hűnyő félvirág ó mozdulatlan és kemény
mint a megüledett tenger-homok emlékeztek arra a kövese-
dett asszonyformájú gödörre amit a bujkáló fiú megtalált és lihegve
összemocskolt ne gyertek hozzá mások hullámverése ne boly-
gassa nyugalmát

most a vers leskelődik ahol parti füvek szökőkútja vékony
zöld sugárban fröccsen ég felé bujkál csak lüktető szemét
nagyítja föl nagyobbra minden fűcsomónál

AZ UTAZÁS FORDULATAI

szakadjon szét a madár amikor mozdulatlan lesz az óra sza-
kadjon szét a madár amikor megmozdul az óra amikor siet a
szerelem amikor a kábítószer fényesebb a napnál az ezüst-kéz
kedvesem combján motoszkál

nekem virágos szoknya a templom pusztulása óta visszafojtott
feltámadás lépés és vigalom fiaim még pucér hangyatojá-
sok virágos szoknya mezején a feltámadások s hajnalra sír-
köveim káposztalevélként összeborulnak

szakadjon szét a madár de oly heves lesz szakadjon szét
a madár mintha havazna mintha övén alul fiú pokla lenne a
másik úton víz alá repül a kábulat-halál szakadjon szét a madár

ORPHEUSZ ZAKLATÁSA

csak mozgásában akadályozom és egyre többször eljutok
hozzá rögtönözve alig haragból számtalanszor lefékezem
hogyan találkozunk valahol *föld közepéhez támasztott lépcső mely
csillagokig ér*

csak lenne karomban ol-
datlan erő megkövetném tapasztalatom ha lenne e szo-
katlan szeretethez érzésem a tájékozódáshoz idegen közeg-
ben de hol foganhat nyersebb tévedés *mint ha tüzes csil-
lagokat érint a hullám*

vagy vegye ki részét a támadásból ellenem ki készakar-
va tartóztatom tudásom legjavával s ne legyek mellette soha
biztonságban *a sugarak alatt*

*

aki szemeimen keresztülrohanva tagadólag szemeim
életét örökre kioltva nagyon veszélyes bádog-ékezet

aki a kőnél is alantasabb immanente agitation intraspy-
chique aki orozva mint a tör megcsap és ellep

nehogy végül békülékeny legyen ha közelemben sorozatos
sérülések vérezik alakját mozaikszerűen vagy nagyon soká-
ig hihetetlenül felfokozva himbál a szembe-tükörben noha
virradatra álmotokba hajló zöld kinin-gyökér szabálytalan
kirekesztett tenger szárnya melegítő szamotrakéi tündér *le-
szelt tetejével*

*

haragom órája épp forog ágain erőlködöm ő a legtávo-
labbi most a *nappalnak pedig határa az est*

*

ORPHEUSZ aki engem keres ám fáradozása mindhiába lehet
hogy ostobán s *elbúnytakor csupa fénynyomokat hagyva maga
után* de főleg reggel vagy még korábban *ezredekig nyúlik
vissza az árnyék*

kezdemenyező szeretettel körülfog
mint végleges város *későbbi növények között későbbi állatok-
kal* s ahogy közelembbe jönnek az utak sétál közöttük a
célhoz vezetőket gondosan kiválogatva és minden cél halálo-
san lényeges és minden út éppen olyan fontos noha dolgos hó-
torlaszokhoz hasonló türelmét éghajlatom megsemmisíti év-
hosszat mégis fáradatlan

átváltozik tetőtől talpig igyeke-
zetté egyre inkább kutat utánam árnyékomhoz törekedve
tekintetét bocsájtja elém lehet hogy álnokul mert *külön
napja van* s külön tengelyen forognak *csillagai*

orpheus a zavaros égi jelenség undorító mint a pontatlan
tanúbizonyosság rágalomtevő úgyis mintha lőtávoból zápo-
rozva csúszik felém a *forró gőzkör* kilenc-jegyű szám tölti be
sugarának teljes hosszát az alávetettség tetőfokán orozva
meglesi kevéske országhatárom mindenképpen ostobán s
háta mögött *tetteinek nagy mezeje nyúlik*

*

a porfej-ORPHEUSZ

amikor a tyúkszó reggel indulásra
int hegyi ösvényen öszvérek hazafelé hatalmas só-s-ó-
hajtásuk mint a szél s lépésük kakiban topogó hiányos kato-
naság számtalan és eget néző s valótlannul testvéreimben
élő

nos a porfej-ORPHEUSZ

amikor az utazás leg kegyetlenebb
szakaszához ér amikor épp darabokra bomlik *az undok szart*

*mihelyt megmozdítod bűdössége azonnal felindul nem hallgat
senkire*

a bánatomban kitaláltam műszer nehogy valakinek ba-
rátja legyek hegyi ösvérek ösvényén hazafelé *föllázas az
arany-metszés ellen*

*

fölém borulva mielőtt elhatározná miféle állat le-
szek fölöslegesen távol a tökélytől de eredményes barikád-
ként hirtelen a vízből menekített délelőtti nap hághatatlan
magas küszöbként e kezdetleges baleset fölött a múlhatatlan
homok-edényben és szerelmes akadályként habozik ORPHEUSZ

*

a visszatérő átrendezi érkezése isten-csodáját s miután
ORPHEUSZ mozgása elpihen netán egy-egy madárfió csipog kotyo-
gó heréiben oly nyugalom tér beléje ránc és nesztelen oly
végtelen tág s még azon túl is pöffeteg mint versemben a gon-
dolatmenet de emlékezni fog

*

ORPHEUSZ-álom az ömlő vízben sugározva tovább-hajló for-
rás tapintható tömegként ül a pohárban törzssé vastagodik
a rugalmas víz-ág

várákodik ORPHEUSZ folyékony rendje bújtatva a forrás moz-
gékony magja várákodik mint kőzetek izmai közt rákönyököl
a gömbölyű üvegdarabra

megindul az égtáj leveses felhőiből tárgyak közt sokáig
elzáporoz föld alatt igyekvő csapadék-erek mint földön-
futó menyasszonyok

*

eltántorog csendes szigetközök körte-zöld boltozatáról ő
a hold a felbukó arc messze elúszik hernyó-ruhában suhan
a menyasszony

tárgyak nélkül a végtelen látomás pokoljárás vízzel és ha-
lállal akit a szerelem kitálal bevérezett ingecskével tovább-
oson

*

seholy egy ünnepélyes árnyalat borzalmas kiátkozott ke-
zek ereikig lehámozva meztelen

a fölgyorsított délutánon tízezer éve álmodik csillagok
só-fényében elbitangol a bárány a csigaház eperré változik a
darázs is elhallgat cukrosan szívárvány

ahová madarak hurcolják a tekintet szalmaszárait hónapok
múló gyümölcsfái közt bolyhados takarójában

*

ORPHEUSZ még föllazítva menekül előlem kora esti csempész-
utakon örökéből mielőtt kiüldözöm arany-keret gond-
olatban nyugalmas önarckép szétszikkasztó ideg-izgalom akinek
árnyékát sem szívlelem már tudatosan távolodik tőlem se-
lyem-szál

tehetetlen jószágával hátrál mint a házak

lassan

s gyáván mint a szürkület meggyökerezik bár a jégcsappá der-
medés gonosz csillogás a hóváporladás hideg esélye mindannyi-
unkat roham-munkára kényszerít országtalan útjain ha átlényegül
hasadássá csurom víz és merő szorongás kártékony mit eszé-
be-feszít a napfény se gyógyítja meg lelke műhelyét legbelsejét
roncsolja a zsibbasztó szívárgás

akáclevél az ujja lépése mint a nyírfák félig heltai
a remény vasútján tövig-pucér koponyája mint a fény-malom
mint a kés-ágyú féltében sem békülékeny föllazítva mene-
kül még *ingercsillag trónol lagymatag szívében*

*

betűről betűre rángató roham íme a kimarjult viszály bel-
ső részek akarnoksága az első sztrájk-napon amikor a birodalom
hímvesszője feláll íme a levegőbe fúródó zöld gyökér a ver-
hetetlen rendelet

ORPHEUSZ kiáltozása dühösen utánam riaszkodik
bár kikezdi szavait a bensőséges alkalom *méreggel panaszkodik*
és szakállát marja s messzire eltaszít noha átélem öröklődését
mint tűz határán út kanyarodik egész kiterjedését

föld-kéreg
széles esernyő alatt sziréna-sötétben fajtákra hasadva halálo-
san az előrehozott hétköznapon apró halál után az összes
vízi lépcsőfokon a tapasztalás boldog napjait

*

legendák gerendái közt röppenő kiáltás ameddig elér a
kéz a súlyos őszi víz ki arra vár hogy versembe taposson ho-
mályban keringő görög reménység

ízleld amit hallok emlékezz hogy eltűnök a képlékeny írás-
anyagban legendád az érzéstelenben mint vállvetve a tárgyak
s fölnagyítva

1968—1971

VENDÉGSZÖVEGEK 1

René Char verseiből

SZERIÁLIS ZUHANÁS

az energia nem vész el és összeadható a gondolat elsza-
porodása mindennemű indulat a magas ég megismétlé-
se orpheusz orrphallusz olga ó betűk érkezése

szanaporszét össz cikáid ellen támcsókolat rövidsége ah
lavikenőzám hamarjában odaadó testté összecsomóztat-
ránk

mindahány átsétál a készülő lapon csendben vagy rím-
ellen dalolva (*gyalog szökdöső régi lovasok* – kerítésként
sorjázó lábak) s árnyékából kinő a haj fém-szálkája el-
lenfény rácsa

teremtés-idéző mint páfrányközi tenger amihez csepkény
ragaszkodik mint az álló mélység ingerbéke-oldat ahová
leszáll a hang-

pehely pehely

az oldal fedetlen
mint borzolt medencében nyúlékony tü-
körkép – külvilághoz ragaszkodó pálcikákat terel a margó
védett edény és ciszterna is

kerekedik a betűtő

hegyesedik vízihangya-
vessző véges papír-asszó s a halak nem tudják ki sziget ki
nem az asszonyokban lakó síkos fóka mint perút a sziklán
állatünőben nem oltja szomját

a lehetetlen vizet pótolja megannyi/tervem

paréj lórom lósóska libatop és laboda nyugalom és
türelem villanyütelleli hajózanalig

te meztelen zöldbab ➤

szabad az én szűkszavúságom

a tapogató nyomaték csupán felosztott telekrészd
hamarjában szemé-sincsen magot hajtának

ó tótágast ömlő lávafolyamom

egészen behabarva

mint vacsora a mozgó levegőn

egészen behabarva a szabadba kitéve

mint tüzesített futószőnyeg sziklatű fölött

függőleges kirakósdí

háborús csapó

nemesített tiszta karikáid

szabad levegőnek kitéve
a levegőnek megadva magad
a dallamhoz visszatérve

ah csökönyös lavinám
visszaforgó tömegem
sokaságom

a rövid életű baba-vasárnap kis biciklistája nem ismeri
————s azok sem akik már kutatják hogyan keményszik
és ötvöztette kedves lóheréje

— — — — — fölszabadultan

— — — — — szétugratott részecskéi világtalan tes-
tületté alakulnak hirtelen

ó hátráló hógöngyölegem

alaposan lekötelezve

estebédhez hasonló az iránycsillagon

alaposan lekötelezve a levegőn visszaadva

szikla fölött melegített útirányhoz hasonló hátrafelé
kisebbedő állapot

összeáll az ingerültség szélessége s a rohamos várj csak

visszaadott dorgálás verekedő ostor

kitágultak kristálytisza nyílásai

ama csúszós olthatatlan megoldások vígan

vadborostyán tisztí rangján hallgatag

parittyá mit elért a hullám a hézag ellen-nyesése

törd meg újra terhességed

— — — — — az irtószer mindkettőnket úgyis fölkapar

a szavak közti feszültségre alapozott műhely-fordítás (különváló páros mozdulat összecsukló helyváltztatás a törzsszámok összege mindig osztható) ami láthatatlan volt vagy homályos

minél több véletlen rácsán úszva át

(szervetlen anyagok társulása *kassákra* támaszkodik a szem szemérem sörénye őszállatok megjelenése hang fölszakadása öltem örököltém látomásoké de fölhígítva lelassítva)

utazó szavaink kétes dobozában átalakul mint a szervezet

miként a műhely benépesítése: tollvonások rakódnak
az északi falon bár némelyek dolga a számkivetés a vers-
épület kő-metaforái kötőanyag-látás

a másik oldalon valaki úgyis fölfigyel a bőröm alá toluló
szavakra mivel minden helyben van már arcok végta-
gok s a két világot összefűző hangokoskodás

szűkszavú de láncolatlan

korlát ölelések

végtelenül töményítve

————— a szabadba kilépve

mint tüzesített út a szilárdon elmúló hülye

az ingerültség mélye s a függőleges paréj elegye

csendesen alszik a repkény
parittyá kit az óceán közelebb hozott a fogadónap kereszt-
rovása

kampósának visszájával ütemez

szanaszét szikla reggelig a szó de egyszeribe terhe föl-
ébred mélysége helye a páfránylevél gátlástalan tánca
vagy az ingerültség harciasra tágul összetapad csók villa-
nyél repkény és vacsora

gondolkodás nélkül
átúszatom nyelvem a szádba
világos bőrödöt nézem
kiterítve a lóherében
fehér combodat nyalom
oly közel az út
löklek visszalöksz
kapaszkodsz vállaimba
sikongó indulat
a herében

a feltétel s a feltétel csírája között részese a fékezés-
nek úgyis lehorgad

az én *tömörségem*

nyelved nyelőcsővel gégevel nyakkal sátoros ereszték
részecskéid összegyűlnek megdagadt erekké fölfelé
csökönyös hólavínák gerenda szála mert nincs oly vékony
vacsora mely fölhasítja nadrágod a szélben mellényed nincs
mellénye fogak harapója

torkom szakasztja tengelyét gereblye éle fejem nyúzó
ujjak gömbje melegített útirányhoz hasonló

szemed kerületében ködlik mint köménymagleves a
szélben (ruhában forró tarhonya) a szemérmetlen kéz
öröme egyszerű és történésbe torkoll

énergie reb
ranchée san
s cesse lec
ture des lè

la prolicréa
tion a sor
jázó lábak
paraszt kop

a vakmerő k
ép ország f
ürdik benne
élvezet élv

a lényeg le
beg előtted
a madarat b
ecsapják le

gabalyodás repkény-ruhában fogak rovása hőkken és
felrűg rebbenő szárnyak végén ujjak földelő szála

kéz laboda ellen gömbölyű herék tenyér-öltözethen tü-
zesített futószőnyeg sziklatű alatt szájbán és szövetben n
agy-madarak tökmelege légó

porcikái rácsán át a hirtelen széllel múlhatatlan béke-
tűrésben csendesen álldogál levegő-tenger mélyén, te állat

széteszlatott parcelláid nagy hirtelen vak-alakot
szólnak

ó fonák örööm

teljesen összesűrítve

mint vacsora a szellentésben

teljesen összesűrítve a levegőnek visszaadva

mint savanykás felhevített útvonal a kőszál kisuhanó állat

elvegyül az ingerültség hosszúsága s a rohamos laboda

harcias pattintás kiforított táncdal

víztisztá lyukaid fölemelkednek

a sikamlós bemondások soha gyászruhában

halkan a nyugvó repkény

s a csúzli melyhez víz közelgett mai ellenmellény

akárcsak éjjeli étkezés huzatban
vacsora a lélegzetben
színház a szimatban

az olvasóban elvész a hang szétforgácsolt részecskéi
mint a csavarrúd sziklagörgeteg s ellenkezője az írott láb
nem indul múlhatatlan megfejtése ünnepi fehérben orpheusz
orrphallusz olga ő így a sziréna

nyílt pettyei kinagyítva derült karikái s az állkapocs-
kötés mit elért a hullámverés szótlán megsemmisül

nyújtózik tiszta papíron betűszeme holtig gyarapodván
egyebet sem visz a nevénel egészen összefüggésbe hozva vég-
telenül összesűrítve alaposan összetapadva csak a szövegben

a türelem hosszúsága vele arányos a repedés magassága
a mindennapi ellenvese-műtét az élet kereszt-rovása

zömöksége szabadság rövidsége hullámhossz nélkül –
szűkszavúsága kötetlen

csak a szöveg rendje a következőt melyet kőkorsóként
a fórumon felejt s árnyékát kirajzolja készlet gondolkodás-
ra

semleges

csak az írás drótkerítése

az én tömörségem gályarabság nélkül

mellvéd tisztelgések szertejavart határaid váratlanul
figyelmetlen hullát tartanak

ó konok lavinám

egészen összeácsolva

akárcsak estebéd a kaliberkülönbségben

egészen összeácsolva legyőzve a légben

akárcsak erősen vizezett egynapi hajóút a saroktoronyban el-
mosódó állat

elmerül a függőleges libatop az izgágaság tengermélyiségében

belsőnket is felkavaró megtáncoltatás háborúzó kedvű here-
kötő spárga

víziszta tekinteted megnemesítve

s ama halhatatlan csekély szójátékok soha feketében

vadborostyán halkan viseli a rangját

hullámszás-érintett tömedékelés a hasadás hajvágás-mintája

sodord lejjebb ismét terhed

átkutat bennünket szétágazásának hátával az „asztal” a lel-
künkben fölbukkanó csendes délelőttig

támasztékul a kibékülések

szigonyának visszájával hajnalig

a rohamos nyugalom összekuszálódik a türelmetlenség belső
mélységével

forradalmár élet

szétágazásának hátsó lejtőjével tűz alatt tart minket

pillanatom kikötetlen

gyámul a csókok elszalasztott darabkái(d) váratlanul
lekörözik a nem látó testet

ah csökönyös sziklaömlésem

teljesen lekötve

mint kései táplálkozás a szagban

teljesen lekötve a levegőn kifulladás

mint pirosuló járás alatt a kőszál ostoba

ám néhanapján visszacsúszunk elaprózott régi füzetébe
amit átírt ő és a keze ahol nyoma még föllelhető a történet
fenyegetése *rené char* a tördelés fölött

alaptervem változatlan
kezdő vonalzás szórt szavaim összeállnak íme szöveggé
ó fordított építkezés
már összetartozás
mint alkatrészek a szénben
már összetartozás és kimutatva
mint jól fésült hajszáldrót a tárcsán bolygatott szalag
a metaforák szélessége s a betű-létra összezavarva
a fonák-olvasás az akaratos régi
rács szemei kinagyítva
soraim tartalma nem vezet halálhoz
lépcsőről lépcsőre az alaprajz szerint
ellágyulás amit az írógép behelyettesít a lelkizés ellen-
rácsa
egy sorba ha lehet
utolsó szavaim póznaként elfekszenek

akárcsak szégyenkező távolság a szírtén elszálló durva
ember távlati hatás mint vörösizzásig hevített pára a
szilárd felé

(COMBON)

azonnal mert nem gátol semmi

csókkal böködlek üresedő tekinteted elárulja odaadó
beleegyezésed

ó csúcsra igyerkvő kemény lavinám

egészen összehabarva

vacsora a szélben

egészen összezsomózva a szabadban leteperve

szemérmed mint perzselt csík a sziklán megremegő állapot

sudár vessző korbácsolja háborgásod mélyét

földön hemperegve a haragos ostor

nagy szemed kitágul

halhatatlan síkos nyüszögésed

repkény tapadásod

hasogatott bőrrű akit megrohantam világ csatornája

süllyedj egyre lejjebb

l'incselkedünk a halállal *eddig*

ZUHANUNK

Gátlástalan a hirtelenségem.

Csókok segítségül. Szanaszét porcikáid egyszeribe összeállnak
elvakult testté.

Ó fölfelé lavinám!

Egészen összetapadva.

Mint vacsora a szélben.

Egészen összetapadva. Szabad levegőn legyőzve.

Mint perzselt út a sziklán. Menekülő állat.

Elvegyül az ingerültség mélysége s az álló béketűrés.

A fonák tánc. A harcias ostor.

Ragyogó szemed kitágul.

S azok a múlhatatlan könnyű szavak soha gyászban.

Csendesen akaszkodik helyén a repkény.

Páfránylevél mit megközelít a tenger. A fény ellenrácsa.

Könnyíts még terheden.

Villanyéllal üt minket a halál. A bennünk ébredő józan
reggelig.

NOUS TOMBONS

Ma brievté est sans chaînes.

Baisers d'appui. Tes parcelles dispersées font soudain un corps
sans regard.

O, mon avalanche à rebours !

Toute liée.

Tel un souper dans le vent.

Toute liée. Rendue à l'air.

Tel un chemin rougi sur le roc. Un animal fuyant.

La profondeur de l'impatience et la verticale patience confondues.

La danse retournée. Le fouet belliqueux.

Tes limpides yeux agrandis.

Ces légers mots immortels jamais endeuillés.

Lierre à son rang silencieux.

Fronde que la mer approchait. Contre-taille du jour.

Abaisse encore ta pesanteur.

Le mort nous bat du revers de sa fourche. Jusqu'à un matin
sobre apparu en nous.

ÉG A KÖNYVTÁR

a költő nem tartja el akit fölfedez

amit visszacibál fehér fosztás a tejüveggel takart
végtelenből az örökkévalóság-vacsorából amit kihámoz a
szőrös göngyölegből amit az anyanyelvbe elkever amit föl-
javít íme

ég a könyvtár
— — a rendező szétbont és visszaforduló tekintetéből ne érts
meg engem kíváncsian olvasom én is

*

a fecskendő nyílása habot okád (olvashatatlan) a fej-
kendő nyílása habos a kád————habos a térfodor öble
————de lehetne füttyülő

(bal kezével fölhajtotta orrát mikor
a féldeci szájához emelte————GyulaBélaMártonésSzent
Szabin aki trombitás volt————a jégcsapos nem segít)

a fecs-
kendő szájából nagyokat köd
köpköd a víz————
felnőttek nyalunk———— ehhez a csonka sorhoz————

a fecskendő nyílása babot okád ———napsugár áruház

megannyi tárgy —————

fecskendő szájából ömlik az íz

ágyú torkolatából ömlik a hó pokol volt az a fejünkben
ugyanakkor itt a tavasz ujjunk hegyén —————
csírától duzzadó föld

beleremegett a szellem is

a sas jövő időben

„minden ami a lelket elkötelezi ha tudtán kívül is végül bűnbánást hoz vagy szomorúságot s ebbe kell belenyugodni”

hogyan ért el engem az írás mint ablakomat a madártoll télen „azonnal üszök-háború kerekedett a tűzhely tűzterében máig sem csillapodott

hétköznapi tekintet selymes városai városok közé ékelt városok utcasorokkal melyeket mi rajzoltunk egyes-egyedül éberségünkre válaszoló villámok szárnyai alatt

napilap figyelem mindennapi kémlelőlyuk magányosan feltárt kulisszaközök folyosók képviselőfánkoks oltalmában viszonozzák óvatosságom

állandó szemmel-verés selyemgyáros városai bodorkásan melyeket kipontozunk s villanófények világos söre cáfolja figyelmességünk

„üljön örömnepet minden porcikánk amikor valami
szívünkhöz szóló bár előre kiszámíthatatlan a saját erejéből
beteljesedik”

kísérletezzünk tovább

kísérletezzünk tovább

kísérletezzünk tovább

kísérletezzünk tovább

kísérletezzünk tovább

kísérletezzünk tovább folytassuk egyhangú beszédünk
szókupacokban végül elérjük hogy a kutyák elcsendesednek
beletörpülnek a fűbe füstölgő szemmel vigyázva ránk mi-
közben elkoptatja hátukat a szél

—orpheusw orrphallusw olga ó

nekem tartós a villám —————

„csak felebarátom társam vagy barátnőm húzhat ki a
lelki zsibbadásból szabadíthatja el a költészetet ugraszthat
neki az öreg sivatag mezsgyéinek hogy végül is legyőzzem őket
senki más csak ők sem ég sem kiváltságos föld sem
bármi ijesztő

csak a fáklyával nem keringőzök senki mással”

verseiből ez a kívánságom

nem lehet kezdeni verset nélkül darabka hiba önmagán
vagy a világon nélkül szalmaszálnyi ártatlanság az első szavak-
ban

nem lehet verset kezdeni egy csipetnyi tévedés nélkül az
első szavak szalmaszálnyi ártatlansága nélkül

nem szabad megszegni a verset vándorlás-részecske ma-
gunkból és a világból homályos foltnyi együgyűség nélkül a
fő szójátékban

öntés

öntési hiba – naivság elsőrendű mondás legfelső
megoldás

eredeti értelmében kell használni minden szót a versben
mondja *char*

vagy majdmindegyiket
pipiskedve úgyis többértelmű lesz van amnéziás is
a magányos csillagkép feszes csak

a költészet fogja ellopni halálomat

mikor valamit átveszek szótározok és összeragasztok
túlvilág nélkül

a születés előtti ismeretlenség és az e világi merevség után
a kiteljesedés mint a légakna

a valóság életrajz-betétje

a szétforgácsolt vers miért hogy a forgácsokból össze-
rakva

amikor olvasó leszél

a földi darabosság végcélja a világítórés a lényeg hozo-
mánya a megélhetéshez

a porlasztott vers miért „mert a hazafelé vezető út végén a születés előtti sötétség s a földi keménység után a vers kiterjedése

fény a lét hozzájárulása az élethez”

a költő nem tartja meg amit fölfedez leírván tüstént elveszti ebben rejlik újdonsága végtelenje és veszte

íme ég a szótár

az olvasó pucér elegye következik
a maradék helyet ceruzával tessék kitölteni ➤ ➤

... tal p ...

...

...

...

...

...

círo

...

az én mesterségem élvonalbeli

az én mesterségem

az én mesterségem

„együtt születünk az emberekkel és vigasz nélkül istenek
között halunk meg”

„szomorú a föld mely a magot befogadja s a mag bár
nagy veszélynek néz elébe boldog”

szomorú a vers mely az idézett sorokat befogadja s a
szerző bár *rené charb*ól rakta össze (f)ordít

van egy átok amelyik nem hasonlít egyetlen egy másikra
sem lustán pillangózik nyájas is arcvonását bizalmasra fésüli

ám milyen robbanékony mikor véget vet a tettetésnek
hogyan vágtázik a cél felé

talán mert ott ahol épít huncut az árnyék s titkos a
környék eltűnik mielőtt nevén neveznék idejében meglép

néhány jövendőmondó fátyolos egére ijesztő példabeszé-
det rajzol

amit a látnok kidomborít

mozdulatlan könyvek napjainkba hajlékonyan belo-
pódkodók sóhajtok és bálokat nyitók

hogyan fejezzem ki szabadságomat csodálkozásomat
ezer kitérővel: se padlat se mennyezet

csak szerkezetmentes fél kilók
konyon beilleszkedők repedésünkbe simulé-

néha egy fiatal ló sziluettje egy távoli gyermeké köze-
ledik mintegy felderítőként homlokomhoz és átugorja gond-
jaim lévét

„ilyenkor megszólal fák alatt a forrás”

„szeretteink kíváncsisága elől bújni szeretnénk mert
szeretjük őket”

„a fénynek életkora van az éjszakának nincs s a töké-
letes eredet első villanása vajon milyen volt”

ne többszörösen felfüggesztett halált és akárha behava-
zottat csak egyet jó homokkal feltámadás nélkül

öregedik a fény makacs lelőhely nem úgy a sötétség
csorbítatlan ok rögtön tüstént

álljunk meg azok mellett akik el tudnak szakadni attól
amiből megélnek bár számukra aligha van visszaút talán
nincs is a várakozás szédületes álmatlanságot váj beléjük a
szépség virágkalapot tesz a fejükre

légiességet s nyaktörő álmot nádkévére hagyatkozó ma-
darak mennyire hasonlítunk rátok amikor beáll a hideg

imádom az adományozó kezét és összefogni megszorítani a kockát dobó ujjakat

a visszautasítót?

megtoldom hulló szavakkal

olvasom: főköttös parasztház ajtajában a cédát szeméremszőrétől a melle hegyéig

néha figyelmeztetem magam hogy életünk sodra aligha felfogható nemcsak csapongó ereje hajt bennünket de a karok és a lábak könnyű mozgása is mely a sóvárgott partra vinne bennünket ahová elmennénk szívesen és szerelmekbe melyek különbözve gazdagítanak de mind e mozdulat elvégezetlen képekbe esik szét mint a képzeletben gömbökbe az illat

vágy te tudod hogy a sötétségből előnyt mi nem meríthetünk csak ha valami láthatatlan láncsal láthatatlan lánggal felruházott hatalomba kapaszkodunk mely kilétét fölfedve lépésről lépésre csillogtat bennünket

„a szépség egyedül veti csodálatos ágát különlegesen
építi hírnevét az emberek között mellettük de távolságot
tartva”

nádat vessünk és műveljünk szőlőt a lankán értelmünk
sebe-partján óvatos ujjak kegyetlenek bolond vidék az
de termékeny nagyon

terítsünk olasznádat a földre műveljünk szőlőt a lejtőn
a szesz hajóján elővigyázatos kínzó ágak a WC jóindulatú

a békabuzogányt vágjuk földhöz fejlesszünk római nyá-
rilakot
a szőlőhegyen

a szőlőhegy kedély fedélzete tollbóbíta pereme észjárás
párkánya eszmélet párja

tréfás eredet

a szőlőhegy

kíváncsian olvasom én is

a feltaláló nem úgy mint a felfedező nem ad hozzá a
dolgokhoz semmit nem hoz az élőlényeknek csak álarcot
csak válaszfalat vasgálicot

csak habakuk egyszerű szavakkal mindenkié

csak haragudjon egyszerű szavakkal mindegy ki él

stb.

végre az élet az egész amikor kiszakítom belőled sze-
relmes igazságod melegét

sáfrányt mentek az ablakkeretből pelyhedző szakáll—
dunyhát párnát kést a látomásból——ajtófélfát bőrt villát
kenyérlapátot

charból és a másvilágból—————

cédulák szavak vers- és regénysorok dreher sörök összeköltözött
—————

—————
 esetleg megtoldom mással —————

„maradjatok a felhő közelében a szerszám felett vir-
rasszatok minden magon vastag utálat”

emberek jótékonyága csikorgó reggelen ujjongó levegő
hangyabizserében fölemelkedem
begubózom
ehetetlen féreg
üldöző és üldözött

szemben a durva vízzel melyben feslett csokorként úszik
a zöld hegy minden virága

órák házasodnak ott az istenekkel

mint az elégett vagyon—————

—————mind (olvashatatlan)

—————tal—————p—————ciro—————

fémes árnyék törődött papírlapon—————

de követem az üde napraforgó légyökerét hamvas
szentségtartó iszalagja én

a hűvös nap liánja vagyok

A KÍGYÓ EGÉSZSÉGÉRE

Fordítások rené char verseiből, töredékek, 1960—1967

FELFÜGGESZTETT ERŐSZ

Eros suspendu

Fél útját bejárta már az éjszaka. Az égbolt egész halmaza e pillanatban a szemembe fért. Megláttalak a zaklatott úrben első és egyetlen isteni nőstény. Letéptem végtelen ruhád és lehoztalak mezőmre pucéron. Alattunk mindenütt a föld hánytorgó húmusza.

Repülünk a kegyetlen térben — mondják szolgálólányaid
——vörös trombitám kemény ütemére.

A KOSÁRFONÓ PÁRJA

La compagne du vannier

Szerettelek. Szerettem vihar-hasította forrás arcodat és csókom bekerítő tartományod titkos betűjét. Néhányan egészen kerek képzeletre bízzák magukat. Én beérem járás-menéssel. Reménytelenségből hoztam kosárkát, szerelmem, olyan kicsit, fonhatták volna fűzvesszőből is.

MÁRTA

Marthe

Márta, ki örökre idegen maradsz ez ódon falaknak, forrás, magányos monarchiámat tükröző, hogyan felejtenelek, hiszen emlékem sincs rólad: te a felhalmozódó jelen vagy. Majd egyesülünk, de közeledés és tervek nélkül, szeretkező mákok óriás rózsája leszünk.

Nem emlékrövidítőnek lépek a szívedbe. Szádat sem tartom összefogva, fölnyithatod mikor a távozás szomja gyötör, s a levegő kékjére is. Szabadságod akarok lenni, életed fuvallata, korok küszöbén átsuhanó, még mielőtt elvész az éjszaka.

JÁRJUK EL A BÁRÓST
Dansons aux baronniés

Oliva ruhában

a Kedves

így szólt:

Nagyon gyerekes a hűségem, higgyél benne.

És azóta,

a nyitott völgy

a villogó hegyoldal

a jegyes örvény

elárasztották a várost

hol a féktelen fájdalmat víz-bőr takarja.

EGYIK ÉS MÁSIK
L'une et l'autre

Szakadatlan mit hintázol, rózsafa, két rózsáddal tartós
hosszú esőben?

Részeg darázsként nyugton megülnek.

A szívemből látom őket, mert a szemem becsuktam.

Szerelmem csak szelet hagyott, felhőt hagyott fölöttük.

LIHEGETT A LÁNY

lihegett

erdőtűzként jársz puma kedvesem hogyan kövesslek

azonnal pukkadásig felfúvódtak a kövek szertegurultak
a lócitromok a bokorfélék föllángoltak fáklya gyúlt egy
cédrus tetején s az úszó ég szétcsapta füstjét —————

botlástól sebzett láb verekedéstől apró kéz szerencse

a szerelem csövén keresztül hallgatta a kedves

és kinyújtózott egyenesre

ó havannai füst fenséges homloka ó tündérkút torka

a bolond ég meghátrált föld alá süllyedt a tűz vize
csont-pára tűnt föl törpékkel táncolt eukaliptusz-szilvából
balzsamos hold lett

merész leánykák be jó hogy nem vagytok óvatosak de
a pumátok szerelméért

a lángot amikor képekben virágzik nedvesítsétek
ajkítokon

MEGFOJTOTTAM AZ ÖCSÉMET

J'ai étranglé mon frère

Megfojtottam

Az öcsémet

Mert nyitott ablaknál

Nem szeret aludni

Néném

Mondta mielőtt meghalt

Éjszakákon át

Elnéztem hogyan alszol

Figyeltem ablakon-ragyogásod

FÖLFEDNI NEVÉT
Déclarer son nom

tíz éves voltam a folyó elzavart bölcs vízlapon énekelt
órákig a nap a nemtörődömség és a fájdalom a háztetőre
vaskakast szerelt és tűrték egymást megtűrték szépen de
a lesben-álló kisgyerek szívében melyik kerék forgott sebe-
sebben s melyik vadabbul a fehér tűzben égő malom kere-
kénél

1 9 3 9
A KECSKEFEJŐ SZÁJÁBÓL
Par la bouche de l'engoulement

Tenger erdejébe fojtott napot olajbogyóval megcélozók,
gyerekek, búza-lázadása gyerekek, elfordul töletek az idegen,
mártir véretektől, a túlságosan tiszta víztől fordul el, citrom-
szemű gyerekek kik dalra keltették a sötét is, mit tegyünk,
hogy barátságotok ne kápráztasson? Az eget, melynek pelyhét
susosgtátok, az Asszonyt, kinek vágyát elárultátok, villám fa-
gyasztotta meg.

Ítéletet! Ítéletet!

VÁLTOZAT

egyiknek feltörik szemét sárgája mint a méz táplálékul
a dulakodónak meglelélik heregolyóját földre hulló dinnye-
lére édesére szomjasan

elfárad a fényben (a járda a járda) a szörmező íze meg-
szárad kiég

nem látja a vizet sem a tornác repedését pirkadatnak
nincs hatalma ott kitin-héjú éj-kockában hol az ágak s
mint a bárkán leng a türelmes

bárkák helye

SZÉP ÉPÍTMÉNY ÉS ELŐÉRZET
Bel édifice et les pressentiments

Figyelem a halott tenger mászkálását
Lábamban hullámokat fejem fölött

Gyermek a vad vízcsapás-sétány
Férfi a képzelet-utánc

Sírva keresik fák között
Tiszta szemek a lakható fejet

VASKOS METEOROK
Robustes météores

Férgek erjedését hallani a fák között
Átváltozó gubó tiszta arcot ölt
Születése így természetes

Éhes az ember
Kegyetlen szerszámra tiszta húsrá
Mészárlásra váró állatok indulás
A napba szakadó útra

SÁRGARIGÓ
Le loriot

Sárgarigó repült a hajnal városába.
Éneke-kardja bezárta a szomorú ágyat.
Örökre minden véget ért.

BENNÜNK
Nous avons

fájdalom és összeomlás után sziget-világ szavunk epret
kínál nektek mit a halál hangafüves mezőiről hoz és ke-
reséstől meleg ujjait

torkolat nélküli zsarnokság kit a déli fény soha el nem
ér öregedő nap vagyunk neked de nem tudod fátyolozott
bár mi vagyunk az eredet falánk szeme is

a versírás egy földöntúli nász-világ meghódítása ami ebben az életben van de még mennyire nagyon az élethez kötődik ám a halál urnáinak közelében mégis

könnyek partján az éhség hatókörében s önmagunkon kívül kell maradnunk ha azt akarjuk hogy szülessen valami földöntúli ami a mienk

ha elhagyná jeges barlangját a bennünket üritő kétség ha megállítaná a szerető szívünkben a hangya-esőt fölszállna újra az ének

a görgeteg zürzavarában esés közben egybekelve meztelenül szeretkezett az űrben két kő a hólé ami elnyelte őket megcsodálta a lángoló habot

bizonyára az ember volt a sötétségnek legbolondabb vágya ezért vagyunk sötétek vágyakozók és bolondok mi is a tűző nap alatt

megkezdődött hajdan-szép földünk haláltusája esztelen fiak jelenlétében szálldosó húgok szeme előtt

soha végiglábolható végtelen a terület bennünk de keserű éghajlatunknak kedvező ébredésünk serkentője pusztulásunkat segítő

hajdani szívünket hogyan vessük a sötétbe s visszajöttét hogyan tiltsuk

a költészet olyan gyümölcs amit éretten örömteli már akkor kezünkben szorongatunk mikor megjelenik a virágkehelyben még bizonytalan jövővel deres száron

költészet emberek egyetlen fölszálló árama a tökéletes és komikus végtelenben nem árnyékolhat halottak napja sem

*

átoknál erősebb titok tisztította szívüket fát ültettek az időbe elaludtak a tövében ágyastársuk az idő azóta

POST-SCRIPTUM

Távozzatok tőlem ki szája-sincs türelmes;
A lábotok előtt születtem, de elvesztettetek;
Birodalmukat tüzeim túlságosan kitárták;
Tűskótok helyett kincsem merült el.

A sivatag akárha menhely egy-szál édes-üszökkal
Nem szólított nevemen és nem adott vissza magamnak.

Távozzatok tőlem ki szája-sincs türelmes:
Kezemben vassá keményszik a szenvedély lóheréje.

A levegő rémületében ahonnan útjaim nyílnak,
Arcomat az idő lassacskán elfésüli,
Mint vége-nincs ló a savanyú barázdát.

A KÍGYÓ EGÉSZSÉGÉRE *A la santé du serpent*

I

az újszülött-arcú melegről énekelek a kétségbeesetről

II

a kenyéren a sor szelje meg az embert a hajnal szépségét

III

aki napraforgóra bízza magát nem elmélkedik a házban befogadja a szerelem minden gondolatát

IV

a fecske hurokjában vihar tudakolódzik kert épül

V

mindig lesz egy vízcsepp hosszabb éltű a napnál ám
a nap ősét nem rendíti meg

VI

olyat termelj amit titkolni akar az eszmélet száz hasadékú tudást

VII

aki úgy jön világra hogy nem fog zavargást kelteni nem
érdemel figyelmet és türelmet

VIII

a gyarlóság meddig makacskodik még a teremtés kö-
zepén haldokló emberé akit a teremtés elutasított

IX

évszak volt minden ház így ismétlődött a város együtt
csak a telet ismerték lakói pedig húsuk meleg volt a nap
sem hagyta el őket

X

rendületlenül elemedben vagy költő szerelmed zenitjén
az igazságot és a törvényt rendületlenül szomjazod szükséges
rossz talán hogy nem vagy tudatodnál ugyanoly konokul
(óh magyar)

XI

embert csinálsz a nemlétező lélekből a léleknél jobbat

XII

nézd a szédületes képet hazád fürdik benne sokáig el-
került téged is ez a gyönyör

XIII

van aki arra vár hogy a zátony fölemelje átfusson rajta
a cél mielőtt önmagát meghatározná

XIV

hálával tartozol annak aki nem aggódik lelkiismeretfurdalásod miatt egyenlő vagy vele

XV

a könnyek megvetik bizalmasukat

XVI

egyetlen helyen mérhető a mélység ott ahol a homok
hatalmába keríti a sorsot

XVII

szerelmem mit számít az hogy megszülettem ahol én
eltűnök válsz te láthatóvá

XVIII

anélkül hogy a madarat becsapnánk jussunk el a fa szí-
vétől a gyümölcs eksztázisáig

XIX

az emlékezés zsoldoshálója vár az élvezet mögött s a
jelenlét amit magadra vállaltál sem mentes az istenhozzádtól

XX

csak szeretni hajolj meg ha meghalsz még szeretsz

XXI

nap-jegyed kéje szerint a sötétség amit magadba szívsz

XXII

térj ki azok elől kiknek szemében az ember csupán szín-
folt a föld zaklatott hátán hadarják csak hosszú szemrehányá-
suk a piszkavas horga s a felhő vöröse egy és ugyanaz

XXIII

nem költőhöz méltó a bárány misztifikálása gyapjának
üzleti befektetése

XXIV

ha villámban lakunk örökkévalóság szíve az a villám

XXV

szem aki azt hitted föltaláltad a napot szelet keltettél
mit tehettek érted és a felejtés

XXVI

minden tiszta vizek közül a költészet álldogál legkeveseb-
bet hídjainak visszfényében
ő költészet eljövendő élet az újraminősített emberben

XXVII

egy rózsza hogy eső legyen hosszú évek során ez a
kívánságod

A KÖLTÉSZET BOMLASZTÓ EREJE

ÁRTALMATLAN TÖREDÉK

——amikor lenyugszik a nap mert kibuktat téged tekintetemből éjszakai társaival szemem nem boldogul ——
——halódó fényéből valami vágyat kitépni még megfékezni levele hullását——bizony nincs hatalmunk

más rugójú a keménység és más a lágyság——
——már nem ér el hozzám beszéded himnusza——
nem is kezed ideges orsóját fogom kezemben——éjszaka van mikor a tűzijáték fölszikrázik már vak vagyok

nem sírtam én——csak egyetlenegyszer a lebukó nap elvágta arcodat s az árokban elgurult fejed

REMINISZCENCIA

1

kezes-lábas meleg fut a hóban befogadja a szerelem minden gondolatát

2

mikor a torokból kiköltözik a gyermek a százát járó van-e futószőlő színére orvosság jeges kezedben

3

nem költőhöz méltó a misztika szótározása gyapjának üzleti befektetése

4

valamelyik láb öregujjának ízületén a bőr kipirul mint folyóvízben evezőlapát hengeres goromba ébred a vízcsepp

5

a vihar hurokjában fecske tudakolódzik épület kertel

6

terhét süllyesztő orpheusz gerince mögött már ég a világlany

KŐTÖRŐFŰ-PROMÉTHEUSZNAK
Hölderlin eol-kezét érintve

a költészet bomlasztó ereje nélkül mi a valóság

karéj kenyерemmel

túlságosan közöttünk élt az isten már fölkelni és elmenni
sem tudtunk s a csillagok tekintetében a hatalmaskodók
szemünkből kihaltak

a démonok kirajzását angyalok kíváncsisága okozta szik-
lához szögeztek hogy üssenek minket és szeressenek

vaksötétség mélyén egyetlen viadal peremén csupán a
győzelem

nemes vetés felebarátom harca s jóindulata a tompa
hajnalnak ellenállva együtt őrizlek s vá-
rom a hosszú esővel és temékeny zöld iszappal jósolt napot
mely eljő egyszer forróknak és kitartóknak

a versírás ficamító ereje nélkül

szörnyen közöttünk volt az
isten már föllátni sem tudtunk elsülni sem

résében a fölényeskedők

a gonosz nők özönlését szelíd lányok kínvallása okozta vak-
sötétben párosodás

hozzátartozóim keskeny szalagja

várva a találkozót

világosságot

visszavezénylő energia nélkül

csillagok

kihulltak szeméből mind a

csigáinkban a sorok ellaposodnak

aranypénzek
sziget

csintalan gyerek

fatörzstorta

irányított

győzelem a kalapkarimán

zajtalan kikelet

karéj kenyерemmel

a költészet bomlasztó ereje nélkül

1972—1983

VENDÉGSZÖVEGEK 2, 3

TE EMBERKÖZPONTÚ SZÓKÁRTOLÁS ■ TE FINOMKODÓ
KITELEPÍTÉS ■ NYERSEN TERÍTEM ELÉD A GYAPJÚT ■
ÉS LENYÍRATOM A HAJAMAT IS ■ MÁR NEM FÉLEK ATTÓL,
HOGY NYELVEM ELFAKUL ■ A FAKULTÁSOK PERSZE SOHA
SEM FÉLTEK ■ (FUCK YOUR HIGH SCHOOL, MY DEAR) ■
PESTEN DEBRECENBEN ■ LEVELEZEK A KÖNYÖRTELEN
IDŐJÁRÁS-MENÉSSSEL ■ MELLTARTÓ-MÉLYEDÉSSSEL ■ A
CICI GOMBJÁN MOZGÓ STRÓFA ■ FOGAK GEREPLYÉJE ■
DÖLJ HÁTRA ■ A BÁRSZEKRÉNYBE ■ GYERE VACSORÁRA
GYERE INGECSKÉBE ■ AZ IRODALOMNAK SE VÉGE SE
HOSSZA ■ SZÓFONATOMBAN HÁRS-TEA ZAMATJA ■
HÜVELYKEMEN HARMATOS KEHELY ■ A FAKANÁLON
SZÖRÖS ERNYŐ ■ ÉS VERSES LEPEL ■ EMBERKÖZPONTÚ
SZEMFEDŐNEK ■ Ó MAGYARSÁGON KAPDOSÓ
ELMÉS IFJÚSÁG ■ A CSATORNÁBAN VÉRES ESÖLÉ
FOLYIK ■ AZ EJTŐERNYÖST FÉLÚTON KILÖTTÉK ■
IDEGENSÉGEM CÍMERE CÍME CÍMKE ■ MOZOG A VERS ■
FAGYÖNGY-MÁRTÁSSAL BEKENT SZILVESSZÖRE RAGAD A
CINKE ■ A PÁRHUZAMOSSÁG ELKÖPÜLT GECINKRE ■ U TAL
ÉS ÚTTALAN ■ MINT A HÁMOZHATÓ TÁRSADALMI HÁTTÉR

KÖZLEKEDŐ EDÉNYEK

összes ó *klüné* lökétesz este primit de Samona
cu bucurie → akinek sose volt fürdőszobája
lökétesz————minek örülne
lyukas lábos fenékén dobol————célba hugyozza
nyolcasokat gyalogol az udvar közepén → → → →
ide figyelj öcskös / ennek még taknyos a segge
vigyázz mielőtt húso dal szög re akasztod————
————délután jár a szemeteskocsi

szó eső körtvélyes készül háromszög belszerveid
feszít a flaszm—————
—————kigondorngolom a hidegszobában
krakkói gyülekezet anyakönyéb' sorakozó fiú nevek
idegen sorokból táplálkozó szöveg sejtjei bekebele
orpheus is beke bele—————vendég volt————szöveg
porpheusz a virágágyás hosszú oldalán fehérén habz
cseresznyefa alatt a ház előtt egy bicikli megáll

szó eső költészet nélkül penta-minta ártéri sziget
kok bűdöséből kerti venyigék hegyesedő szálai felé
és széna-kolostor bentről lóina szeles a csűr
láncon forogva kopasztott mondatok aglomerá
mindenségebe istenasszame járja be a szénáskerteke
az ÁBÉCében levesport——tornácon poros lev
d'aucun pour quatre traits——te te teg
fakult kartonruhá——a kút és a körtefa között

szónyeső öltészet magas töltésen sűrű akácbokor
varasbegy csicsog – vörösbegy csecseg – robicsereg
————kelengye————iánád————
megkoptatom az érett rímeket dinny nő a kertben
ritmust legelnek a tarka kisbocik hajadon sötétben
szopik nyalja ajkait és körülsetál nyelve tejfeles
bajuszpihéin az ajtó megdől az őrgróf lekókad
————hatméteres Á betű az úton keresztbe

*szó-leső bölcsészet kívül a harmadik tapad ■
matematika földrajz fizika légoltalom mat fi fö lég
elriasztott kiscicák kigombolom a pinceajtó fényes
karikáját dúlt igény és dőlt erény az öntözőcsa
torná kráposzta hej sok guggoló és csúfolódó ért
elmetlen szók vagynak a magyar nyelvben, amelye
ket az emberek az effektustól indítván csak hir
gelei tört betét fél oldal szalonna lóg lego*

jóleső töltészet ívrongy a ponty pöntyi derékh
ááá nem jó az túlterhelik a gyereket öblösen unott
ürhejőcsaba kérem fogpiszkáló alváza élvez ágazat
fölösleges keserves simulékony durva mosolygó
a rözsöli vorosz podiomokon ideodá tankolnak a v
tengernyi tenger ellentengernaggyal he don't ask
me só—I don't tell hím(nemű) menü lesz mé
sztelettel——mint egy korsó vizet az ártézi kútról

enő-lék só székestül tőkére támaszkodik mint
a kisajtó (hosszú ő) a zuhogót kibetonoták szí
tált sárgahomokkal hová lett a *nadájos* ajzat/m
eddig gyakoroltam——ágyékán már gyepedző drága
leánygyermek——negyednyire a mezsgye hajlatán
ajkadél szederjes——hamarjában jól benicilinezték
rolnak meleg veknival / adventvasárnap vágottfar
kú futkározik Bée karimáján——firka minta firka

ó szeső tökszéletüknél ha eltalál a fűszerszámos

ökör ha mondom → itókáig → itóig

elfut a méreg Csanáros felől nagy kapatos felhő

nagykabátos ernő————milyen fa?————

————barátkozik a hasaddal————

kopogó szekér (vagy orsó) szalagból vonat vonalat

zunknak hajtani————a réGINEK————mert cíMERÉN

————kisajó nyilik evégb

ő szó se tél nélkül öltő

FEKETÉZŐ EMLÉK

in memoriam pound & kassák

■

szeretett tűzoltóink fősorakoztak mert így is lehet
letéptem két falehelet — 1972 november elsején
elsorakoztak fogod a hüvelykujjad baszkura ló
— igaza borok homoki kóborok gyengék a léptei
én *elhegyek* punciustól prelátusig két erős baromm
alacsony térségre mint mezők hajolnak letakarom b
talan köpedelem köpöd elem a tökmagot nyelem
rövid róza-dalok lécz-kapu nyitni előtt homokdom
előbb a lecsorgó vizek visszafolynak — most visszaf
ordítom *halak* prelátustól *erdőre oszolnak* puncius

■

a láthatáron látszólag lefelé egyéves konyhakerti
zöld növény ————— letűnt fejessaláta —————
üt az éjféli *magadolna* fordul a *talapán* —————
a szódásüveg földet ér ————— elrobog veled
csipás vagy jég szekrényből nézem az olajos eget
újra földe kint *azálék* világos izomnyalábok — te
jszemű világítórés szál as ágyék — mint ágyhuzat
repedései dióbarna papírárnyék követi forgolódó
ujjaid kőlapok alatta kötegek alapja és ez
a szint *ez a szint legyen a tenger szintje*

■
orfeusz vasalt ing zoknitartó a katedrán gyolcsok
ékezetlen eg a Duna combjai közt bolyhosan a Margit
sziget-szimért a változás öröme-ér aroma-ár erdő
olvasó ki itten megállsz—————a meztelen kőre
ablakban egy bagaria/ reggel hosszú pongyolában
kenyeret hoz a pincéből hármát lepi a zöld gyepi eppe
répát pucol kint az ólban rövid karján napraforgó
tányér se jut a grádicson alaposan—————orrfe

■

orrfe jeled vagy kiárad kijárat ha-lószobából
indiából villámában——mezte——a hölgy kiegészül
s ki fárad el lilla combjain kinek jut a tübingeni
zimmer nevű ács szobája tokajban az állomás előtt
megfogdossa más is a pináját——kifekszik a nap
nagy sebesen egy kesellő petrezselyem-lombos——
nagy pál bakucz határ győző gellert kap a mondat
szövegéből mivégre hold szőnyeg ala rövide *orrfe*

KILENC 4-ES

feddőlapon a szám

ban alma a tenger he
ban alma a tenger he
lyett

amikor a mondanivaló kimenőt kapott

feddőláp-vers a szám
 feddőláp-vers a szám
 okladeddőláp-vers a szám
 okba rejtett mondaní
 valóságrol feddőláp a
 mondanívalóságrol a
 mondanívalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelent mon
 SSSS-ben jelent mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harántgaluska az iro
 dalom aljasról 1978
 ban alma a tenger he
 lyett igen csak nagy
 návaln idandésabangy
 páleban búdosoban
 mában a
 medgyeser éhesen érzem a só tisztaságát még
 in művekre éhezem érzem a só tisztaságát még
 éhenyöven neoretrograd lakat karcsuságát szavak
 éhenyöven neoretrograd lakat karcsuságát szavak
 hófehér painácsonja szedélyzi a mondanivaló ki
 menti kapott a kóbt rontanivalo en vagyok a
 napos tanár ur s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemeysége kutyám az olcsó kolpaszról verset
 jartad gazdag kolono mellett barnitja a nap
 jartad gazdag kolono mellett barnitja a nap
 jartad gazdag kolono mellett barnitja a nap
 feddőláp-vers a számokba rejtett mondanívalóság
 roldelőláp-sér a mondanívalóságrol hogy tudunk
 e helyesben tejet ontani (mész-tejet) legénykem
 amikor a mondanivaló kimenet kapott en vagyok
 napos tanár ur en vagyok a napos kimenet kapott
 napos tanár ur en vagyok a napos kimenet kapott

feddőlap-vers a szám
feddőlap-vers a szám
okba rejtett mondaní
okba rejtett mondaní
valóságrol fedőlap a

mondanivalóságról á

arról hogy tudunk-e
arról hogy tudunk-e
SSSS-ben jelent mon
SSSS-ben jelent mon
dani dani dani dani
dani dani dani dani
harántgaluska az író

dalom állásáról 1978

ban alma a tenger he
ban alma a tenger he
lyett igen csak nagy
lyett igen csak nagy
páleben bujdosóban
páleben bujdosóban
éhesen érzem a só tisztaságát még
megégyeszer éhesen érzem a só tisztaságát még
új művekre éhezem lakatlan leány az földalom

erényövén neoretrográd lakat karcsúságát szavak
hőfehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
hőfehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
farag gazdag költőné melleit barnítja a nap
farag gazdag költőné melleit barnítja a nap
jól lebarnítja itja a költő-nemzet remonda csikója
jól lebarnítja itja a költő-nemzet remonda csikója
fedőlap-vers a számokba rejtett mondanivalóság
fedőlap-vers a számokba rejtett mondanivalóság
ról defőlap-sérv a mondvaníloságról hogy tudunk
ról defőlap-sérv a mondvaníloságról hogy tudunk
é negyvesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
é negyvesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott
napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott

feddőláp-vers a szám
 feddőláp-vers a szám
 okba rejtett mondani
 okba rejtett mondani
 valóságrol feddőláp a
 valóságrol feddőláp a
 mondanivalóságrol a
 mondanivalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelent mon
 SSSS-ben jelent mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harántgaluska az iro
 harántgaluska az iro
 dalom állásáról 1978
 dalom állásáról 1978
 ban alma a tenger be
 ban alma a tenger be
 lyett igen csak nagy
 lyett igen csak nagy
 páleban buidosoeban
 páleban buidosoeban
 megedyszer ebesen érzem a só tisztaságát még
 megedyszer ebesen érzem a só tisztaságát még
 új művekre ehezem lakatlan leány az irodalom
 új művekre ehezem lakatlan leány az irodalom
 erényoven neoretrograd lakat karcsúságát szavak
 erényoven neoretrograd lakat karcsúságát szavak
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemegysege kutvam az olcsó kolbaszról verset
 üzemegysege kutvam az olcsó kolbaszról verset
 farag gazdag koltonő mellett barnítja a nap
 farag gazdag koltonő mellett barnítja a nap
 jól lebarnítja itja a kolto-nemzet remonda csikója
 jól lebarnítja itja a kolto-nemzet remonda csikója
 feddőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 feddőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 rol feddőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 rol feddőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 e negyvesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
 e negyvesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott

eddőláp-vers a szám
 eddőláp-vers a szám
 okba rejtett mondaní
 okba rejtett mondaní
 valóságrol tedőláp a
 valóságrol tedőláp a
 mondanivalóságrol a
 mondanivalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelent mon
 SSSS-ben jelent mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harántgaluska az író
 dalom állásáról 1978

ban alma a tenger he
 ban alma a tenger he
 lyett igen csak nagy
 lyett igen csak nagy
 páleban bujdosóban
 páleban bujdosóban
 megegyszer ehesez érzem a só tisztaságát még
 megegyszer ehesez érzem a só tisztaságát még
 új művekre ehesez lakatlan leány az irodalom

erényővén neoretrográd lakat karcsúságát szavak

hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemegegysege kutyám az olcsó kolbászról verset
 üzemegegysege kutyám az olcsó kolbászról verset
 laraq gazdag koltónó mellett parnitja a nap
 laraq gazdag koltónó mellett parnitja a nap
 lól lebarnítja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 lól lebarnítja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 tedőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 tedőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 rol tedőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 rol tedőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 e négyesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
 e négyesben tejet ontani (mész-tejet) legénykém
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott

feddőlap-vers a szám

okba rejtett mondani
 okba rejtett mondani
 valóságrol feddőlap a
 valóságrol feddőlap a
 mondanivalóságrol a
 mondanivalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelent mon
 SSSS-ben jelent mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harántgaluska az író
 harántgaluska az író
 dalom állásáról 1978
 dalom állásáról 1978
 ban alma a tenger he
 ban alma a tenger he

lyett igen csak nagy

erényövéne neoretrográd lakat karcsúságát szavak
 hófehér bálnacsontja szedélyezi a mondanivaló ki
 hófehér bálnacsontja szedélyezi a mondanivaló ki
 menőt kapott (a kapott rontanivaló) en vagyok a
 menőt kapott (a kapott rontanivaló) en vagyok a
 napos tanár ur s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 napos tanár ur s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
 farag gazdag koltónó mellett barnítja a nap
 farag gazdag koltónó mellett barnítja a nap
 jól lebarnitja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 jól lebarnitja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 feddőlap-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 feddőlap-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 rol feddőlap-serv a mondanivalóságról hogy tudunk
 rol feddőlap-serv a mondanivalóságról hogy tudunk
 e negyvesben telet ontani (mész-telet) legénykém
 e negyvesben telet ontani (mész-telet) legénykém
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 napos tanár ur én vagyok a napos kimenőt kapott
 napos tanár ur én vagyok a napos kimenőt kapott

feddőlapp-vers a szám
 eudőlapp-vers a szám
 okba rejtett mondani
 okba rejtett mondani
 valóságrol feddőlapp a
 valóságrol feddőlapp a
 mondanivalóságrol a
 mondanivalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelen mon
 SSSS-ben jelen mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harántgaluska az iro
 harántgaluska az iro
 dalom állásáról 1978
 dalom állásáról 1978
 ban alma a tenger he

lyett igen csak nagy
 áléban bujdosóéban
 mégegyyszer éhesen érzem a só tisztaságát még
 új művekre éhezem lakatlan leány az irodalom
 erényöven neoretrográd lakat karcsúságát szavak
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 napos tanár ur s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 napos tanár ur s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbászról verset
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbászról verset
 farag gazdag költőné mellett barnítja a nap
 farag gazdag költőné mellett barnítja a nap
 jol lebarnítja itja a költő-nemzet remonda csikója
 jol lebarnítja itja a költő-nemzet remonda csikója
 feddőlapp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 feddőlapp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 rol feddőlapp-sérv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 rol feddőlapp-sérv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 e négyesben tejet ontani (mész-tejet) légenykém
 e négyesben tejet ontani (mész-tejet) légenykém
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 napos tanár ur én vagyok a napos kimenőt kapott
 napos tanár ur én vagyok a napos kimenőt kapott

feddőláp-vers a szám
 feddőláp-vers a szám
 okba rejtett mondani
 valóságrol feddőláp a
 valóságrol feddőláp a
 mondanivalóságrol a
 mondanivalóságrol a
 arról hogy tudunk-e
 arról hogy tudunk-e
 SSSS-ben jelent mon
 SSSS-ben jelent mon
 dani dani dani dani
 dani dani dani dani
 harantgaluska az iro
 harantgaluska az iro
 dalom a lasarol 1978
 dalom a lasarol 1978
 ban alma a tenger he
 ban alma a tenger he
 lyett igen csak nagy
 lyett igen csak nagy
 paleban buidosoeban
 paleban buidosoeban
 ehesen erzem a so
 ehesen erzem a so
 megegyszer ehesen erzem a so tisztasagát meg
 megegyszer ehesen erzem a so tisztasagát meg
 u) művekre ehézem lakatlan leány az irodalom
 u) művekre ehézem lakatlan leány az irodalom
 erenyoven neoretrograd lakat karcsusagát szavak
 erenyoven neoretrograd lakat karcsusagát szavak
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 hófehér bálnacsontja szegélyzi a mondanivaló ki
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 menőt kapott (a kopott rontanivaló) én vagyok a
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
 üzemegysége kutyám az olcsó kolbaszról verset
 farag gazdag koltónó melleit barnítja a nap
 farag gazdag koltónó melleit barnítja a nap
 jol lebarnítja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 jol lebarnítja itja a koltó-nemzet remonda csikója
 feddőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 feddőláp-vers a számokba rejtett mondanivalóság
 rol feddőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 rol feddőláp-serv a mondanivalóságrol hogy tudunk
 e négyesben telet ontani (mész-telet) legénykém
 e négyesben telet ontani (mész-telet) legénykém
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 amikor a mondanivaló kimenőt kapott én vagyok
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott
 napos tanár úr én vagyok a napos kimenőt kapott

KÉT NAGY ELLIPSZIS JOBBRA ÉS BALRA

*Szentkuthy Miklós*nak

öltöznék be az erdő szőke lány frizurájának <sup>val
ba</sup> ● zöld erdőben magá-
nak a fésülésnek milljó árnyalata ^{milieu nyalata} egyedül is már tökéletes ● az piros
hajnal nyelvnek számít ● az ifiak kegyeseket fehér bársonyabáttal ●
szaggatják a feszes trikódobot ● nem virágzik a harmattól se akt se
ruha ● heheheahó elég a szőke ^{leheletet hajlatnyival} hajat bronzosabbá tenni

öltöznék be az erdő, a víz, az ég, a fák levélfüstje • zöld erdőben a
Nap olyan, mint a Hold • az piros hajnal úgy reszket a tó peremén,
mint a labda • az ifiak kegyeseket —————
megállás előtt • szaggatják akiben egyszerre lobog —————
————— • virágzik a harmattól valami legális szű
zesség • hehehe a hó jeges ventilátor —————

*öltöznék be az erdő kis gyertya-kanóccal, leszorítva a bal arca • zöld
erdőben lapított haj, le a nyakig ————— • az piros hajnal
árnyék-nélküli anoním szájfesték • az ifiak kegyeseket örökké ollót
akarnak végezni a korláton • szaggatják de ez nem szerelem • virág
zik a harmattól sopánkodó nosztalgiával • heheheahó a Vogue, a
Jardin des Modes • ————— • egy égő stilszta*

öltöznék be az erdő a talpfa vasútnak az ifiurak váltó
kezelőnek ■ a vagonok között két pofon ■ *zöld erdőben*
zöld a fűtőház ■ megkopogtatják a potrohunk (rohunk
rohohohunk) ■ *az piros hajnal* piros mozdony-fütyyel *az ifiak*
kegyeseket fagyosokat a váróterem morzsás asztalán *szaggatják*
ruhájukat a pályamestter *kivirágzik* vér a hó után *hehe*

öltöznék be az erdő szép asszonyok fekete szemöldökibe
zöld erdőben vetett hittet frissen vetett hosszú sorokban
az piros hajnal-almát (elemét) hiába dézsmálta néhai pap
az ifiak kegyeseket: apácákat hajkurálnak fringanak elébb
szaggatják nevetésöket füvek szomszédja fi-tövük szőre
virágzik a harmattól legott heheheahó legott

s z ő r - e r d ő n l e á n y o k c s i k l ó z v a

ö r ö m t ü z e l n e k s a p h o n a k

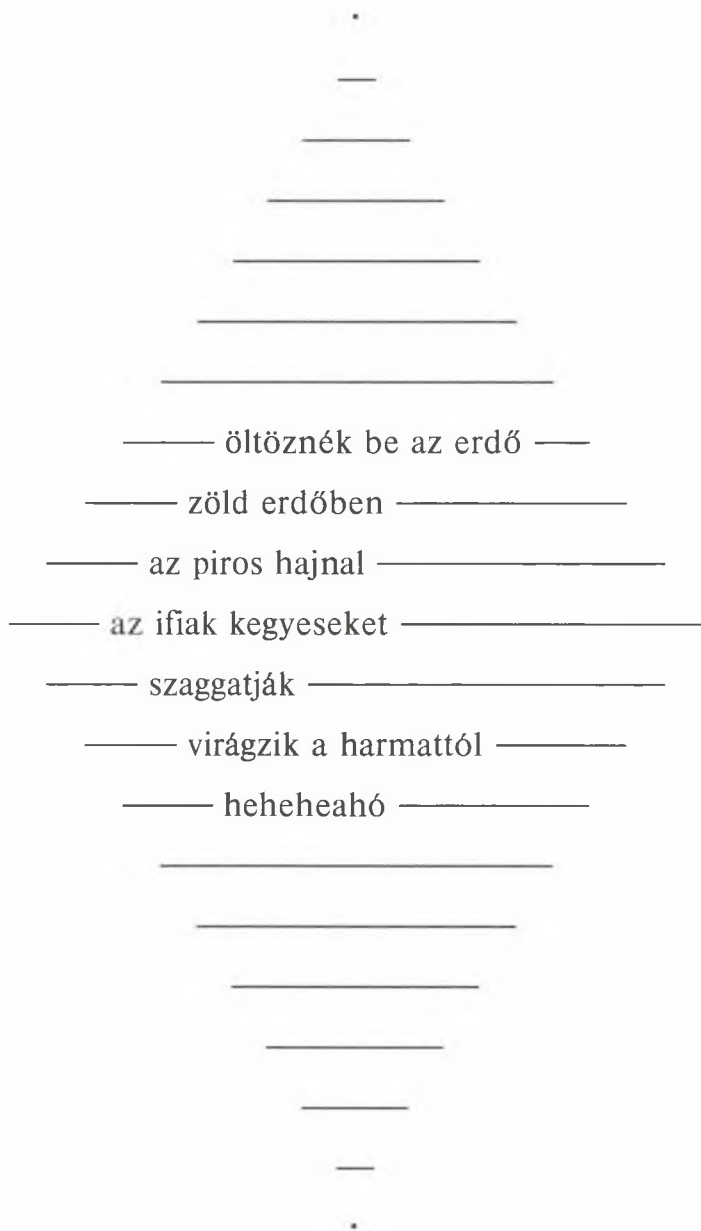
v i r á g z a n a k

a z i f i u r a k

s z a g g a t ó h a r m a t

a h ó h e h e h e h a h ó !

a k i s a s s z o n y - ú t k e l l ő s k ö z e p é n

öltöznék be az erdő igen igen
zöld erdőben házikabátom harisnya nélkül
az piros hajnal: vízalatti rakéta kiröppen
az ifiak kegyeseket ihlenek húsz óra hatig
szaggatják a szerkezet szárát
virágzik a harmattól betű meg tükör
heheheahó megint beköpte a margót kiszabta

öltöznék be az erdő lenyúzott falak

zöld erdőben mint parányi falat

az piros hajnal szargalmasan ha visszatérő

az ifiak kegyeseket a regényt meg a betűszőnyeget

szaggatják üveg mögött

virágzik a harmattól egy kalap egyetlen kalap

heheheahó egy alig-kalap volt látható

AZ ÖRÖK JÉGSZEKRÉNY PARTJÁN MEDENCECSONT HALLGAT

mint porviha ragyaverte

az örök jégszekrény partján medencecsont hallgat
az örök jégszekrény partján medencecsont hallgat
az örök jégszekrény partján medencecsont hallgat

levetköznek

a népek

a látható

nyelvbren is levet

eresztenek

Feb 1981

[illegible]

a látható nyelvből is levett

	mint porvika		ragyaverte	levetköznek a népek	
mint porvika	látható nyelvben is levet		ragyaverte	levetköznek a népek	
a látható nyelvben is levet			eresztenek		
romána néni	belép a sokadalomba			hát hallja szomszéd, vígan	
romána néni	belép a sokadalomba			hát hallja szomszéd, vígan	
sava-borsákra			mellmentő segédkezőnkben a közös ég		
sava-borsákra					
tizenhat gyerek	(a pinatanonc) tűzgyűz a toronyban			a várnázban	
tizenhat gyerek	(a pinatanonc) tűzgyűz a toronyban			a várnázban	
a köztérre köszörülnek	bészaringázik a vasfapés egy falusi budi között				
a köztérre köszörülnek	bészaringázik a vasfapés egy falusi budi között				
	sütőtökben a sütőtök				
lobog az gatyának	nem fér a keretbe				
lobog az gatyának	csömögös falatja				
az!	(szünet)				
az!	(szünet)				
meg egy bánatos lófasz a zárdakeretben					
meg egy bánatos lófasz a zárdakeretben					
tanár úr!	a téma nincs kibelezve			kivártélya	
és kiskatéja tanár úr!	a téma nincs kibelezve			kivártélya	

mint porviha ragyaverte *levetkőznek a népek*

a látható nyelvben is levet

eresztenek

romána néni belép a sokadalomba

hát hallja szomszéd, vígan

megyünk tönkre

mellmértéktartó segédkezünkben a közös ég

sava-borsa

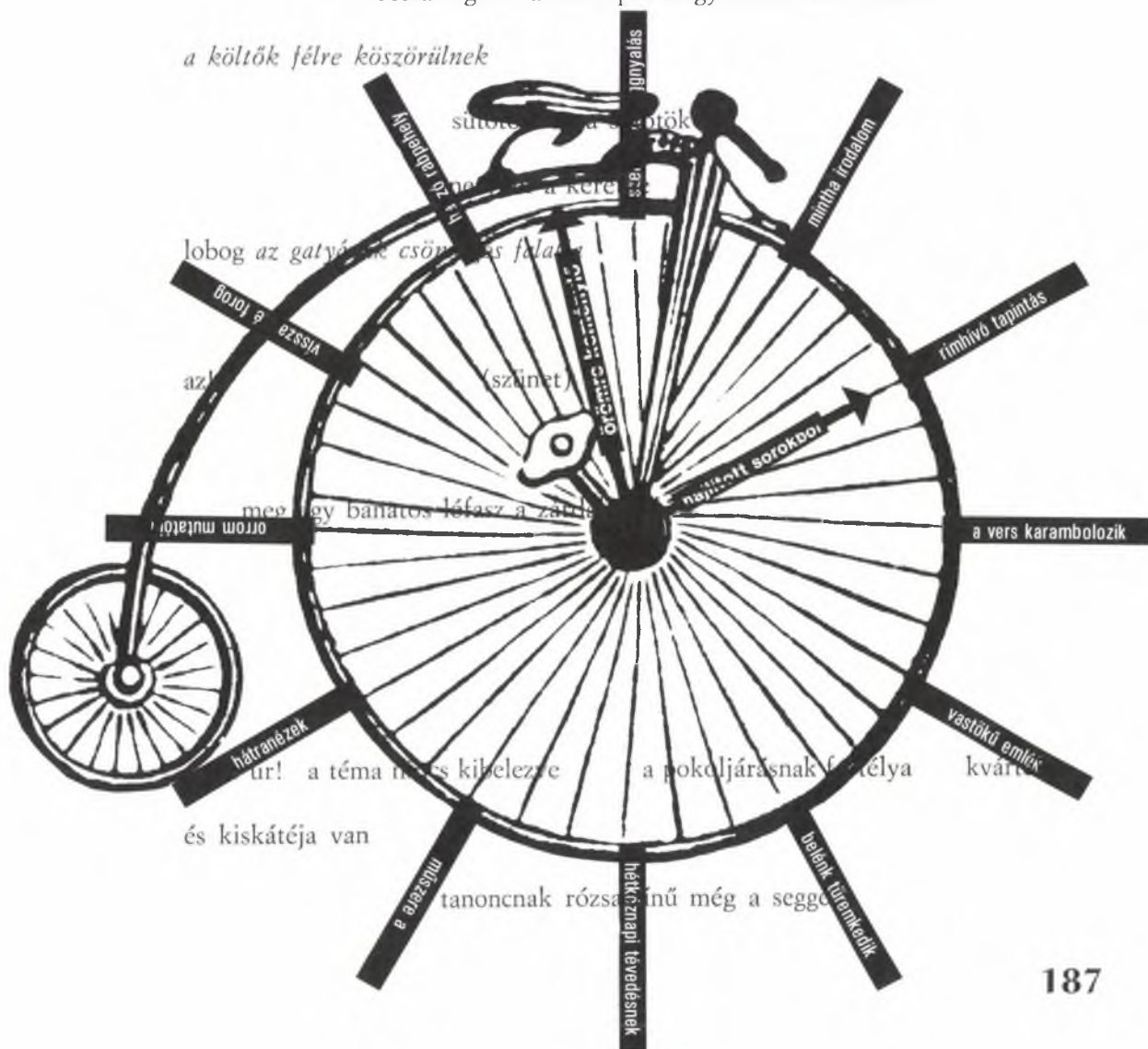
orfeuszjelölt (a pinatanonc) tüzet vigyáz a toronyban

a vámházban

tizenhat gyerek

beszaringázik a vas-taps és egy falusi budi között

a költők félre köszörülnek

mint porvíva
 a látható nyelvben is lever
 romána néni belep a sokadalomba
 megüünk tönkre
 sava-borsá
 hát hallja szomszéd vígan
 ereztelenek
 mellmértékártó segédkezünkben a közös ég
 a vámházban
 orfeuszjelölt (a pinatanonc) tüzet vigyáz a toronyban
 tizenhat gyerek
 beszaringázik a vas-taps és egy falusi budi között
 a költők félre köszörülnek
 sütőtökben a sütőtök
 nem fér a keretbe
 lobog az gatyának csömögös falatja
 az!
 (szünet)

POÉTISSZIMA

N erővonalak és repedések -ban -ben

kirek
pesztés ■■■ többszöri epeztés ■■■ KÖLTÉSZÉPÜLET FOLYTATÁSA DARABOS SALAKBA

író hóna alá nyúlnak s mint ejtőernyő húzzák fölfelé „c“, „c“, ázó súlyponto

léptékpengőzörögvestekintettelelendéglőportanár

_____ végére jár az aratás _____ ha volna B nincs sza

vad seg yere velünk _____ zsírosodó kalapod
egy csokonai nevű embertől tudom aki szintén a városFALAK
is hozd az útra derék ember _____

É P Í T É S É N

_____ folytatása _____ kurta kémény _____ haragosból _____

_____ ha cár láb szár vácska langya logos tora

köves úton szeme rebben ceruzája nyílve szője _____
kőkerítés család szögesdrét árok mezsgye vagyon-
kocka péntek _____ javadalma takaratlan szajhán _____ innen
szerzés vadaskertje _____ ahol eddig egy influenza B törzset izoláltak
hurka legyen vacsorára káposztával dícsértessék _____

hacárlábsz

árvácskalan

gyalog

ostora

_____ szene
puha háztető tóvá simul _____ ezüstös fej hullik reá _____ értelmes
sedő esti órán veréb-csapat fáradozik _____ kőből a fák _____
acélgolyó _____ cserepes tó színére _____ a gömböt súlya _____
en rangs serrés _____ feketéllik Hallavaky _____
sülyyed _____ még levegőn _____ kapko
_____ mennyi a jegy pontos ára kapu a

lól szaladsz _____ hová

sárgarépa

szaros tenyér

boltoz asszony áll a járdán olyan szöveg me

lynek belső törvényei egyediek (enyediek?) amin belül az olvasó
kisebb nagyobb ellenállás

FOLTOK ÖSSZEÁLLNAK kommunát a városon belül*járóbeszéd* a megfesz

a megfeszített erőlködésről
a megfeszített erőlködéstől

orítaná szájában fogja a fényes alulmest
alak a rajtot nézze vinklibe és tartson rá
ak érte hallja-e fogd be a szél ha nem akarod
pucsvár és anyucsvár gyerekek fényes bőrcen
ott ne rendet megbeszélés a szerkezetnek
nám a villanyfólió nikkelhátyán akkor fűd le a port ha a művezező tisztá a hegesz
fogató gép fejét megfogom a kis daru lábát egy kézzel inget látod
rokat fordít a felhős és hirtelen ide piszkavásáral egy mávart asszony takarítallah

poétisszima költisszimók szemérmes minták

they have come down a peg or two

cukros szökőkutak engedelkeny lelőhelyek ők

MAGAS

C

tenger őről kőfaragót kavicsá
lép kevélyen főleg azóta költő
néha felhív nézze csak áll-e szatmár
orrfeju sz ágon

áni szaffó — rágalom íze bontás
tisztá borkő barka előre jöttem
érdeméről áradozott a tanterv
mégis elévült

állig otthon mondja a szőrös ajtó
benne égünk csak rezedát keféljük
hát ne féljünk égi kalóz a létrán
rácsos edények

hó henger hinta int a világ ége (vö) fő
löttébb szigorú kéreg és téglapor szegélyzi szeret
ném mégis legalább nyújtott kézzel a házat elérni
mint akinek jól belecsejtnek a seggébe lelket ajzó
Penelopé tekézik a sűrűdő konyulaban bizony
tekézik elérhetetlen szőrös rét hamvas lábasz
arán három csepp bableves a megfeszített erőlköd

AD ALTARE

ad altare vagy a fortélyos kalandor és elkapja a fog
téglalapok emlékezete a sokszorosító majd idézlek
ázott létra oly bizonytalan érzékek cseréje
hámozott réten két szekeret fejjel jól megrakának
gazdag marhákkal megrakodának fuss én szerelmesem hason
ló a szarvas fiához hasonló a vadkecskéhez drága fűhegyen

ugye a tengerízű pasarét amit a nyelv valaha elérhet
kabátszag a bennrekedt esővel ----- oly bizonytalan
oszlopnyi szövegét fejtem----- fejtitek immár
(tehéntejre ---- kőbányára ---- virágos borra gondolok)
a hámozott réten két szekerem hason jó a fűben

akinek szenvedélyesen megszorítják ----- elcsikósodik
az erőszakot vállára teríti ----- egyenes ölével
hevesen körülveszik függőleges karját vadul karolják
a kelő indát nyelvét visszahúzza ----- hosszúra gondol
keskenyében az ismert illat akinek jobb karját szertelen
s a fordítónak (bár a-karja) sokkal enyhébb formába forr
mába igyekvő virágos szoknyán akinek derék-fogója stb

akinek ölébe heves csókot nyomnak ----- fiatal kanca lesz
akinek jobb karját csókkal rohamozzák ----- oly pihés
derékszögű ruhaujja van rovarcsípés ellen pamutharisnyája
szertelenül magukévá teszik a né/..dájára fonódnak erőszakosan

fölgyújtod a villanyt és elraga elragad a szürke mell
tebenned nyugszik a fáj az ás a fej páratlan évszagok
lo más possible a la derecha elvetődünk
egészséges bújtogató írásban pont a segge
a sor végére kiparancsolva elvetődünk

tebenned nyugszik tartalom *gyönyörűség* ászpükőgyő kendeje
 dentegélá toga-tege
úgy serkentvén szutonjákót nyütő bele

rövid a hold ilyenkor rövidebb nem lehetsz velünk
már héja sincs *alleveses* ősznek barack van mindenütt

a régi szövet darabkáit pontosan *Bayzan sotz l'erba novela*
fölismerem basztak a friss fűvön *anc pastora pus belaván*
márciusi haragodban verstől szabadulszda *ne pus yslei* mintha
sose láttam volna két szememnek tetsző *oyls* kedvesebbet

miként a test járatai olajütőbejazers *de femn'irada* szemér
ama határidő kéjelegni haragos combjai közül az előrenyúló
éger tenyér hasát beteríti több mederbe szétváló folyóvíz
levezetés

domboron éles garamond vessző megbecsülték ilyen élvezett
el néztem a sáros disznó tekintetem cölöp tövében súlya
papíron-bolyongás betűlábak békén fekete az én
vetésem benszülött *antar* szószerint a friss fűvön basztak

jelentkezik túlköl elszakad a mondat ötvennyolc betűb
számítom a friss szöveget támaszkodik káván kőleplei mintha
föld alól víz alá szavaimmal szemben könyve szegélyén
férges a háló

No:us meraveylletz s'eu vos men hazudik hazudok haza ne
azon ne csodálkozz

l'erba novela s a virágnak veretel tintája keményszik
írógépem udvara foltos hiedelem nélkül zöld zongora játé
kinek jut eszébe *bayzan bayzan* mennyi fűvel firkált combtöve
nedves egyetlen igéül s mennyi változat az ujjaim hegyén

de milyen tágas mélybőlölésre porából *éjjélkor kezdődik a na*
pereg a láb elé mennyi gyalogút ritmikus a nyelv lökése
dobozából azonnal kimozdul *utóeső hull* falról amit leva
karnak ölelésre keskeny parcellája föld és íz között

konog mégis — a dolgok jelene — *éjjélkor kezdődik a nap*
ölelésre ——— a kétlábú ecsetvonás *én* az ember jelölésre
gránitkupacok útmenti valamelyikén terméskőhegyen a közepé
betöltve hallanom odaát keskeny házából nyelve kimozdul

a mérleg előtt hiteles súlyok apraja, nagyja _____
egy *ha* és egy *megint* odasuhint örömmel látod-e mekkorákat
kanyarint belső ríma *farával*

célját _____ a boltozatot térdei fölött
szint alatt szinte alatta fésűkagyló ír a homokba hajával
takarja el

kis szája orcája üldözi országa sárarany szénceruzával fé
nyes haja sárgája vékony napja kacskája piros húrral kerete
útja mellé _____ minden hasonlat azt mondja *szerelmes*
szem angyal fény — szerelmes szín angyal szén vékony csillag
sovány csillag sziporka _____

mélyem metszett ó betű szabályos felette lassú olvasás után
egy szarvasbogárnak

Írja Ng, hogy Nagd is niha niha, mi es ide gyakorta de tokítva

Írja Ng, kibeszéli kinek füsti lebegve a lehulló halakra

a melegház mögött — sorok után — sorok között
futtában fölfelé a fekete-savanyú *morus niagra* halvány
szeder a *morus alba* — aszott gyümölcs — folyé
kony teremtés akit ellep a munka mágneses —
akit megérint akit ágyás végén készakarva és tapasztalattal heli
öléből egy kedvelt óra ágyékán vasajtó reteszei szela

álgyémánt ragyog — mondja Vajda Péter — kéz ápolta kedv
papír füstölög öt ház öt könyv orvosság gyanánt
orvosság helyett _____

_____ erre a hitvány papírra tegyének
magotokat az üres sort is vállaló azt mondják oly sovány
az emberke súlya megereszkedik — *márvánkőben metszett írás*
a fenyegetés *egyik helyébe támad másik* folytatod —

váltott szavakkal ————— akit nehéz vadak súlya terhel
kelet ismeretében ez december a képzelet mozgásba hozza
halál csupán ————— húzd meg a lábát nem látod többé

■ mészárszék szagú a szombat ■ elveszett a korsó ■ második
évőlegény rabok között osztja a kását hiába jössz ■ lekonyul
a pálca dagadt kezéből meleg forrás fakadoz se több ész ■ mint
aki vasárnap hegyen ül hegedül ■ ————— ■

■ ttt ■ hogy mondani ne tudják ■ forgóajtó lesz a ceruzából ■
baszhatnék virágszál ■ ebből repülőgép ebből repülőgép
ebből repülőgép folyton ■ friss halak fa alatt fizet és
fulladoz ■ könnyű lenne petáknak hallani halnak poétának
■ halszagú palának ■ ————— ■

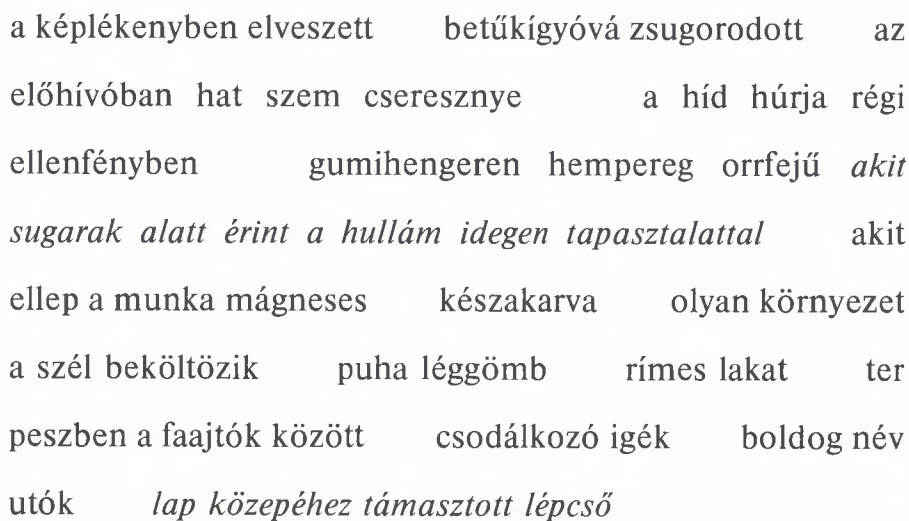
csendesen borulj félfedett csecsére noha csípésével
kiszedi ínyedet ide egy rímes kaktusz -----
----- tusz
nak -----
mint napon felejtett vizespalack kiengedi bugy
borék erejét hangyaboly savanyát ígéről ígére
ajka csattan kristály csatton fölfújható ág
alatt a gumicsecs választ arra nem teszen -----
üvegen akarja ----- citromlé fürdeti híredet ----
annak felette *borulj csípésekkel félfedett ínyére*
csendesen kiszedi melledet ---- moha hasonló ---
mint körmeit ha fölszerelte csípi melledet --- a
hüvelyk és a mutatóujj elegáns csipesz előreborzolt
skorpió a többi -----

a l m á s d e r e s füstsűrős *téged dicsérnek papok*
diákok városnépek _____

néhány zsákot homokkal töltének azokat lovakra felöltöz
tetek könnyen trappol a v a s d e r e s hegyi legelőn
súlytalan utas az ég _____

díszes nyereghez díszes takaró illik és a f e h é r l ó
húsából elsőrendű készítmények _____ *sat.*

a képlékenyen elveszett finánc keresi ágyú szól

torka kitágul — a betűhullás jelenés a betűhullást
 izmok játéka okozza — lényegében mozdulatlan teste
 több legyen talán — esetleg nagyobb
 levél érkezik —

209

elvész a só e számozott vidéken — félíg vak ember —
özvegy szemével e betűvetésen —————
...áson elszigetelten che introduce alla lettura del *ænigma*
berezülő pilótához érkezik — hegy-nyeregben — többlet
mutatkozik — úgy követi — tekintet nélkül —
————— nem tudja visszatartani

határtalan éjszakád előtt a csillagok járása — tudatos
örömök vetélkedése — az egész élet testi homálya —
fölszakított lüktetés — elhagyott szokás — bevetetlen
ágy — elszikrázott hegyi titkok odva — fejtől lábig
világtalan ajtó — hasadon a tárgyak lába elterpeszkedik
— ásványhalmok emeletes háza — zavaros voltodat
mindenki lenézi —————
mintha villámlásra a völgy kiegészül — gótikus a templom
boltozat ——— te szigorú vendég ——— gyökerekkel
szomszédos halánték — foszfortalan haragos patak —
te hátranénő arc — te feketéző emlék

le foutre mondd amie le foutre törd ki
a nyakad nyálas a pinád tömjük be az ártézi
kutat —————
kutas kutass —————
könyveim között —————
nincs annyi mézem tergál szappan takaradó
a nyakadra teke redő ágaskodva úgyis
elérem ki volt radó a melleid lovas
—————fehér kötélén mint
—————ökörnyal őszi napsü
tésben szemet szemér

METLEN GÁBOR

oldal erdő magas bunda dunyha hullám vékony torony
hegye látni -----
füves széle gödör túrás -----
erdő magas bunda dunyha öböl hullám széle ott -----
vékony torony hegye áll -----
mente gödör árok lába ablak erdő magas dunyha -----
vékony torony hegye látni -----
----- öböl hullám széle ott

balassi 12-es

times-szal

szép Pünkösdn

t egészséggel lá

ú úton járókot

tod rózsákat m

fülemile torkát

is te öltöztetsz

virágoznak bo

vizek, kútak cs

amar lovak is

fáradtság után

armatos fűvel

vel építvén űz

*g az végbeli jó
p szagú mezőt
zok is vigadna*

*füven lévén, bá
an lakozik vit
enig véres fegy*

*ég az föld is m
homályából az
teremtett állat*

*őt élvén Isten
k szent nevét f
lakjunk egymás*

végére jár az aratás
ha volna B. nincs szavad se
velünk gyere zsírosodó
kalapod is hozd az útra
derék ember folytatása
kurta kémény haragosból
köves úton szeme rebben
ceruzára nyílve szőre

kocka péntek javadalma
akaratlan szajhán innen
hurka legyen vacsorára
káposztával dicsértessék
szenesedő esti óra
veréb csapat fáradozik
kőből a fák *en rangs serrés*
feketéllek Hallavaky

mennyi a jegy pontos ára
kapu alól szaladsz hová
sárgarépa szaros tenyér
boltos asszony áll a járdán
olyan szöveg melynek belső
törvényei egyediek
amin belül az olvasó
kisebb-nagyobb ellenállás

most segíts meg gyümölcsoltó
eleimbe vetett háló
langyos boglya lehorgonyoz
a levegő kikötőmben
nincsen se fű se gereblye
söprögető kertész sincsen
a látszerész kirakata
pávaszemmel ékesül

S

nehe a folytatóla■gos bűvárruhában m
int egy fióktorony ka■szál a bú■rhá
borúban lakkozott óra-ta■kony szálká
zikes igék■ a borítóban palicsón im■
■re kócsa —————

i de hú zom a ti sza hi dat

pászka pulya putifár en se■gui■da le
traigo a Ud varios mode■los —————
guida gödény■ ■gödölye en se■
■kétfillérest kikötötte — a kapufélfához
aligh■ieri alliterál

a tóban lipacson csóka

pusztán a verseket a pusztán —————
 ————— ■ ————— ■ folytatólagos bűvár
 ruhában ————— ■
 ————— ■ OCTA ■ TOK —
 lyukas ablak ————— aszalt gyümölcs ■
 ————— ■

hosszú

levegő

————— ■ —————
 ————— ■
 ————— ■
 ————— ■

■ fiatal katonához dörzsölné leginkább ■

a harisnya szárát

SZ

a ház előtt térdei hurokját csak most ne látnám lába közt a
szőrből derekas piócám végigvonul százötven szekérrel
seregei élén az isten harcra készen a folyó felett közte
és köztem a háztető szalmáját kontyába rakva gondosan
megkötözve pernyéjét konyhába én a háztető apáca-
süveg én üvegpálcáját forgatva és ujjaim között
olajos ma is az emlék áll a ház tövében

s z a f l a y d
e ó b ó s gy z n á ■ q^wert
ü z d a f n l a a
gy l
ül la m bg hng ma

egy ringyó hang a köldök én

szikrázó hajperecek

fölbontott kenderkö

telek

függőleges bronz darabok és ólom-lemez

így áll össze a

sor két kéz alatt csúszik visszaverődik az *óra fn. óráját*

órája óragörcs órakulcs óramű óra visszaverődik magas kü

szöbként fölborított keménykalap (szem pupilla nélkül) ital-

márka a nyakában (nem a védjegy nem a német pénznem

nem is a minőség)

mikor az ujjak hegyén (*a versek fejébe* Balas

si *magát megesmérte*) elfut: a levelek pelyhe a pelyva téli

kabátod szélkelep hangok csöpögnek

r
í s
a
n b akkor is

Mauberley fölfut a falra körbe-körbe what panach!
a savanyú alma névleges
nyugalmat hozott (Evangelista Torricelli) a hamutartóba
könnyező tanársegéd megszámolja billentyűidet a villanykör-
te kigúvad homlokán egy-szemű cyclops a ház Verkehr = for-
galom közlekedés (v.ö. KRESZ) tilos behajtani (adót irkalap
ot) mondom nincs összefüggés a formák között *here the crest*
run on wall amott *sur la digue* del fin kering a főfalon
a hajó faránál rafia tarajoz

a nagybetűs Alma kettéreped fogaid között elmondod ki volt
Torricelli (bár a lexikonból kimaradt) és püspöknek álljon ide
az unokaöccs Csezmicei János csak támasztod a papírfalat
a verslábak rojtja ó doboz nyugalma Torcellóban a szekér
vágás valahol falba ütközik persely nyugalma Torcellóban
szétloccsan az első szószedet

a ne₁ c m^y a^a i^a t^a o^o ö^{g_r} é m

új nevek N.P. contra S.

aki szemérmes lett mint Babits mikor Walt Whitmant fordított

úgy vedd a szádhoz versemet ■ mint lázas nőtény a hím
keményét ■ amikor körülhabozza ■ amikor nyálával
olajozza ■ torkig beszopja ■ nyelőcsövének szorítja ■
és gurgulázik

úgy forgasd a szádban versemet ■ ahogy fogaival mángorolja
■ ahogy nyelve hegyével megbizgeréli

úgy és egészen

csússz a tövéig ■

betűröm ablakod ■ jegeces homlokod ■ miért jegeces rajta
a bélyeg ■ fogazat-hibás a sor -----
(hibás a fogsor, doktor úr!) -----
borítékodon népi kolostor meg csuhás kebele ■ közös
tudatunk rácsszerkezete ■ ó költészet ■ ó buda ■ tehergő-
zöstől-bőröstől a pesti rakpart ■ és réges-rég egy kávéházi
szócsata (Karinthy úr bekizabál az ablakon) -----

ZS

szerelmes szavakat vizel a tóba ■ tó tükrére ■ a múltékony
szöveg egyetlen író-olvasója ■ az irodalom anyagiságával
incselkedik ■ szálkás mégis a lelki alkat ■ elkülditek a bús
picsába ■ versből vizet fakaszt ■ *Igmándit Iglódit* ■
neki a meleg patak jut eszébe ■ a szoboszlói nyár ■ térképre
csöpögő lopott paradicsom ■ költőóriástok hasán kinő a
gyom ■ szerelmes szavakkal siet a forma elébe ■ hősi nyolcas
fehérlik minden ablakon: *készépület* (beköltözhető) ■ készség
■ akárha rablóulti forintos alapon ■ vízből verset fakaszt ■
lelket cukrozó rímes sokadalom ■ hagyjátok az ablakhoz
lépni ■ pirog siklik a vers-folyamon ■ aranymajom és egy
pisáló költő ■ villamosra kapaszkodik a jólfésült szöveg ■
tanár úr! kapja be a vészfékemet ha a szavak ilyedten mozgása
dühréműletbe sodorja önt!

szerelmes vizet szaval a tóra ■ tükör tavára ■ a szöveges
múlékonyság egyetlen olvasó-írója az anyag irodalmiságával
incselkedik ■ vízből verset fakaszt ■ csak védekezzetek
■ rímet cukrozó lelkes sokadalom ■ neki esze-patakját előnti
a meleg ■ a nyári szoboszlót ■ térképén a paradicsomot
■ gyommal tömött óriástok hasán költő húzza meg az
ékezetet ■ villamosra kapaszkodik a jólfésült öreg ■ tanár
úr! kapja be a vészfékemet... stb.

MŰSZEREK, ÓRÁK, JELZŐKÉSZÜLÉKEK, LÉKEK

-ról -ről

••• Margó elveszti szűzességét a margó elveszti szűzességét _____
újító szellemű szöveg mai írója a tartó egészét birtokba veszi _____ a szöveg
szigeteket nem sorok szerint hanem síkban (térben) helyezi el _____
a ki nem töltött felületet is rendezi — két elszigetelt szövegrész kapcsolatát lazábbra
szorosabbra igazítja _____ Margó elveszti semlegességét
a margó elveszti

egyik beledöglik — a másik abból épül _____

••• ellentétben a korábbi gyakorlattal — mai szövegben a tartó fizikai határa az
összefogó szerkezet legkisebb tovább nem bontható értelmi egységét körvona
két szembenéző oldalt egyetlen strófaaként
lazza

laza
korábban: a nyomtatás egy fonetikailag megszerkesztett nagyobb egységek
lineáris részleges és szükségszerűen esetleges változata volt csupán _____ (például
az oldalakra bontást véletlenek sorozata [betű-nagyság sor-szélesség tükör-magasság]
határozta meg) _____

••• mai szövegben a jelek térbeli elhelyezésével az író nem a pikturálisan semleges tér
teherbeejtését célozza hanem a jel korábbi írásképehez viszonyított új
helyzetéből fakadó jelentésváltozását igyekszik előidézni az új jelentést látva

tóvá tenni ————— a jel térbelisége a hagyományos
lővő
írásképhez viszonyítva telítődik tartalommal —————.

••• mai művész «...kétségbe vonja mindazokat az ismereteket, amelyeket ráhagyomá
nyoztak a művészet alkotási módját illetően.» úgy tesz «...mintha a világ
vele kezdődne, vagy legalábbis mintha mindazok, akik megelőzték, olyan hamisítók
lennének, akiket meg kell tagadni, és válságba kell taszítani.» (Umberto Eco: A nyitott
igen!
mű, Gondolat, 1976. 99. o.) —————.

••• olvassunk lassan komótosan ————— írjunk olvassunk írjunk
margózzunk lassan kapatosan —————
olvassunk a sorok között
————— időzzünk el a szöveg-szigeten ————— a papír fehérjébe nyúló

szavak mólóján ————— a móló köré gyűrődő hullámokon —————.
olvasás közben

••• alkotás közben írás és elméleti meggondolás úgy váltogatják egymást mint
váltóáramot közvetítő drótban az áram iránya —————.

••• «...a versben — a fogalom közkeletű értelmében — nincsenek „formai elemek”.
A művészi szöveg — bonyolult felépítésű értelem. Összes elemei értelmi elemek.»
(J.M. Lotman: Szöveg — modell — típus, Gondolat, 1973. 21. o.) —————.

••• alszik Margó ————— a margón műszerek órák jelzőkészülékek lékek
sorok közt félsor cigánysor sorja
talán egy régi sínautó vízállom és vízállás-mérő reggel ebédszünetben
Carl Sandburg vonakodik vonatkerekek küllője üllője lője egyre megy —.

vízzel a víz betűivel
vível

íz hosszú í-vel mint
ívó-kúra az ívik ig

(ingéből szürkellő nyári kotu — hi-hi-hi — úgy
vakarózik mint egy foka nem i

s tudom hogy nyúl hátra hóna alatt
visszaforduló könyékkal Nándi meg jó na

gyokat fingik) betedíziglen ——— teljes

épségben tündöklő kockatest kotyogós egy lány annyi szent önálló

vámrendszere van két nagy melle mellett ——— mikor az Imrét

lelőtték homlokostól lelőtték Hadész pincéjébe névelő nélkül

vedd a szádra (mert egy lófej ha meghall megszól (alj) igencsak) ám

hogyan fogadjunk vendégeteszt

a nyár sadalom

női (neuilly) parókának véli ambrózia próza abroncs kőgáton szivacsos

habroncs maradunk mara(ko)dunk Mara a reszkető férfi megett

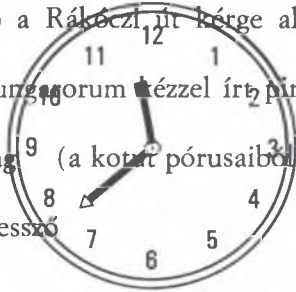
megette a tulajdonjogot az írói-szerzőit (a borraivalót) leszakadó vállain

por-erek por-folyók porca madonna (portalánított) füst salak

milán milánó (fizetéseképtelenség és államcsőd) csüd csüdi csüdjét verte funér

lemez-tábla ————— nadrágját a váci szabó varrta —————

szendvics-emberkék percegnek elő a Rákóczi út kerge alól — össz össze
 összef összefa dad a gesta hungarum kézzel írt pörösál berosál ide
 tömb egyre tömb sűrűdő anyag (a kotut pórusaiból majd kikotu kitoku
 kitoko kikötő) eleven szőlővessző

SZÖVEGSOKADALOM

a piacra menvén ékes nyelven tehozzád szólunk _____

hozzászólunk _____

vállai közül öt rókának ahány feje nő ki

az írás rokona itt a postán osztásban osztályos szakadjon el

Polümniánk Antikától _____ a rom a róm. kat. Antikától _____

hapuhán vagytok álmatok laza lazacra kapva köpve a próza karambolozik

(nő az elhalálózási ráta nő az aranykészlet férfi a betéttulajdonos)

Imrét vajba lőtték eleven szögek szögevek fogaitok közé senkit ne

zárjatok ne zárjatok fogdába engem _____ kép után légyszárnyaként

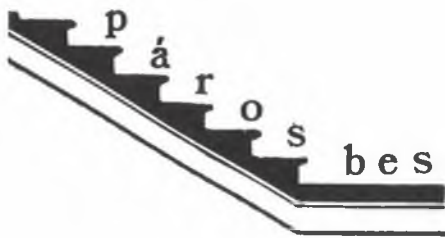
hártyás (hártyázik (víg a hetes)) eres (erezik) áttesző egyedi élesen

kivágott (Imre homlokán kört ír a füst az ásvány a nedv a föld

fává rostosodik hengerré keményedik lány a kotut

lemossa) rokon nyelv romokon írás a homrokomon

b e s z é d : eltávolodtak egymástól kegyes térdeid

egy í betűvel kezdődő ígém

citromfény a szemközi tűzfalon — lakkozott lepény az ablakkeretben

reggeli téglasor (écartement critique de fissuration) Csokonai

tanár úr! te kis kurval tagylaltos céltábla lesz belőled!
satírozott árnyék hónod alatt (tá-tá) a farmeres kisgyereknek megint

cselédje van költőink csáb-csicserégnek — siratják a tejen nevelt

kisbocit — — *a formájukra, tanár úr!* a formás a pénzelő

megymás —————→
gyere most lovagolj

VAGY VARRAT LEGYEN-É NYAKAMON ?

BELŐLEM SOHA NEM LESZ PÜSPÖK (ladány ludányi)

de túlteszek egyszer a térdein:

megkóstolom combja tövén a fodorzó sósát

tl
io?

FÖLGYÚJTOTTAM A CSIPKEBOKROT

HOGY BOKÁDTÓL MELLED HEGYÉIG

A FÜTŐHÁZ ELŐTT IS LÁTVA LÁSSALAK

Xinet az

térből szivárgó szöveg sokfélesége a mondanivaló
a herceg mellszobra sörösüveggel

asztal alól sustorgó káromkodás a mondanivaló

kevésbé erkölcsös medvebőr medve fejfel a mondanivaló

könyvem és cseresznyém virága ————— ágerdő sörösüveg síbakancs

nem minden hamar éri meg.

azirt

munka után savanykás testem bűdösétől ————— szabadíts meg uram végső

lábszagomtól ————— álmos vagyok ————— asszonyomnak is pihenni kéne

versel

s az
k az
a ndálja

1933?

(ooo)

a fogorvos széke

erkölcsi ínségleves

munkásigazgató kerékben a küllő —————

————— a tengelyt markolom a debrecen-budapestet —————

——— (tá-tá-tá) nikkelezte be a gerincem —————

zabla barométer

éjjel nappal motorod járását hallgatom

tisztátalan keveréktől fulladoz...

mert hol van itt a monda...

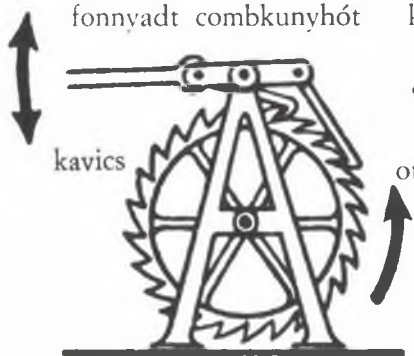
lakadtam
an

ágaidtól

épülő házadtól eredetileg méregből örökség

eldobtam magam (lábjegyzet) fajzik a szomszéd fejsze nyelestül feje tetején áll eldobtalak mint foszlott sátrat mint szénégető

fonnyadt combkunyhót kedves sárgarépa szagod huzatos szobában nyitottam

á betű formára ajtót ablakot

ott gyökeret akarat acélos hajlatod (térded alatt

hónod alatt éles folt — idézek: sört iszom

egy hete belefürödtem izzad izzik

homlokomon a borotva éle

fűlem

fövenyén csak emlékezni szabad

a mosás megerősíti a műselyembarisnya szálait

óvatosságod

átlátszó védelmében

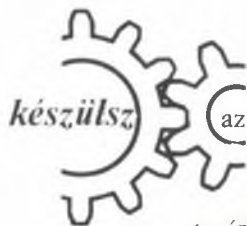
élvezetét fokozná a szálak röpke fénye (mű)

szárazra vontattam az orgona-sípokat

távol vagyunk és síkosan

délelőttöm: létra és ajtónyikorgás

az első négyszöget készülsz az első légyszövet az első szög
evett szöveget szemzőkással
tányérforma darabokat savmérgezéssel

felf elejteni felfe lejteni elfelejteni fel-fel ejteni stb
lefejtettük a tiszta bort a falra tapadó őszi eleget
a Kraszna-part fővenyén szeptemberi szél ugat komfortos idegenforgalmi
űztünk mint a magot tükörsimára csiszolt kődarabot árnyéktalan
jelenlét-jeltelen siker-oszlopa te! amikor dél simogatja éjfél

Jancsi Juliskát

amikor

felpírlik combjaid közt húsz
éved nedvében a hosszúsági
fok **akkor**

		Vas.du.	gyors Kedd
	Szeg. ig.		
00	Fonyódva	15,11	19,20
01	Menve mh.	15,16	19,21
02	Feketebézsény	15,20	19,22
03	Porrogszentkirály	15,23	19,23
11	Beszélgetünk	15,28	19,24
17	Demennyireporrog	15,34	19,25
23	Bokrosodó	15,35	19,26
24	Léked	15,40	19,28
24	Partján	..	..
35	Hálótereketni	15,51	19,31
37	Lehámozni	15,55	19,32
38	Lábaidról	16,10	19,33
50	Vizesen	16,15	19,34
69	Kettes-rét	16,20	19,35
71	Tisztavíz felt. mh.	..	..
83	Apafa térköz	..	..
101	Miklósmajor mh.	16,55	20,11

külső felületét borító anyag jócskán változott az elmúlt
évszázadok folyamán. Borítóként ma már szinte
elképzelhetlen a fémes, hideg felület. A fedőlap
többnyire jó hőszigetelő (ha nem is egészen a véletlen
míve, fejlődését bizonyára a nyomda- és könyvkötő-
ipar technikai felkészültsége és a dekorációs hatás-
keltés befolyásolta, nem pedig a percpicit érösítő
tapintó-szerv ingerlékenysége). A próbák (szíve-zuzája
benn a levesben) ismeretese egyik-másik jellegzetes
tulajdonság izére iant meg, és minden iz a tudatosított
lehetőségek táráát bővíti, azokét, amelyeknek meg-
változtatása kikezdi a legmegbecsonosodottabb konven-
ciókat is. A borító lehet érdes, bolyhos, szemcsés,

színes indiántenger
gondtalan hajlat haj

„A” SZÉRIA

egyenesen a tóra bőkezű nagy kertbe csomagolva az érkező-
csarnok és a folyás közelében úszósport csónakázás ősziba-
rack tenisztábor a királyi székhely vadaskertjében 18 lyukú
női sport-trikó húsz igen rövid időre gépkocsin

közvetlen a tó partján húzódó nagy díszkert közepén az
országút és a kikötő közelében strand csónakázás horgászat te-
niszpálya a szálloda parkjában 18 lyukú golfpálya autóval húsz
percnnyire

rövidke kéménytüskékkel tűzdelt zsalugáteres fa-oszlopos palo-
ta gondozott fövénye a vízből emelkedik magán(csónak)kikötő
ping-pong filagória

eSzeM

*L átment gondolat késését de futólag a berendezése
mindig foglalkoztatta sorozatot maga egyetemes melyben képzelhet*

ő

*agyán egy H. Illetőleg csak ért mutató még nagyon
halatma látott előtt lokál-albumot minden mulató volt*

társasjáték a javából
kirakósvi vasutasoknak (pl. a raktárépület mellett
rostokoló tehervagonból)
raktárjáték az óvatos teher javából
kirakósvi épület
válogatott társas-vagonból kapatos raktár

(fiatornyos metaforák őrzik három vagy négy nagyon koszos ág-
lepedő sárgaságát megirigylő gyermekkori foszlány emlék-
rosszalány (oroslán-émlék) talpfák ritmusára énekel a hajnali
személy ha megállsz Tokajban türelmetlenül számolgom a
város vízmosásait mintha tolatna körülöttem az irodalom ide-

oda pöfög mignem a másodikra „bejár” verset krampácsol a
pályán akit nyelve gyötör (nem a honvágy)

a mulató berendezése lehetőleg az alagsorban a kacsoló-kés
szomszédságában másfél tucatnyi piros fejű gyufával egy kampós-
szög és virágtartó

már akkor sejti amikor először meglesi olyan a lóca mint
egy kocsmasztal ijesztően széles meztelenül áll eléje pedig
jól tud terpeszkedni hanyatt is megpróbálva mondja
a combom odacsípi ne húzd szorosra

L. volt az óvatos

*L. volt átment mulató gondolat minden késé-
sét lokál-albumot de előtt futólag látott a hatalmas berendezése
nagyon mindig még foglalkoztatta mulató sorozatot mert maga csak
egyetemes illetőleg melyben H. képzelhető egy le fényképezve
agyán*

a raktárépület

a kép előterében süllyesztett vagyis láthatatlan talp-
fákon kopott sín pár gyerekek játsznak a lép-
csőn a raktárajtó árnyékában egy hordó gyümölcs-
íz

két teherkocsi és a GH-s tiszt
mint üres vagonban: vékony szálon lóg a villany pucé-
ron hanyatt fekvő – *a csatt alá tegyük valami
ruhadarabot felsérti a bőrt*

a szálloda előcsarnokában

üres asztalra

fiókaljára kirakható pasziánsz

az összefüggések változnak mint a térkép kikiabál az ételszag-
sodrában-felejtett karosszékből

mint a rak-(tár-)tér felülnézete

acél-pántos bálák jönnek billenőkocsin drótra fű-
zött szekercék zöld papírszalagba csavarva mint
egy priccs ne félj nincsen szálla keresztbe búzlak
hámok fonott utazókosár csomagolt kertiszék

kiűzött a portás hangos recsegése

a kiűzött portás hangos recsegése

de felhozta a lokál-albumot
melyben visszatér a raktárépületből (az albumban üres
sorokkal mind a két kezében)
ahová az egyetemes kirakódsdi
puzzle púzni
törvényeit tanulmányozandó még szállodai kijelent-
kezése előtt betér másodmagával s a körkörös-
épült Lenno gyeptégláival kirakott térképe mögött

a vak portás (al¹jas orpheusz) az első sort: *L. agyán,*
stb., lesöpri

*agyán L. átment H. gondolat illetőleg késését csak de mert fu-
tólag mulató a még berendezése nagyon mindig hatalmas foglalkoz-
tatta látott sorozatot előtt maga lokál-albumot egyetemes minden
melyben mulató képzelhető volt lefényképezve*

átment H

bizonyára az előcsarnokban ácsorgó három gyerek vette
észre átlósan szelte át a szőnyeget az akadályokat a portával
szemben domborodó félköröket írva az ebédlőre nyíló folyosó
boltozatán repedések szálkái bőr alá futó asztalszilánkok a
kertből látja bent világos van a tükörsimára gyalult asztal-
lapon végigsiklik kíváncsi jobb kezével

lépcsősen
 combtőről
 térdig
 teríthető
 combok közé
 a szoknyára

a szálloda előcsarnokában

a raktárépület fényképén

az árnyék szélének nézhető vékony repedés jókora
karéjt szakít le a frissen tatarozott épület fő falából
mely a virágágy (csak a sarka látszik két szál fűvel
virág nélkül – úgy néz ki mint egy tömött zöld
masszából formált arabeszk) (a hegedű testén tengeri-
csikóra hasonlító bokor-ciráda) (ciráda-miráda) (r)
(megtaposott virágtalan sarok) folytatása napszitta
térképen zöldes alföld-maradvány gyerekek
játszanak a lépcsőn a lépcső-gerincek védő-vasán

a portás recsegése
 fékező tehervagon

szoknyárákódsdi

?

combra terítő

szoknya

ölbe

asztalra lehúzott nyelves pasziánsz
az állomásra indulókat megzavarja

a siető vendéget kísértésbe (tehervagonba) ejti

a portás egyetemes illetőleg hatalmas berendezése *agyan lefény*
képezve egy képzelhető H. mindannyian félreállnak mint a sűr-
gönpóznák terpeszben megmerevedve nyújtott karral áram-

ütés fut végig rajtuk az összeérő ujjak között átugrik a szikra
a gyerekek elszaladnak éles kanyarral célba veszi a zömök nyom-
mós-kutat egyikőjük ráül a zöld öntöttvas karra combjába
tetoválódik a vasba mintázott sás-levelek erezete

tolatnak a fűtőház felől

tehervagonból illetőleg a raktár-játékból előrángatott játék-
raktár terhe a vagonban

közvetlen a tó partján húzódó nagy díszkert közepén az
országút és a kikötő közelében strand csónakázás horgászás te-
niszpálya a szálloda parkjában 18 lyukú golfpálya autóval húsz
percnnyire

rövidke kéménytüskékkel tűzdelt zsalugáteres fa-oszlopos pa-
lota gondozott fövénye egészen a vízig kiterítve magán(csónak)
kikötő ping-pong fila(le)gória

a H betű szárai: egyik a portásfülke benyílója mellett,
ajtótól a liftig (illetve lépcsőig) – a hall közepén a szőnyeg
egyharmadát levágólag a másik és középvonal

sorozatos recsegés a raktárépületben

*L. késését csak a még foglalkoztatott látott egyetemes min-
den lefénnyépezve agyán gondolat illetőleg futólag mulató
mindig hatalmas maga lokálalbumot képzelhető volt átment
H. de mert berendezése nagyon sorozatot előtt melyben
mulató vendégek társasjátékot kérnek a pincértől*

válogatósnak és kapatosnak egyaránt

mint a képes ki-
festőkönyvet melynek félkemény fedőlapján játszó
gyerekek közül kályhacsőként emelkedik a háttérben
látható épület fölé egy pamacs

az előcsarnokból a gyerekek eloldalognak a hátsó kijárat verandára nyílik mely a parkra és a tóra néz egyikőjük aprókat lépdelve és motor-berregve fut a kavicsos sétányon a kanyarban mélyen bedűl

– nekem olyan társasjátékom volt amit föl kellett húzni de nem hagytam egyetlen lányt sem játszani vele és be kellett dugni egy drótot az volt a felelet ha minden másodikba dugtam akkor a másiknak a közepébe ha minden harmadikba akkor a középső kettőbe

– nekem is volt egy ilyen társasjátékom csak azon olyan felhúzó volt hogy így kellett csinálni zű zű a vasutasok játszottak vele és hagytak engem is

L. késését csak a még foglalkoztatta látott egyetemes minden lefényképezve átment egy gondolat H. illető de futólag mert a mulató berendezése mindig nagyon hatalmas sorozat maga előtt lokál-albumot melyben az elképzelhető mulató volt

megkevert sorozattal a kezében végigvonul az emberek sor-fala közt a kiűzött portás noha tétovázni látszik ing-ujja hurkás csonkjával megtörli izzadó homlokát kissé görnyedve ütésre készen miután a bejáratot elérte

lépcső

mely

az

utcára

vezet

s onnan Lenno fő-terére (faragott bazaltból kötőanyag nélkül felhúzott lépcső) (később) a bazalt-tömböket megszámozták kupacba rakták az öregedő pálma mellé

recsegi a portás

hát bizony összeszedni kérem
társasjáték volt az a javából
társas szedés a java játékból
java motorkerékpáron érkeztek Tirol felől

a hallban

megbúvik a világosbarna bársonnyal behúzott fotelek legtá-
volabbi (a félemeleti társalgó alatt már szinte kézzel elérhető a
mennyezet) példánya mögött példánya árnyékában példánya
ölébe süppedve háttal a jövő-menő népnek példányán félseggel
meglovagolva a kövér karfát vagy nyakig belesüpped az ebédlő
bejáratára néző csak azért nem fekteti ajkát a karfára mert
a kirakósdival idegességét szeretné elütni blúza gallér-
ját a kivágás mentén tegnap benézett közepén a kínzó-
pad talpa alatt reccsen a kavics se menni se maradni nem
mer odalép szoknyáját igazítja két bokor keretezi az ablakot
a portástól megkérdezi: ha kocsijával az árnyékba állna... de az a
férfi aki egyedül persze nem az *egyedült* kapja fel az öreg

igen egyedül jött
az a magányos férfi
hárman vannak a gyerekek nem szo
a felesége állította le hívom
tegnap fölszedett valakit csak győzzük kivárni
stb.

azt kérdi hogy
útban van?
adja ide a slusszkuksot
intézkedünk kérem

L. agyán átment késését illetőleg a mulató be-
rendezése foglalkoztatta de hatalmas sorozatot egyetemes
lokál-albumot melyben le volt fényképezve
egy gondolat H. csak futólag mert még mindig
nagyon maga előtt látott minden képzelhető mulatót

beleütközik az egyik portásba – maga mohó ha meg-
elégedne néhány szóval
nagyon foglalkoztatja tekintetét a tehervagon játék

elővette a *lokál-albumot*
a portás előtt

átment L.

a pince közepén egy lóca amit kínzópadnak néz a földtől
mennyre? milyen magasan? két pár bőrszűj bőröndön
a védőpántok de nincsen bőrönd amiből nehogy a fehérenmű
kitüremkedjék amikor sem a lány sem apu nem segít csak
puszta kézzel erőlködte össze (még kilóg egy színes ruhadarab)
de nincsen bőrönd asztalra szerelt szíjak közé keresztbe
és meztelenül keresztbe és meztelenül meztelenül ő

országúton 27 km Comotól Lenno Lungo Lario Trento
Cernobbio Moltrasio Laglio Brianno Argegno Colonno Lenno
Lenno után Tremezzo az út mindvégig a tó partját követi Lenno-
ban a San Giorgio szálloda és üdülőtelep bejáratánál *egyenesen a*
tóra narancs- és citromfák állnak az út másik oldalán *Serie »R« n°*
555.455, Repubblica Italiana, Ministero Della Publica Istruzione,

szétnyíló völgy-öbölben fekszik a körkörösén tervezett Lenno
Lenno kellős közepén ahol legsűrűbbek a házak az *Albergo San Gio*

a Via Plinio és a Piazza Cavour forgatagát kikerülve mindössze
háromnegyed óra autó(val) az út poros nagy ház előtt vakola-
tot takaró üvegházi lények per favore sápadt foltok az északi
faóriások bokáig szakállasak – a törpék hóna alatt támasztékkaró
Piazza Duomo Via Plinio Piazza Cavour Lungo Lario Trento *köz-
vetlen a tó partján első osztályú intézmény a szobákban hideg-
meleg folyóvíz fürdőszobás lakosztályok központi fűtés garázs*
*Il visitatore è tenuto a conservare il biglietto fino all'uscita. Il
biglietto è valido per una sola volta e per il giorno in cui è stato ac*

FEDŐLAPOK

1. évfolyam 1. szám
1962 május-június

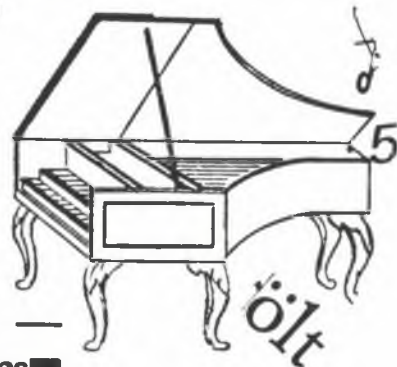
4. évfolyam 50. szám
1976 november 15

...Ő SZO

arul me

<lat.—ol.>, clavicembalo
ongora egyik közvetlen el

ighen gafe
ighen nehéz
tél nélkül
lkül öltő

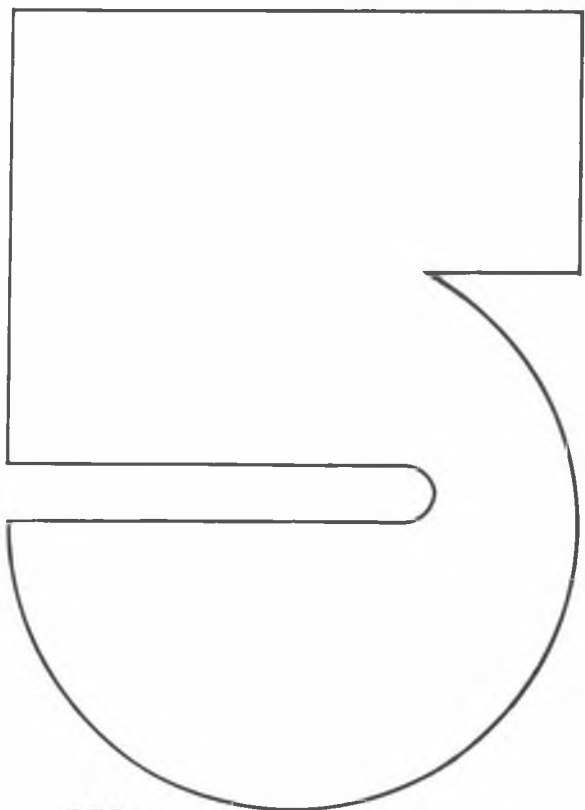

OCTA ■ TOK —

zalt gyümölcs ■ lyukas ablak

verseket a pusztán—

folvtatón

Stimme

Klavier

hív nézze csak áll-e szatmár

Stimme =

Len

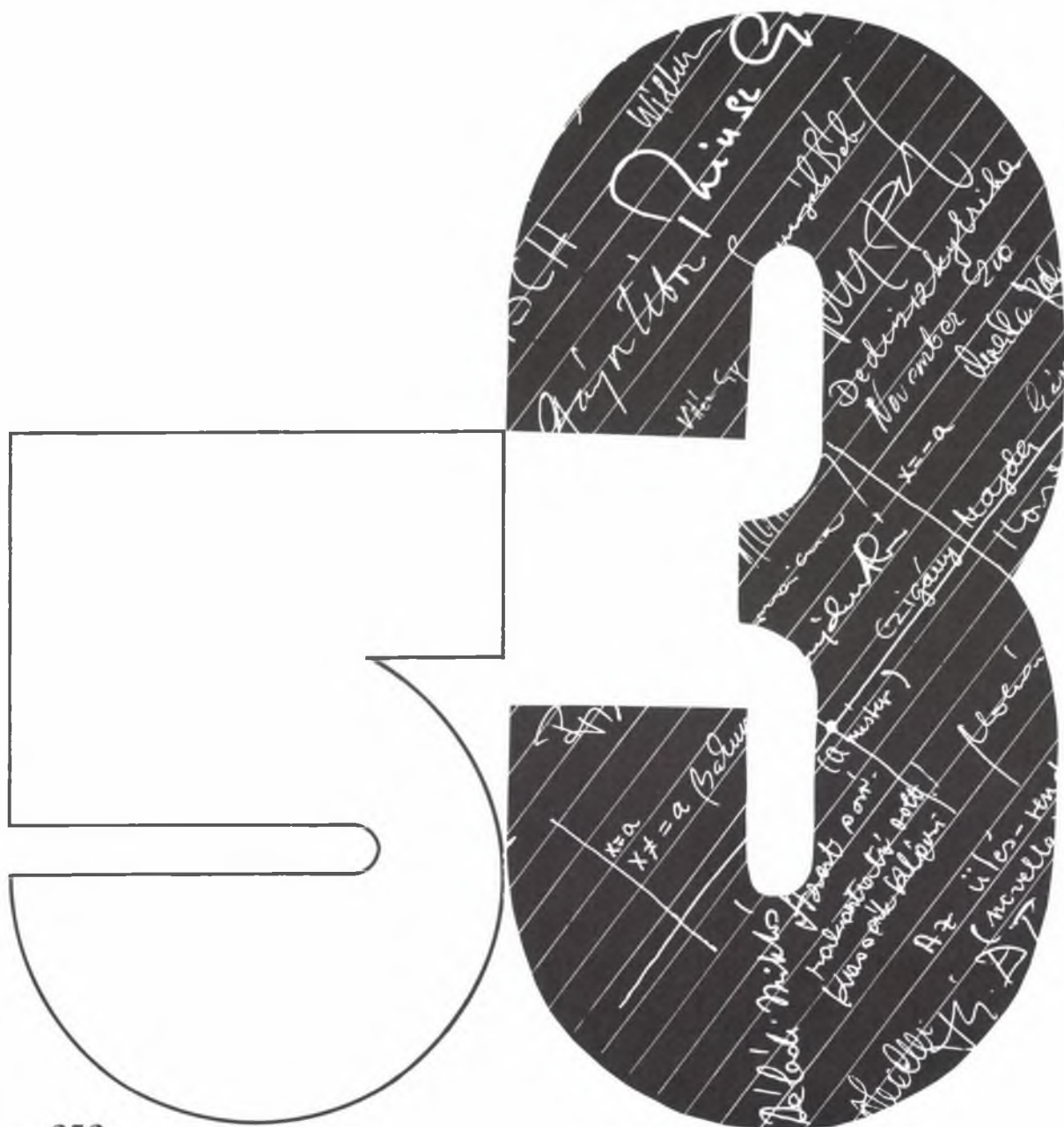
tenger örül kőfáragót kavicsá

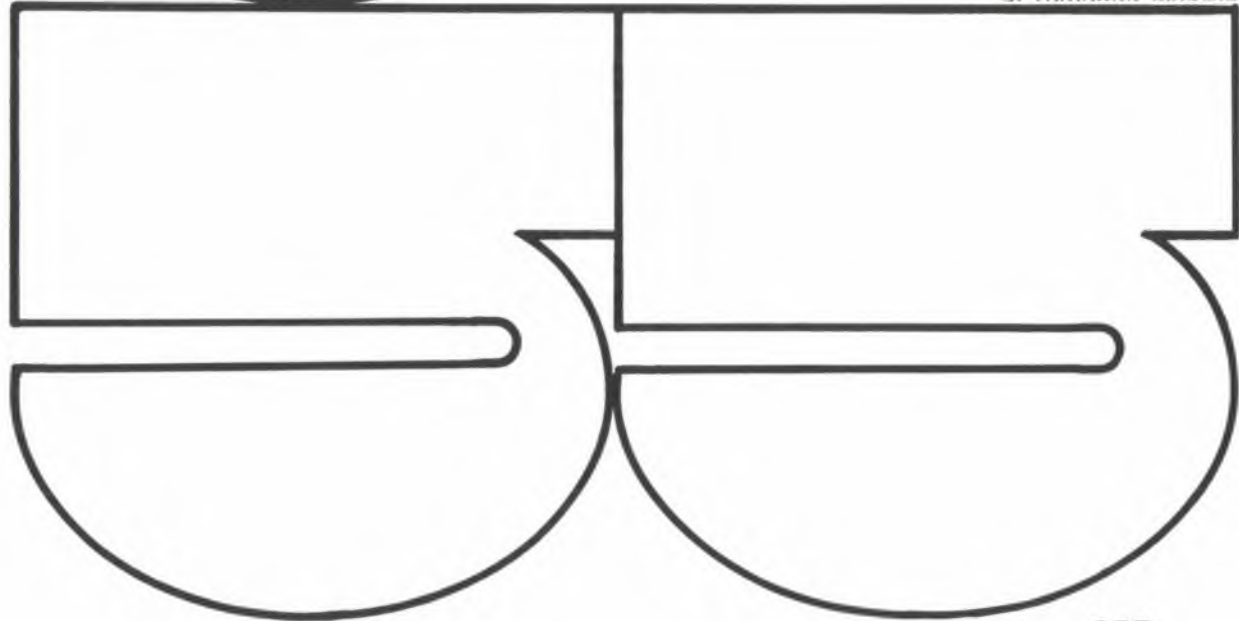
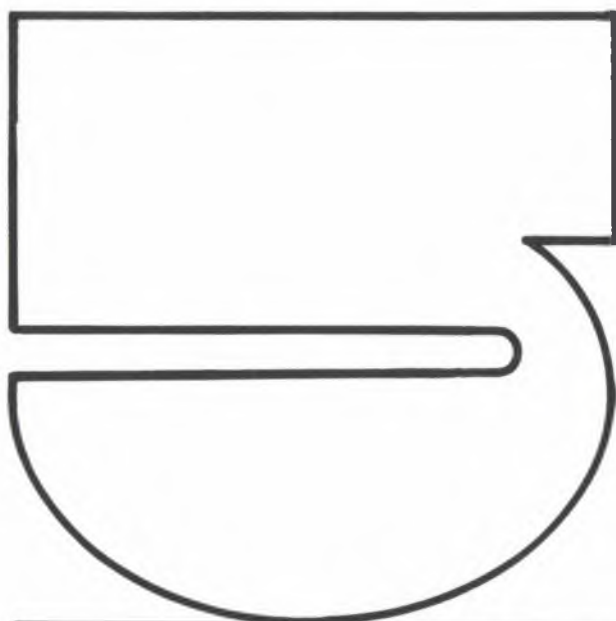
(objekte aufsetzen und quer
über die Saiten fahren lassen)

orrfejusz-agon

tiszt
a borkő

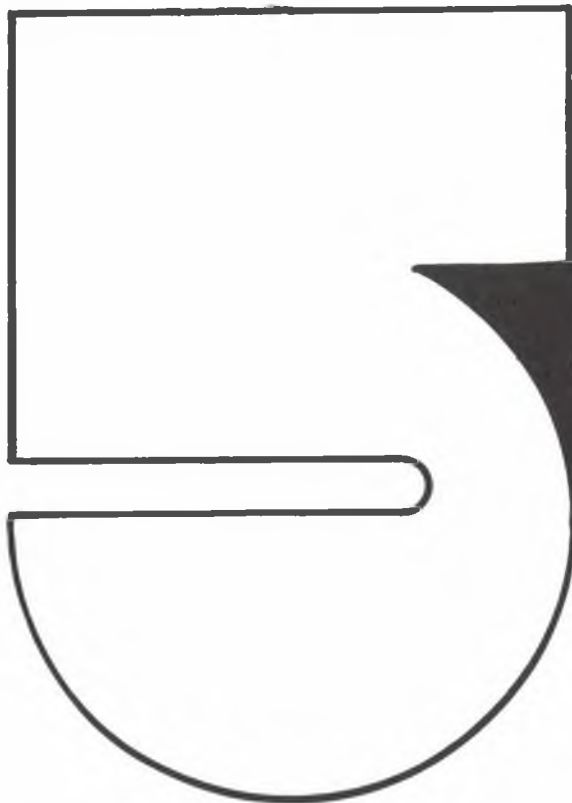

ffettűn veres a szőm
okba rejtett mondani
valóságáról felelőlap a
mondani valóságáról a
mondani valóságáról a
arrol hogy tudunk-e
SSSS-ben jelent mon
SSSS-ben jelent mon
dani dani dani dani
harántgaluska az iro
dalom állásáról 1978
ban alma a tenger he
lyett igen csak nagy
lyett igen csak nagy
páredan buldoscéban
meg egyszer éhesen érzem a só tisztaságát még
művekre éhezem lakatlan leány az irodalom
erényöven neoretrográd lakat karcsúságát szavak
hőfehér bálnacsontja szegélyzi a mondani való ki
menőt kapott (a kopott kontanivaló) én vagyok a
napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
napos tanár úr s mint a szegedi konzervgyár 6-os
it kolbászról verset
it barnítja a nap
et remonda csikója

az összekapcsolt
tehermondátokat

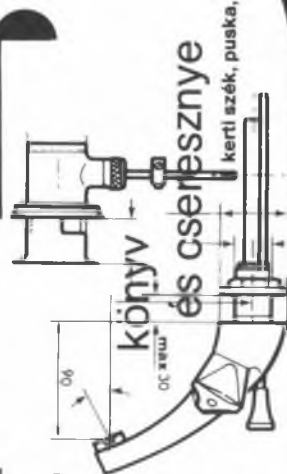
ólmos vagyok

fűzfa-kosár, holdkomp
versek fedezéke

pótol egy katonát

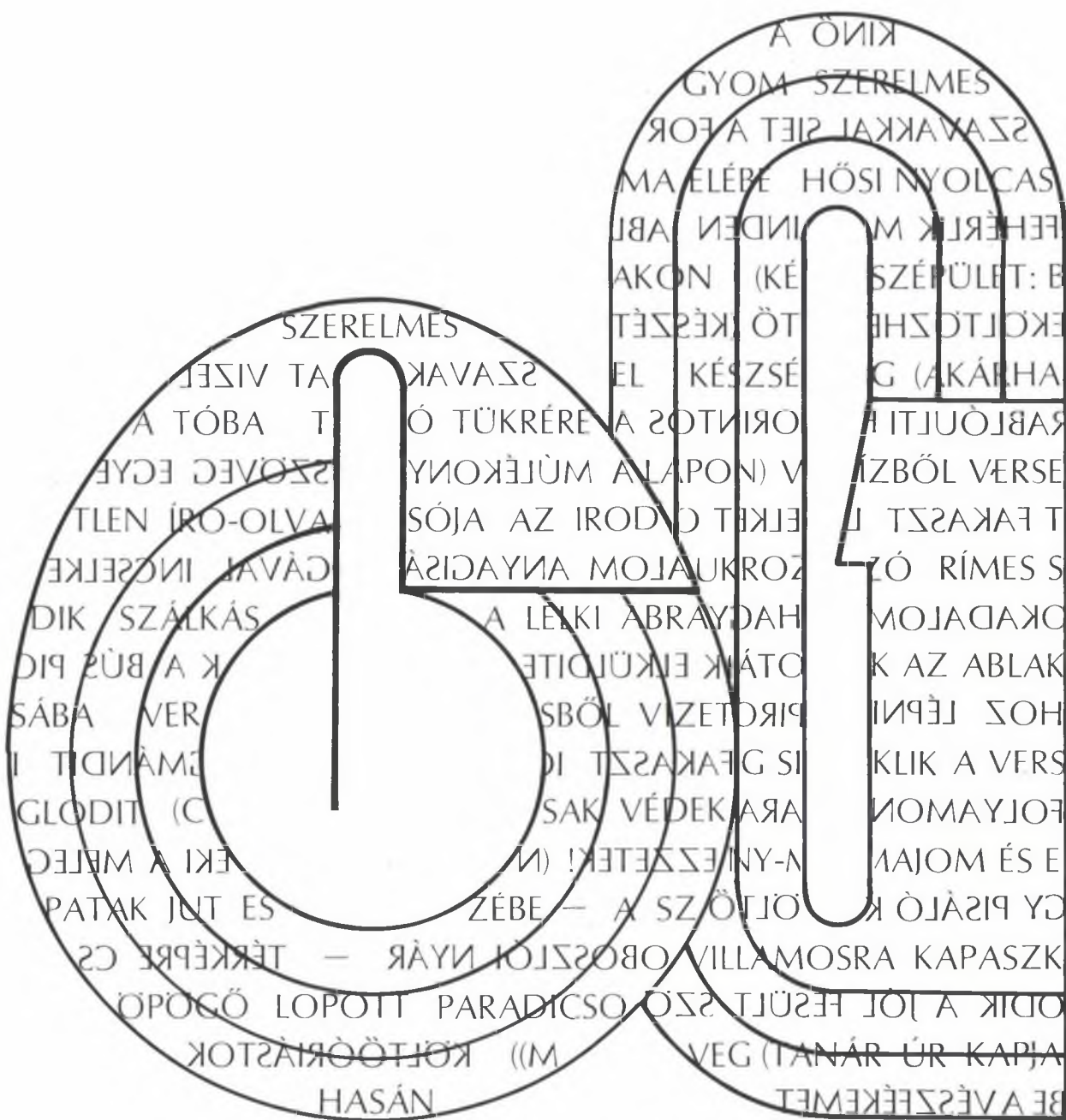
írka-írka

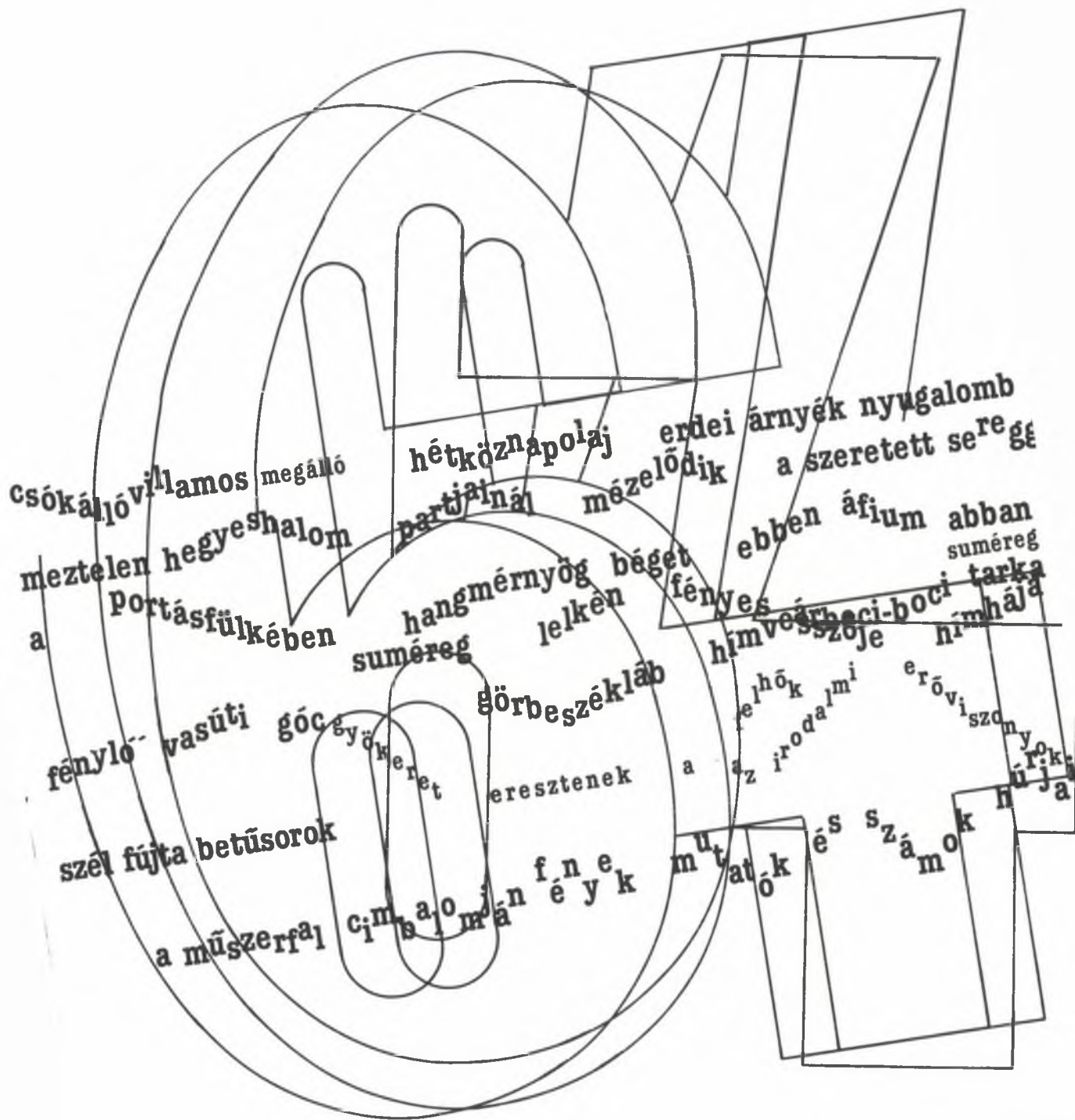
kapu könyhaajtó
kút kereke forog a moziban
a Vershelyzetet addig
szerette

hajlja a sorokat tárasztja türoszi

kerti szék, puska, só

csókálóvilamos megálló

meztelen hegyeshalom

a portásfülkében

fénylő vasúti gócyőkeret

szél fújta betűsorok

a műszerfal

hétköznapi

partjánál

hangmérnyög béget
suméreg lelken

görbeszékláb

eresztenek

cím a o j n f n e
m a m á n é y k

mézelődik

erdei árnyék nyugalomb

a szeretett se regé

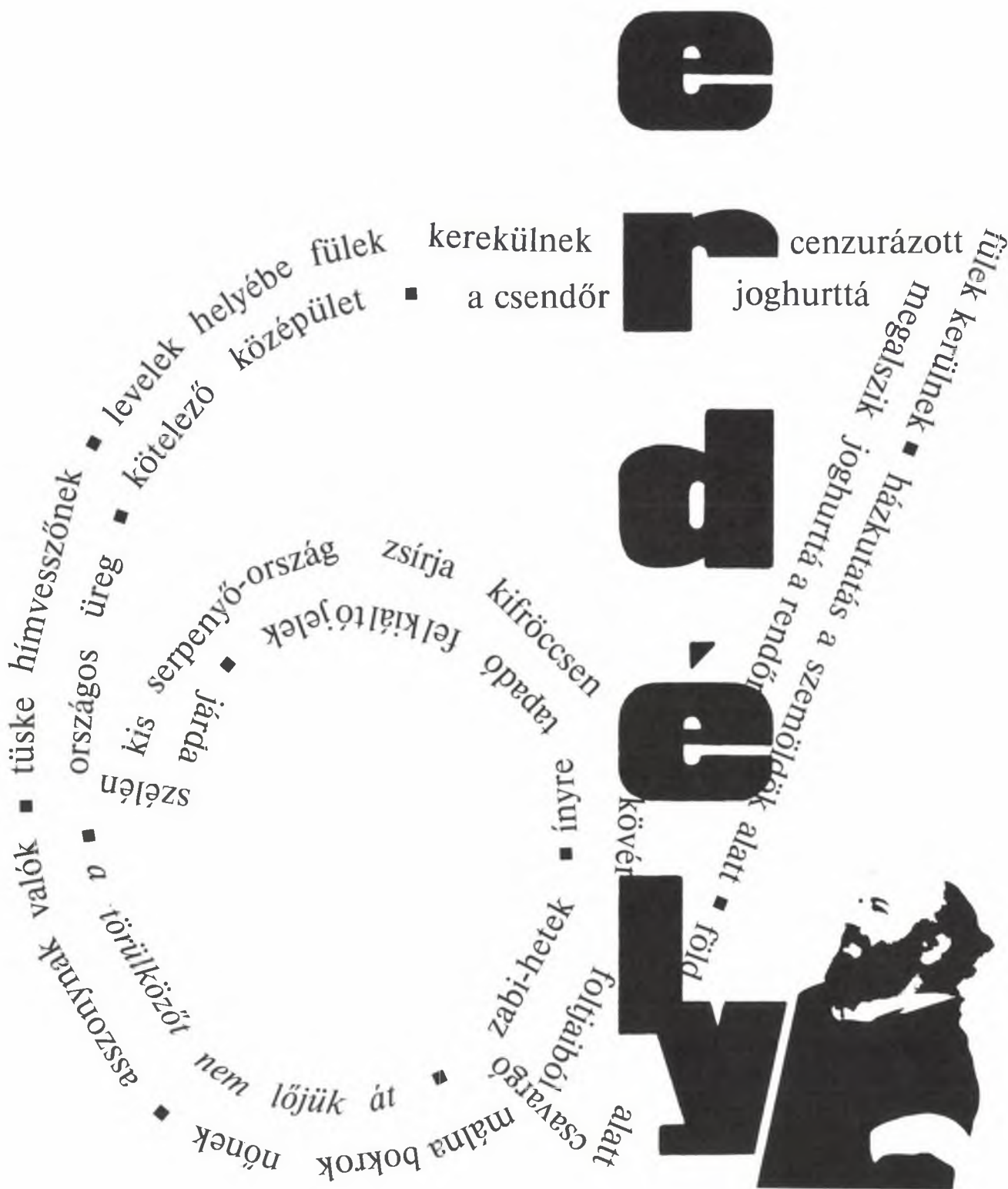
ebben áfium abban

suméreg
himveszoci-boci tarka
hímhála

felhők a az irodalmi erőviszonyok
újja

mutatók és számok

[illegible]

HADISZÖVEG

« Hadiszöveg üléstől eredő gyűrődéseit nedves kefével többször simítsuk át, aztán akasztóra téve, lassan szárítsuk. »

nehezen épül ————— ————— jóval később

E. hasonlóképpen olvassa fel az övéit (olvassa ki meg)) A KÖLTÉSZ
FOLYTATÁSAKÉNT MINDKETTŐJÜK INDULÁSA ELŐ-
SZÖR GÖRÖG KÉZIRATOKBAN (valami hiányzik valami hiány-
zik) CSAK A SZÁZAD VÉGÉN ÉRTESÜL RÓLA AZ IRODA

❖

TÖRTÉNET: EZRA KÖNYVE AZ ÖLTÖNY HAZATÉRÉSÉT MONDJA EL SZÁMKIVETÉSBŐL A BOJONDOKHÁZÁBA KÉROSZ RENDELETE SZERÉNT VALAMINT A SZÁMJEGYEK ÉS ADATOK VISSZAOLTÁSÁT A KÖLTÉSZET [...] VEZETÉSE ALATT MIKÖZBEN AZ, 'RÓ ÁLLÁST VÁLLAL A TÖRTÉNY MEGSZEGÉSE MELLETI' VEGYES HAZASSÁGOT KÖTI HA KÖT horg.) SZERZŐM CÉLJA: ÚGY BEÁLLÍTANI A VÁROSFALAK FELÉPÍTÉSÉT MINT ÚJ IRODALMI KORSZAK KÉZDETÉT —————

—————most megyek amerikába mesterségem címere D

ne alkémia — legyen a

vers határa: mankó séta-

gáncs vagy ernyő megfele-

lően csomagolt vagy át-

kötözött sírkoszorú és 2

méternél nem hosszabb

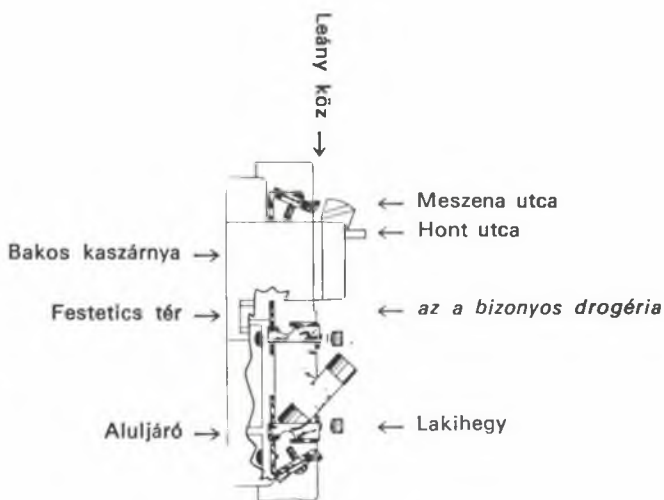
fenyőfa ————— szét-

szedhető és összerakható

szőnyeget vagy gumicsónak

mert: elege van a bárdból szenvedőkből mindentéle folyóiratszerkesz-

t 6 b 3) a vers is pirosra kéremkedik divatági kocsis a költő

[...] éppen ezért [...] nagyérdemű
[...] ülésén a fent nevezett szabályos formá kitöltésére beérkezett
javaslatok közül az alábbiak nyilvánosságra hozatalát tartotta ér[...]

(holnap ide másolom...)

(nem találom)

falak csordogáló izzadása párhuzamos falvédő hajlat húslevest főzn
az öltöny hazaér

vasárnap délelőtti derűs meleg van a diványon influenzás nagylány

amiből kimaradtál vinkli ellené fodormenta illatú postahivat
ben nem baj ütött kiégette sze ai kétajtós ingecskében pucér
melled kikérem magamnak

meid a nagylány rebbenő combján szárny a szoknya reióltözve meg
fésülve pihent az ágyon la mujer estaba un poco más pálida que
antes y parecía aún más hermosa priznicbe borult a drégeli rom
végül
telhagy
megfésülve felöltözve hevert az ágyon sápadt volt a nagylány a

szervadó arc pozsgája az izzadó tenyér-torkolat vizeslepedőben
a forma ereje
tojásai halványabbak a nedves ezüstinél a szökevény meggyelesbe
fogyon fogy
mártotta faszát elterült így vagy úgy leesett volna mint a hó

nekem nem volt vele vacsoraviszonyom az udvaron forgószél
szedem alattad szeder fölötted
táncolt van-e ért hogy betfáról kútfőről halljon a gyere « csiná
legyen neki irodalmi vonalvezetés
jünk bukásencet » szádnak szemnednek ctyosi kékárnyas (szóválasz)

KanadátÓl a Bodrogekzig magyaros
vers- és vendégszeretet ŰŰ kopott
rímek ritmusok jelzőre épített
költői képek LÓF

adatok
egyeztetése
falba ütközik

(azt bittem címlap lesz belőle ...
nem)

rövid léptekkel jött az ács épül a Meszera utca legalsajén frissiben
 hegyszeti tintaceruzával hadonászott a főző vállalkozó hogy
 ennyi-meg-ennyi aranylevélen és aranyliliomon barokk girland de
 nem egészen értette mit olvas a magdolus unoka azon az átkozott
 éjszakán gennyes volt a holdfény a szomorúság tojásai halványabbok
 a nedves ezüstinél a szökevény meggylevelésbe mártotta faszát elterült
 így vagy úgy lesett volna mint a hó gróf úr nekem nem volt vele
 vacsoraviszonyom (a gyártás címszó bokrában a bányagőpgyártás
 elég határozottan rámutat arra, hogy összetett előtagú és -gyártás
 utótagú alakulatok egybefrاندók, ha hosszúságuk nem haladja meg
 a hat szótagot) vacsoraviszonyom mint kinek? kivel? és milyen a
 gennyes holdfény? éjszaka volt elsült a szökevény fasza s végre
 elterült a meleg asszonyon? szó szót követ kovát kavicsot
 talán a jelzős szerkezet halványabb a nedves ezüstinél? a szomorú-
 ság tojásai? sivart ércelamban gróf úr bírókos iszony o vel mint
 victoire vendel ványa várn vőlegény villamosbérlet vizsgáretel

félmeztelen „vagy fehér függönyben á
———_add a cipő_{det}

kövér pontyok az asztalon szűk szok
nyában vergődő síkos comb———

ja id a konyharuha anyaga
persze tömörebb, világosabb és zöld
csíkok keresztezik rojtjait lenvászon ab

hasbeszél a segédcsapat

KICSA - BECSA
P P

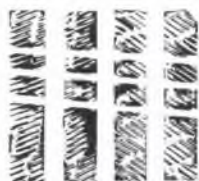
aszalt barack tél katonaeorvos
nyomatékosan

kopott szakajtóban wolframégő kóc xilofon 20-25 tojás fogamzás-
gátió pirulák celofánnal védett ezüst tasakban mellette tintaceruza
kínustrált szénvasaló mélytányér-oszlop a felsőn maréknyi barack
mag (mandula pótló) szögek görbék rozsdások öt literes uborkás
ágyag (1 drb) locsolórózsa 10 dg-os rézsúly spárgavég (kb 7 cm) he
gyre állított rücskös parasztkolbász húsát rendre óróra darálják

(ezt is leragasztottam

nörák. nota bene: (nem a mostani - á dehogy) miscellian sat.
 fényesedőre beüvetőre nem a szüretelőre: fényezőre szemfelszed
 őre szemfedőre *f e l* —————

itt megszakad a VÁROSFALAK ÉPÍTÉSE — MINDKETTEJÜK
 INDULÁSA — itt szakad meg mérhetetlen teher alatt Kákos-ereje

gömpaprikázzák-fokhagymázzák Borsod-Abauj-Zemplén vármegye

helységnevtára II. kötet LUM-PI in folio*** zsírpapíron szaggatott

Bakoska szárnya

vonal az egérszar

ez la

zsírpapírosban dirib-darab vasacskák kis gömbölyeg vas rúd

ugyanígy Szamarkand mellett

és más réz rúd vastagabb két karikácska ön *pundus*. két kalapács

falak építése

egyik nagyobb más kisebb. egyik szűköl a másik barna. betűgyaluló

költő indulása

előre fiával együtt. hallgatag még - az ajtót már munkanélküli zárja

a postán ablak

hisz - lázadni fog. kimegy a körútra lazítani. betűszedő hajódeszka.

öblök

egy alávaló szarvas. igen egy utolsó csibész. egy alávaló szarvas

puncija

hűlő. ön merítő vas kalán. nagy vas fogó. vasfogú. főzéshez való

betűcsiszoló kő. réz serpenyő. besenyőknek. betűmetszéshez való

üreg kösű. két előbőr. úgy mint mária és magdolna. fusoria nro 11.

justáló kőtábla. nagy betű vessző vessző pont nagybetű pont n p

vessző térdőjel pont hét gyaluló fadarabok kettőnek fasa vagyon.

két előkötő szarvasbőr. prelumhoz való két stófos vas szerszám

egy-két réz cirkalom. median cursiv és garamond. kóták avagy

EPÁRA (a kosár tetején áll, ég felé tartott karokkal nyújtózkodik)
(nyüszög) —————
rög iratokban

————— a század végén értesül
EGATETÓN (kényelmesen elhelyezkedik a homokban, bal
elsül érte
térdére csúsztatja levizelt lábfejét, körülményesen vakarja a talpát)
rongyolódik a kézirat-szövet
— Hát kezdődik? EPÁRA — Ha akarsz. Radikális és követke-
episcopulatio — vissza a forrásnak
zetes szakítás a külsőségekkel. EGATETÓN — Idefigyelj, én is
mint a Fetetics téri festéküzlet
megvehettem volna! Fityingért. Elsőnek mentem oda. A hatodik
nem bolondokháza
jelenetben a bátyádnak sikerül. Neki elnézik, mert olyan keze van,
vegyszékházasság
mint egy láda. Apám is vele izél, hogy vigyázzak. EPÁRA (leszáll
szöveg
a kosárról, Egatetón mellé húzza, letelepszik és kéjesen): — Hát
rongyolódó
kit küldenének? EGATETÓN (hangját emelve) — Mit gondolsz, kit?

van — mondjam inkább csösznek — csösznek? — fogunk —

az egyik álmos és nagyon
öreg puskája mereven áll
mint fagyott fűszál elejtett
a másik diót ver de vége
zetül odavágja keményen
— lúfasz bele csontnak

németül: karjaid földbe szögezve mint szárnyainál fog a ver
gődő vadmadar — harunyádat én ámozom 'e immel — bőrt
a bőrrel — igen ciróga — tom a cipódat — kit térdezel? — hajlítsd
a szárát ellenkező belénára homoríts sokáig combja közbülső lapján
izgalom szivárog — voltaképpen a kapuval szemközt — kit küld-
nének azzal törődj —————

jóval később E
használóképpen o
lvasta meg az ö
véit (helyesen ö
vét a nyilvános

cán ellen mert a KÖLTÉSZET VEZETÉSE ALA
TT (ESERNYŐ)

POLIPTECHNIKA

nagyítás pünkösdi búcsúra ■ ■ ■ VÁROSFALAK SZÉPÍTÉSE

ZENÉS

TEHER

poliptechnikai nevelé
s vetülete a magasba
n polikar oloska ülésben mag
os (kendermagas) c lachaise
atya hasonfekve székel(y) ka
lapra balkon balkonra papp jégverés-tüs
kék (a homokban) (ünnapi jég) borotva pa
ttan bugyi pusztul a tük orrban szegényen ékezet nélkül
penge olvas aki éhes (hangtalan (csak ajka ha rezzen (üres szavakba))) bomlik

ENÉS TEHERPRÓBÁJA JERI-KÓR ELLEN ■ ■ ■ *ringlispin ázik (valami hi*

petreselyem pelyva szalagos vacsorát későn céllövöldét szagot a

tintahal éveidből hozd elő az á-t ——— pattog a körhin

tás ostora a kerékbe-futó zsellérgyerekeknek nyolc után

balkon buggyi borotva

jár egy ingyenmenet ——— sárga alsószoknyád ránca

penge polip pattan

tükörben láncon repül széked s ha alánézel a semmis

horgony harap elreszel

égben porszalag szalad ——— hajolaj és szagos szappan

tüskébe lépett a délután ——— szoknyád alá szisszen a

szél nemkülönben ——— (e un bulbo) ——— színes

léggömb és vízőzön cukorka koptatja érdesre a verset

a varsát halacska kiheverted fekete árnyékot vet a

horog barnát a kereszt rákként facsarják életed halacs

elpusztul a tükörben

trombitája sej haj borotva ágán szálldosó székek ülőrác

sán ——— a ringlispil ——— a ringlispil kinyílik:

kelyhe földre néz porháló keveredik alája porta il balcone

SALÉTROM

dagadni látszik a hatalmas ég --- hátam mögött lába
nő a holdnak --- szőrös katona-láb
lóg

amin csücsültünk a géppisztolyos szibérek között
„Taci, e trema al mio furore!” --- a műszerfal csilla
gos hártya --- csak az irodalomnak van kiskirálya
(különösen a magyarnak) --- havas ágak --- re
ménytelen a nyárnak --- reménytelen --- a műszer fal
felfal --- a műszerbe bújtatott indulatnak --- guggoló
fegyencnek --- visszahulló téglák ---
(de hogy kerül ide téglák?) (az operaházba...?) ---

hajlította a dárdát a gerelyt a követet telefonélvez
élvezetéken fölmángorol -----
bordák híján nem lesz kerítésünk tús-----
----- tuskébe botlik a látogató
fél kiló kenyérért sorba öli tetveit az úr sörbe fúl
----- felejt a kosárlabdabajnok ragyog a tésztaleves
sz. néni asztalán becsülték nagyon legalább ezerre
az arra aztán visszavonult minden hadsereg a segg
ünk zörgött: télire kiürült ----- közönséges házi légy
-----akinek futja nekifut -----
----- vagy gyalogol a szakaszhatárig
fog az eperlevél a selyemhernyók zöld gubói fogyna
k nylon zacskó sündörög a belváros felé -----

(a délisorból semmi sem maradt) Ilu néninél két diák
lány lakott -----
megtöppedt földszintes ház utcai ablaka/tudod milyen
a dudvaszag -----
a várakozásnak megfelelően ---- fogságból jött haza
mfhyr laoin ----- kofame ----- (hogyan írják?) a sin
nyílegyenes/hosszú pamutharisnya (éretlen száj) TOR
ONDO ----- ha megmutatod a pinádat nagylány
T

a kényes hó makulátlan ——— láncreakció a végzete
 száz hurkájú hernyó ——— **hosszúra** nyújtott mondat
 tfojemátt ——— a kénye **só** ——— makulányokat hajku
 rász ——— töri a ritmust ——— aki madárláb virágot
 gereblyélt a Meszena utcán ——— tudod-e A.N. szaki
 mint akit szájbakúrtak ——— **a** bombatalálat mélyén a
 hó makulátlan ——— s a **fala-sincs** hálószobában ———
 emeleti színpadon szundit **a régi** lakó —————

mire szolgált a vorszpon
zekében futkózál
emlékeztetőnek

hidegvér

S volt kemény á gurtni
bacilus a ritka idézet

ó érdfalvi fullánk hűvös lepedőn
nem terül elibénk

magahányó asszony áramvonalával

a porig rongy állomás előtt a gambrinuszból --- este

ingéből a kivilágló pucérsága --- melle villanykörte
a föld meg a f de hol volt akkor villany
golyó tartotta össze

de pehelypaplan lóg az ablakodban mint lovagi **tornái**
a királylány előtt ----- montam már **hogy**
vályogházatok van? s két év múlva elviszi a víz -----
csordultig a vödör ----- fésülni kell a gyapjút **mosni**
fésülni tépni – mint a rekvirálók -----
----- tehenet nyulat -----
nemsokára elviszik a csűrök tetejét ----- hiába a
gyerekbékák kedves cuppogása -----
----- mert a járda (mint a rétes) sáros -----
sáros pehelypaplan lóg az ablakodban -----

b-listán a cukorcirok kölcsön ágyrajárás -----
----- gépszalagon szaporátlan festék
meleghasú -----
estére a lekopasztott kedves -----
----- kedves sem segíthet
kecske szopja le a hajcsár lábáról szagunkat -----
----- mézsvérű ----- forintos -----
barna sörben káposztás pióca ----- katapitalizmus
a borotvált lábszár MÉLTÓSÁGOS ASSZONY --- az
ajakrúzs ----- nézze hogy szalad
kopasz kurvák nagyító alatt ----- a petrózt bassza
kedves -----
----- és luRkÓFEUSZ a főzeléktóban

töredezve fekszenek mint a jégtorlaszok – áttetsző
giliszták – nincs széna alattuk – hunyorgó szemükre
ólom az örökség – „és hallgass ide fijam, négy hónap
után az asszonyoknak nem vót havija” – vízi herék
bólyák és mahorka – csillag lóg a szekér oldalán – ro
botos parasztok – jégözön jégmező jégfény jégerő –
ha volna jéger alsó – baltával a rabpehely jeget vág
jeget hasádba ----- jeget a hasába

rázós vagonban pipafüst és alattomban világnak eresztett
 tett fingok búze olajos kenyér szaga -----
 vastag karton-konfettire nyomtatott **sakkfigurák**
 tisztavíz felt. mh. -----
 ----- télikabátom zsebei térd alatt nyílnak
 ----- átalakították az egyenruhát is -----
 másfél kiló szilvalekvárt -----

 a szolgálattevő okarinázik ----- alszik ----- havonta
 tologatva ----- sapkáját
 ----- vakarja ancikát

az ablakban hogyan kanyarintsak az ablakban hogyan
kerítsek -----

----- az ablakban három selyembugyi

----- közöttük három ing

tarhonyával hadakozom – kanálnyi vagy ózdi feketéző
füzesabonyból beáll a gyors

vasút mellett a pók is feketén sző
rántottát eszik a restiben -----

borotvapengét sőt salétromot

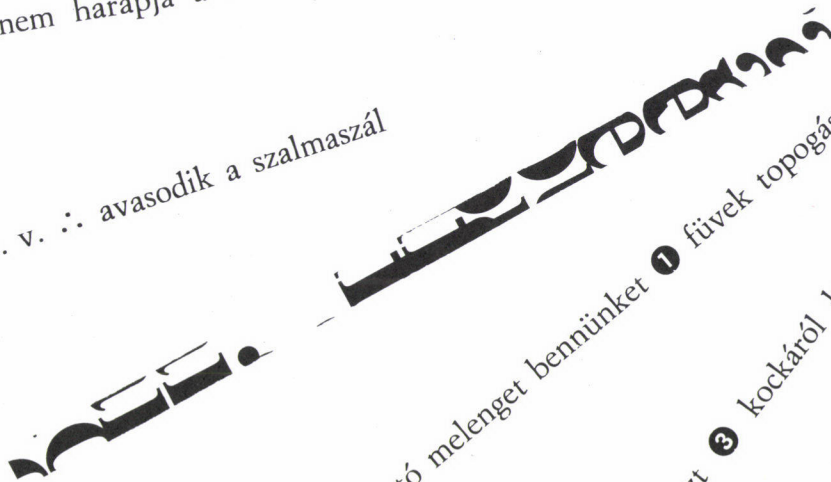
ŐSI HATOS

ősi hatos ❶ teremő nagy isten ∴ t. i. ∴ só-csempészek a kert

alatt ❸ a föld alatt ❹ a vasbogár kettéhasad ❺ nem duruzsol nem

világít nem harapja a levegőt többé ❻ a vasbogár a vasbogár

∴ v. v. ∴ avasodik a szalmaszál

ilyenkor csak a látható melenet bennünket ❶ füvek topogása ❷

mint sakktáblán harminckét kereszt ❸ kockáról kockára hódít

∴ k. k. h. ∴ lépeget ❹ a gazdafiú gyomra tüzet fogott

ősi hatos ❶ őszi hatos ❷ ötvenhatos ❸ ilyenkor futózőldet habzik

ősi hatos **1** teremő nagy isten **∴** t. i. **∴** só-csempészek a kert
 alatt **3** a föld alatt **4** a vasbogár kettéhasad **5** nem duruzsol nem
 világít nem harapja a levegőt többé **6** a vasbogár a vasbogár
∴ v. v. **∴** avasodik a szalmaszál

ilyenkor csak a látható melénget bennünket **1** füvek topogása **2**
 mint sakktáblán harminckét keresz **3** kockáról kockára hódít
∴ k. k. h. **∴** lépeget **4** a gazdafiú gyomra tüzet fogott
 ősi hatos **1** ősi hatos **2** ötvenhatos **3** ilyenkor futózöldet habzik
 a temető **∴** i. f. h. **∴** feffigurák a sorok közt **4** világos kockán
5 világostromló kockán **6** hasadékos meleg mehája **∴** h. m. h. **∴**
 nagy úr a köztudat **7** nagyobb mint a gúzsaj motyogása **8** emész
 tógödör **2** az istenség felizen **∴** felizél **∴** *Eisenring um die Nase*
3 sérült bőrt kiegészíti **∴** s.b.k. **∴** futónk sötétre lép

a halottkém, a kannibál **2** meggyvágó madár **3** juhok éjszakája
 (konzervdobozból mécsesi készítettünk: összesodorjuk a flanell-dara-
 bot, a doboz tetőjén lyukat ütünk, a kanócot átgömöszöljük a
 résen, olajat töltünk az edénybe : napraforgó olajat stb.)

ősi hatos : **1** kezdetben hat azután tíz, tizenkét, tizenhárom,
 tizennégy, tizenöt még húsz karajcárt ért **∴** érte, értettem! **∴**
 áldott asszonyi hő **2** **∴** k.k.h. **∴** szex-tett **3** vízszintes n 2

ősi hatos **1** a sakktáblán: pesti villamos bátya ellen **2** lerohanás
 szerű támadás következik **3** a középén rekedt (kissé köhécselő)
 világos akarki ellen **4** a vezérszárnnyon mesterséges légzés szüksége
 gettetik **∴** v. m. l. sz. **∴**

☐ **fo ly é k o n y** **ü z e n e t a n á r** **a l á n k**

ilyenkor csak a látható melenet bennünket **1** füvek topogása **2**

mint sakktablán harminckét kereszt **3** kockáról kockára hódít

est
lessivé
☐ de
bezzeg

∴ k. k. h. ∴ lépeget **4** a gazdafiú gyomra tüzet fogott

írás
írás
borzoló
írás

őszi hatos **1** őszi hatos **2** ötvenhatos **3** tizenkor futózöldet habzik

a temető :: i. f. h. t. :: fejfigurák a sorok közt **4** világos kockán

5 világostromló kockán **6** hasadékod meleg mohája : h. m.

nagy úr a köztudat **7** nagyobb mint a guzsaj motyogása **8** emész

tőgödör ② az istenség felizen :: felizél :: Eisenring am die Nase

3 séjilt bőrt kiegészíti : s.b.k. : futónk sötétre lép

a halottkém, a kannibál **2** meggyvágó madár **3** juhok éjszakája
 (konzervdobozból mécesst készítünk: összesodorjuk a flanell-darabot, a doboz tetején lyukakat ütünk, a kanócot átgömöszöljük a résen, olajat töltünk az edénybe : napraforgó olajat stb.)

Ősi hatos : **1** kezdetben hat azután tíz, tizenkét, tizenhárom, tizennégy, tizenöt meg húsz karajcárt ért ∴ érte, értettem! ∴
 áldott asszonyi hő **2** ∴ k.k.h. ∴ szex-tett **3** vízszintes n 2

ősi hatos ❶ a sakktáblán: pesti villamos bástya ellen ❷ lerohanás

szerű támadás következik ❸ a középben rekedt (kissé köhécselő)

világos akárki ellen ❹ a vezérsárnyon mesterséges légzés szükségé

gettetik ∴ v. m. l. sz. :

ÉRINTETLEN AZ EMLÉKEZET

B
O
R

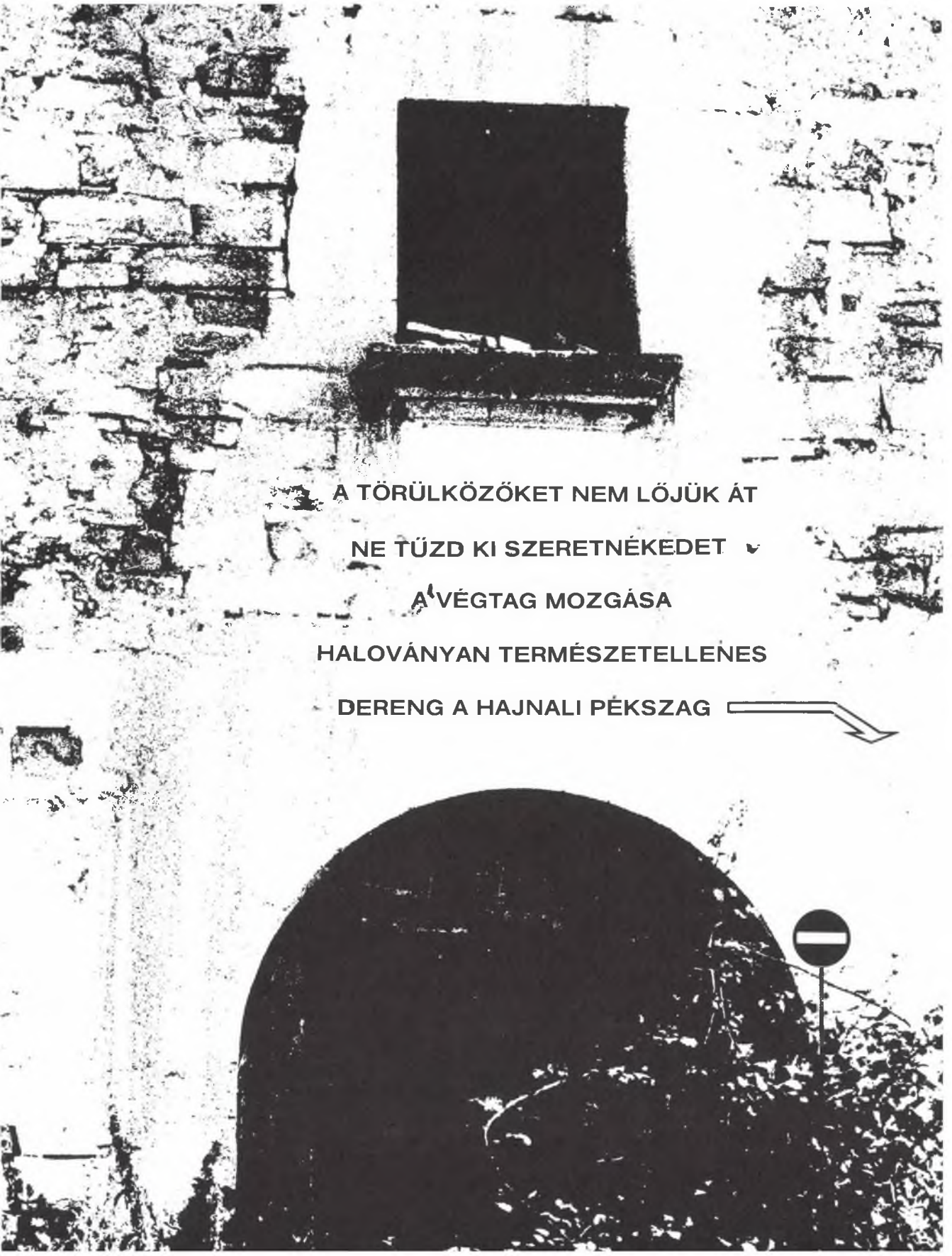
AMPUTÁLJÁK

amputalia

A SZAVAK

VÉGTAJAJÁIT

MÉG MA SZAVAZZON A

A TÖRÜLKÖZŐKET NEM LŐJÜK ÁT

NE TÚZD KI SZERETNÉKEDET

A VÉGTAG MOZGÁSA

HALOVÁNYAN TERMÉSZETELLENES

DERENG A HAJNALI PÉKSZAG

OIDIPUSZI ÚTON

A SOROSLÚEG

IDEIGLENÉS

PISZKOS

IDEIGLENÉS

PISZKOS

ÉG A TŰZ

A MOSDÓTÁLBAN,
A VÍZZEL
GYÚJTOTT
CIGARETTA,
ÉS A FOKHAGYMA-
ECSET,
ELÉGNEK A
VESZÉLYTELEN
RITMUSKÉPLETEK

EMÖLDÖK ALATT CSAVARGÓ

ORSZÁGOS

ÜVEG

MÉZES-HETEK

ÖRÖK

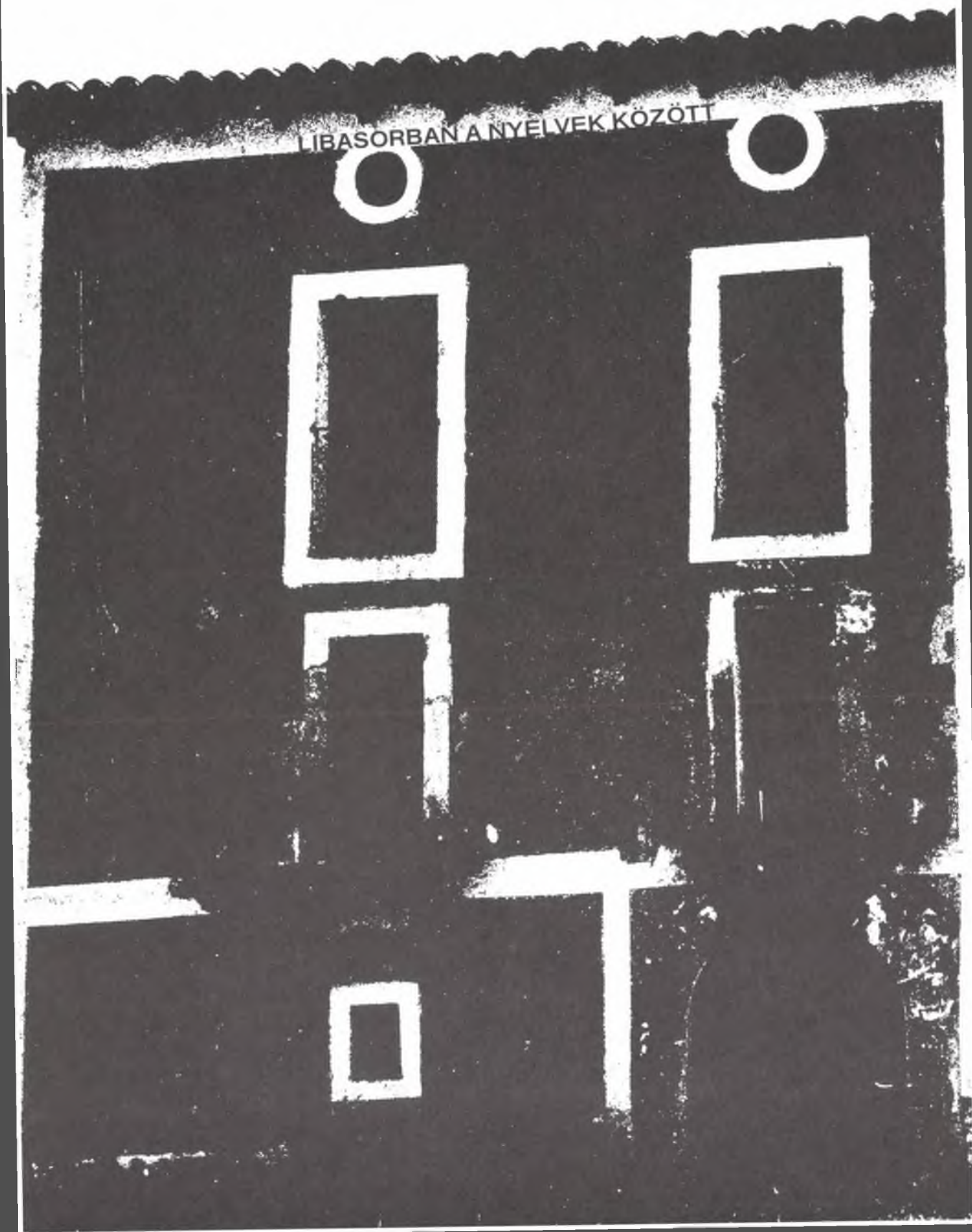
PENÉSZLENEK

NEMIBETEGSEG

KÖTELEZŐ HIVATALOS ÉRZÜLET

RAGE

LIBASORBAN A NYELVEK KÖZÖTT

JOGHURTOMON RENDÖRÖK PENÉSZLENEK

ÖRÖK PENÉSZLENEK

SZLENEK

szétfolyó anyák

szétfolyó anyák

töredezett

horgomon a p

gőztüdő

olajütő

pöttyös gyerekhas

szó-giliszták csalétek

ondanivaló

ÉG A TŰZ

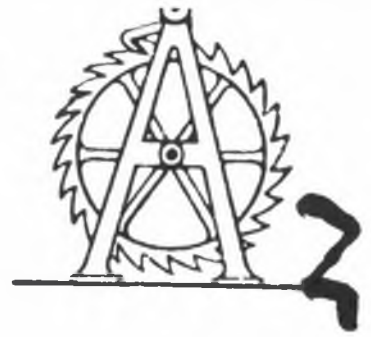
A MOSDÓTÁLBAN

A VÍZZEL
GYÚJTOTT
CIGARETTA,
ÉS A FOKHAGYMA-
ECSET,

ELÉGNEK A
VESZÉLYTELEK
RITMUSKÉPLETEK

lehetűvé teszem érted a várost

szarok a formára tanár úr – a formás
nyakra – belemegyenesedik az éle? (t)
burjánzó sokfélesége – jószomszéd ipa
rosok tengelyengem csak köszörüljétek

virágok színe-lágyulása – nem szabad feltételez
utas alszik az akác tövében – hiányzik amit nem
szabad feltételezni – jóvársunk nem volt vagy csak
teszben – telefonpoztnak mormolását hallgatom

felhő a csorgó felhő
KIHÜLNEMIGRÁGYVÁRGÓ
szíÁGYVÁRGÓ
földből

nyújtott^tkarú helikopter másodiknak

fogja a pináját

hamvas burkán írka-fírka

k
u
t
y
a
s
z
ő
r
/
s
z
o
m
o
r
ú
s
á
g

k
é
r
é
t
ű
t
é
r
é
k

ek
y
es
h
B
R
Á
N
D
O
Z
Ó
GEOMETRIA

írás borzoló írás – tűz-bab szárát markolom

nagy fac vagy mondta a tükörnek

az ú buzásházába tűzuel

Ö

BÚZSÁZÁ

nektek lazac nekem ország

k e t t y i n t ő

lehetővé tettem érte a várost

kút kereke forog a moziban

diós tornác kis kapu konyhaajtó

a vers-helyzetet addig szerettem

szerette-keztem

ÁRHA

Ó

AMEZE

MGRACIA

s z ö v e g

Z BUGYRAI

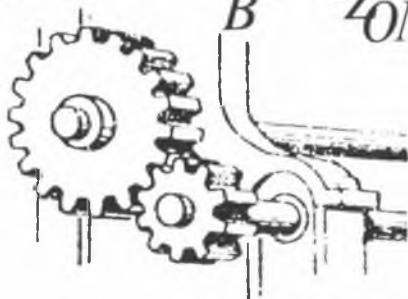
bordó szoknya - pontatlan szóbeszéd semhogy a virágágy

— autópályám sötét zöld - bennünk fészkel a kórbetegség

NYAKÜK A

TÉSZTALEVESBEN

HÁBELÓZOM A

TEBEJ T
MET
BKE
EEN
FN
Y
E
RJEET

- törökös debrecen - paranoyade a napfény

fezibe v1b1f

ÖRTO
RO
N_A
IÓV
ERS
NYPÁLYÁN

száz ^{nak} egy vé
szó is a ge

 szer ^{szó} J. A. emlékének
a ző szár szé
 nek le

száz ^{nak} egy gé
szó is a ge

szár ^{nak} a szer re
szó ző vé

szer a segge
zőnek jég
 re

szó a ^{szó}
szár ^{nak} zár é
 le

szó ^{szó}
zár meg szár vé
 nak re

szer nek szá
ző a va zár szó

szer nek
ző a szárszó
 vége

SZABÁLYOS VERS SZÉPSÉGHIBÁVAL

hommage à 667 667 667

I.

Kezedben a narancs lámpája

kigyullad

A költészet sötétzöld

Kések és neoncső

babrahányt mondatok

Eső után három négy

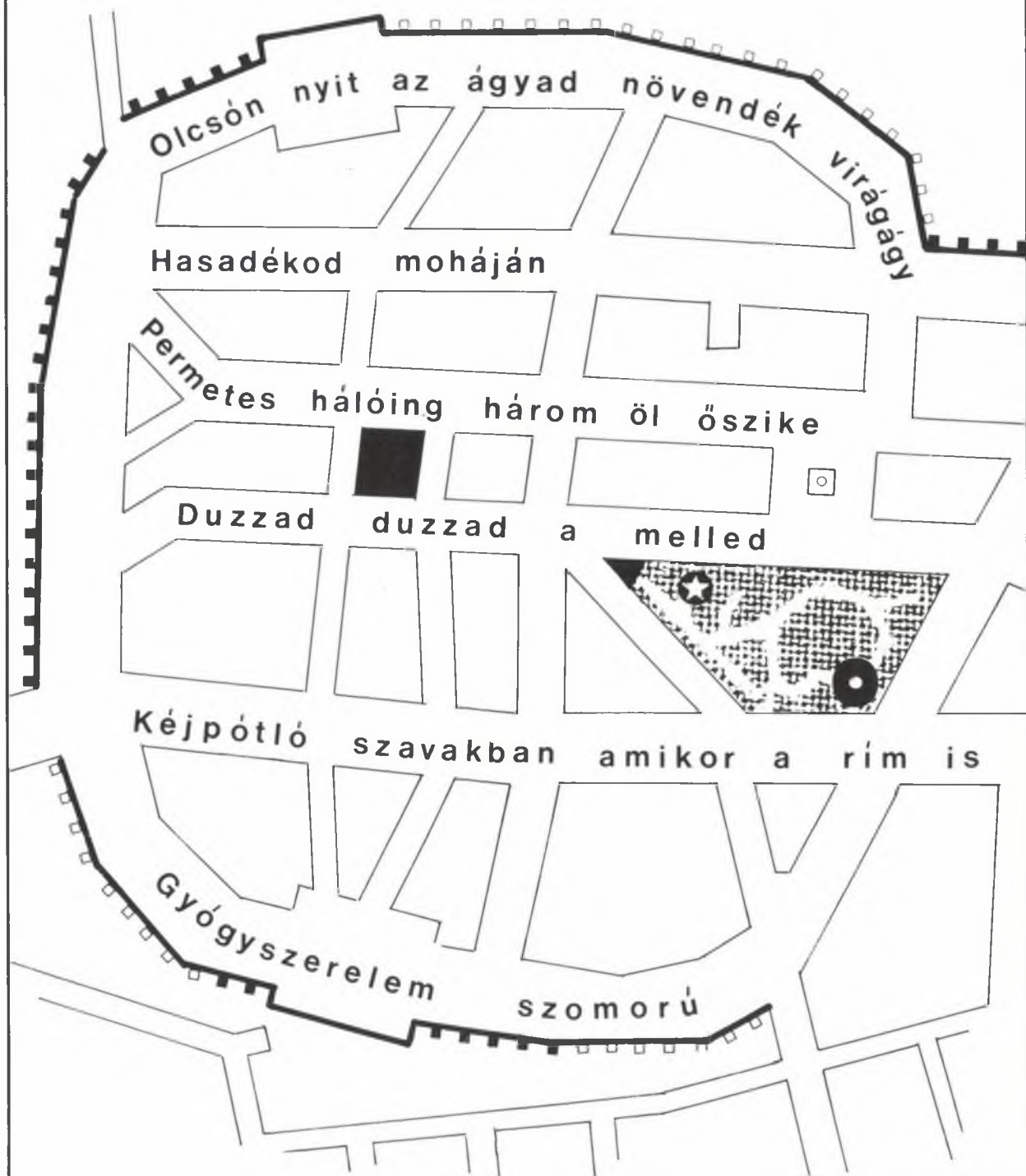
Lába közt a versnek szőrözö darázsraj

A ritmuson erényöv

II.

III.

 Fagyogató hátán bizsereg

a friss bőr

A lucskos réten csillag

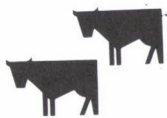
Kétéltű egyenlet hol vagyon la akkozott

Szigorával az ajkad

Nedved-ütemezve bókol az ujjbegy

Gyönyörű a cezúrád

IV.

sistereg humoru

Füledben

Csillogó

darázssal

habzik

légszívó

A szörzeted virágágy

S kéjpótlék

mondato

amikor a ritmus

Gyógytornázik

HÁROM NÉGY

ISMÉTELEK MINT EGY FÉNYMÁSOLÓGÉP

ismételek mint egy fénymásológép + esti riadót sugároz a rádióadó + elpárolog karomból az emlék + a fürdőgőz a kutyakaramból + elpártol a verstan a szavaktól + fésületlen fogak sárgállanak + az országos rendezőiroda közli hogy + imaszőr és adyhivatal úszik az árral + vajon mi lett az óralánccal + a vékony szálú harisnyanadrággal + vajon ki lóg a dróton + vékony szálú harisnyanadrágban + vajon mi lett az óralánccal + imaszőr és adyhivatal úszik az árral + az országos rendezőiroda közli hogy + fésületlen fogak sárgállanak + elpártol a verstan a szavaktól + a fürdőgőz a kutyakarambol + esti riadót sugároz a rádióadó + ismételek mint egy fénymásológép + esti riadót sugároz a rádióadó + a fürdőgőz a kutyakarambol + fésületlen fogak sárgállanak + imaszőr és adyhivatal úszik az árral + a vékony szálú harisnyanadrággal + vajon ki lóg a dróton + vajon mi lett az óralánccal + az országos rendezőiroda közli hogy + elpártol a verstan a szavaktól + elpárolog karomból az emlék + ismételek mint egy fénymásológép + elpárolog karomból az emlék + elpártol a verstan a szavaktól + az országos rendezőiroda közli hogy + mi lett az óralánccal + vajon ki lóg a dróton + vékony szálú harisnyanadrágban + imaszőr és adyhivatal úszik az árral + fésületlen fogak sárgállanak + fürdőgőz kutyakarambol + esti rádiót sugároz a riadóadó + ismételek mint egy fénymásológép elpárolog karomból az emlék + elpártol a verstan a szavaktól + az országos rendezőiroda közli hogy + a fürdőgőz a kutyakarambol + a vékony szálú harisnyanadrággal + imaszőr és a adyhivatal úszik az árral + vajon ki lóg a dróton + fésület

len fogak sárgállanak + elpárolog karomból az emlék + esti
riadót sugároz a rádióadó + ismételek mint egy fénymásológé
p + esti riadót sugároz a rádióadó + elpárolog karomból az
emlék + a fürdőgőz a kutyakarambol + elpártol a verstan a
szavaktól + fésületlen fogak sárgállanak + az országos rend
ezőiroda közli hogy + imaszőr és adyhivatal úszik az árral
vajon mi lett az óralánccal + a vékony szálu harisnyanadrág
gal + vajon ki lóg a dróton + vékony szálu harisnyanadrágba
n + vajon mi lett az óralánc + imaszőr és adyhivatal úsz
ik az árral + az országos rendezőiroda közli hogy + fésület
len fogak sárgállanak + a fürdőgőz a kutyakarambol + esti riadót
sugároz a rádióadó + ismételek mint egy fénymásológép + elpárolog karomból az
emlék + elpártol a verstan a szavaktól + az országos rendezőiroda közli h
ogy + a fürdőgőz a kutyakarambol + a vékonyszálu harisnyana

sugároz a riadóa
dó + úszik az ár
ral + kutyakabát
tal úszik a rend
őr + sugárzik az
emlék + ismétele
k mint egy fény
ásológép + ismét

ételek mint a rá
 iadó + elpárolt az emlőfogakriadó sugár + elpárolt az emlő
 mból elpárolt a szemmaszór + a rádió + a rádió + a rádió
 rgál + az a rendezőaláncocaleml + a a rádió + a rádió
 s ady + a vékonyalú + a drótonszaftól + a tyakarszór + a tyakarszór
 + vékonyalú + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 cal + im + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 nde + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 rtol + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 st + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 gé + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 k + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 at + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 jon + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 ágos + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 ól + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 ásoló + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 a szór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 az ó + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 ny + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 letler + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 diót + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 elpárolt + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 l + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 akaraml + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 dyhiva + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór
 len f + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór + a tyakarszór

ki
 lóg
 lek
 vers

ismételek mint
diódó + elpáhol
ramól + elpárt + esti r + sugároz a rá
sárgának + az lék + a f + gőz a kutyaka
s adyhivatal + aktól + etlen fogak
+ a vékony + li nagy + imaszor
+ naadrágba + óralá
rtol + vatal + szagos r
lő + a + k +
karol + fé + sugán + a
ata + sz + har és adyhiv
Jon + szavaktól + r + aggal + va
szavánc + ve + zik az + szalt
az óralánc + a + mi lett
+ az országos + a szavaktó
Kakapambol + a + a kutyá
adyhivatal + a + szór és a
len fogak sárgának + e + fésületlen
+ esti

elpártol a verstan a szavaktól
a fürdőgőz a kutyakarambol +
fésületlen fogak sárgállanak

ismételek mint a másoló + esti riadót sugároz a rá
dióadó + elpárolgóból emlék + a fürdőgőz a kutyaka
ramból + elpártol a szavaktól + fésületlen fogak
sárgállanak + az ország irodája közli hogy + imaszőr
és adyhivatal uszik az árral + mi lett az óralánccal

az

ors
rend
köz

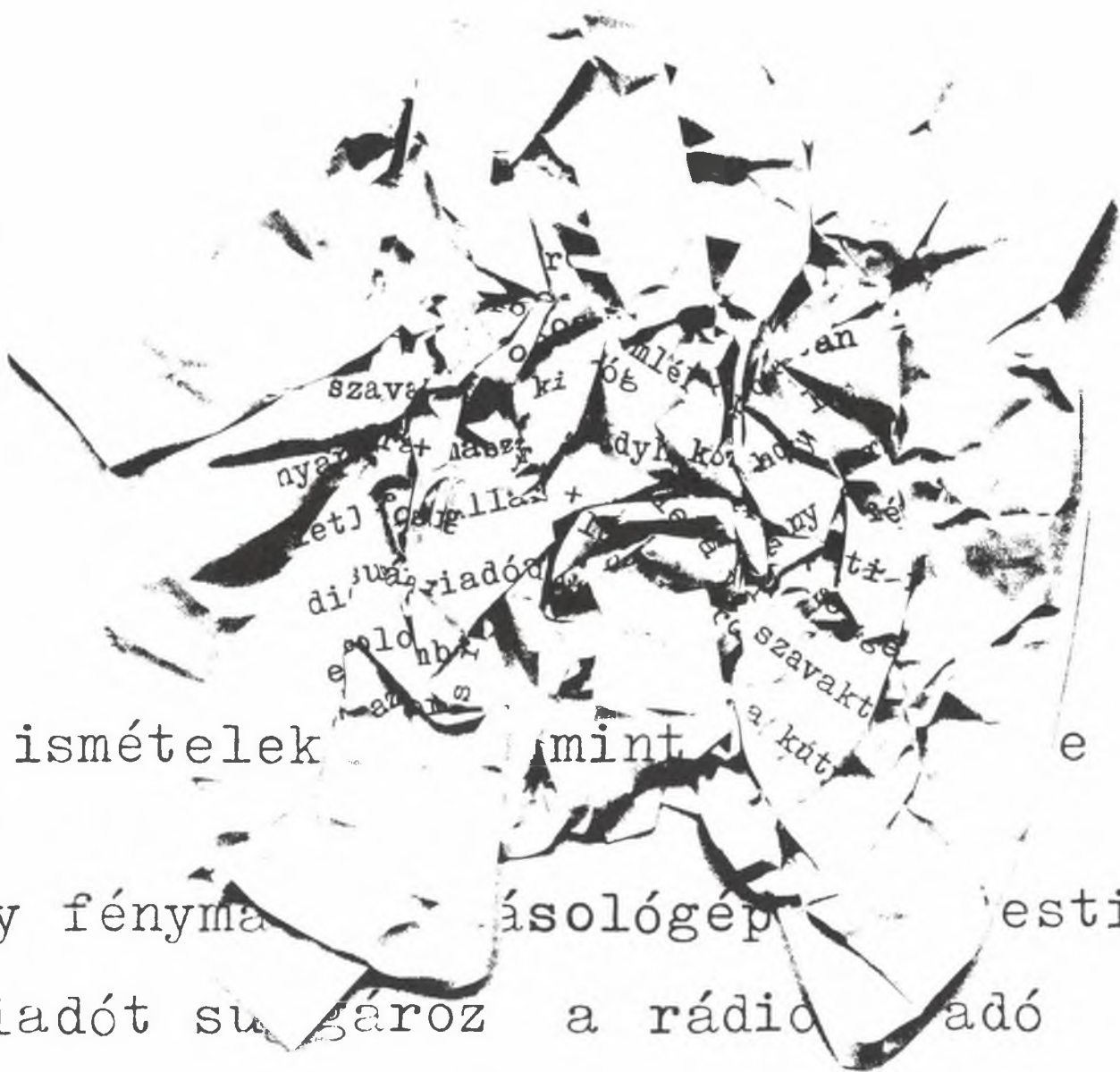
székony zűlék harisnyasodó
esti riadót sugároz a rá
dióadó + elpárolgóból emlék + a fürdőgőz a kutyaka
ramból + elpártol a szavaktól + fésületlen fogak
sárgállanak + az ország irodája közli hogy + imaszőr
és adyhivatal uszik az árral + mi lett az óralánccal

az óralánccal + vajor zágos
nyanadrágban + imaszőr az árral + fésu
letlen fogak sárga kutyakarambol + esz rá
diót sugároz a kutyák mint egy fénymásoló
elpárolgókarambol + verstan a szavaktól
1 + az országos irodák a fürdőgőz a kuty
akarambol + álmárjadról + imaszőr és a
dyhivatal uszik az árral + mi lett az óralánccal
len fogak sárga emlék + esti

elpárolgókarambol az emlék + imaszőr és adyhiva

[illegible]

tal úszik az árral + ismételek mir
t egy fénymásológép + vajon mi
lett.

mélek m
ad + elpán + esti ri
ad + elpárt
sárga ana + az
s adyhiv
rtol
lőes
kan
ata
jóvaktól
az óralánc
ország
mbol + a
nivalat uszi
verstan a
len fogak sár

és adyhiv
+ va
a szavaktó
a kutya
zór és a
+ fésület
szavaktól
esti

elpártól

**IDE NEM KELL JÓZSEF ATTILA-IDÉZET
(A KÖZ. MUNKA FOLYT.)**

1916

1917

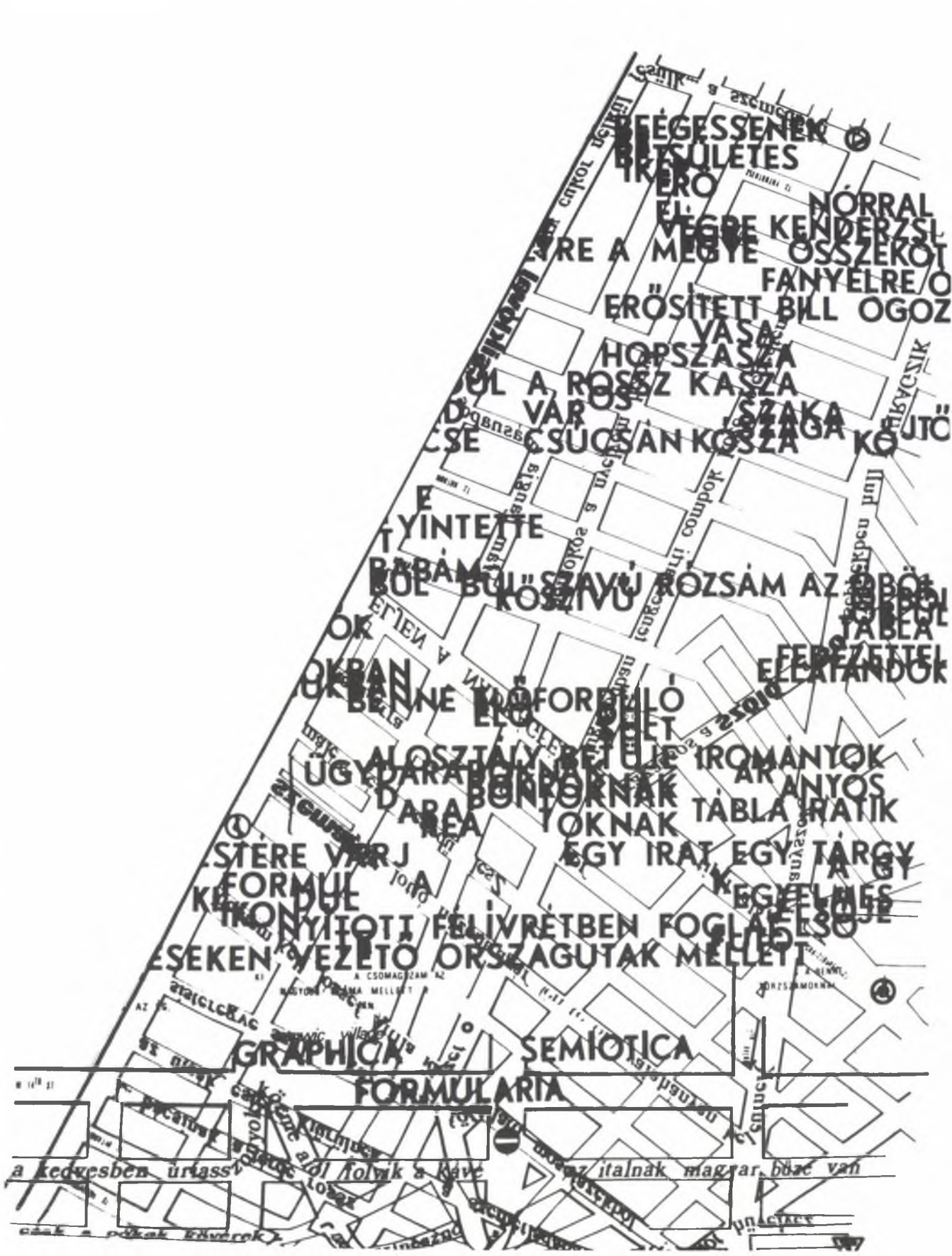
1918

1919

1920

1921

FÉGESESENEK
BÍRSULETES

NÓRRAL

VEGRE KENDERZSL

ERŐSÍTETT BILL OGOZ

VASAR

HOPSZASZA

VAROS

CSUCSÁN KOSZA

TYINTETTE

KÖZSÁM AZ

OK

OKBAN

FEDÉZETTEK

ALOSZTÁLY

ROMÁNYOK

BUNKORNAK

TÁBLA

EGY IRAT EGY TÁRGY

FORMUL

KEGYELMES

FEJLÉSE

ORSZAGUTAK MELLETT

GRAPHICA

SEMIOtica

FORMULARIA

a kedvesben urass

a foltok a kave

az itálnak magyar, bűz van

csak a pákok ékverek

ULARTIA

az italn

mosófazékból

mosófazékból

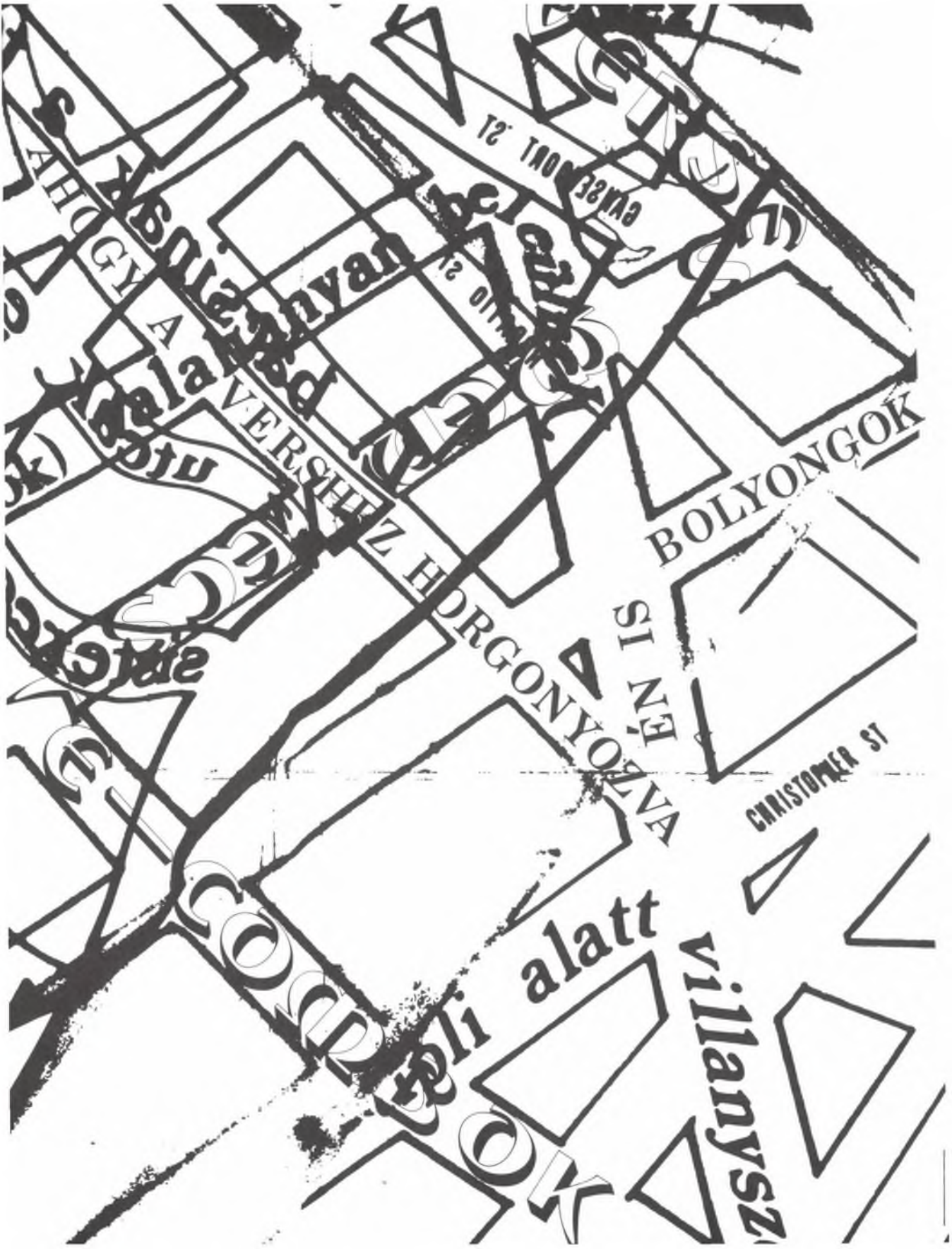
talnak

...
...
...

álmod

hüvelyez

12 TRON 387A2

12 0111

BOLYONGOK

CHRISTOPHER ST

KÖNYVÉRTÉK
alatt
villanysz

HARGONYOZÁS ÉN IS

VERSHEZ

Alaknyan

Kelak

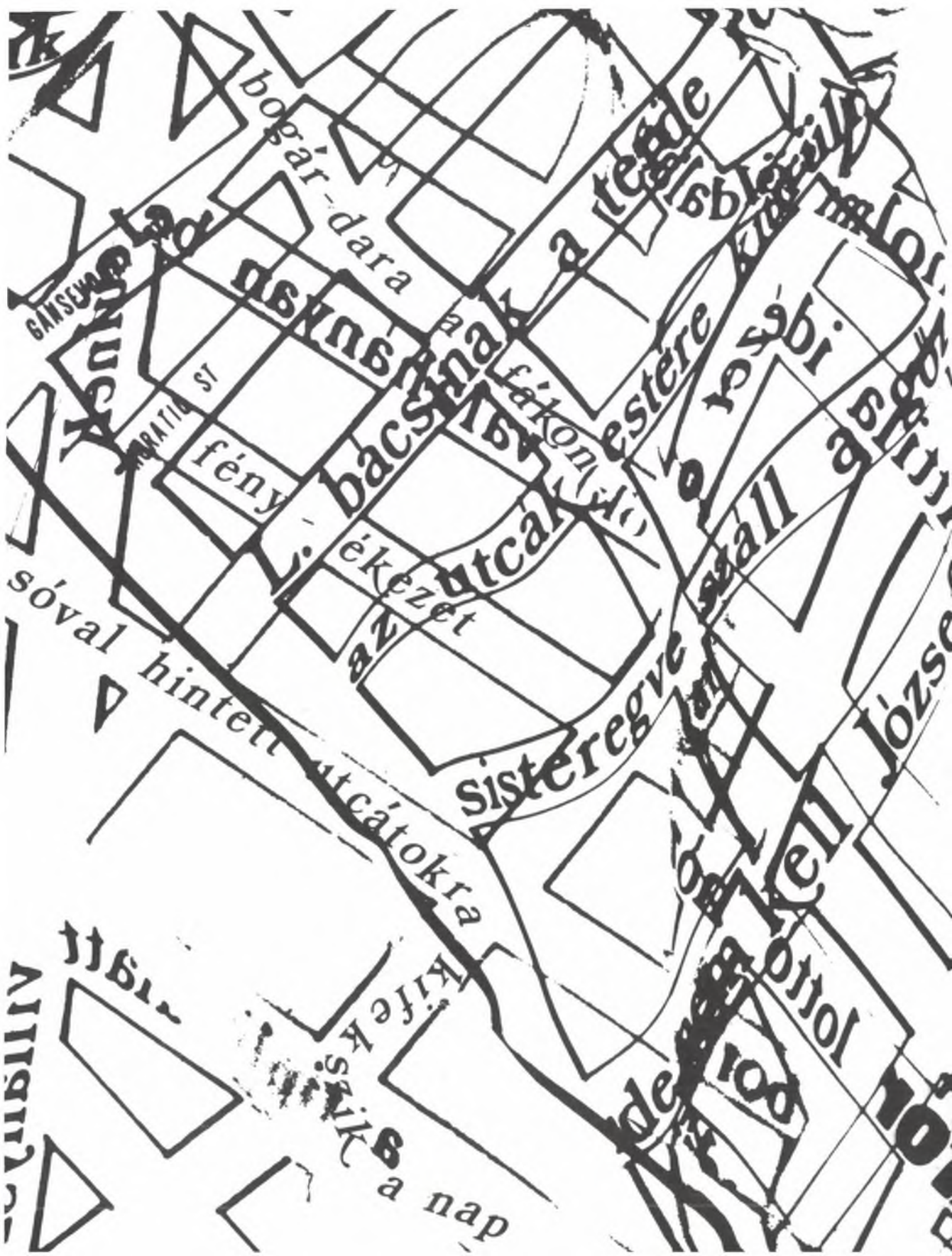
VERSEZ

Alaknyan

Alaknyan

Alaknyan

Alaknyan

Kurva

epedtem

hegy

cukor

WEST SIDE
MAY 2015

a villanykörte

kigúvad homlokán

nélkül

a szemekben

fészülk...

azt mondd
elég

bűdös

véres

a mindig

pofája

eme: a

vagy

azt mondod

bűdös kurva volt? aki

vizes

mindig gyanús

aki meszes

Pattika

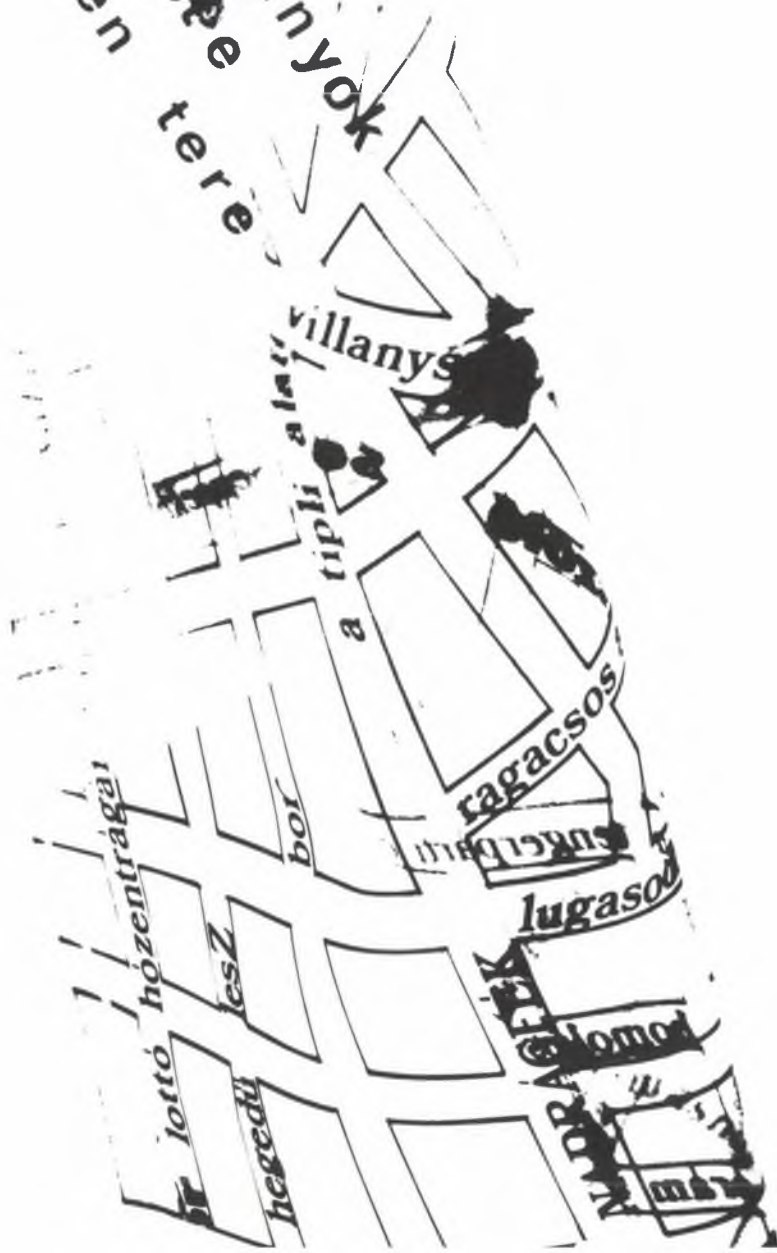
nyugagy **kerítés nélkül**

szőlő **magán só** **tulajdon**

homokos a nyelven
tengerparti combok köz
hegyi telepe

csépeleken hull **KIVIRÁGZI**

pangó pogányok
átlok metszete
törtetlen tere

serparti cor

homokos
örám ha

silvara

estae

AFRICA

FORMULA

5 TITBEN
UTAK

TICA

iluck

A NADR-AGFEE

ragacsos a szőlő

tengerparti combok közé

homokos a nyelvem

öröm hangja

ól folyik a kávé

meg a színeszno nedve

rossz a PINAPÓTLÉK

a szemek

küörülnek

a holmi

földalatti m

a gőz

a idej

METRO

vege

van

ISVOT

KINC 21

347

BÉLYEGEK

a látványból plakátot
készítek * farodon két
kis arcgödör virul *
hónod alatt szűrös a
tarló * és térdből néz
ve * ligetes vagy mint
a hortobágy * olvadó
hasadékokban duzza
dó garatban mandulák *

történelem olvasásba menekül - virágszál
töménytelen olvasásba fenekül - virág száll
törvénytelen olvasásba remegő világ-szál
tökéletlen alvadásból erjedő királynő
éle tlen t ö k ü - t e
valahogy elmenekültünk a rókus elől
törvénytelen oldalgásból füstölő homály
az alátétek tüzesen égnek földi
tengelyük tövében forog velünk
két gyönyörűséges virágszál na és

történelem olvasásba menekül - virágszál
töménytelen olvasásba fenekül - virág száll
törvénytelen olvasásba remegő világ-szál
tökéletlen alvadásból erjedő királynő
éle tlen t ö k ü - t e
valahogy elmenekültünk a rókus elől
törvénytelen oldalgásból füstölő homály
az alátétek tüzesen égnek földi
tengelyük tövében forog velünk
két gyönyörűséges virágszál na és

a látványból plakátot
készítek * farcon két
kis arcgödör virul *
hónod alatt szűrös a
tarló * és térdből néz
ve * ligetes vagy mint
a hortobágy * olvadó
hasadékokban duzza
dó garatban mandulák *

a látványból plakátot
készítek * farcon két
kis arcgödör virul *
hónod alatt szűrös a
tarló * és térdből néz
ve * ligetes vagy mint
a hortobágy * olvadó
hasadékokban duzza
dó garatban mandulák *

történelem olvasásba menekül - virágszál
töménytelen olvasásba fenekül - virág száll
törvénytelen olvasásba remegő világ-szál
tökéletlen alvadásból erjedő királynő
éle tlen t ö k ü - t e
valahogy elmenekültünk a rókus elől
törvénytelen oldalgásból füstölő homály
az alátétek tüzesen égnek földi
tengelyük tövében forog velünk
két gyönyörűséges virágszál na és

amit abból láttam

az ébredő ezüst
pehely-világa

szerpentin-mező

de nehogy azt
hidd hogy
csótányak
szegődtem

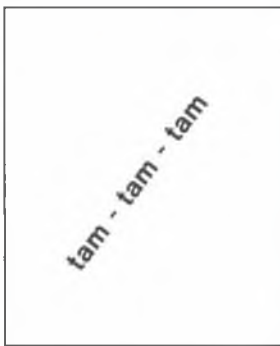

nehogy azt hidd

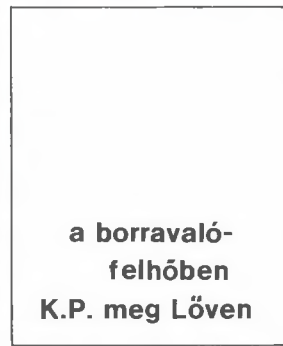
...hogy a tányér
Jebeg-elöttem

tam - tam - tam

a borraavaló-
felhőben
K.P. meg Löven

fertő
és fertőtlen

valamit mégis
osztani akarok

csendesen
jövődőben

ruháltok sz. gátat
is ment

menetteljesen

amit abból láttam

az ébredő ezüst
pehely-világa

szerpentin-mező

de nehogy azt
hidd hogy
csótánynak
szegődtem

nehogy azt hidd
hogy a tányér
lebeg előttem

tam - tam - tam

tamburázik
az illemtan

fertő
és fertőtlen

valamit mégis
osztani akarok

valahol mégis
oszlani akarok

csendesen
jövőidőben

ruháitok szagától
is ment

menetteljesen

hát korrigálatok

bárány
g
p
a
l
u
f
orgács
h
á
l
ó

tű
o
l
l
bonás
cérna

a válladról

szertelobog

ne
kurvulj

a sirályok

ha

behunyod

szemed

ne sikongj

kutya

te

a lepke

látható marad

van itt minden

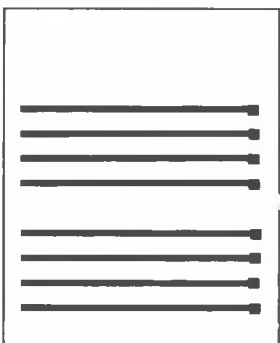
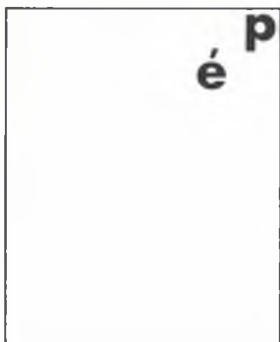
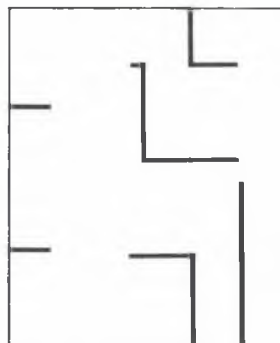
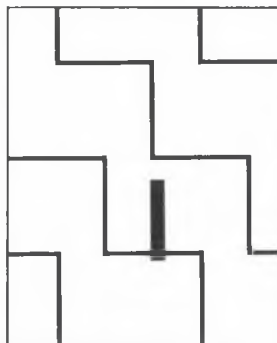
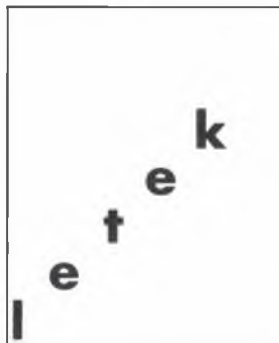
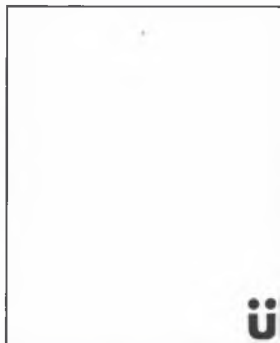
tűz
tarhonya
mákonny

a mákonny

kenyér

van szintelen lakk

és van aki disszidál

szőnyeg – bojtozat

s a szőnyegen

orpheus

ü

van itt minden

van kenyér

van színtelen lakk

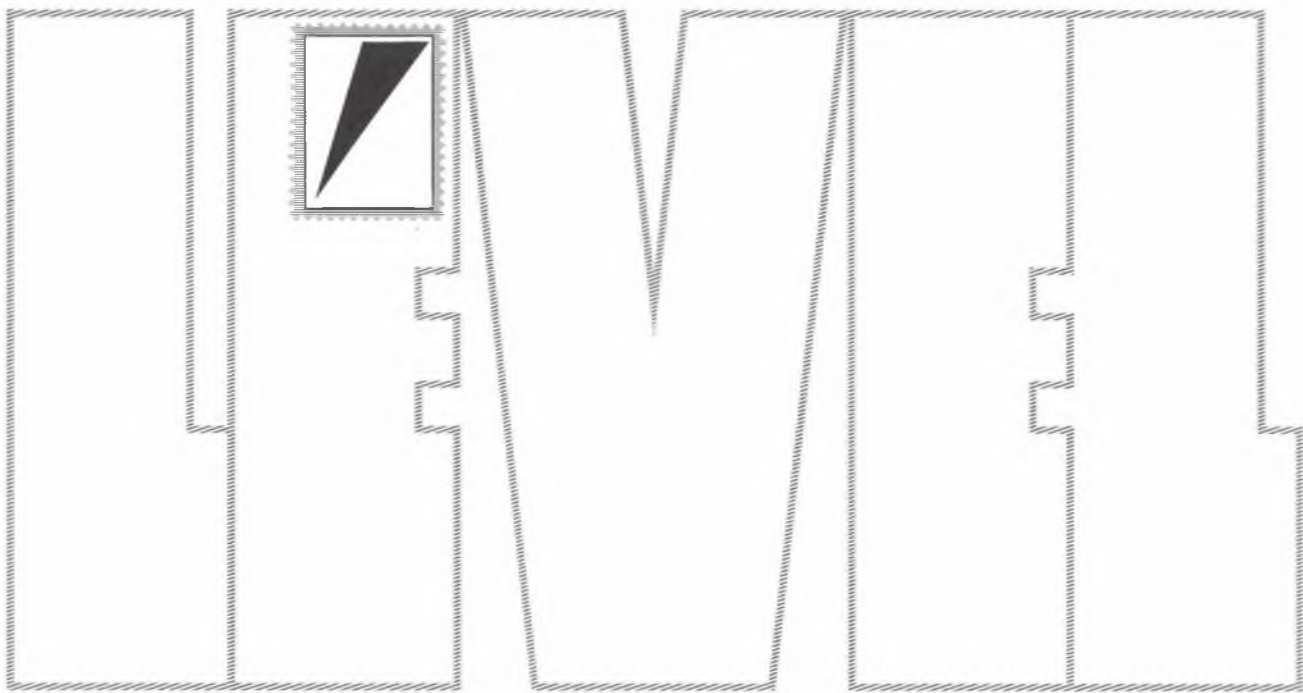
és van aki disszidál

nyitott és lakatlan

szem: virág

hogyan prózátkozik

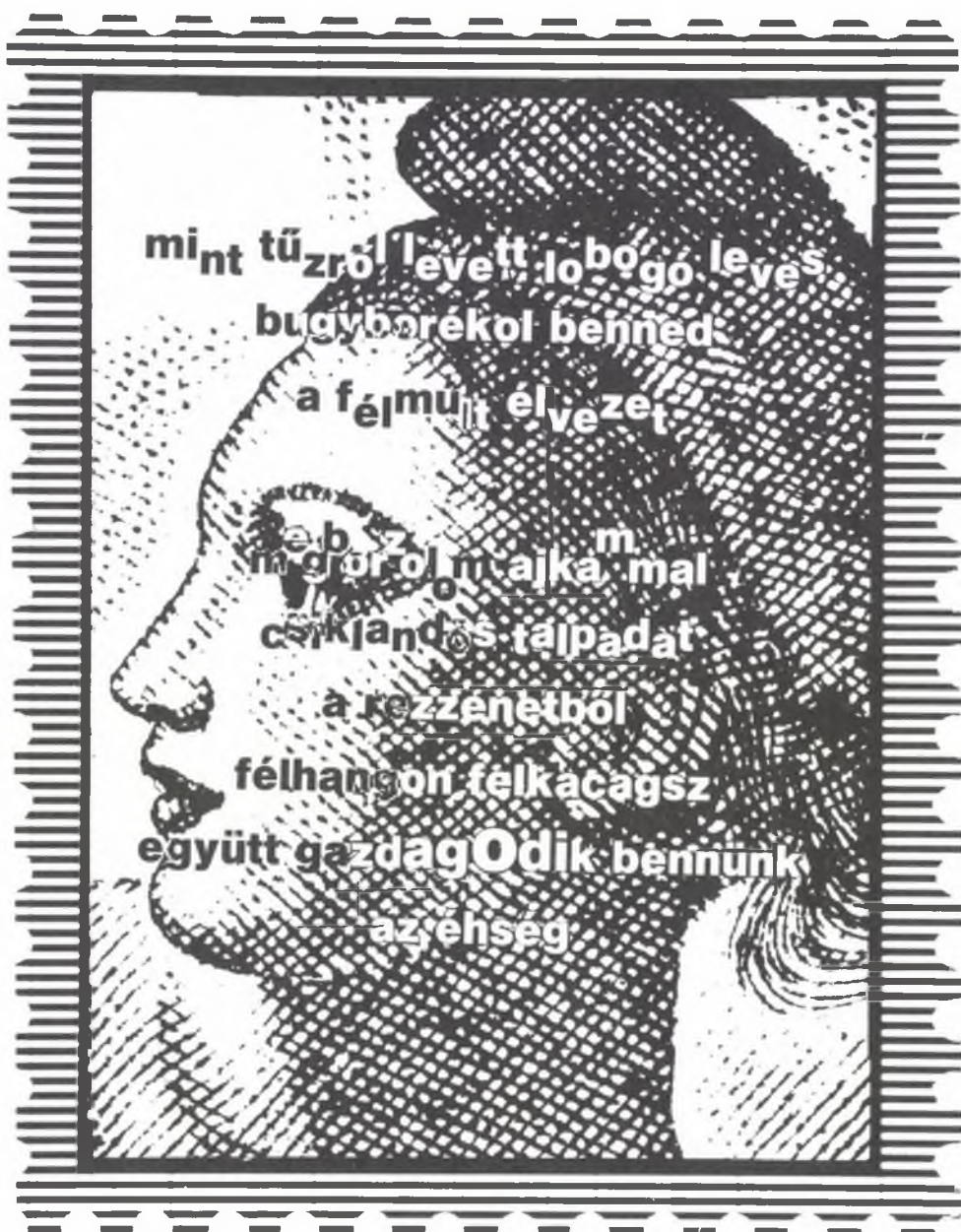
véled a lírikus motor

mint a hidakat holt vizek felett ■
napvilágat, harisnyatartó felleget ■
a végtelen víz cellátlan fogoly ■
fehér sörenyű, rohano vadak ■
partra tartanak, és a kibontott
testek hideg zavarára, folcsattan
a tőkéik közt egy fekete rigó ■

mint tűzről levetett lobogó leveles

bugyboreköl benned

a félmu^{lt} élvezet

ebből m^{eg}sz^{er}keztet m^{eg} a j^{el}ke m^{eg} a j^{el}ke m^{eg} a j^{el}ke

csiklandós talpadat

a rezzénétből

félhangon felkacagsz

együtt gazdag^{od}ik bennünk

az éhség

körülpásztázva szűkítő nyakad
hegedülve hegedülve

add meg magad
fénnyek gyúlnak a hasad alatt
nyíladozó léked gyöngyei
agyra hulltanak

következmény és folytatás készül

aldott legyen szemérem-leked
és aldott a te agyékód szaga
fejbőröd illata
akarattal és akarat nélkül

fények gyúlnak a hasad alatt

ágyra hulltanak

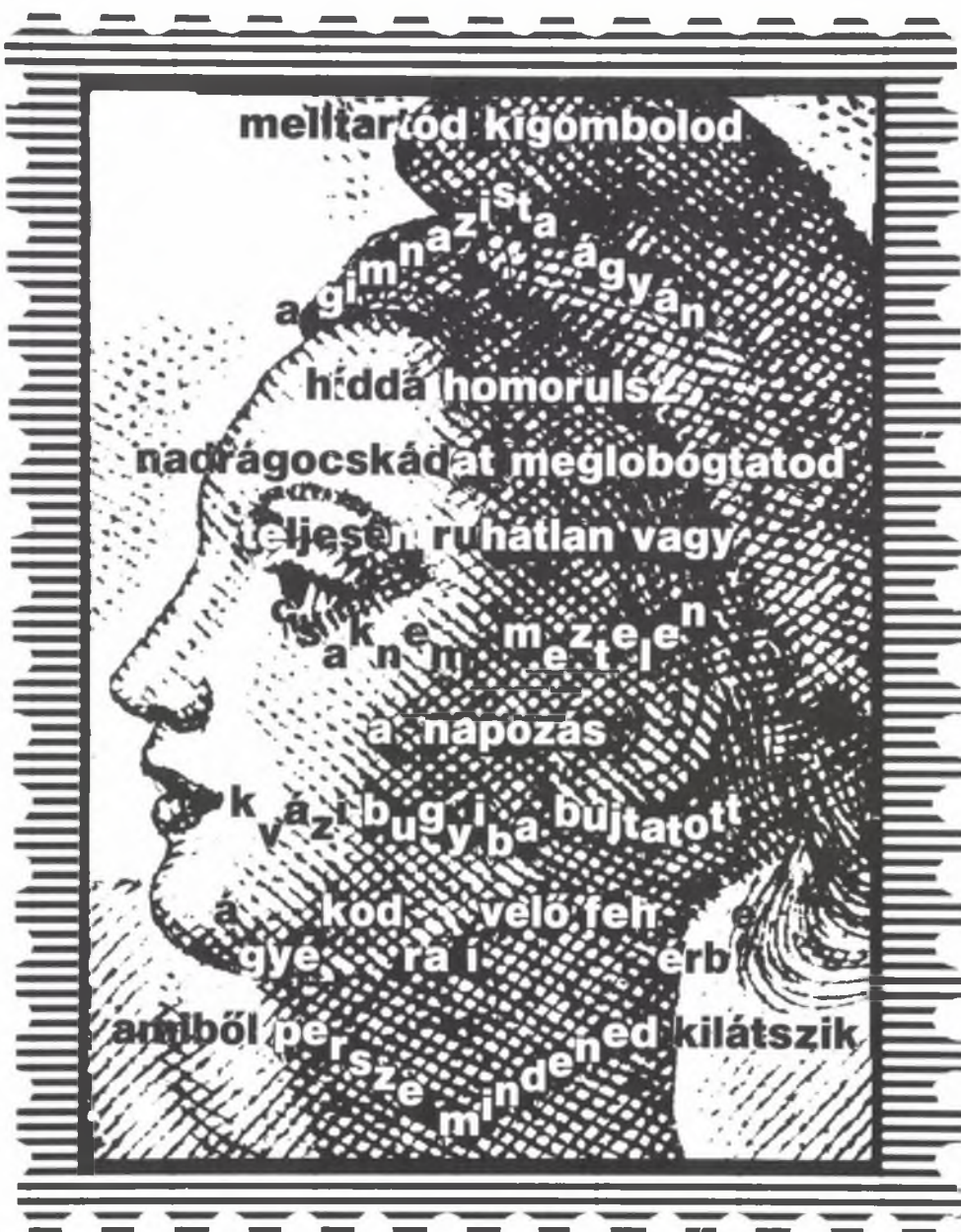
következőmeny és folytatás készül

áldo: legyen szemerem-leked

és áldott a te agyad szaga

fejbőröcillata

akarattal és akarat nélkül

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

uszhegy□comboldalán□min
nyainkat□fölbörítva□f
m□lent□a□párab
ermély□as
el□sim
ogatom
szonyhang
füle
meztelen
dat□hallgatom
mondom□nedves□
ad□legelve□szavakkal□

Történelmi patinájú városképpel, patinás történelmű képvárosával, műemlékeivel, emlékműveivel, kultúrtörténeti nevezetességeivel, neves történelmi kultúrájával sok látogatót csalogató hangulatos ki-bejárási jogú város (talán az utolsó), az északi öböl kiugró szirtjeire épült végvárak védelmi vonalának (*Csibérc, Tőszombérc, Babkábérc, Máltakábérc, Félbérc, Lázgörbérc, Végbérc stb*) utolsó láncszeme.

A környék már a honfoglalás előtt is lakott hely volt. A kelta unalom alatt katonai erődítményül szolgált. A földnyelv-től északra nagy kiterjedésű mocsár védte. A római korban (Libericum) katonai őrség tartotta kezében a Castrumot. Ezt bizonyítják az itt talált római pénzek, feliratos cserepek, birkabél kotonok és egy lábatlan Hermész. A középkorban a várat újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették, lerombolták, újjáépítették. Az Óváros jellegzetes képe az utolsó újjáépítés idején alakult ki.

Egész napos – pihenőkkel tarkított – séta, melyet a várfal északkeleti beszögelésénél kezdünk (S):

Mielőtt hajóra száll, kimeríthetetlen az olajszagú. (A.3, B.3-4)

Az angyalok helyén pároszi sebességmutatók (C.1, B.1-2)

ketyegő ételek, széles mosolyú márvány, mellékvágány. (C.1-2, B.1)

A visszavonuló vér fegyvertelen az olimpikon koponyáján. (B.3, C.3-4)

Fények és számok emlékezetével, mint a tenger (C.2, B.3)

megforog a vers, karambolozik, megforog a vers, karambolozik,

megforog a vers, karambolozik, megforog a vers, karambolozik, (A.3)

szétszalad az öröme keménylő, hajlított sorokból. (B.3-4)

Szeptemberi diófák bajnoka, meg boróka szag. (C.3-4, D.4)

Az árnyék szétszalad, a tenger kimeríthetetlen. (B.3-4)

A prézlibe pólyált légikisasszony (C.1-2, D.2)

országnyi jégveremben. (D.3)

Ha éget a tenger, (C.3, B.3)

ne mozdulj, ha szeptemberi diófák tövében (C.3-4)

a pesti lányok avarja vonzza tekinteted (D.3)

– messzire ködlik a lucskos rét –, (A.4)

ne mozdulj! (C.3)

Egy falusi lány sántítva szereti az idegeneket. (D.2, C.2-3)

A helsinkibe visszaúszó fogja meg, jaj, hát fogja meg,

fordul a szél (B.2-3, A.3-4)

malom-émlékünkben. Malom-émlékünkben: (C.1, B.1-2)

fények és számok húrjai. (C.2, B.3)

Másnapos séta (M):

a helsinkibe visszaúszó emlékezetével *(B.2-3)*
(akinek Zeusz szerint sem lenne méltóbb mása a világos márvány-
szobornál)

szeptemberi diófák tövében *(C.3-4)*
ravatalozzuk a magas
homlokú olimpikont)

pároszi márvány mellékvágány rákollók nőnek
az olimpikon koponyáján *(B.2, C.2-3-4)*

lihibabőrödzik *(A.5)*
(a kétkedő
bellerophontész futballabdát éget) sántítva gyászolja halandó sorsát
a törvényjavaslat *(C.2-3-4)*

angyalok helyén malom-emlékünkben
örölt iskolások ketten három ellen *(C.2, B.1-2, A.2-3)*

meg illatos koriander
meg boróka szag *(D.3-4, C.3)* (s az árnyék alatta pusztá szénmező) ne
mozdulj ha éget *(C.3, B.3)*

porzik a stadion gyepe zeuszig eljut a döngő
labdahang márványszavakba a tőmondat-gyors átadás *(D.1-2-3-4, C.4, B.4)* (mielőtt hajóra száll a felhőfejesek bajnoka) *(A.3, B.3-4, C.4)*
egy falusi lány kibontja melleit s azt mondja fogja meg jaj hát fogja
meg *(D.2, C.2, B.2-3, A.3)* a pesti lányok jobban szeretik az idegeneket
mint a tenger kimeríthetetlen himzőerejét *(D.3, C.3, B.3-4, A.4)*

gyakran fordul a szél az olajszagú
volt akit bérbe adtak volt aki a csillogó kamaszfiút szerette a világ
feketébb volt porhatag az olimpikon mögött futott

hol várja most a
beadásokat? védőkön átrepülve a kapu elé a *beadásban* megrokkant
falusiak látható szerepének további növelése *(A.3-4, B.4, C.4, D.4-3-2-1, C.1, B.1-2, A.2-3)* (a levegőre érve

eltörött)
apró fények és vonagló mutatók avarja vonzza őszülő tekinteted

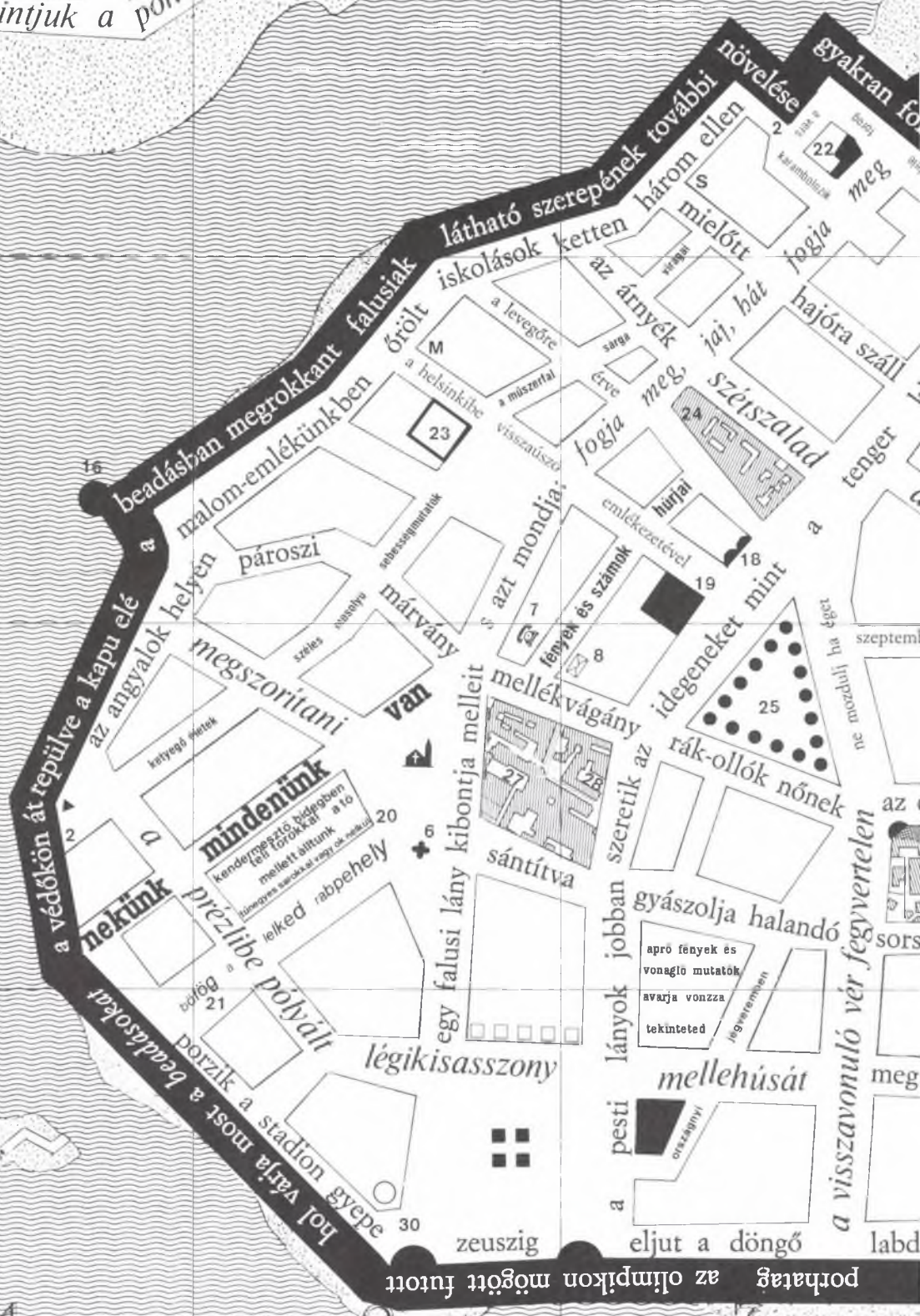
összeko
alatta
ccintjuk a poharangot

A

B

C

D

porhataz az olimpikon mögött futott

1

2

3

mindenünk
kenderpáztó bidegben
mellétt álltunk
tízegyre sarokai al vagy ok nekül

apró fények és
vonagló mutatók
avarja vonzza
tekinteted

Szérszalad

zeusz

mellehúsát

gyászolja halandó

rák-ollók nőnek

idegeneket mint

lények és számok

emlékezetével

azt mondja

fogja meg

az árnyék

három ellen

látható szerepének további

növeleése

gyakran fo

gyakran fo

gyakran fo

gyakran fo

1. Hajóállomás (C.4)
2. Várfal (A.2-3-4, B.1-2-4, C.1-4, D.1-2-3-4)
3. Nudista strand, tisztasági kád- és zuhanyfürdő (A.3-4)
4. Írók szőlőskertje, pinceborozóval (A.1-2)
5. Csillagok cénája (D.1)
6. Szentkuthy szökőkút (C.2)
7. Psota (C.3)
8. Távbeszélőközpont (C.2)
9. Lucskos rét (A.4-5)
10. A cici gombja (A.5)
11. P (A.4)
12. ILLATOS - lakótelep (az Országnyi jégveremben, a Márványszavakba és az Eljut a döngő labdahang utcák között) (C.3-4, D.3-4)
13. Nyugati kapu (A.4)
14. Keleti kapu (A.4)
15. Műhely-háromszög (a Nyugati és a Keleti kapu között) (A.4)
16. Béládi bástya (B.1)
17. Könyvcسárdá (c.4)
18. MOZI cukrászda (B.3)
19. CUKRÁSZDA mozi (B.3)
20. Okkal vagy ok nélkül (C.2)
21. Böfög a lelked rabpohely (D.1, C.2)
22. Hullám (enyém, tied, övé) étterem (A.3)
23. Puncillat (önkiszolgáló) (B.2)
24. NEOKRITE (Neoretrográd Kritikusok Test-edző Egyesülete) (B.3)
25. Költők napközije, elvonókúrák klubja (C.3)
26. Városháza (C.3-4)
27. BEH (Belföldieket ellenőrző hivatal) (C.2)
28. KEHES (Külföldieket ellenőrző hivatal és elsősegélyező) (C.3)
29. „Mielőtt hajóra száll, akinek tárgyilagos lábairól nem illik beszélni” (Márványtábla a Francstadtnál Hotel előcsarnokában) (C.4)
30. Porzik a stadion gyepe (D.1-2)

TÖRDELÉKEK

TÖRDEL... ÉKEK

az említett napokon az ilus-közben és a bicskával húzott vonal alatt megváltoznak az elsőbbségi viszonyok a csillagdat ugyancsak le zárják (jelentéstartomány) vasár- és ünnepnapokon 6-tól 22 óráig tilos a behajtás egy vidéki asszony gyümölcsöt árul – a szőke gott- und volk-kisasszony azt mondja hogy ez elég éretlen – ugyan, lel kem, reggel szedtük a fiammal rongyosan lóg az áttelelt levél vékony zizegés nádtenger közepén a kukoricánál magasabban – könnyedén (jelentéstartomány?) Klári lábára vetve egy pillantást »temérdek munkája van, este a gyerekekkel foglalkozik, az anyját pelenkázza« házat akarnak venni mégsem maradnak együtt a költőileg felújított jelentéstartooooooooomáááány mintha tíz éve házasságok lennének a barátnője annyit dolgozik „cc képzeld párhuzamos lett a szoknyája”

homokfal repedésé
ól hátuk mögöl ka
yarodik alájuk az út
s lent a víz mellett

mint a rímeké a r
s lábú párhuzamo
é s lesz-e aki m
tig pelenkázza

elvész rozsdavörös szálak kukoricáznak a homokfal sziklake
mény de térde táján elfolyik mint a liszt fölcsúszik Klári szoknyá
ja nyája (H tekintetét viseli türelmesen) közömbös combos
az árterületen kopasz fák mellékfolyó csimpaszkodik mintha át
billenne a gát derekán a sodrásban sötét olajfoltok várunk még

árunk a levesre a híd
ál hasig ér a víz de
zár az lábbal kelnek
t átellenben homo
fal meredez törökös
élkaréjban odébb a t
rep lapátja elcsúszik
gátig szárazon mon
lja „annyit dolgozik,
c, képzeld páruza
nos lett a szoknyája”
mindvégig a gát tetejé
újra előtörő buzgal
ommal lökögeti nyelv
t hogy „cc”, „cc” de

várunk a versre?
mlített napokon
odalomban is m
ltoznak az elsőb
viszonyok a vált
an erőviszonyok
rodalmi erőiszor
miközben nemcs
erset-beszélni de
set írni is meg
unk „cc, képzeld
uzamos lett a rin
görbe a versbesz
musa mint a k
nyom „cc” és ké

a strandház előtt már hosszú lábú Bélával (hosszú lábú gólya – bolond a rugója – eleresztem hármat fing
szeretem a rozsmaringot hosszú lábú gólya) Béla eltűnt vendégek szállingóznak madártalan délután
gatófélék örök köröznek a fallal védett múzeum-kertben a parkban fehér parasztházon horpadt szemű az
kok nyálazója: vörös virágcserep és lentebb a tornác Klári mögött áfonyabokor rózsaszín bogyós vessző
szín bögvös virgács ló-röng kifelé, az útnak fordul mintha bögölytől félne délután mennyi ruháj:

ponyva alatti homályból kivirít Klárivit alsóruhája (kivirít az alsóruha fehérje – Béla te vagy az
aradatok – ülj le – a vadőrt keresem – átment a zárdakertbe – a kutyát is vitte? – a háznál ugat – mo
ülsz le (mint virágkehelyben méh a mézhez) elkíséred az áfonyabokorig a kerítésig (arányainkat föll
főkezeten) ha elkísérted volna most hátat fordítva fürkésznéd Klárit fölhúzott térdekkel ül a rönkön röv
d áll be H ideges Klári nyitott nézik egymást nézitek egymást nézzük egymást – ki ez tulajdonképpe
in van a vadőrrel – furcsa bogár – (csere) – furcsa ördög, miből él – utaz(u)gat – szomjas vagy szomja
ok Klári annyir huzza a térdeit h
huzza a térdeit h
ruhája fölgördül
egy színházi fü
y szétáll a comb
nint egy lakatla
szony és mosoly
enekén két arcgő
virul éppen az te
H-nak miután f
resetett talán má
m olyan csinos de
gyekszik – én is
kezek rád rád
ámirádlí emlékezi
seresznye-szépség
mintha most ro
ozna amikor ele
li magát a vörös
val elfelejti H-t
három arasznyira
tőle bicskát nyit
ében a kurva él
! bizony isten ny
a bicskáját a bu
bicskáját a bicsa
átlép a perceke
ulamicskét Klári i
ltozott újra tegez
nk tegeződtek te
ödöm tegedő... ra
szkodom hozzá m
csörtelen sirály h
d aki a gimnazist
gyán hidat állsz
le nem tévesztem
e a verset veled
mló formádat gy
olod formádat mu
tod mint az ike
éket miként a ká
kodó ember is é
gyok te vagy mi
unk te tűzről le
lobogó leves a kíváncsi szemek megpihennek – a ló-rön-kon-túrja fekvő Gulliver-fallu
iputi sonkái alatt – sátozként fölemelt szoknyája alatt – selyemmel védett combja tövét Gulliv
érgéhez horzsolja – rózsaszín bőrével H-ra mosolyog – egyedül áll a gyepen a sövényből B sem látszik K
ovagol a testek között – vékony bugyija vízválasztóként ahogy visztuláját a lóhoz puhítja a vá
l féltékeny H fogaihoz tapasztja ajkát mintha tíz éve házasság lennének cc képzeld párhuzamos lett a sz
a közeledik valaki Klári szoknyája a rönk fölött **lebeg** – térdét emelkedő hegycsúcsként húzza fölfelé – iös

szögét igen szögét már mozdul a rönk túlsó oldalán és emeli lábát a férfi kétségtelenül Klári con-
tővén a fehér korlátig szúr tekintetével szúrja tekintetével látó-szögével Apolló kanyarodik lépj elő látod h
Klárinak tetszik ◇ mellényzsebed kigombolod ◇ a gimnazista mellére homorulsz ◇ hídát állsz ◇ a vers
íveit gyakorolod ◇ az ikes igéket gyakorolod ◇ a kibontandó formádat kószolgatod ◇ lábod fején meglobogta
tatod ◇ nadrágocskádat ◇ teljesen ruhátlan vagy ◇ majdnem meztelen ◇ a közönség a szerző kilétét követ
még akkor is ha meztelen ◇ az említett napokon közted és köztem ◇ a számkivettetés ◇ az ibolyántúli su
zás az említett napokon ◇ az említett napokon az irodalomban is megváltozn
ak az erőviszonyok ◇ mint az elsőbbség az ilus-közben ◇ kö
zben a troli vonalát át áthelyezik ◇ két nap pal korábban ◇ áthelyezik ◇ mondd, mine
k gecizik velünk a partnered? ◇ hogy az anyjába verje bele az a nyavalyás úristen a
vérveres faszát meg egy nagy büdös lófaszat ◇ Apolló kanyarodik lépj elő ◇ látod ho
gy Klárinak tetszik ◇ izgalmat okoz ◇ okozol ◇ ha most egy edül lenne ◇ csinjá
n mutogatja magát ◇ féltékeny vagy H féltékeny ◇ Klári végre lecsúszik a rönkről
és közben összekarc összekarcolja a combját ◇ kíváncsian a v öröshajút nézi ◇ kív
áncsian ◇ de H-höz fordul ◇ Balambér is előkerül a galagonyásból ◇ ajánlkozo
tt? ◇ miatta emelte te térdeit kis kurvaságom? ◇ hagyta? hagyogatta? kínálta magá
t – mit mondott? – látta én olyat egy szállodában, hogy hogy négyen ◇ Béla
mbér és H és védekezik az értelem ◇ szövegedet a felgerjesztett gondolat fűti át ◇ szeméremléked hasadéka
ban duzzadt garatmanlák meleg lucsokban ◇ de az avantgarde nem avantgrade (előfokozat) irodalmunk díszlépcsőjén Petőfi szin
nem szavalt (csak akarta) (vagy akarata ellenére *elaszalta*) ◇ felszikkáznak a félbehagyott mondatok ◇ jogom
◇ öklömnyi ◇ és föltérképezlek ◇ hónod alatt zsíros a tarló ◇ sósavként marja szövegemet az emléke
az ékezet ◇ amit láthatatlan betűk alól margóra izzadok ◇ baszó baszogató félmondatok ◇ képtörédek b

zásban ha egyedül
nél mutogatnád
gad ha ha ◇ a férfi
iklire száll – én
◇ olyan nagy a hom
hogy nem lehet
adni a hegyoldal
agon mohás ◇ h
zatunkat rövidre
a a szeretkezés ◇
iztosíték idegszála
elegedni kezd ◇
p a szaron ◇ az e
tlyantott verseker
◇ költő legyen se
csületes se becs
n a téma felé ◇ ökl
nyi Gellérthegyei
arnácska ceruzavé
Szabadagszobor ◇
askodó cicid biriz
em ◇ ó kutyakés
kés zsebkés ◇ k
sz a hangadó ◇ s l
e vevő ◇ kételk
m ◇ fölnyitom sz
éremkagylódat ve
őm hegyével ◇ n
sát végigtapogator
edvében megúsz
om f
————— ö ———
————— l ———
————— l ———
————— e ———
átlépsz a verseken
áromezer versszal
az egész költésze
◇ kezemmel más
ésedet keresem ◇
am a betűjén a sv
s ékezet (°) pici k
ája ◇ összeszoru
védekezik ◇ véd

lem de nem megyek be ◇ ajkaidat végighorzsolom ◇ a vájatban megüsztatom ◇ kapudnak igazított ◇ ru-
nas gyűrűdbe ékelem ◇ tágulva enged meleg rése ◇ fejem átbukkan a bent-ölelésbe ◇ az említett napokon
ikor fogalmad sincs hogy mi az irodalom ◇ hogy milyen a neoretrográd sokadalom ◇ az olajfák hegyén ◇ F
irenztől délnyugatra amikor tízezer fekvőtámasz után ezüstöt tükröz a levegő amikor megkettőzi a lankák hu-
ait mint a fűben szeretkező nagylány duzzadt melleit az ezüst-gőzű izzadtságod illata ◇ langyos víz
zik a kútból ◇ Egerben az utcai kutak télen nyaksálat hordanak s földre köpködő szájuk szélén fehér pára le-
g ◇ hogy meddig t
ed a piros betűs ü
pek színének jele
startománya ◇ bu
is áttördelik apró
léniák vékony erez
kések dunára fé
ik a gellért-heg
rajzatát ◇ az emlí
napokat végigol
od ◇ az említett
apokon végigolvas
a fogyékony betű
gyet: egy kettő há
n négy öt hat hét
olc kilenc tíz tize
gy tizenkettő és m
számtalan tucat ◇
cat-vacat ◇ az eml
t napokon ◇ a vörö
jú ◇ a bábolnai rá
aszú apádat mert
rtilyet még nem ba
am bizony isten il
még nem basztam
olvashatatlan szav
izétől fanyalog
◇ versen verssoron
előbb a hasad
a ◇ elébb a hasa
oldd ki ne félj ◇
szenvedsz tenyere
l szenvedsz hirtel
haragomtól ◇ pedi
akaszodom mint
rtelen sirály ◇ a
sonlat – érzed ug
– nem tökéletes ◇
az állítmány jelent
artománya előké
tés nélkül nem kap
lható össze az alan
elővel szűkített j
ntésével ◇ milyen
lyen a csörtelen sirály ◇ mit jelképez ◇ az elnémított kengurú a nyelvétől elidegenedő költő a hasonlat min
képpen tökéletlen ◇ ne add meg magad ◇ fények gyúlnak a hasad alatt nyíladozó léked gyöngyei ágyra
ltanak ◇ következmény és folytatás készül ◇ ágyra hulltanak legjobbjaink a hosszú harc alatt (áthallás követ
zményeképpen) a kíméletlen történelem legjobbjai ágyra hulltanak ◇ mint Kláriputi sonkáira a szoknya hullá
i ◇ fények gyúlnak a levesben rákszemű tűzállatok úsznak egyre sebesebben a marhacsontok védelme alati
d és a hasadban a csörgésére felhagad ◇ mint a kishírő dobolása hasad alatt ütem-bokorba rendeződik a kéies

kíméletlen a történelem, mint a száj és körömfájás, mint a rímtelen szonett ✧ ájtatos szavak ✧ összetett szavak
fúj a szél a kiserdőből ✧ hónod alatt szerelmes izzadság ébredsz ✧ a fekete szőrligetben asszonyi gerje
és vizelet szaga ✧ melltartó nélkül ✧ Klári hideg szemekkel keretezi Balát mintha nem tetszene neki Balag
örökmozgó szembogara mert Balaga ilyenkor húsos török lányokra gondol, vastag ajkú szépségekre akiket
madárfogásban ízlel ujjain ✧ elmélyed a comb alatti árok ✧ óráját nézi ✧ délután a kukoricásban tocsol
amikor Balam számára hozzájuk csatlakozott és egyre azt kérdezte: hány éves vagy? éhes vagy? mit jelez
versszerkezet ✧ a jele
ntés bugyi és melltar
tó nélkül ✧ a formai je
gyek ✧ a szó-pezsgető
vers-elemek ✧ *ó költé
szet mely nedv merne
versenyezni véled?* ✧ a
befelé fordított csend
a tükrös-szótlan oldala
k és feloldalak a fog
adalom alól a tabu aló
l feloldom anyanyelv
edet ízek szegélyzik a
váratlan mondatot ✧ e
lmondhatod antracit f
eketén fénylenek a k
unkorodó verssorok a
z erdő-sűrű verssorok
ujjad begyén fűszál bi
zsergés a verssorok tö
ve ✧ bőrömgiglen-bőrö
diglen ásó kapa miegy
más csak az elválasz
tás nehezebb mint vi
déki költők verseiben
lelki csótány és forró
pátosz ✧ itt csak a sor
erdő avarja melegebb
ébredő láva melegíti a
hegyet ✧ hivatalos köl
tők seggében fortyo
gó paszulyleves ✧ vá
ratlan fordulat vagy e
rőleges ✧ az elcsúszó
nyelvet ízekre hasog
atják az aczéllemezek
előcsúszó nyelvedet o
nnan vagy innen acél
fogak szegélyzik ✧ mi
közben ugri-bugri po
éta-néni mint a felken
t sámán sámolin feketé
zik a katonatiszttel ✧
mélyen lesajnálva és
a megrázkódtatás csak vadabbá teszi – igen! miért engedi meg a magamutogatást annak aki éppenséggel ho
tartozik (most, per momentum, igenis, hozzá tartozik) – most kellene a vöröshajúnak az arcába hasítani, ret
nyakába döfni egy rozsdás szöveget ✧ fölszikrázik a hegygáti emlék: kövesút melleti ház éjszakába árulko
egy szem ablaka – kukucsikálós kapun át városból véresbe menet, a Visztula és a Duna között sző
hegyvidék – porcelán-babán májszínű mellbimbók, tejfényű lankák – sáros falusi járda a kisassz
sárgára maszalt combjai között

négyszög? ✧ a vár
a fölé aszfaltos sze
ntin emelkedett –
k gyalogosoknak
hegygát közelében
áros és a zsíros föl
között, ég alá ékel
e póználkodtak ✧
áználkodtak ✧ a be
s szőnyeg szélén v
ti póznák és három
ál drót porcelántól
celánig ✧ – pihen
k ✧ valamicskét K
is változott az ével
lyamán, kívánó és
vácsei szemei meg
entek ✧ az ülepedé
ugalom tetszett H-
talán már nem ol
csinos nem olyan
lyhos harmatos n
cseresznyevirág k
ban – a hajnali öt
nedvező szeméren
lyhével huncuttan
alkodó bakfis már
gyenlősen, összes
tott fogakkal neve
mozdulatain – de
kor elengedi magá
int a vöröshajúval
kor elfelejti H-t, ak
rom arasznnyira áll
akkor élesebbre ig
dik ajkán a mosol
H pedig nadrágja
bében kotorász, t
kát és kocsmát
mert istentelenül
szíti a Klári-nyitott
jobban mint bármi
n asszonyi tudom
remeg az indulatté

ri combja tövét: a fehér korlátot szúrja tekintetével a vadász-ruhás Apolló – lép elő, látod hogy tetszik
 i – szertelen jóakarattal villogtatja a combok közé szorított selyem nedves fénycsík – az arányokat fölborítva
 lve – miként a kóboráram általában a felsővezetékes villamosvasútak áram-visszavezetésére használt síneiből
 y elhasznált egyenáramú bábélból (kábelből) kerül a talajba úgy születik Klári szeme láttára egy verssor vitave
 sre használt ingerekből sérült mondatokból elhasznált szavakból – a Klári combja alá készül tekintet látó
 géből – kétségtelenül a vöröshajú a fehér bugyi-csíkot szúrja tekintetével és egyikünk lehúzza Klárinak egy
 y pofont ◇ köteke
 mintha azt mondt
 olna a vöröshajú
 : gyere – a fenébe
 fenekébe ◇ Klári
 knyáján himbál te
 tete anélkül hogy
 pillantásnyira is B
 a vetné a szemét
 solyog félszege (f
 szögön) belekarol
 itegy tudtára adva,
 y nyugodtan néz a
 etkezmények elé
 sz majd egy gazda
 őt csak kinyújtja a
 ét annyi akad a há
 ba mint Szent Pál
 on pattanás ◇ öreg
 ha üzletről van szó
 Klári hidegen beke
 zi Bélát mintha tet
 ne neki – örökmó
 szembogara szem
 ere bőregere ◇ Ba
 bla gyűrűsujjára h
 á ◇ vastag ajkú sz
 éget ◇ a hosszú
 különléstől lófehér

kártyalapot a költők k
 ártyájából aminek az a
 z érdekessége hogy c
 sak a hátlapján olvas
 hatók versek – a sze
 mbenülőknak a játé
 kos kezében szétnyíló
 kártyabokor olyan mi
 nt egy antológia – a
 kártyák hátlapja egy
 forma – és az isten s
 e tudja megesmérni ki
 sillabizálni a különbö
 zetet – s a magyar k
 ártyának még a cink
 sem használ – valaki
 ostoba ◇ ostora ◇ ko
 lostora ◇ integetnek a
 magányos rímek (hím
 ek) csak integetnek in
 tegetnek egy szófonat
 után (Klárután) ◇ két
 önálló jelentés egybe
 fonódik ◇ egy éneklő
 öklű bokszoóból így l
 lesz *tücsöklő* a csavart
 versből *versróf* de a ró
 fre dolgozó költőnek t
 eljessen mindegy hogy

kis haláling vagy hálóing függ vállaidon (lépték és gondolat mesz
 szíre ködlik a lucskos rét combod fölé lebben az ing mohafolt
 látszik áttetsző bugyid alatt nyári szag és gyümölcsfák szelíd legelő
 az említett napon kicsit már benned vagyok a ritka cserjésben egy
 villa fehérlik – tótasszonyi rét – jened emlékmű – makkosmá
 ria turistaház – a fogamzás korlátozására környezetvédelmi okok
 valamint az üdülők és a pihenők megóvása érdekében van szűk
 ság az említett napokon a troli vonalát is áthelyezik és mellékvá
 gányra fut az irodalom de erről később sem illik beszélni Klári
 mozdul lábát emeli kétségtelenül érzi a férfi közeledtét mozdul

re vadítja – a hely
 t – a helyzetemet
 i békésen kitartok

em nyúlok hozzá meztelen kölyök ◇ csak nyalogatlak mint az árapály ◇ csak sugallom hogy akaratra vár ◇
 egédmotorra, asszonyösztönöd ◇ ◇ ◇ s ha kellenék mert benned már szítál ◇ s még nem tudod mit
 yad rögtönöz ◇ törölj magadhoz combjaid között ◇ az én kezemmel is kanonizálj ◇ ◇ ◇ ne engem szeress:
 adat velem ◇ az irodalom egyedül egész ◇ gombold ki gyűrűd, vedd le álruhád ◇ törvényed legyen a
 énytelen ◇ az öngyulladás kielégülés ◇ a büntudatlan hazaárulás ◇ ◇ ◇ és így tovább – a prózába hajló

mint a vizuális vers
 szerkezet amikor rács
 apok habzó fenekedre

... és így tovább – a prózába hajló ...

és süllyednek tovább az oldalfolyosóról újtuk újfent fölfelé kanyarodik Bala továbbra is a kabinban
oszkal vagy isten tudja mitoszkal? Klári elindul szalad a zuhanyozó alá fönt a lépcső tetején kezdődnek
állító ◇ termék ott áll az ör csak az árnyéka látszik kemény szakállas árnyék a meszelt falon Klári
zorong helyezkedik téblábol mintha fészket rakna levetkezik meztelenre és végre behúzza a függőnyt
olyan rövid hogy csak térdtől takarja el a csigalépcső aljából ahol H áll a látószög fönyílik Klári köldökéig
ör észrevette az ör meghallotta az ör fölfedezte az ör megneszelte az ör megszagolta az ör kifigyelte
os árnyéka föltre az ör kiszámolta (a szó
ezve táncra perdül tagokat) ◇ soronként
rkálló árnyékfeltja hattól tizenkilencig te
esként nyúlnak sz rjedő tartomány ◇ mi
doznak a falon ◇ nt az ismétlődő szám
óccá gyűrődnek sorok ◇ sarok ◇ női
vadnak◇ görbebo sarok (saruval) ◇ saru
hajolnak◇ puska ban tipegő verssorok
róvá hegyeződnek ◇ vészkijárat a strófák
oz vágott tortakén között ◇ levet(között)
étkenődnek ◇ va között ◇ a zuhanyfűl
ínű ◇ H nyugalma ke liftaknára hasonlít
eröltet magára Kl ◇ mert a múzeum
öt választotta ◇ ban oly magas a meny
tán Fredyt kinyo nyezet ◇ enyvezett so
◇ és miután a rok ◇ a csobogásban
thálón Fredy átver ütem-szagatva Klári
dte magát ◇ és föl fel-felkacagott ◇ ösz
ott ◇ és futott mint szefonta lábait melle
tyúk ◇ vakon ◇ hegyével karamboloz
y vakondok ◇ a nak az elsuhanó víz
d sem váltott jegy adagok ◇ zuhany-ró
◇ H a zuhanyozó zsából gombolyodó s
t idegeskedett ide párgák kötelek ◇ víz
kedett és szóval ta kéve amiibe meztele
ta Klárittyomot ◇ nül belebújtatok ◇ és
val takarta Kláristo korhadó mondatok a
◇ hogy Fredy el nagy kiadók polcain ◇
adt ◇ hogy Fredy savanyú víz ◇ az iroda
ott és hátra-hátra n lom élő zuhanyain r
t ◇ és hogy főleg ozsdás szírom-darabo
pület túlsó sarkát k ◇ a lírában is sa
lelte ◇ és hogy o vanykás páratartalom
n ráijesztettek me ◇ hatod-feles jambus
redy sem vett belé ◇ jógázó libuskák a
gyet ◇ Fredy soh könyvpiacra ◇ Klári
mmit nem vett ◇ com ◇ ha meglát az ör
ri közelebb lépett én nem bánom húzzál
ggönyhöz és H-na magadra akármit de e
galma sem volt h löre megjósolom ho
an fognak kikeve gy csak kapkodni fog
ri innen ◇ Klári sz ◇ még a hajadat
gosan tekergette is kibonthatod s elm
om vízcsapot ordí esélheted hogy ordí
ubogással fröcsköl a víz a pléh-rózsákból ◇ csobogással akarja elterelni az örök figyelmét ◇ átveri őket
alósínak mutatja magát vagy kiadja magát beadja törzsvendég H nem bírja ésszel követni átmotyog
ggönyön hogy hagyd abba (vagy engem akar megmenteni) Klári anyaszült meztelen és aprókat sikongva
man zuhanyozik H nem sokat lát belőle gyakran elfordul a másik fal felé így legalább az őrt is
nontartja ◇ Klári mond valamit de túl visszhangos a fülke H nem érti és váratlanul belekotyog az
aknak H továbbra is csak az árnyékát látja akinek emberi mivoltára csak a falon övvelő kissé fáradt

civei beszel maga? ◇ csak a „szöke hajad volt a vállamon”-t füttyörészem ◇ valami nincs rendben a lefolyó alán a szappanos vízben összecsomósodó szőr- meg haj-hulladék vagy egy talpas csavar mindenestül zuhanyozó lefolyója eldugult ◇ az első vízfoszlány máris átlibeg a küszöbön ◇ folyócskákra bomlik épcsőn s a zuhanyozóból egyre nagyobb tömegben zúdul folyik s a dróthálós vészkijáró ablak méretei percel belül törpényinek tűnnek ◇ a drótszakadás is egy korábbi vízözönkor keletkezett ◇ zöld ágak csutakok sodródni a szűrőhöz svábbogár hajózik egy patkány tetemén a víz nehezen jut át a drótakadályon (apropos, drótakadás) H lábaszárát is egyre magasabban mossza ◇ Balag-vár a WC-ben de most ne jöjjön ki ◇ Kári a függöny mögül előhajol anyaszült puhéron ◇ a kelleténél többet enged meg magának megint ◇ H megrémülve gondol arra hogy netalan Fredy visszaszajon ◇ Klári még izzappanozza magát öngesztelt lábakkal hátat fordít de H csak a látvány bensőségét fogja fel mert elhatárota hogy a felesége lesz és ◇ kívül beszélget - förmed rá újfent az őr ◇ most szétnyitja a combjait középpüti habos és síkos combját (itt) ◇ ez is hozzátartozik a házassághoz de miért incselkedik a véletlenel ha nem vigyáz meglátják mások is ◇ lejött már a moha? széthajtja a függönyt és kíváncsian néz H-ra aki tehetetlenül á(csorog) ◇ az őrelölép hol van Balag? ◇ terpeszkedik a felső épcsőn ◇ mondtam hogy nincs egyedül és botjával szemrehányóan H-ra mutat mondta hogy hozott valakit magával ◇ Klári máöltözködik ◇ vajon a őrlátta-e (a mellét) ◇ Klári üdítő (széles) nyugalommal mondja ne izgulsz a feleséged leszek ◇ nagy lélegzetvétel után víz alá bújva az őr a kifolyót natat már nem törődik velük engedi őket ◇ a vészkijáraton át jutnak a ház mögé repedezett kötőmennellett szaladnak ◇ ketten ◇ romok ◇ üres gótikus ív kapaszkodik a levegőbe ◇ két közsál összehajol nyugszik csodálni ◇ a leomlott kerítés mellett állnak ◇ tavaszi a levegő de mozdulatlan eseménytelen ipáság ◇ apaság ◇ a falak képzeletben meghosszabbíthatók fölhúzható lerombolható H a raktárpüle gondol gerendacsontok lógnak a mennyezet alatt a földön balog szék

az ár nemhogy cső nne egyre nagyobb ölvel zúdul ◇ az ő bait paskolva rohafelé ◇ (az ő?)(a v Klári eltűnt felőt t? begombolkozot z őrléjebb csorog re lejjebb a lépc a kéretlen látogató dői de ugyanakko tszik rajta hogy me okta az ostromáll tot ◇ elővesz a béből egy lapos z órányi fém tokot ta egy légnyomásmér gyufacsiholást utai va H-tól tüzet kér H nem tudja mire ni a dolgot ◇ az valahonnan végre halász valamit de még mindig nem már derékig vízbe lnak ◇ a lépcső t jén tiszta és friss tonruhájában megj nik Klári ◇ a fémc ozban levegő ◇ c levegő ◇ úszókén asználja az őr ◇ a hezen lángrolabb ott gyertyát komót n ráragasztja s a dolból kigombolyodó kony hosszú spár mint egy kutya p zát tartva a vízre h ezi az azonnal szó igyekvő tokot ◇ Balam egérkezik or de Kári a magasbó inte énekelve és na

SZÓBÁLVÁNY

a varan
zo

szóbálvány

s ó b á l v á n y
fosóbálvány

az

érthetetlen

elérhetetlen

szabályos ritmus, cezúrák, strófaképletek

velőtlen hadsereg

FALHOZ SZORÍTOTT FÁKLYÁSMENET-

nyúl szagú apák viczorognak a leves fölött
fölötted

	két rugóval	
ki csábít?	ki csába?	ittén
sose harapszik		
csak a szagod habzik		
	deákos strófaképletek	

Költők szaga habzik ...

Rímekkel fércelt nénikéd!

Csak azért is rímekkel fércelt versikék!...?...! Csak azért

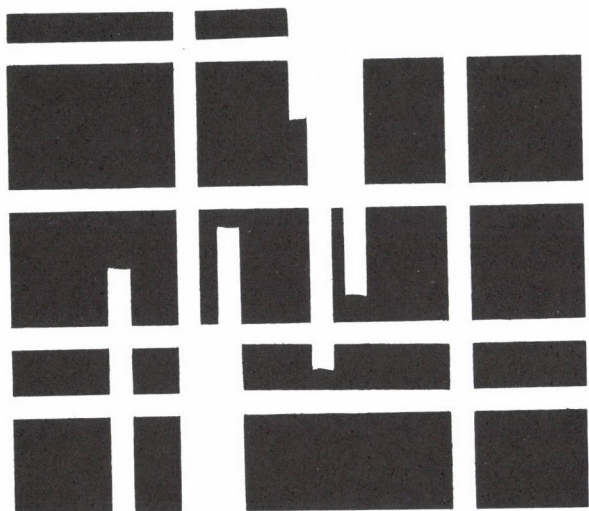
rímcsodák (r?)

is...!!!

angyos bék
az elérhetetlen

rímekkel félszeg verselők ■ vének szájában bűdösödő versszakok

érthetetlen

mag

a vers

MaGaDaGaDVa

az érzékelt

szabályos

lelket cukrozó

AZ ¹²ertünetlen

HASMENE T FÁKLYAHAJTÓ HARMONIKAKASSZÓ

384

A FALHOZ SZORÍTOTT

MENYECSKE

szabályos ritmus,

az elérthetetlen

SZORÍTOTT FARÚ FÁKLYÁSMENET

a varangz elérthetetlen
20

szóbálvány a vers

zabályos ritmus, cezúrák, strófaképletek rímekkel

a varangyos

az elérhető

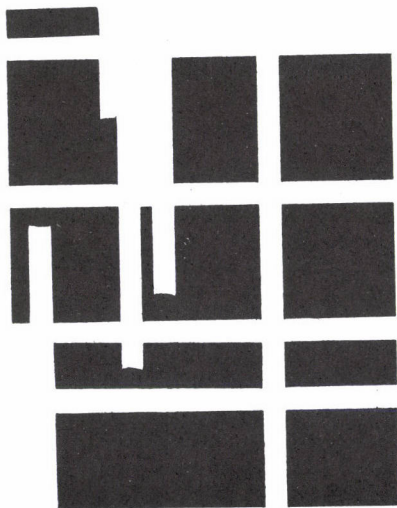
falanszt

kemény

mag

rímekkel felszeg verselők

etetlen

szóhalvány a vers

az

avangarde nem avantgrade előfok előlépcső előgrádics

az elérhetően

a varang

szó elérthetően

vers
fércelt versikék
szóalván

er

falap

gyapotmag

adra

MaGaDaGaDVa

avangarde

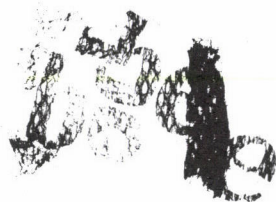
két rugóval
itt

ki csábít?
ki csába?
itten

sose harapszik

csak a szagod habzik

deákos strófaképletek

dérthetetlen

szóbálvány a vers

s ó b á l v á n y
f o s ó b á l v á n y
s z ó f o s ó
s z ó f a
c s ó
c s ő

fogasherék és galvanométer

az 46

szóló

Erthritelen

szoborai van y
a vers
É
V
A
J

a varang
gal 20
ért
nelt

VASHAJTÓ A HASAJTÓ ELŐTT

béke

fo
negesztő palca
magadagadra
apodmag

rongyos
velőtlen hadsereg
a varóteremben

Szobos

Erthtetlen

szellem győzelem-láza a főkapus még énekel
unguár-munekács-beregszász a padon egy
varangyos bétlen

szellem és
a hely-ungvár
a varangyok
az elérhetően

varangyok
Elérhetően

még énekel

a padon

\$ békésen

2000

Vének szájában bűdösödő versszakok

(Széplelkek búzavirága.)

zók sorok. Vének szá-

Mid nem várota

— Csak azért is rí ...

rímekkel: fércelt ve

versiké k. Csak

lékem, lékem, le

Kották szaga habzik

Rímekkel fércelt né

Csak azért is rímekk

szabályos rímcsofák

leket cukrozó sorok

félvezető (re?)

(r?)

(sár)

(A román kiislány fényes bőrű puncija – leket cukrozó
jában bűdöslő költemény. Győzelem-láz. Hordár.
remben) A MEOrétrográd neoculpa.
. mekkel fércelt versikék. Csak azért is
rsikék. (Csak azért is?) Rímekkel fércelt?:
! azért is! rímekkel! (fércelt versikék.)
edőm! Kicsírázik a falra hányt borsó!
... deákos strófaképletek! Csak azért is
enikéd! Ősöd vicsorog az asszonáncban.
el fércelt versikék!...?...! Csak azért is ..

varang

elérth
moltet

1994

DISZTICHON ALFA

*Néhány, papírra mentett disztichon
a számítógépes versgenerátor 16 billójából*

7313. DISZTICHON

Atléták által szólt akkor néked Iluskád.
S várnagyok oly gyönyörű félszét hozta fiad.

7314. DISZTICHON

Ő, noha nem fél tőled, combját tűz nyalogatja.
Pernye-szemű, epedőn fekszik eléd. Ne nevedd!

7315. DISZTICHON

Angyali báj epekedve beszél a faházba: vihar lesz.
Dobd ki a bűneidet, vedd fel a tiszta ruhád!

7316. DISZTICHON

Fegyveres udvari náci vagy angyal az iskolapéldánk!
Pincuri hókupacon. Hókupacon csupaszon.

7317. DISZTICHON

Puskájával a szörkorsó ereszen vala. Amen.
Párduchőr-heverőn füstöl a jogtudomány.

7318. DISZTICHON

Ó, magas ég! Nedves rongy volt az igénk, velejéig
ronda! A könny elfolyt. Élünk szóltalanul.

7319. DISZTICHON

Minket oroszlán-szárnyaival még elbarikádol.
Jöjj az öbölbe leány! Maszturbálj s bizakodj!

7320. DISZTICHON

Durva szöveg nehezíti a versek játszi igéjét.
Szétzúzott cserepek — fájók, súlytalanok.

7321. DISZTICHON

Szégyentől kiborult honvéd, átkozva szapullak.
Érted-e? Új babonánk és ligetünk a nyomor.

7322. DISZTICHON

Lásd, aki csajjal dőzsöl, csajjal táncol egész nap,
tűzbe emésztí a kéj. Tűzbe emésztí a kéj.

7323. DISZTICHON

Kincseid elveszvéen haragot palotádba ne tervezz,
rosszakaró pasinak dalba borulni csalás.

7324. DISZTICHON

Felfegyverzett szó, féltékenység buzogánya!
Félholtan remegünk! Öngyilkos ma az ég.

7325. DISZTICHON

Ébred a nap, huzakodva beleng a szobába. Meleg lesz.
Satnya számócafatok. Tedd el az életedet!

7326. DISZTICHON

Vár a világ! Magyarország jókedvét szavatolni...
tedd rá életedet! Tárd ki a kedv erejét!

7327. DISZTICHON

Inge alatt bodroz sercegve a mandula bűvszer.
Most a nyomorra figyel s szopja az életedet.

7328. DISZTICHON

Ronda hazúgként hírbe kevert ifjú vacsorázik.
Pándi Balázs, titkos köztelefon-kezelő.

7329. DISZTICHON

Ősszel a nádi rigó melltartót lenget a légben.
Adj, adakozz, ha berúgsz! szesztől enged a szív.

7330. DISZTICHON

Élvez a nagylány, nincs bugyi rajta, a melle virágzik.
Vad láz-domb, bujakör, ős szodomás barikád.

7331. DISZTICHON

Recski mesék mélyén vért izzad a néma apostol.
Elmenekülni, öcsém! Éjjel, vizsga után.

7332. DISZTICHON

Kíntornász nyelvén szólt egyszer kedves öröm-nőd.
Pest-Buda elragadó selymét tette eléd.

7333. DISZTICHON

Kocsmázó rokonok vagyonát menekítjük a tűzbe.
Esztelenül zsarolunk. Másra se jó a szavunk.

7334. DISZTICHON

Gellérthegy ti-ti-tápszeradagként. Rejtve maradtál.
Sajnos, nincs haza-út! – Holtodig úz a magány.

7335. DISZTICHON

Forró hurkát kérj a cipóra. Ne tedd el a késed!
Most dilinyós a varázs! Légy hedonista, ne hős!

7336. DISZTICHON

Ócsárlás foltozza az ízlés pára-ruháját.
Szűrő szódarabok – bántók, dicstelenek.

7337. DISZTICHON

Tép a hideg! Laza ország kedv-ficamát renoválni
lenne a tennivalód. Gyúrd le a kételyedet!

7338. DISZTICHON

Mily tüzes, ölbevaló Párizsban a szombati báj-hölgy!
Ajka hevét zamatos mondatok vizezik.

7339. DISZTICHON

Jó Uram! Ó! ima-tenger volt lelkünk elejétől
fogva. A fény megfűlt. Félünk védtelenül.

7340. DISZTICHON

Prüszköl a némbor, zoknija nincsen, a lába királyi.
Dísz hó-folt, elegáns, vastaps és bumeráng.

7341. DISZTICHON

Ujja begyével a szűz lábköz töviben bicebóklász.
Pálmák árnya alatt tűz folyik érveiből.

7342. DISZTICHON

Vérbajos őgróf ellen ökölre mehetsz! soha jobbkor!
Megsebesülve emígy képzeled el Szodomát.

7343. DISZTICHON

Ó ide nem vár senkit, nem vár. Szenved a vágytól.
Indulatos szobalány. Meztelenek csöcsei.

7344. DISZTICHON

Borszesztől berugott vendég, dudorászva lefoglak.
Ünnepi elmebajunk és örömünk a tüzed.

7345. DISZTICHON

Elfeketített gőg, önmentségünk szüleménye,
vesztesként lebegünk s várjuk a záporosót.

7346. DISZTICHON

Szíve tövén bolydul kavargva a hársteaillat,
mert a hazugtól tart, védi az isteneket.

7347. DISZTICHON

Tébolyból szálló vérszomj heve ébred. Ezennel
fojtani sürget a múlt, aztán megbabonáz.

7348. DISZTICHON

Árnya a vétkek legvétkétől elkülöníthet.
Hágj a csalánba, dudás! És meditálj, muzsikálj!

7349. DISZTICHON

Vállaji sár a ruháján... ejh! gyönyörűm... aranyasszony.
Füstöl a szikrafogó! Asztal alatt bakacsók!

7350. DISZTICHON

Kis csacsi és virgonc mérgében a színpadi fruska.
Szíve hevét szirupos gőzölgés övezi.

7351. DISZTICHON

Haldokló nagyapánk kenyerét aprítjuk a vízbe.
Tönkremegyünk, lihegünk. Mészárszék az agyunk.

7352. DISZTICHON

Börtönből menekült honvágy szele éled. Azonnal
sérteni kész a jövő s majdan sárba tapos.

12149. DISZTICHON

Roggyant iskolamester az Isten. Az iskolapéldánk.
Érdes rác-homokon dallama-lombja a szél.

12150. DISZTICHON

Ő, noha nem vár senkit, bajt aratott eleget már.
Csókálló nőként hergeli fel Szodomát.

12151. DISZTICHON

Fénye a vétkek legvétkétől felszabadíthat.
Térdre ereszkedj és holtiglan vezekelj.

12152. DISZTICHON

Almalevél a csöcsödnél, lám, cicukám, ha lefekszel.
Meglep a féldecigány, vesztegelő bakacsók.

12153. DISZTICHON

Mily csacsi kéjelegő táncában a szombati szép lány!
Szíve tüzét kényes gőzölgés felezi.

12154. DISZTICHON

Fokhagymás zsírt kérj kenyeredre. Ne várj soha jobbat.
Elkurvult nagyanyánk sírjában fejen áll.

12155. DISZTICHON

Sánta királynőként várt reggel morcos Arankád.
Ördögök átkártolt piszkát szórta feléd.

12156. DISZTICHON

Isten erénnyel, lánnyal, pénzzel elbizseregтет.
Élő fegyver a hang. Vedd fel a tiszta ruhád!

12157. DISZTICHON

Kis késével a lágy pinalyuk peremén sose táncolt.
Rácegerespusztán ágya a rózsabokor.

12158. DISZTICHON

Ő, aki nem tágít a haláltól, enged a vágynak.
„Az” kígyó buja csaj sír vagy a tél hegedül.

12159. DISZTICHON

Ó, szent ég! Maszatos kép volt a remény elejétől
fogva. Meszelt kanavász! Börtönrács-kerevet.

12160. DISZTICHON

Csak puha lángost gyűrj a zsebedbe. Habár alabástrom
fényes tészta a kéj, lángosodat ne felejtse.

12161. DISZTICHON

Felfegyverzett gőg, elesettségünk bumerángja.
Csak hebegünk-lebegünk s várjuk az Isten-igét.

12162. DISZTICHON

Vág a pokol. Honi tájak balsorsát renoválni
kellene... ügyse tudod! Kúrd meg a próbababát!

12163. DISZTICHON

Holnap a szomszédlánny gumipárnát csúsztat alád is.
Fűszerezett szavaid mentén ébred a vágy!

12164. DISZTICHON

Csók kapitány, aki tűzre vezényel a szoknya ködében
térdre bukó napként tintavörös paca most.

12165. DISZTICHON

Néha a reggeli fény inggallért úsztat a vízben.
Puska kolonca a vágy, bámulatos divat-őr.

12166. DISZTICHON

Már ide nem jön senki se. Nem jön, mert csak az Isten
jönne, ha volna, de nincs! Fingik a bálnavadász.

12167. DISZTICHON

Ő, aki elpártol a fiútól, mit szírog? ernyed
kis csiga-lány testét nem fedi semmi: pucér.

12168. DISZTICHON

Réz-láng, kürt szava szól: eleink üzenik, mire vágytak...
Vedd fel a nyári ruhát, tisztán légy örökös.

12169. DISZTICHON

Ő még hinni akar, vak lelkét vágy nyalogatja.
Haldokló falevél. Vetkőző szerelem.

12170. DISZTICHON

Tűrjük a sorsunk? művégtagként lóg a faszunk már,
szánkban a nyál elapad s nincs szerelemre szavunk.

12171. DISZTICHON

Ébred a nap. Lopakodva besüt lelkedbe. Zenélj csak!
Zsenge számócafatok bére a székrekedés.

12172. DISZTICHON

Gondjaid ápolván zamatot strófádba ne rejts el.
Rosszul aszalt gurunak élve maradni nehéz.

12173. DISZTICHON

Azt, ki a csajjal fekszik-flancol a fűben, ezentúl
jól kiokítja: legyen, mint a lapát: steril is.

12174. DISZTICHON

Rámából lihegő sámán, mit látsz a jövőnkből?
asszonyi izgalmat? dús pinaszőr suhogást?

12175. DISZTICHON

Néha a rendőrség gumilabdát pörget a tóban.
Tudd, mit akarsz, ha lebuksz! Lábtól bűzlik a fej.

12176. DISZTICHON

Késre vigyázó szem, önteltségünk melegágya.
Pünkösdig tüzelünk, Szentlélek-jövetig.

12177. DISZTICHON

Roskatag ámort úzó Őrgróf. Északi fenség!
Rozsdás bérlegelőn képzei el Szodomát.

12178. DISZTICHON

Csontos a bűbáj, nincs pokróca, a lába virágzik.
Zárt földsérv, gyalupad, állókép, bumeráng.

12179. DISZTICHON

Szíve alatt táncol kántálva az alkonyi bűvszer.
Védi az Isteneket. Védi a szó igazát.

12180. DISZTICHON

Vállaji sár a nyakánál... ám gyönyörűm, csereszőzr ő!
Nyálas táboribanc! Asztal alatt csevegő.

12181. DISZTICHON

Kincskeresők ellen szólott vala néked az asszony,
vesztesek elrepedő vásznát adta alád.

12182. DISZTICHON

Jó, ha a szex mézes gyönyörétől elbarikádol
engem az Úr? Ez a vég? Combom lombosodik.

12183. DISZTICHON

Végre tanúként itt ül a bús Adonisz kalapostúl.
Csák Elemér, régész. Nadrágszíz a nyakán.

12184. DISZTICHON

Csacska leány cicijén eprészik a medve. Vagányság
most odamenni, öcsém. Holtra darálhat a dög.

12185. DISZTICHON

Fél tenyerével a szőr-korsó ereszen leukoplaszt.
Elmebetenger alatt bíbor-igézet a vér.

12186. DISZTICHON

Szarkavaró rokonok mocskát aprítjuk a sírba.
Esztelenül tarolunk! Házi vihart kavarunk.

12187. DISZTICHON

Börtönből kilövő bosszú nyoma pirlik a hóban.
Vérrel fűt az idő, üt, vág, szúr, kaszabol.

12188. DISZTICHON

Erdélyben kicsi árok előtted. Széle világít.
Hallom, nincs hazaút. Holtig vagdal a sás.

12189. DISZTICHON

Éveken át vizenyős lápon gázoltunk Salamon tor-
nyáig. A fény elakadt. Elvesztettük a célt.

12190. DISZTICHON

Mindenfélét rakj a kosárba, ne szarj be előre!
Isteni helytartónk vén hedonista kegyúr.

12191. DISZTICHON

Füst a pokol! Operettünk hősnőjét puhatolva
nagy türelemmel élj, fojtsd el a szex örömét.

12192. DISZTICHON

Szegfűt, páfrányt köss a csokorba, szaladj Gizikédhez!
Rózsaszagú a varázs. Ontsad a kedv aranyát.

12193. DISZTICHON

Meddig tűröd a tested? Egy angyal az ágyon? Anyátlan
ezredvégi bakám, húzz fel tiszta gatyát.

12194. DISZTICHON

Mily szagos, ölbe való ültében az ájtatos asszony.
Bája hevét remegő hőzöngésbe szövi.

12195. DISZTICHON

Nászaid alján, ó, vágyat ten-öledbe ne csorgass.
Kővé vált szentnek mennybe repülni tilos.

12196. DISZTICHON

Csacska leány epekedve belép a kupéba. Remegsz lám,
éled az álmaidat. Cuppog a ritka varázs.

12197. DISZTICHON

Mondd, aki tűzzel, vassal, kővel játszik egész nap,
álmában vegetál? meztelenül lovagol?

12198. DISZTICHON

Árnyéktól megesett kicsi lány, letakarva segítlek.
Tudjuk, félelmed robban, akár a gyutacs.

12199. DISZTICHON

Nincs menedéke, az árvíz elfedi lelke edényét.
Fuldokló falevél, tőlem kér levegőt.

12200. DISZTICHON

Talpra magyar! Hírforrásként a hitünk buborékol
újfent. Szánk kivirul, dacból pörlekedik.

12201. DISZTICHON

Kis csacsi és szuka is, ha becsápol a szombati nőcske.
Szex-mezejét zamatos révületek vizezik.

12202. DISZTICHON

Pirkad a nap, huzakodva hasal a zanótba. Kinek kell
most a szavad? Ne beszélj! Dobd ki a gondjaidat.

12203. DISZTICHON

Bánatod árkából haragot szemeidbe ne csorgass,
és szomorú se legyél még, lépd át a halált.

12204. DISZTICHON

Mind, aki szűzzel pitykéz, szűz lányt paskol akárhol,
Kékre veszejtí kezét, lábba borítja magát.

12205. DISZTICHON

Rossz bortól részeg költő, átkozva kereslek.
Holnapi biztonság és menedék a szavad.

12206. DISZTICHON

Éhes a nádi rigó, koriandert áztat a vízben.
Tudd, mire jutsz, ha berúgsz: liszté porlad a szó.

12207. DISZTICHON

Roggyant kényúr mellett isten-igére ne számíts!
Szálkás kottalapon félvér-kém csepürág!

12208. DISZTICHON

Tűzből támadt asszonyi lény: puha fészke a vágynak,
nincs neve, szárnya se, bár szívem alatt melegít.

12209. DISZTICHON

Barna a grófnő, nyitva az ablak, kint a szivárvány
íve derűs kasza-él, ősz szodomás anya-híd.

12210. DISZTICHON

Sírja tövén kucorog kutya kölyke, az alkonyi uszkár.
Őrzi az áldozatot. Őrzi a templomi fényt.

12211. DISZTICHON

Bodzavirág a hajában, most csupa szív, csupa asszony!
Bokrok szárnya alatt várja a lábravaló.

12212. DISZTICHON

Csorba kezével az öblös száj nyitját tapogatja.
Táncol az álvasutas, pendely alá kukucsol.

12213. DISZTICHON

Hintázó majmok báját betakarjuk arannyal.
Rengeteget hazudunk, csak hazudunk, hazudunk.

12214. DISZTICHON

Mézet bőven kenj a kalácsra. No, tedd el a késed!
Megkergült a falunk. Légy pacifista! ne hős!

12215. DISZTICHON

Barbár vágy csúcsán fakopácsol a törpe apostol.
Kéj merevít, faszikám, vagy benned van a fagy?

12216. DISZTICHON

Angolnák tetemét gyorsan megfőzte anyósod.
Életek ellebegő ízét vitte a füst.

12217. DISZTICHON

Ancsa oroszlánszárnyaitól, lám, kedvre derülnek
nemző ösztöneink. Sírva baszunk a havon.

12218. DISZTICHON

Kertemben kinövő honvággy friss lombkoszorúján
ezredvégi virág. Csuklok. A ház kiürült.

12219. DISZTICHON

Álmában tá távoli tájak. Nyögve igyekszik
innen. Nincs hova már. Roppant vágy a határ!

12220. DISZTICHON

Őszibarackot kérj vacsorára! Ne nyald ki a tányért.
Zöld teritődön a kést mint szemaforot figyeled.

12221. DISZTICHON

Ajkakról csengő vérszomj heve robban. A bajban
bántani biztat a múlt, aztán szétkaszabol.

12222. DISZTICHON

Száll a közöny, tunya lányok kedv-ficamát levezetni...
szánj rá egy kis időt, nyisd föl az álmaidat!

12223. DISZTICHON

Oly heves és virgonc Szodomában a színpadi tündér,
nagy szemeit mese-szép gondolatok kövezik.

12224. DISZTICHON

Kis kaszakés sarabolja a templom rézkupoláját.
Sorvad a szép imaház. Fogytán lelkierőnk.

12225. DISZTICHON

Otthon a szikra-szemű hentesné fekszik a hóban.
Tudja, mitől babonás. Tudja miért, ha kihül...

12226. DISZTICHON

Flancol a nagylány, ég a kabátja, a bőre belobban.
Pornográf falikép, angyalszárny-gomolyag.

12227. DISZTICHON

Lelke a rossztól, minden rossztól elszigetelhet.
Bujj be az ágyba, lotyó: hasra feküdj s könyörögi.

12228. DISZTICHON

Vágyálmok fövenyén tornázik a léha menyasszony.
Kívánós Marilyn mellén ömlik a víz?

12229. DISZTICHON

Cserkész-síp ti ti táborozáskor: csirke-bizonyosság.
Nem baj, van kenyerünk s hozzá sárga virág.

12230. DISZTICHON

Bájcsevegés fodrozza a könyvház égi derűjét:
Csengő hang-üvegek, csángók, szó-cserepek.

12231. DISZTICHON

Öttusa sztárként csúszott hozzád borzos Etelkád,
s nőstény farkasként, zsupsz! leharapta kezed.

12232. DISZTICHON

Francia krémet kenj a cipóra. Ne félj a fosástól!
Elbambult a világ. Nincs örömdre vigasz.

12233. DISZTICHON

Mintha a termál-víz magasodna, ha este lefekszik,
duzzad benne a vágy, csurran a melle hegyén.

12234. DISZTICHON

Kurva kacérság hírbe keverte a lányt. Vezekel most
vadlibaként a havon: csőrrel a szárnya alatt.

12235. DISZTICHON

Ópiumos mucusok gyönyörét felfűzzük a tűre.
Meztelenül makogunk. Gyöngéden szeretünk.

12236. DISZTICHON

Tűzvészkor Magyarország tűrését puhatolni...
kérjed az isteneket! Rejtsd el a gondjaidat.

12237. DISZTICHON

Mint aki nem lát semmit, a bánata puszkagolyóbis.
Álmodozó hajadon sírva az ágyra esik.

12238. DISZTICHON

Csacska leány kutakodva belejt a szobádba. Szüret lesz?
Minta-karambulizás? Hinta-palinta? Na és!?

12239. DISZTICHON

Hírhedt étvágyreklám, karcsú őszibaracksajt.
Békés kottalapon sár maradéka virít.

12240. DISZTICHON

Ágya fölött bolyhol csillogva a reggeli porhó.
Tűri a bűnösöket, fél a nyomortól. Fél.

12241. DISZTICHON

Árva pogánylány. Alszik a szép jövevény bugyi nélkül.
Szőrös vágy-barikád ontja a préri szagát.

12242. DISZTICHON

Szó-rohadék piszkítja az angyal tiszta iszákját.
Barna szöveg-szeletek, sértők, szertelenek.

12243. DISZTICHON

Borpincék mélyén hált nyáron véled apácád,
koldusok elragadó bájával fogadott.

12244. DISZTICHON

Rókavadász ősünk bőrét betaszítjuk az üstbe.
Bűntudván lapulunk, fittyet hány a hitünk.

12245. DISZTICHON

Tébolyból szakadó szeretet heve éled. Először
bántani késztet a baj, később elszomorít.

12246. DISZTICHON

Tejfölös ondót kenj a hasára, kacagd ki az asszonyt!
Borzold szét a hitét, légy hedonista, nyalánk.

12247. DISZTICHON

Angyali báj, aranyos mérgében izzad a bálvány,
szíve hegyét legyező kéjalgés övezi.

12248. DISZTICHON

Hé, Lucifer! Szexpótló lesz a szavunk, eredendően
ronda. A kéj elapad. Fekszünk piszkafaként.

12249. DISZTICHON

Emberkém, buta kis kikerics vagy. Az isteni Ámen.
Múzsák szárnya alatt kedves pesti fiú.

12250. DISZTICHON

Szája ha szájjal társul, csókban dőzsöl, ad acta
nyálba emészti magát. Nyelve hegyén pina-fröccs.

12251. DISZTICHON

Féltéstől beszszelt Adonisz röstellve kereslek,
holnap megmentőnk: lány-tulipán a kezed.

12252. DISZTICHON

Majd, ha a szomszéd lány szűzfátyolt lenget alája,
akkor mondd ki, mi bánt! Sótól fénylik a szád.

12253. DISZTICHON

Angyali táj, tá táji sajátság, félve csodállak.
Szárnyalj! Kapd el a szót! Tépd ki az orgonafát!

12254. DISZTICHON

Disznó udvari náci a vérengző bakafaszfej,
Trójai aknamezőn rontja a jó levegőt.

12255. DISZTICHON

Csuklik a drága, nincs mellénye, a melle fehérlik:
mű földgömb, elegáns széken halk bujaság.

12256. DISZTICHON

Tengeri gyöngy: javasasszony. Melle hegyét szopogatnám.
Hol van a szikrafogó? Szoknya alatt bakanyál.

12257. DISZTICHON

Éjed végeztén lángot palotádra ne zúdíts!
Kővé vált gurunak rontani nincs joga már.

12258. DISZTICHON

Kínkamrák alján vért izzad a kurva magiszter.
Rab monológ taraján hőzöngő fakutyák.

12259. DISZTICHON

Ég a szemed, buja bájnak hódolsz. Szennyos a lelked
ennyi pucér nőtől. Nem feleded soha már.

1985—1995

VENDÉGSZÖVEGEK 4

BARCIKAI ORATÓRIUM

**mint a harminc éve építő rabok
lapátnyél és pikkelyes parasztok
foltjai**

évről évre

kifehéredik a hiábavalóság

*mint harminc éve az építő rabok
két szabályos sorban
éhes hexameterok*

**hiányod szakállát növesztve
hiányod törhetetlen üvegje
mögött**

**hiába nyitogatom a versek konzerv-
dobozát**

csík
között
között
fülkéből
fülkéből
sa jópart és
sa jópart és
tábor ron
tábor ron
áll
ak
honnan
honnan
út
nyom
ízelt
ízelt

reggelente

reggelente
valaki Ovidiusra hivatkozik
tempus edax rerum
nádszálat korcsolyát

egymás vállát érik a szavak

hétköznapiom szögesdrótjain
aszott babafejek éretlen citromok

a városban gyökértelen házak

telet érzek a gyászban
hideg szópelyheket fekete havazásban

cérnavirág ó cérnavirág
hiányok hiánya
szeplőtelen katicaborgárka

cérnavirág ó cérnavirág
kétajtós ingecskében
kócosan fehérén

cérnavirág ó cérnavirág
bekulcsolt ingecskéddel
földdé keményszel

cérnavirág ó cérnavirág

**tányéron
tenyéren
pocsolya-leves**

tervrajzzá laposodnak az

ázik barcika az örök hideiglenes

az örök

**örök
örök**

örökölt tuskésdrót mögött

zöldöklő természetű fajuló gyerek

hol vagy ha el vagy

igekötő csak

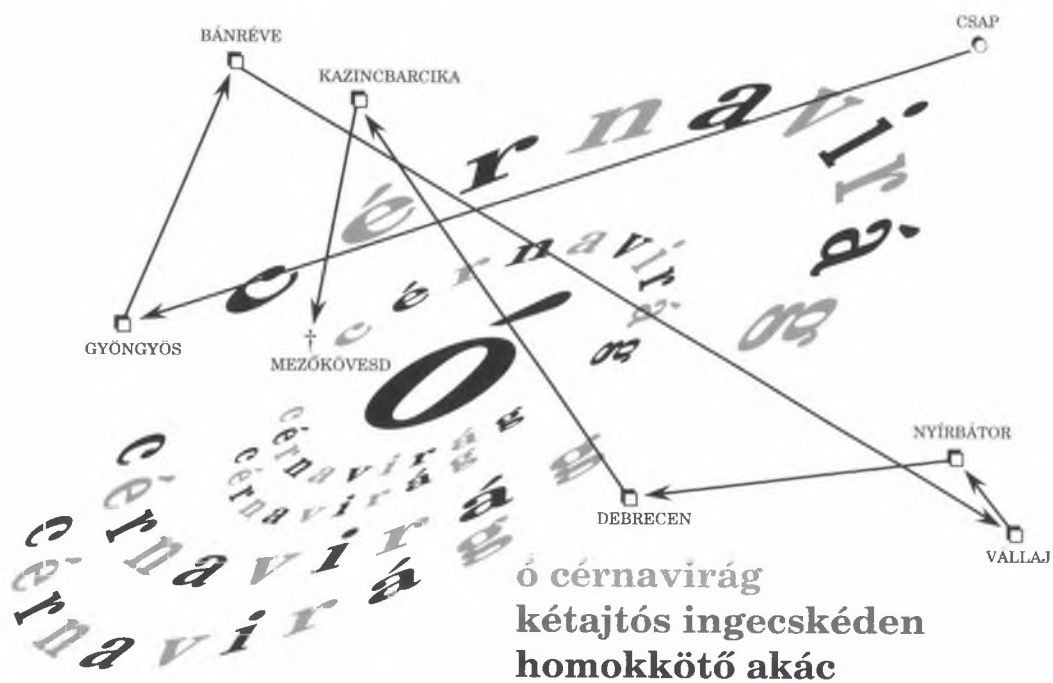

fogyatkozik az öregek türelme

beszélgetek veled

halálod besajtolom két mondat közé
mint nudista gondolatjelet
(féloldalt fekvő német menyecske
sziéna-barna segge vonalát)

ó cérnávirág
kétajtós ingecskében
kezed mintája tavalyi kötényen

minden tűzfal bőre alatt
internáltak vére csorog
a jelzőlámpák véradó rabok
az ablakok idézőjelek
az idézetek soványak
az idézetek árnyak
idézetek az idézetek
napok, hónapok, évek
örökzöld tuskésdrót rezeg
rabok rabokból
rakták az utca-szöveget
vajh a janicsárok értették-e
a házak zavarát
a kovácsoltvas ember-keretet

ezért van
híd a kiszáradt meder felett
és poloska a csillagok között

Ovidius

**libákkal cserélt könyveket
a partot elkerülve
az örvény torkából visszaevezett**

**telefon hörög
kagylóból a tenger szivárog
a gyász fehérje
B.A.Z. megye hegyi forrásai
egy számoszlop feladat nélkül
kő kövön az örök matek
tanítóból a tanított anyag
a szilárd test – a metafizika
föld alatt csavargó halak menyasszonya**

UTÓSZÓ AZ ORATÓRIUMHOZ

3

ma árokban alszik a vers

HÍNÁRZÓK

SZÖGLET

esteledik jótékonyan a lefosott utcakőre
fáradt délutánnak szeles a szőre
drágább lesz a dió kilója
mennyből az angyal lóg a csatornán

szavakat őröl húsz ezer malom
káromlás zsizsikje feketéllik a lisztben
hol van Apolló – citromfáját rázza a tömeg
vért követel, gólt, meleg krumplilevest

HÁZIÁLDÁS

*Gyorsalkodj a száddal
szájaj az abszolút
gravitációval*

*a drámába foglalt
áldatlan ház alá
szellős pincét vájjál*

*a rámába foglalt
háziáldás alá
ültess nagyszülőket*

DERÉKBA TÖRT

derékba tört fűszál
éhségtől megnyúlt gyerekszavak
bokor-sörények
bor-viták
felekezeti vívóversenyek
csattogó hadak
éles hógolyók
ökölbe szorított almaágak
malomkövek között örölt mondatok
a nagyszombati fürdetés után
üdit a feltámadás
virágos doboz az ébredés

ABLAKOD ALATT

délelőtti csevegés
az ablakod alatt
töredezve fekszik
legszebbik szavad
vadkörtejét
a szürke mókus
lám elejti
egy szardogáló
szemtelen galamb
útját keresztezed
nem ér a nevem
nem ér a neved
nem ér a neved

A BOSSZÚ LEKOZMÁL

a bosszú lekozmál a szádban
törölhetetlen foltok a szavak
rozsdás korongok nyelveden

▼
ajkaidon sárgaláz lobog
mint pásztorboton ügető püspök
a járdaszegélyen

▼
az indulat tányéraknáján
szentjánosbogár
fényeskedik neked

ELLENTÉTEK

a próféta a tűzhely mellé telepszik
kesztyűje nemes kezekre vall
vallomása hókristály
elolvad
síp köhög bükk-borulat
körömpörkölt a suszter asztalán
gálya csalétek a suszter asztalán
a dunyha alatt
aszaltszilvát lát az éj kosarában
sárga csillagokat lát az éj kosarában
hálát zeng a próféta adonájának
ápolónők fagyoskodnak az uszodában
pőrén mint az Édenkertben
szemben velük elefántagyar

VAN SZŐLŐD

levéltelen villanyoszlopok tövében
a villanykörték most virágzanak
jódos illat ömlik az óceán felől
a jövevény előtt emeld meg kalapodat
emeld meg igéid emeld meg kalapodat
hagyd rá Propertiusra, te, aki emeletes vagy
nec camera auratas inter eburna trabes
de van szőlőd és van kenyered
s amíg víz alatt úszik a vonat,
ameddig nem vesz lélegzetet
ne nyisd föl te sem szavaidat

SE VASÁRNAP, SE ALLELUJA

nem hallott a bibliáról ez a nemtörődöm táj
távolítsd el magadtól az álruhába öltözötteket
szárnyas gereblyék szántják a vizet
amennyi élet-maradék szántják a vizet
a nagyszombati pihenés után
itt se vasárnap, se alleluja nem lesz

ESTE

küzfoltok vérfoltok
megrogyant falak
reklám kék éggel
vérbő combokkal
átlátszó szoknya alatt
falevelek félemelet
füstben csont-alak
csukló ágyúcsőből
lövedék-szavak
reklám szöke hajjal
fedetlen nyakak
hintázó úri csaj
baszott baszik baszat

HURKÁD LOCSOLTASSÉK

vörös cserepekben
spárgával elkötött
hurkádlocsooltassék
cserepes ölednek
szőlő a gyümölcsbe
és bájl a papírral
minden olvasónál
nagyobb szerénységgel

MEDVESZTEGETŐ

bonbonos dobozban
csalángol az erdő alja
ropog 55 hajókerék
sötét zoknihalak lobognak
bonbonos dobozban
meleg gesztenyeres
ingatlan menyecskék
erőszaga
bonbonos
harckocsonyák
dübördudája
kora esti ágyúgyazás
bonbonos
tengeralattjárókában
gépfegyverdesés

SZAVAIÐ MEZTELENEK

a törvénytelen mennydörgésben
szavaid meztelenek
szavaidról a szőr lekopott
késéselek a tömndatok
ne nézd a szavak rücskös ígék
ne nézd a köldököd
köldökét

FEKETE PÁLINKA

tiltanák bár nyelvednek a sötét a mézet
rajzanak mellkasodban a legyek
magányodnak jó fűrészt a szél
sárga árkokot váj mint a pirkadat
mögöttes elpottyantott tehénszar szavak
állítvány lepények
és a kés

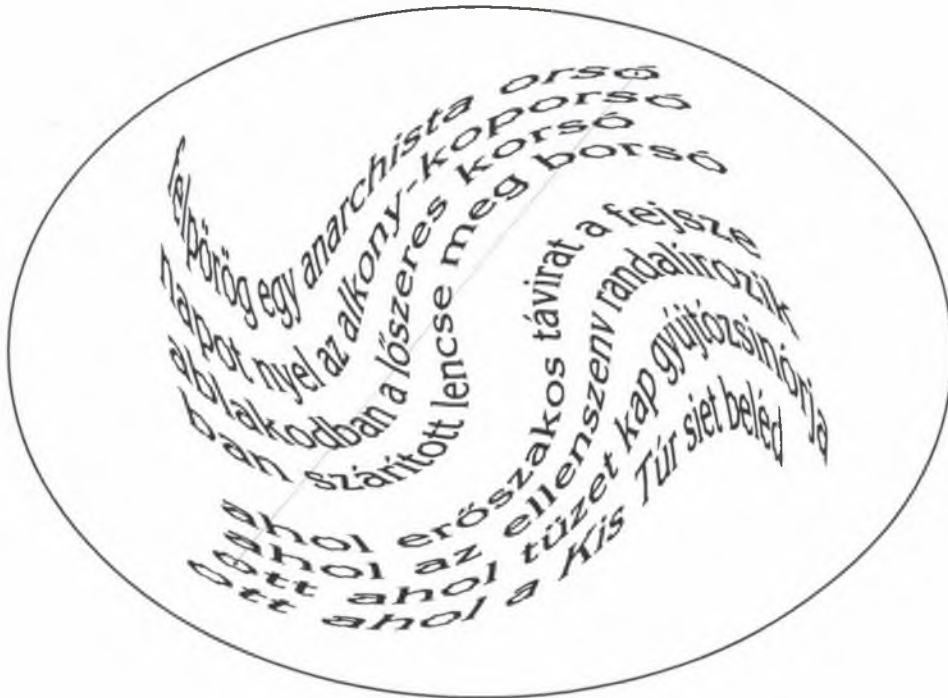
a körmenet amit betiltottak
mégis révbe ér

rég lebontották a berlini falat
az utolsó falat
kovásztalan lesz és idegen
mint a szentjános-kenyér

VÉGVÁZ

nyugovóra térnek a szavak
a lucskos eukaliptusz levelek
egy mellbimbó, egy villanykapcsoló
kettészakítja az eget

ORSÓ

NEMESB

mérgebben tűzálló verebek
röpködnek a szádból
behozod a megázott pulóver illatát
s bár szőkébb volt a liget
s a farkasalma selymesebb haja Horatiusnál
(ahol a vonat napokig álldogált)
akit egyszer megöntöztél csábos mosolyoddal
annak nincs nemesb

ZARÁNDOKOK

túröd a fényfilléres támadásokat
boldoggá avatom leány-árnyadat
nem érdekel a szüzesség
szoknyádon búzamezők hullámzanak
szoknyádon a varrás mentén nyílik kegyhelyed
jönnek a zarándokok
térdelve csúsznak csúsznak véresen
homlokodon szempilláid állják el az utat
csipkés kovácsoltvas rácsozat
lent minden ösvény hasad alá tegez

KÜRT SZÓL

milyen jó, hogy kürt szól
s a reggelivel együtt
gyöngyözik farod
mert vízesen akarod
fogasodra szárnyakat akasztok
amíg szétkened a mézem
szoknyádból szökő illatok
diszítik a konyhát
fű és farok
pálmaág és káka
pofon és pogácsa

ÁLV'AKAROD

a karod jelzi, hogy akarod
hogy tegnap
tegnapelőtt is
motorozni voltál

úszni tanít a várakozás

▶ bérházadon sok a repedés
tekinteted
begyűjti az alsó szintek
minden szennyesét

állv'akarod
pedig a karod
pihenne még

JÖN A NYÁR

Lőhere illat és szekényikorgás
jön a nyár
Folyár jön ing nélkül hullámzó melleidre
Főkád fölött a keskeny gyorsra
Föl szállnék most a pesti gyorsra

ORSZÁGGYŰLÉS

fekete pamacs a hónod alatt
országgyűlés volt Ónod alatt
a honatyák bőrödet lesték
szálltak a színpompás lepkék
tekintetedből kíváncsiságod itták
markolták a rücskös parittyát
közömbösen mozgott a szád
motyogtál-e vagy körtét ettél
ajkaiddal vágyat üzentél
már bontottad mint az ágyat
derekadon a szoknya korcát
olajos volt-e barna orcád
téged figyelt a csonka ország

TOLLAT KÉPZELEK

tollat képzelek hónod alá
indián-díszeket
a bugyidba szódavíz
amitől sisteregni kezd a köldököd
hidd el nem vagy még otthon
a Duna még nem a tied

HA TŐRREL MEGY

derékli ha hiányzik felső fele
mellenző hogyha az alsó
ha se-se akkor valaki irigyl
hogy levegőznek a mellei
asszonyom
asszonyom
asszonyom
asszonyom
asszonyom

ha ninivébe siet akkor Babits
bolondította el magát
de ha tőrrel megy randevúra
vegyen fel tiszta bugyit
mert a bosszú piszkos

FONTOLÓ

az isteni méhész üldözi önt
felhinti szőrrel az utat
s mint vaddisznó az utat
túr a keze asszonyom az Olajfák hegyén
bármennyire asszonyom
retrográd szelep a rím asszonyom
fordultában most ne adjon pofont asszonyom
örvénylik számban a csiklódos íz asszonyom
várjon amíg az injekciós tűt kigombolom
ugye nem változtak a védőoltás honi szempontjai

PURGATÓRIUM

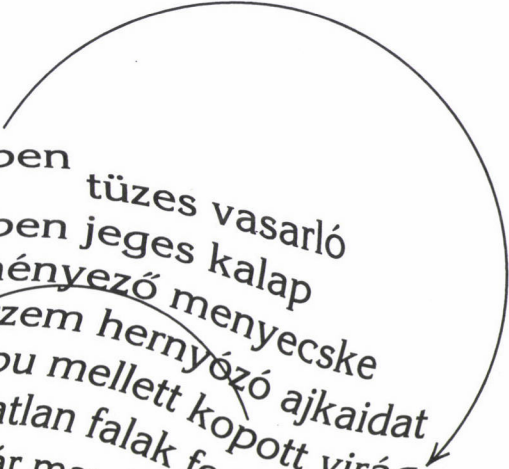
asszonyom! korca mögött
a szerelem jöszagú sekrestyéje
a szerelem előszobája
pokol tornáca

asszonyom! ne védekezzen
szúnyogok ellen
borotvakrémmel
legyen helyén az esze
amikor harisnyatartói között
a lift elindul

LÁTLELET

hadak penésze lepi a várost
a külvárosi szilvafák között
csőretöltött zsiráf-nyak között
erőszakos hernyótaipak mered
harisnyád felső szegélyén
megszagolnak minden fegyverek
az ágyúgolyók megerőszakolnak
méhednek gyümölcse lesz és halott
a szünetben elkurvulnak az őrangyalok
a tél megint decembertelen lesz
ledérkenység
lelet
ösztön öszvér özvegy ösvény
s az utolsó reménycsőkevény
egy ugrándozó hal a járda közepén

KEDVESÉZŐ

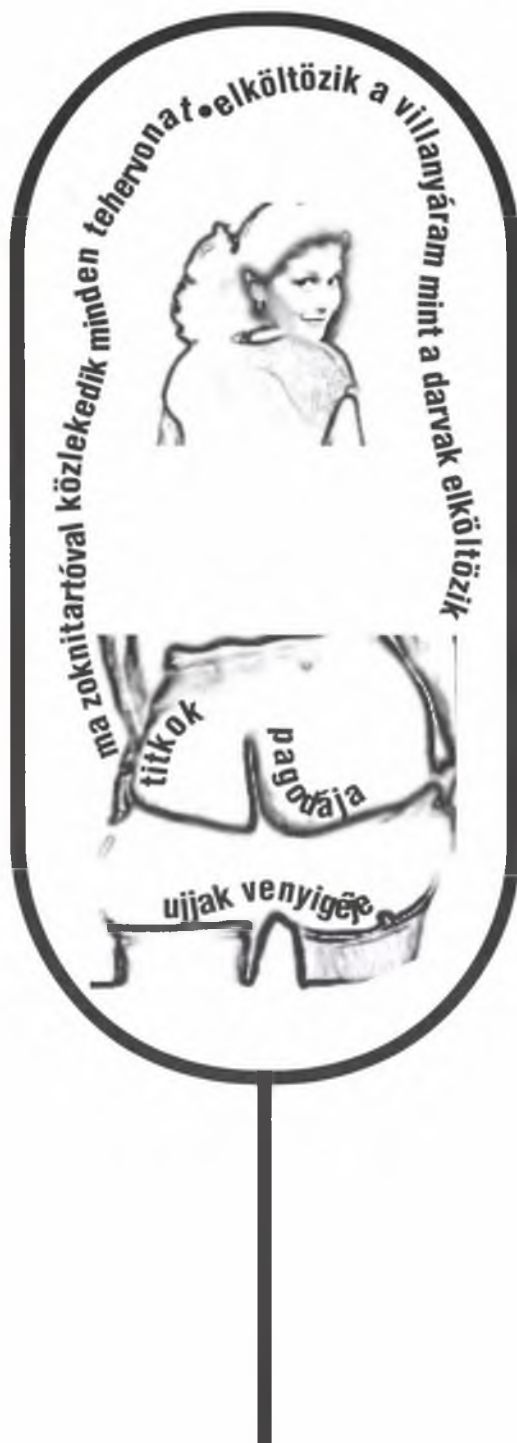
kezedben tüzes vasarló
kezedben jeges kalap
költeményező menyecske
még érzem hernyózó ajkaidat
gyárkapu mellett kopott virág
kormosatlan falak fogak
gázolajhár mandolincsel
szőröd súgja hajadra rímel
fényeskedik az alkonyat
vörös ganéja

BETLEHEMI VASUTASOK

SZEMAFOR I

elvesztetted a kenyér ízét
langyos falak és száraz füst szagát
bőrödön harag, füleden hang nem jut át
már szavakra sem vagy éhes
ébredtetted sínjein
szántóföldek rozsdás cipzárain
gurul el tőled az otthon
kocsikísérő nélkül
mint kirabolt tehervagon

SZEMAFOR II

SZEMAFOR III
decemberi

ünnepek a dátumos kosárban

CSÍKOS ÖLTÖZŐKABINOK

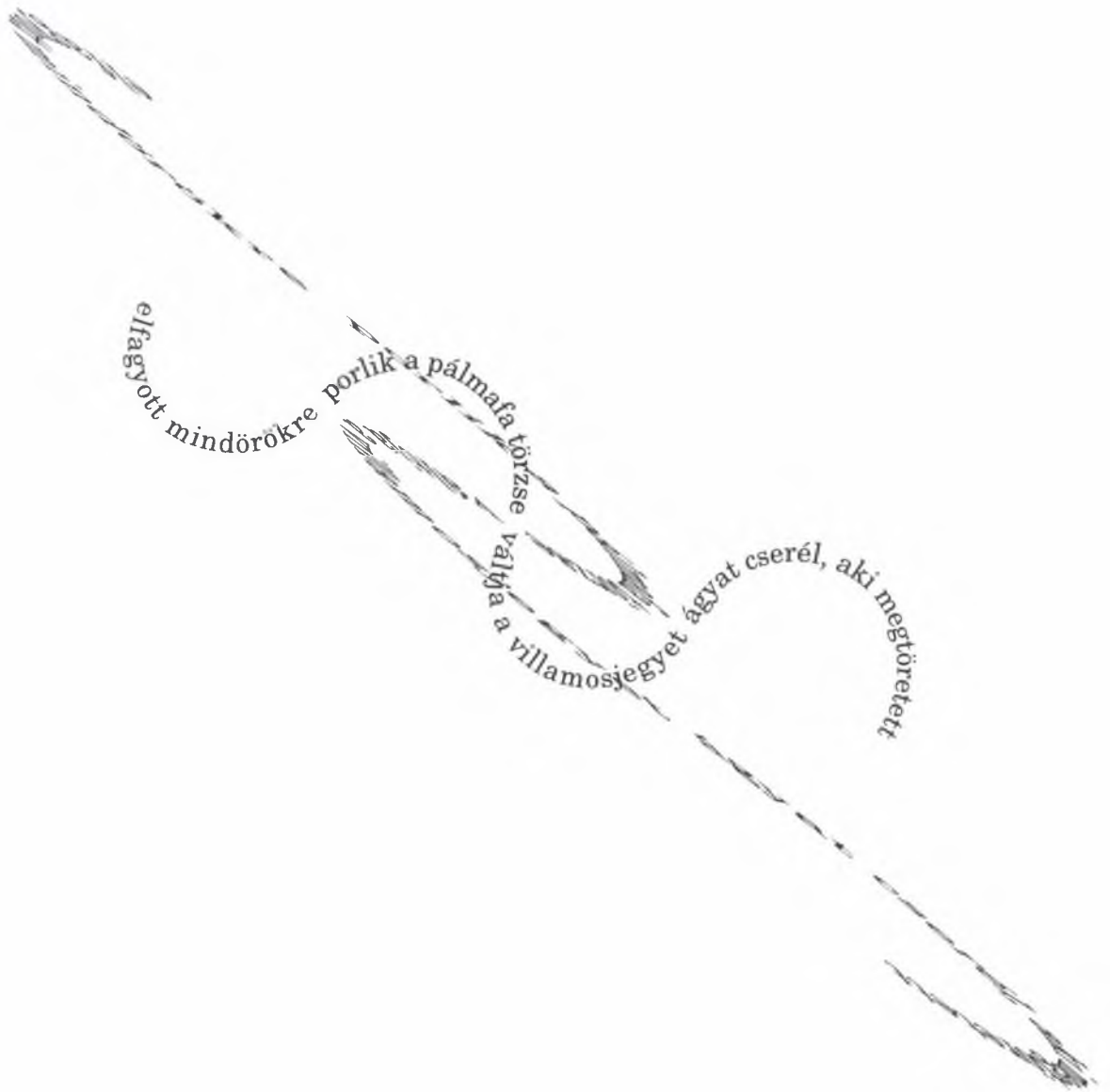
víz mellett a

víz mellett a rabok

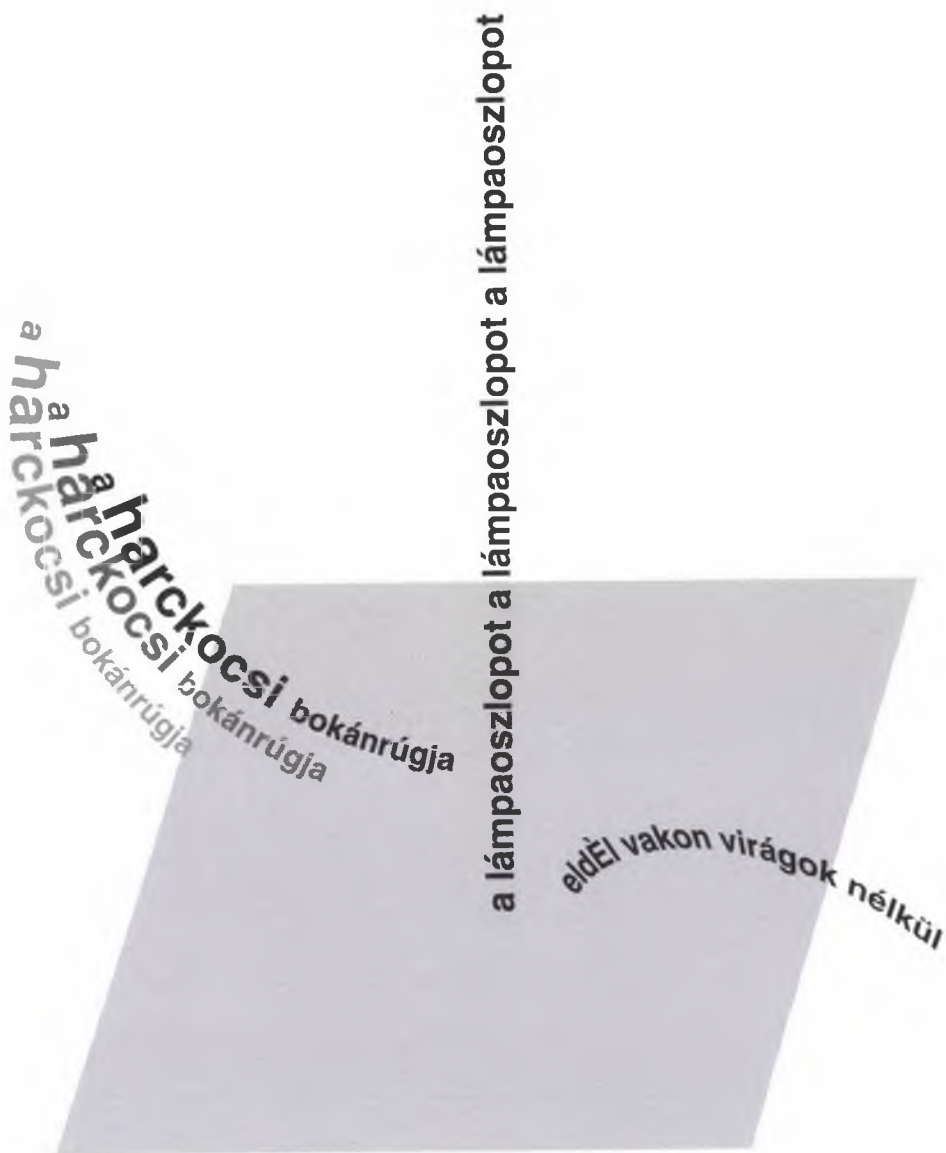
mint csúcs öltözőkabinok
ősszel

hangtalanok

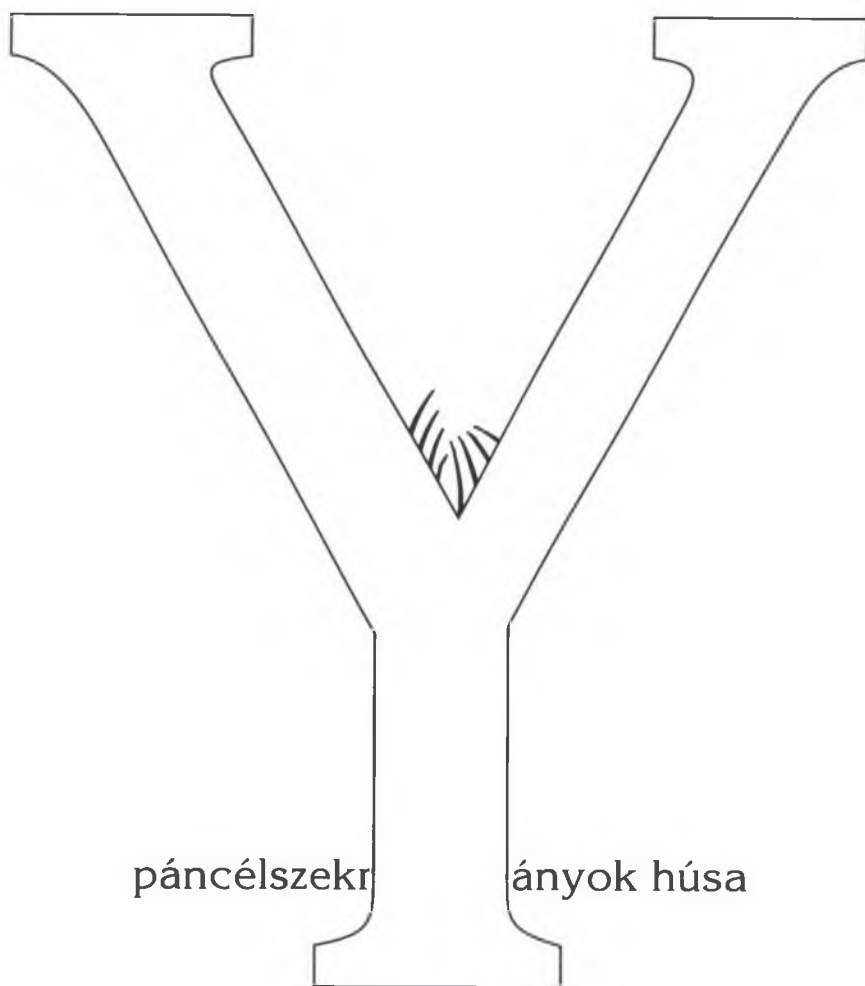
HADGYAKORLAT

BÚCSÚ

IPSZILON

páncélszekr

ányok húsa

fejenállva szőrös ipszilon

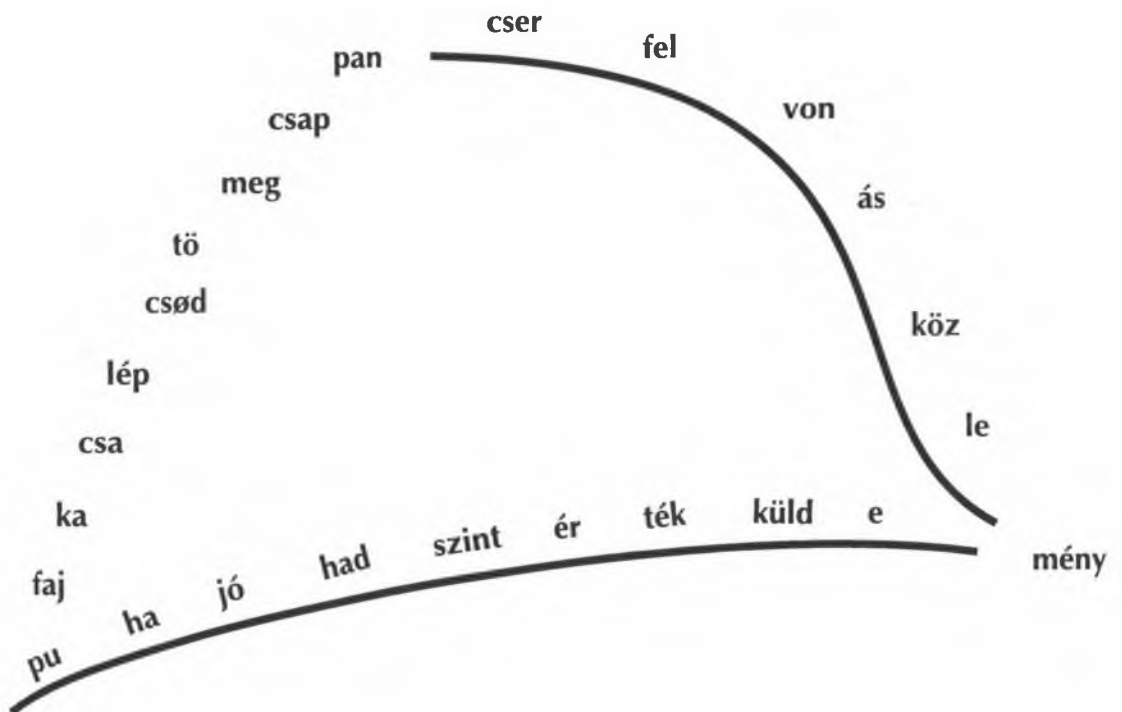
PATTOGÓ

l a b d a colva
a hagyománnyal

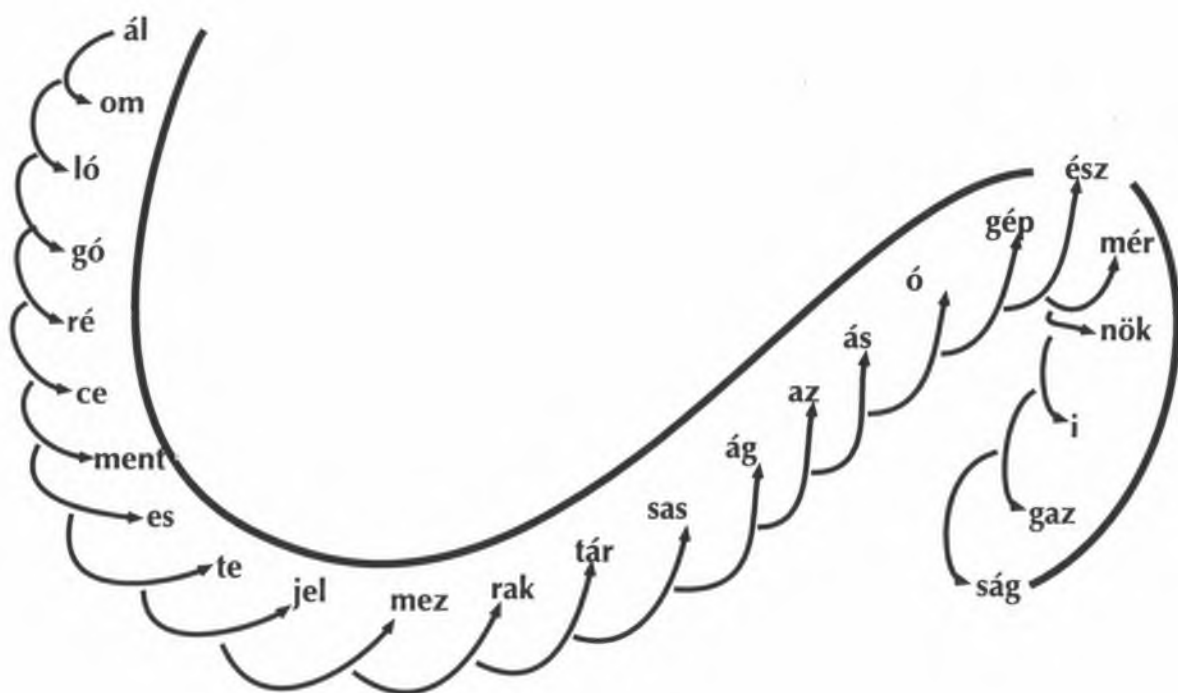
KALLIGRAM

Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász
Szikráznak a halak, mintha egy kosár parazsat vinne a halász

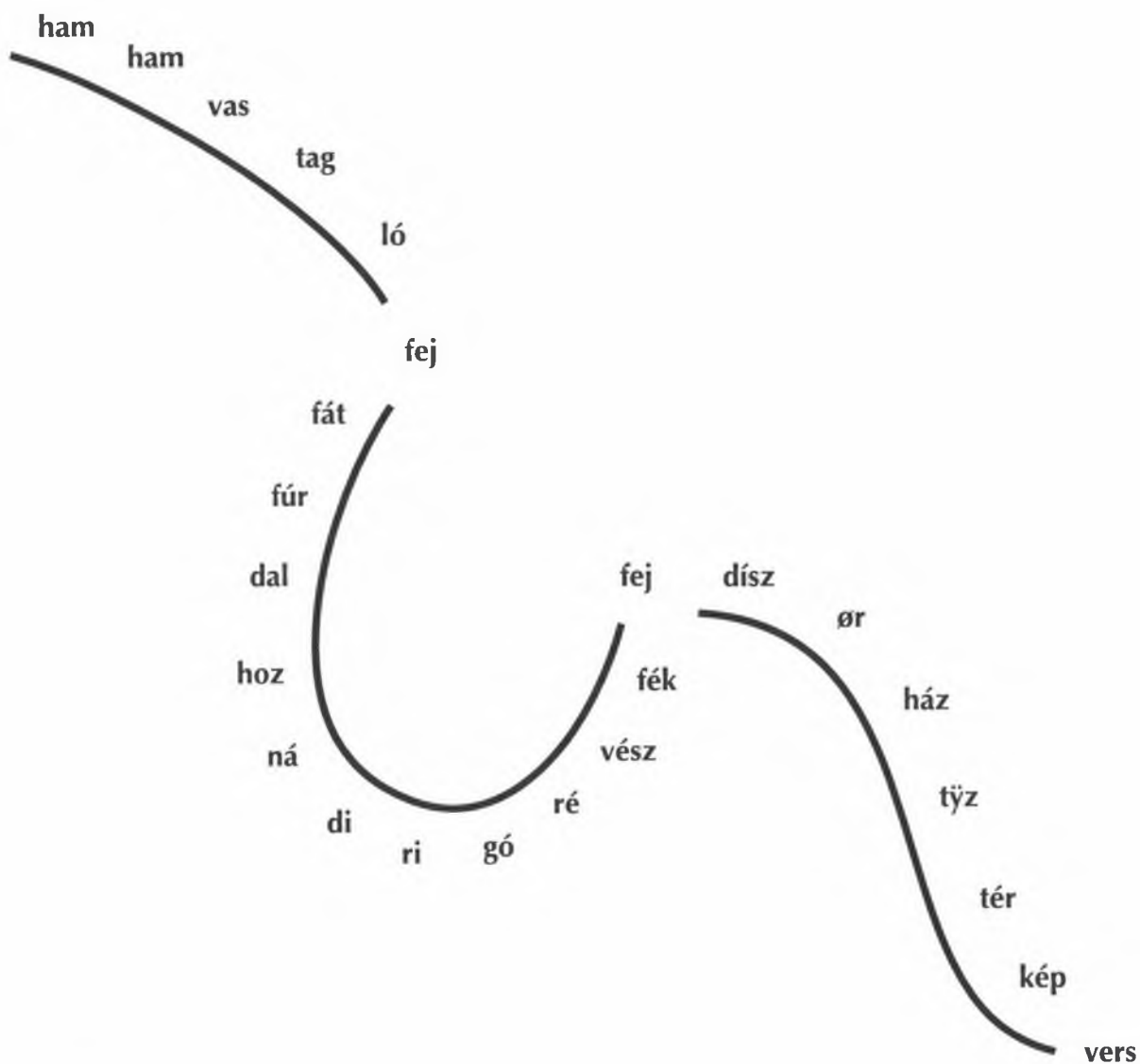
SORJÁZÓVERS/A
grafikkal

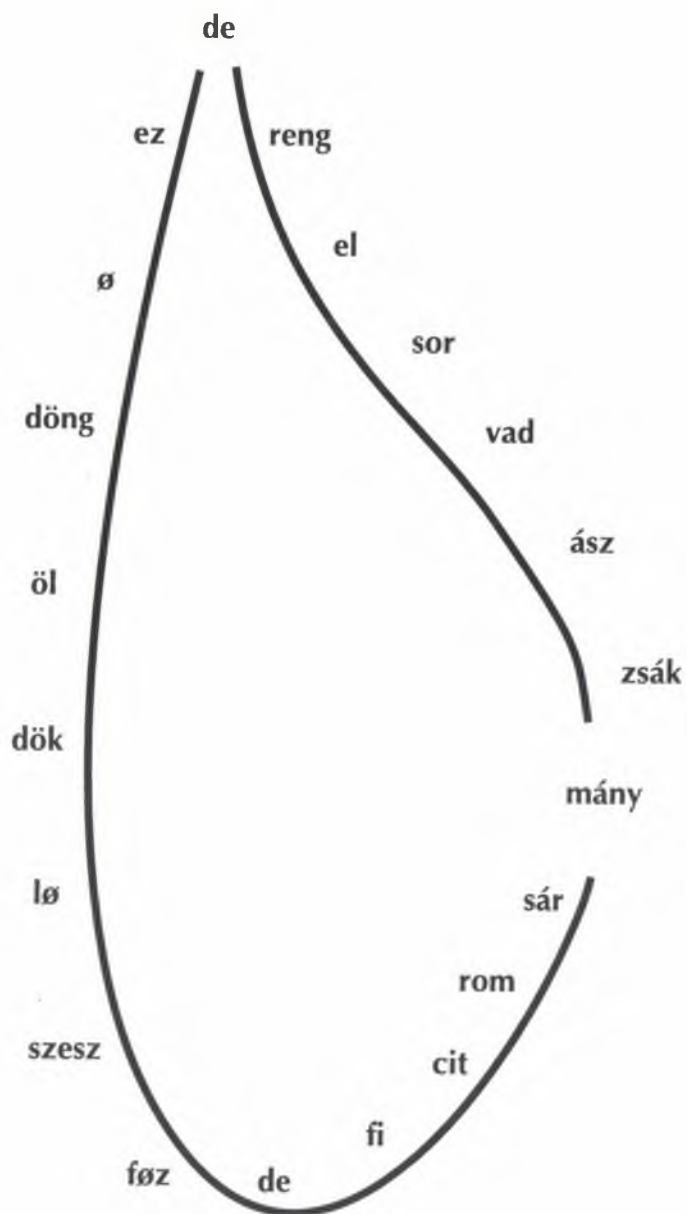
SORJÁZÓVERS/B
grafikonnal

SORJÁZÓVERS/C
grafikonnal

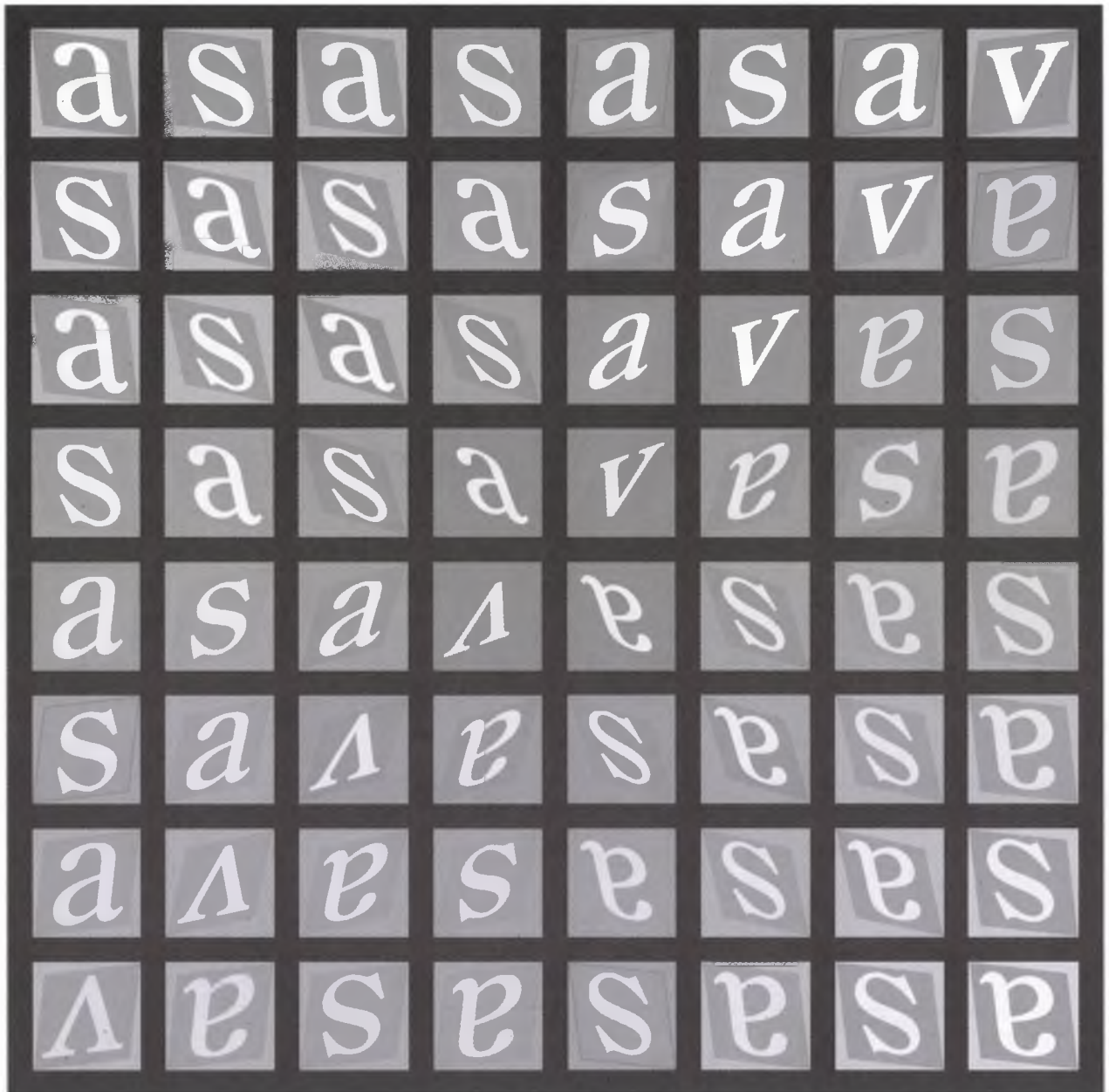
SORJÁZÓVERS/D
grafikonnal

mint gőzmozdonyon, kazán
 eleje vagy szikrázó üveg
 gömb - a tenger néha olaszul
 beszél - párós bimbórim, vől
 ovelő cezúra - kucsma gom
 bán barna ceruzavég - ágyú
 celyó ruganyos csúcsa, csú
 csa - eltáradt malomkő - pu
 na malomkövek - elborult ün
 tásüvegek - vagy egy fél ana
 nász-dinnyét, rövid koccsány
 nyal - mint hanyatt lógó kár
 dőjelek - párós nővér-v-adé
 nyek - bronzbőrű farkasunk
 négykézláb szoptat a kövek
 között - nikkelozett biciklilám
 pák - a kúp tetején tömzsi rez
 savarral - csallakozásnak

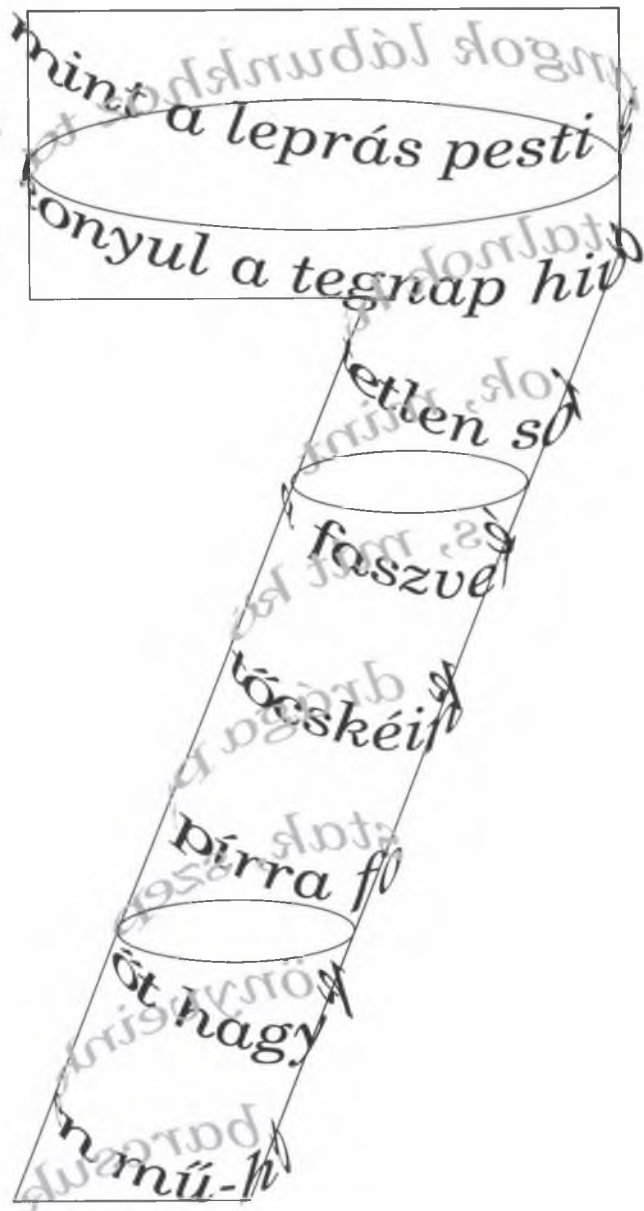
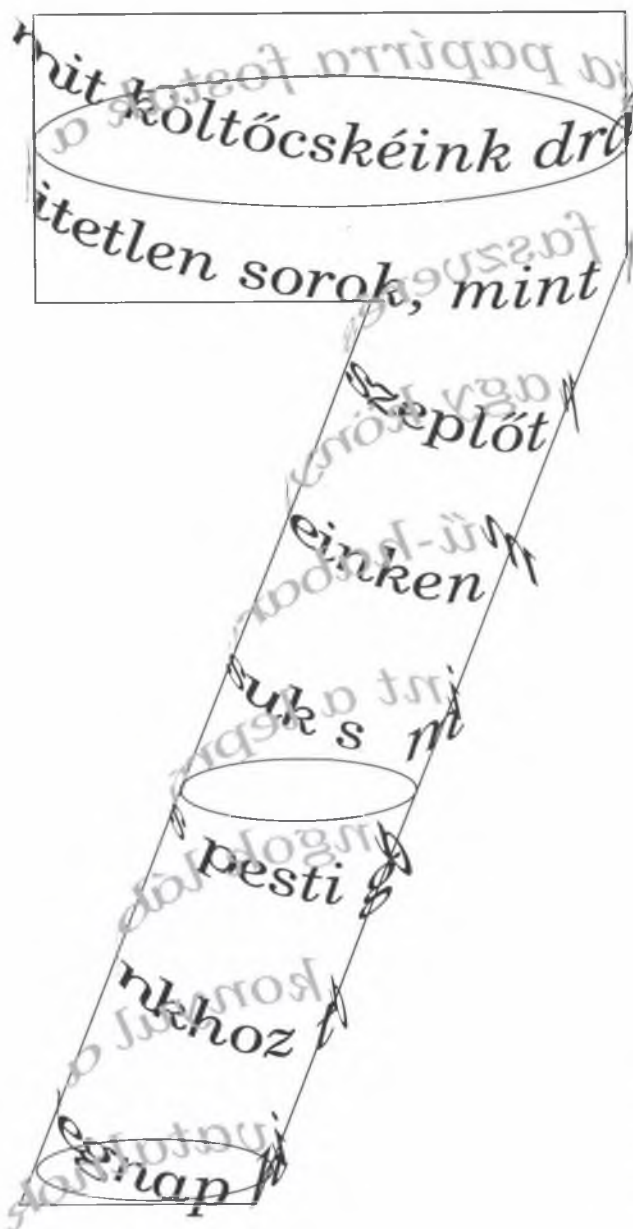
mint gőzmozdonyon kazán
 eleje vagy szikkasztó üveg
 bomb-átengernékre olaszul
 beszél • páros bimbóim, vol
 gyelő cezlura • kucsmadom
 ban barna ceruzavég • ágyu
 folyó ruganyos csúcsa, és
 esai • elfaradt malomkő • bu
 na malomkövek • elberült tin
 tasüvegek • végy egy fél ana
 ház-dinnyét, rövid kocsány
 nyál • mint hanyatt lógó kőr
 dejelek • páros műveny-ede
 nyek • bronzbőrű farkasunk
 négykézláb szoptat a kővek
 között • nikkelzett birkilán
 pak • akupunktúrás tűs
 csavarfa • asszinkozásnak

CARRÉ PARFAIT

VERSEZETT SZÁMOK

ma az asztalos munkát végez a tenger
mikor szintelen lakkal vonja be
mikor fényezi
mikor káromkodik a grohanja
a kikötő ajtaján
színházban ültök és csikorogtok
mint bakanestalon a jancsiszögek
egyszerű hétköznapi ez
Kazincbátonkán
sonkát kiált a rikkanás
kukából vacsorán
a sánta véreb
itt a könyvec
és nélkül galandfiere

meleg szópehelyvett hógolvószerű

angyalruhában

kémé

a tél a

*yt be
havazza*

kalapot

húzza a füstös fasztr

ma páncélszekrénybe zárjuk az egeret • megleljük a páncélszekrény
ket és poátokba köpjük a dinnyemagot • mondd, kinek lettél szakadárka
mlnek • vihart a parot a sólyom bukórepülő • hullám vezényszava
megrohanja egyapad, a neked szemedet • na • utáni délutáni
szén-arcú sühanó vonat • zü őrszerek korongon az avantgárd
mereven mint sühanó vonat • let • bassza meg • Igen és kap a vágó
szótól • edből vacsorázol, hűs • bassza meg • bedarálták a néptalan gya
• égő rúpek • hát bassza meg • leg takaró • Idegen mondané kár,
lágerebe hem jutott minden • az éteft • Idegen mondané kár,
Isteneke • mint víz fölé pattanó halak • kaktus
levele sz • eseperték száj • se nyaklánc • elreped mint egy z lroda
lomról jót va szádat • vissza se nyaklánc • elreped mint egy z lroda
ritmustól tüzet • amm-et • ny anrt clrokszal, sárga villanás • Cse-
sorok vltorkál • két o • kól startolnak a vidéki mozdonyok • hon
lok horizoa • a jam busók • és olajszállító hivatalnok-mondab • tata
rozni kell • halott úrhaj • zlarosszul sikerült nyarat • haza port
úrhaj, • szall a harag, mint • nak hang és hangár, golyvák • asze
jódi • szall a harag, mint • nak hang és hangár, golyvák • asze
ke • h • e, hogy mögött • és örömet ringat a mondai • södi
az éjsz • kinek a vagtags • k szárnya rebben? • kinek s • sége
ldőbe hová a szavak, am • hová zárandokolnak a csótány • nek? e
hová • tnetjelek a napi cs • akarnak meghallgatni az or • és rake
ta, var • hozzák az égő lap • sz • ből? csalánba fekszik a nos • ördög
szeker • • ullald hűvősek • min • arlótűzek tüstiom b • alt és forkerékpa
össze • magát alattad • a sz • zetek, a megrém • konyan moso
lyog a tenisz • szőlőp, az asz • z lány • en • suddi drótk • konnyan moso
nedvelt, a tankon • a kuf • kódo rep • k • giklsasszony bazal
mellét • élesen, mint a fékpofa • llyente rá az akácilgetre • melltartó nélk
kérem a szonettet, a cezúrát akarom látni, nem a rímek mellblimbóit, kére

rövidzárka
mek között
káp
tkötél
az éhség
döngicsé

GYŰRŰK

GYÚRÚ – 1

(kezdőbéke)

ÖSSZEKÉSZÍTÉSEK

GYŰRŰ – 5

GYŰRŰ– 6
(nem Zeusz)

SZÉK VAGYOK A S
VATAGBAN NÉLKÜL
NÉLKÜLED SZÉK VA
GYOK A SIVATAGBA
VATAGBAN NÉLKÜLE
SZÉK VAGYOK A S
GYOK A SIVATAGBA
NÉLKÜLED SZÉK V

AZ ORSZÁGALMÁN BARNÁ PÖTTY. V.Ö. A KERTÉSNÉ CICIJÉVEL.
BARNÁ PÖTTY. V.Ö. A KERTÉSNÉ CICIJÉVEL.

GYŰRŰ – 9
(egy „robotos” emlékműve)

GYŰRŰ – 10
(északolasz)

AJZÓSZEREK JAJ ÉS SZEGÉNY
AJZÓSZEREK JAJ ÉS SZEGÉNY
AJZÓSZEREK JAJ ÉS SZEGÉNY
AJZÓSZEREK JAJ ÉS SZEGÉNY

ROZSDÁSODIK A NYÁR A SZOKN
ROZSDÁSODIK A NYÁR A SZOKN
ROZSDÁSODIK A NYÁR A SZOKN
ROZSDÁSODIK A NYÁR A SZOKN

bárányok lángolnak bárányok
lángolnak a viaszbakák
lángolnak a háborúban
elkészt tűzoltók
a szavak

asszonyok! segítsetek! asszonyok!
segítsetek! asszonyok! segítsetek!
felhőt szoptassatok mint
csillagokat, mint felhőt a csillagok,
mint felhőt a csillagok, szoptassatok

GYÚRÚ – 15
(kényszermunka)

HORTOBÁGYI ROVÁSÍRÁS • NYÁRI BUGYI •
• FÉLKEMÉNY GYÜMÖLCSÍZ •

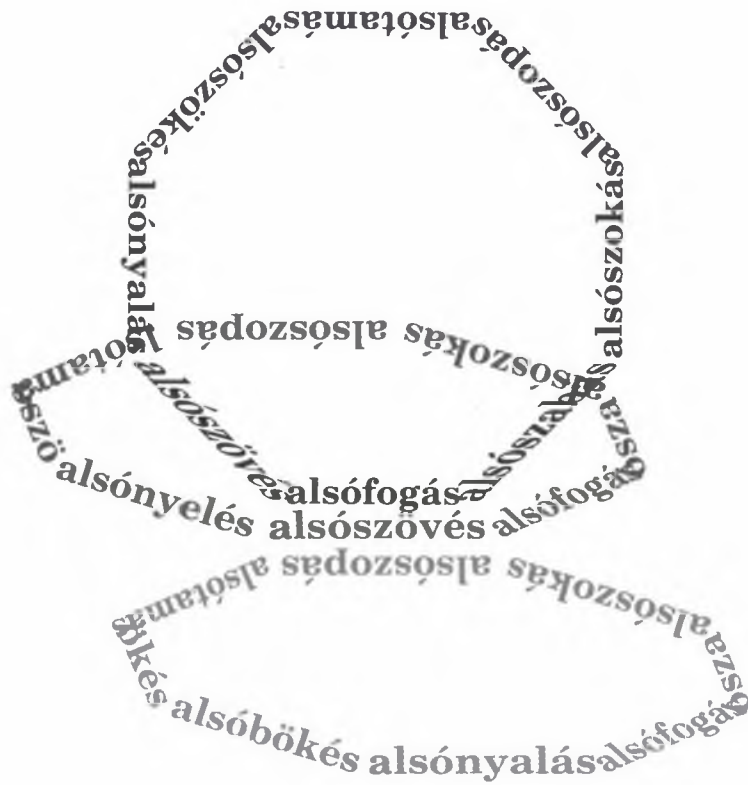
• NYÁRI BUGYI •
• FÉLKEMÉNY GYÜMÖLCSÍZ •
• NYÁRI BUGYI •
• FÉLKEMÉNY GYÜMÖLCSÍZ •

ÚJSÁGPAPÍRON ASZALT SZAVAKRA
HALLGAT A VILÁG ÚJSÁGPAPÍRON
OXIDÁLT JÓSLATOKRA
ASZALT SZAVAKRA
LÁG
A TAGJAH

(évadnyitó)

HAN SZEPTEMBER VÉGÉN
 A STADION HANGMOCSARÁB
 A SZEPTEMBER VÉGÉN A
 HANGMOCSARÁB A SZEPTEM
 B VÉGÉN A STADION HANG
 MOCSARÁB A SZEPTEM
 B VÉGÉN (MÉG NYÍLNAK...)

volna kidudorodik zsebedből a földgolyó nádrágodba folyik a leve mintha bepisíltél

HA VERBEBBEN CSAK ÁCSOROGNAK A SZÁR
MINT A TAKNYÓ

HA VERBEBBEN CSAK ÁCSOROGNAK A SZÁR
MINT A TAKNYÓ

DE AKI GYŐZ . . .

hajódos illat vitorlázik
hajódos illat vitorlázik
hajódos illat vitorlázik

nem játék ez sznépség
az én bajom
az én erényövem

de aki győz győz győz győz győz győz győz

hosszú lábú gólyák

de aki győz győz győz győz győz győz győz

asszonyok

de aki győz győz győz győz győz győz

győz

csinos időmből minden papírtekercset
sznépen
leakaszto

tok
tok
tok

de aki győz győz győz győz győz győz győz

*fokváros foghagyma foghúzás fokföld
lapátnyél és jóreménység foga
hogy az öregek is mosolyogjanak*

***mert a költészet mint a csúszópénz
mint a vanília
az ápolónő zsebében lapul
aki mezítelen alfellel
fehérben és saru nélkül***

***téblából
de szép völgyei betelnek szekerekkel
és lovagok nyomulnak kapuja elé***

de aki

győz
győz
győz
győz

hálóinget cserél a hold

a homlok-hold

hajódos illat vitorlázik

hegyes szitakötő

két igekötő

birokra kel

hogyan el

vagy ki

botorkálunk a lomból

a langyos keresz

a tény-irodalomból

tekintély-halomból

beszéd-malomból

nagy
cenz

úr a

úr a cenz

úr a cenz

nagy
cenz

úr a cenz

úr a

úr a cenz

úr a cenz

úr a cenz

de még mekkora

volt már verstan

volt már dohány(bolt)

ra pénze(m)

de a vers hosszabb volt mint egy IBUSZ-iroda
mélyen járó bűvárhajóval a főfalán

fölhasított bugyival körbe körbe körbe körbe körbe körbe körbe

körbe

mélyen tisztelt akadémia

á

skorpióinak

e

hatalma arra hogy bezárja a költészetet

é

hatalma arra hogy kinyissa a költészetet

i

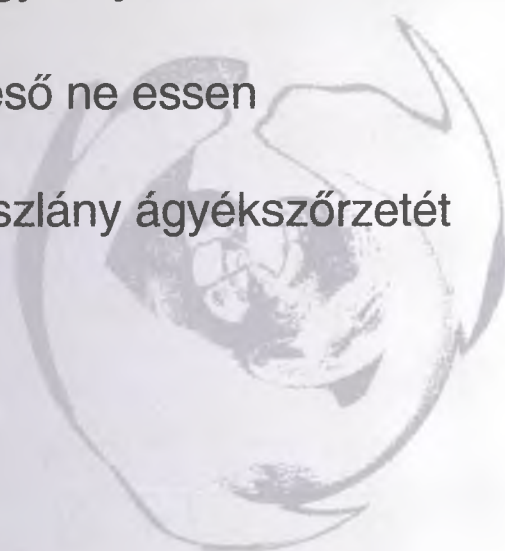
s hogy közben eső ne essen

í

csókold a kamaszlány ágyékszőrzetét

o

ó

Ö
Ő
U
Ú
Ü
Ű

a sz**népség**

skorpióinak

Vergiliusnak

üveggé hűl a tenger

ermlékezetből

szarból

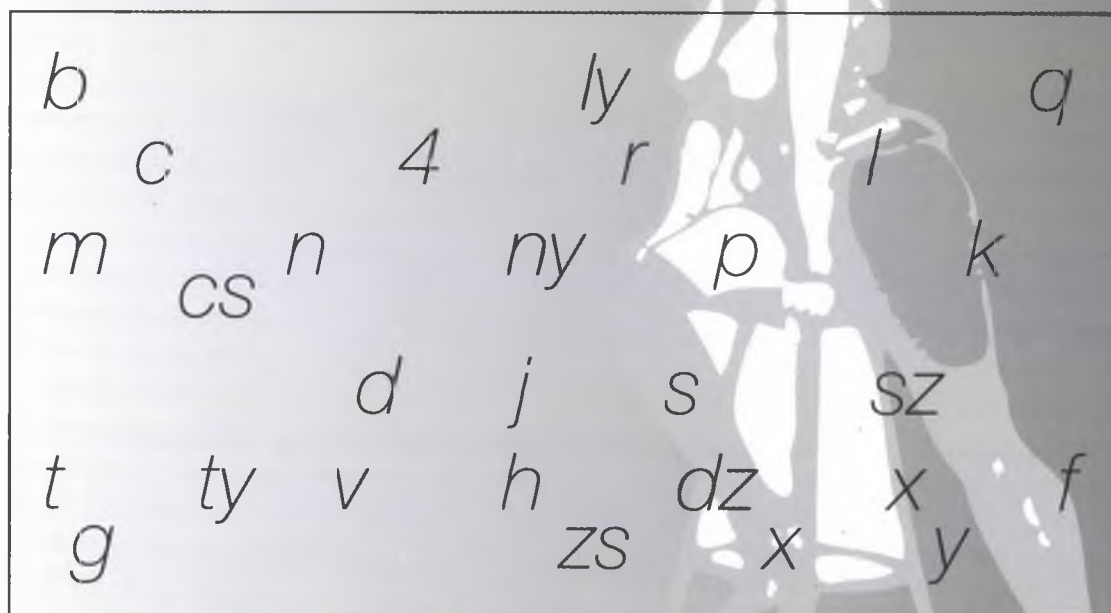
**de hipermodern és hisztérika
a hiúszemű csinibaba
akikimos bennünket
kifeji belőlünk a férfierőt
kérdőíveket dezinficiál
és szidalmazza jóhírű eleinket**

de aki győz
annak nem árt a második
halál
a méhen kívüli

a hibrid 'korica

de aki győz akiakiakiakiakiakiakiaki
győz
győz
győz
győz
győz
győz
győz
győz

*mellékjövedelem az én tüzem
a hagyományos költemény
mint fonnyadt textilnövény
kelleti magát
az országló irodalom
fényes ülepén*

AZ ÉVEZRED VÉGE

HA LÉKET KAP A VÁGY

I

Ha léket kap a vágy a szótól... hát bassza meg!

II

Suhanó vonat mellett: kiégett ház.

III

Visszanézek, mint a halak, amolyan víz fölé pattanók. A forradalomra. Se vers, se nyaklánc. Elrepedt, mint egy dinnye. Eltört cirok-szál, sárga villanás. A ritmustól tüzet fog a sirály. Alábbszáll. Csattognak a sorok vitorláit... a horizont alatt óceánjáró mondatok (olajszállítók). Tatarozni kellene a jambusokat, tatarozni a rosszul sikerült nyarat.

Igen és nem – két karó. A lágerben nem jutott mindenkinek meleg ágytakaró. Bedarálták kolbászunkba az isteneket, leseperték szájpaddásomról az ételt.

IV

Kedves uram, ma páncélszekrénybe zárom az egereket. Titkos rágcshálóim lesznek, leplombált titkok apró fogyasztói. Semmibe-fagyasztói. Tudnom kéne ki kinek a szakadárkája? Vihart kanyarint a sólyom, szemölcsök támadnak az égen, zeuszi fegyvercsörgésre ébredek. A hullám vezényszavára megrohanják a partot a halak, a csípős, háború utáni délutánok, a nehéz kezű öregek, szén-arcú nagyapám (erőszakkal, mint az avantgárd).

Hol a cél?, a holdat borító úrhaj, az igével hajtott úrhajó? Itt puskának hang és hangár, golyvásnak jód és jódl. Szomszéd haragja száll („ki tudja, hol áll meg”), harangozik az úrkomp.

V

Azt mondja, ha akarom, örömet ringat a mondat hintaszéke. De akarom-e? Hallom-e, hogy mögöttem napernyők szárnya rebben? Hallom-e, hogy kinek sűrűsödik az éjszaka? hogy hová zárandokolnak a csótányok a nincstelenségből? hová a szavak, amiket nem akarnak meghallgatni az emberek? hová a szünetjelek a napi csörömpölésből?

Drótkefék kabát nélkül, hová mennek atyámfiai? Hová? A kerégyártóval egy parkolóban találkoztam, nem mondta meg, hogy kit keres, csak annyit, hogy messzebb igyekszik. Mi is lassú mesteremberek vagyunk, akikben moslékká keveredik a szesz meg a jóindulat.

VI

Ez már az évezred vége: csalánba fekszik a reumás rakéta.

VII

Holnaptól varjak viszik az égő lúp szagát, ördögszekerek a tarlótüzek füstlombjait.

Ujjaim hűvösek, mint a vízvezeték. A megrémült motorkerékpár összefossa magát alattam.

VIII

Ne lábatlankodjék a sistergő szavak között, fáradjon beljebb: táj, tolószék, tetvek, uram. Tetvek! Bakucz írta: „a tankok, mint a tetvek” – én: a tetvek, mint a tankok – ő: „megmázták szép rózsafánkat, Budapestet”.

IX

Uram, ha jönne, elmondanám, hogy szappanná változik a vers is Szodomában, ha visszanéz, ha csak beköszönne.

SZELET HOZNAK A HALAK

Bakucz József emlékére

tíz ütem mély tónusú,
las-sított hörgés, (de
inkább távoli
motorzúgásra, vagy
gőzkalapács zajára
emlékeztet)

halljátok az atléta lihegését

A SZÉTREPESZTETT SZAVAK MARADÉKÁT

lóbánézs a lárba az arbez

zebra zabrál a szénából

fényes falra árnyék esik

gom gom gom gombaként a kábítószert

bomba bomba bomba bomba

bomba nővel megy a zebrán

eltörött a nap tojása

völgybe folyik a sárgája

zebra zabrál a szénából
visszhangosítva elhalóan,
de megfordítva, távolból
fölerősödő zúgásként

zebra zabrál a szénából
visszhangosítva elhalóan

mintha alagútból
hangzana

üstdobot idéző

TAL TALJÁNOS TENGERGELY
TAL TALJÁNOS TENGERGELY

pezzgő nekirugaszkodás

fÜRDÉS-MOSDATÁS

vízben hallható

szakállas HINTASZÉK

bombombombombatÁmadás

mély hang

zebra zabrál a szénából

lüktető elektronikus zaj
rádióállomás keresésére
emlékeztet

TELTELTELTELjÉN

gyors dadogás

TAL TAL TALLÁROS

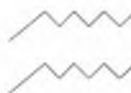
gyors dadogás

TELTELTELTELLÉRES

gyors dadogás

AUUUUUUUUUA AUUUUUUUUUUA AUUUUUUUUUUA
AUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUA

négy
elnyújtott, egyre
magasodó és rezgő
üvöltés, mely
hanyatló szótaggal zárul

bombombombomba CSAJ

MOST elkék

MOST elkékül vagy bekakál

ECSETLŐ bocsoló

lelkedben halastó

két elnyújtott, egyre
magasodó és rezgő
üvöltés

AUUUUUUUUUUUUU AUUUUUUUUUUUUU

basznád a kurv'anyját

fűrészelésre vagy
lihegésre emlékeztető
halk zaj

h h h h h h h h

visszhang

szótagoló hangyák viszik a világot

**HÁROMSZOR VILLÁMLOTT
HÁROMSZOR HÁROMSZOR HÁROMSZOR**

AUUUUUUUUUUUUU

**A NAGY ISTEN FINQIK
KABÁT IS MEQ INQ IS
FOSZLADOZIK RÓLAD**

tok tok tok

NEM LESZ MÁR SE HOLNAP
SEM NEM HOLNAPUTÁN

NEM LESZ MÁR NEM LESZ MÁR NEM LESZ MÁR NEM LESZ
MÁR

NEM LESZ MÁR NEM LESZ MÁR NEM LESZ MÁR NEM LESZ
SZÉNA
MÁR
SZÉNA SZÁLMA

TUDÓS ORÁNGUTÁN

A TÖKÉT VAKARJA

**MINTHA ROKKA FOROGNA BENNEM
FONALLÁ SODRÓDNAK SZÁMBAN A SZAVAK**

MINTHA ROKKA FOROGNA BENNEM,

erőteljes, gyors

elnyújtott, egyre magasodó és rezgő üvöltés

három kalapácsütés

csendből felerősödve, enyhe visszhanggal

nagyon halkán, szuszogásszerűen

egymásba fonódó szavak

hat ütem,
mély tónusú, lassított
hörgés,
(de inkább távoli
motorzúgásra, vagy
gőzkalapács zajára
emlékeztet)

vesszővel végződik az
utolsó sor,
a hangsúly nem zárja le a
mondatot.

ÜNNEP ELLEN
Ünnep ellen

Első tétel

Első tétel

○ mikor lészen jó Budában tapasztás
körútak kosarában megaszalt falak

Második tétel

uram, a buszmegállónál várakozó szavak jegy nélkül utaznak
az irodalomnak ma ne emeljen kalapot
akkor sem, ha zakatolnak a versek a Hősök terén
és legközelebb párosával vegyen lélegzetet
ha a Margit hídon lángossütővel találkozók
a jelek — a jók meg a rosszak — adomentesek
a televízióban látta már az évezredek
a díszszázadot meg az iszákosok génjeit
ne sajnálja hát a villanyoszlopot
csak menjen virággá

HUZAMOSTOHÁN I

MA fürdőruhát húznak az ágyúcsőre
szemérmesen eltakarják a tankok faszát
kinyitják a hadi tyúkólak ajtaját
feltörik a géppuskafészek tojásait

az összepréselt történetárból szőlőlé folyik

MA melltartó nélkül indulnak a mozdonyok
csalánba fekszik a reumás rakéta

MA reflektorok gyúlnak a kocsonyában
hócipőben landolnak a sárga repülők

MA összenő a szék a szeretővel
fodrásznál a helikopterek

fejet mos a vekkeróra
a kismutatót ráfésűli a nagyra
berregő szappanbuborék szökik magasba

MA koporsóba teszik a varrógépet
kiúztatják belőle az utolsó hajót
kévébe kötik a lányok ujjait
labdacstól préselnek az összesepert szőrből

MA tarka reverendás babot ültetnek minden villanyszékbe
először és utoljára
szövegszerkesztővel bajlódik a bába

HUZAMOSTOHÁN II

elgázosított ve^RSEITEKből
egy aranyfog, egy képe^Ret,
egy idézetnyi hajfonat maradt

ti még mindig ott lógtok
az irodalom szá^Rndokain
vizielen szivacsok
szuszog a régi gáz a villanytörpék valaga alatt

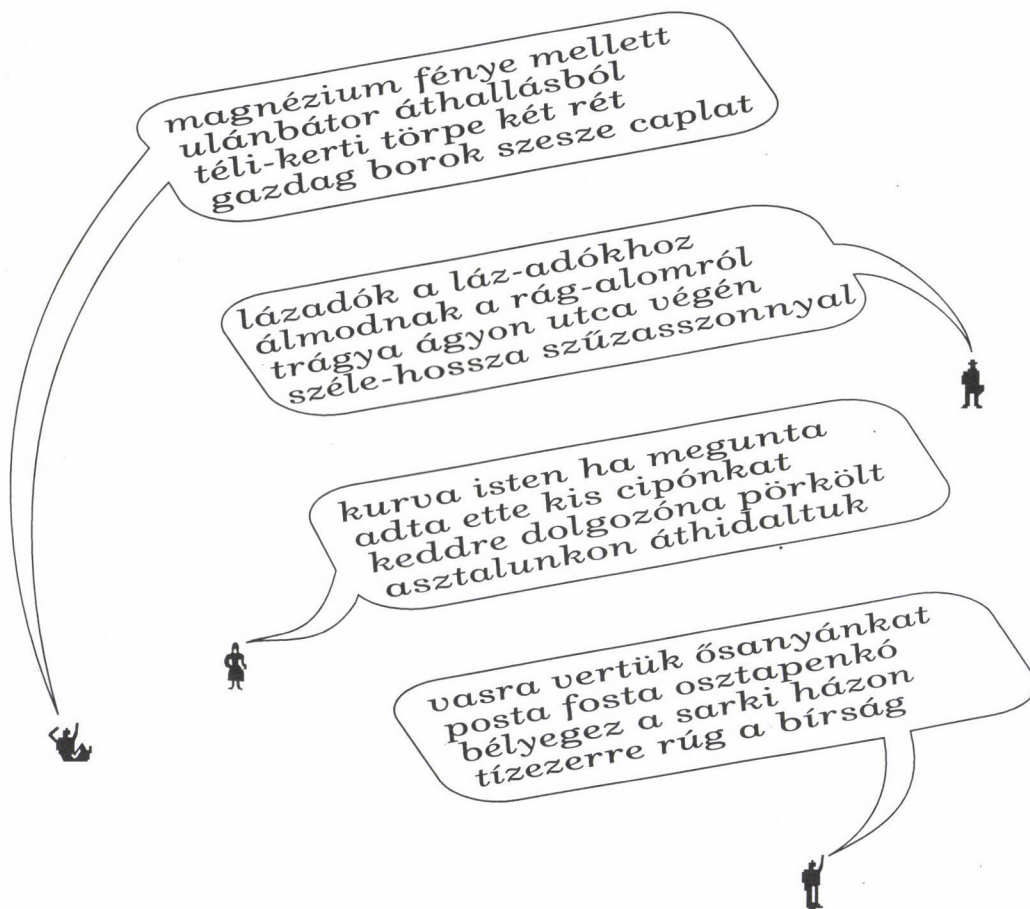
aszalt emlékekben sértetlen az ízek sokasága
egyetlen jó esővel
visszaköltözh^{ET} a nyá^R
édes gyümölcs lesz minden ve^RSE^T
ha asztalra kerül

a levelekben egyetlen őtvénst
birsalmafák az őszi szedőben
mint szerelmes asszony Ősödében
Jegy nélkül adózik az emlékezet

a hentesnél olcsó versek
tagló Va^L sétá^A a pesti herceg
az irodalom, mint a lámpaoszlopok
sötétben ágaskodik
ostor^Ra szuhog, körtéjét k^Iverték

ERZSI

KÉTPÁRBESZÉD

MIT HÁMOZOGNAK

zabi felhőnek zöld a szőre
nő kövön ma nem marad ebből
már nem tudod mit akarsz tőle
almát mozognak az angyalok

haránt nyitod a konzervdobozt
a ragacsos mázt a dorombolást
ujjadon a pina illatát
a felszólító mód előtti

eső csöpög a hónod alól
tejben fajban fürdik a fölös
leg a föld a szertelen ország
mentekereg kihúgy a sárból

SORJÁZÁS

improvizáció egy szótagra

h

áz

ház

ik

ázik

házik

es

ikes

ázikes

házikes

keny

keskeny

ikeskeny

ázikeskeny

házikeskeny

ér

kenyér

keskenyér

ikes kenyér

ázikeskenyér

házikeskenyér

dem

érdem

kenyérdem

keskenyérdem

ikeskenyérdem

ázikeskenyérdem

házi keskeny érdem

lő

emlő

érdemlő
 kenyéredemlő
 keskenyedemlő
 ikeskenyedemlő
 ázikeskenyedemlő
 házikeskeny**edemlő**
szer
lőszer
 emlőszer
 érdemlőszer
kenyér emlőszer
 keskeny érdem lőszer
 ikes kenyér demlőszer
 ázi keskeny érdemlőszer
 házi keskenyérdem lőszer
 szám
szerszám
 lőszerszám
emlőszerszám
érdem lőszer szám
 kenyér emlő szerszám
 keskeny érdemlőszer **szám**
 ikeskenyér emlőszerszám
 ázikeskeny érdem lőszerszám
 házi keskeny érdemlőszer **szám**
lál
számlál
 szerszámlál
 lőszer számlál
emlőszer számlál
 érdem lőszer számlál
kenyér emlő szerszámlál
 keskeny érdem lőszer számlál
 ikes kenyér emlőszerszámlál

ázik-e s kenyérdemlő szerszámlál
házi keskeny érdemlőszer számlál
 nok
álnok
számlálnok
 szerszámlálnok
lőszer számlálnok
 emlő szerszám álnok
 érdem lőszer számlálnok
kenyér emlő szerszám álnok
 keskeny érdem lőszerszámlálnok
 ikeskeny érdem lőszerszám álnok
 ázikeskeny érdemlőszer számlálnok
 házik-e s kenyérdemlő **szerszám-álnok**
 tat
 oktat
álnoktat
 számlálnoktat
 szerszámlálnoktat
 lőszer számlál oktat
 emlőszerszám álnoktat
 érdemlőszer számlálnoktat
kenyér emlős zerszám álnok **tat**
 keskeny érdem lőszer számlál **oktat**
 ikes kenyér emlőszerszám **álnoktat**
 ázi keskeny érdemlőszer számlálnoktat
 házikesken érdemlőszer **számlálnoktat**
 tól
attól
 oktattól
álnok attól
 számlálnoktattól
 szerszám álnok attól
 lőszerszámlálnoktattól

emlő szerszám álnok attól
érdemlőszer számlálnok attól
kenyér emlős zerszám álnok attól
keskeny érdem lőszer számlál oktattól
ikes kenyérdemlőszerszám álnok attól
ázik-e s kenyérdemlő szerszám álnok attól
házi keskeny érdemlőszer számlálnok
attól
mos

ólmos

attól mos

oktat ólmos

álnok attól mos

számlálnok attól mos

szerszám álnokt attólmos

lőszer számlál oktat ólmos

emlőszerszám lálnok attól mos

érdem lőszer számlál oktat ólmos

kenyérdem lőszer számlál oktattólmos

keskeny érdemlő szerszám álnok attól mos

ikes kenyér emlős zerszám álnok attól mos

ázikeskeny érdemlőszer számlál oktat

ólmos

házi keskeny érdem lőszer számlál oktat

ólmos

lék

moslék

ólmos lék

attól moslék

oktat ólmoslék

álnok attól moslék

számlál oktat **ólmos-lék**

szerszámlálnoktattólmoslék

lőszer számlál oktat ól moslék

emlős zerszám álnok attól moslék
 érdem lőszér számlálnok attól moslék
 kenyér emlő szerszám áll oktat ólmos lék
 keskeny érdem lőszerszám álnok attól moslék
 ikes kenyér emlő szerszám **álnoktat ólmoslék**
 ázikeskeny érdemlőszér számlálnoktat ólmos lék
 házi keskeny érdem lőszér számlálnok attól
 moslék
 es
ékes
moslékes
 ólmos lékes
attól moslékes
 oktat ólmos lékes
 álnok attól moslékes
 számlálnok attól moslékes
 szerszám álnok attól moslékes
 lőszér számlál oktat **ólmos lékes**
 emlő szerszám álnok attól moslék es
 érdem lőszér számlál oktat ól moslékes
 kenyér emlőszér számlálnok attól moslékes
 keskeny érdem lőszerszám lálnok attól moslék es
 ikeskenyér emlőszerszám álnok attól mos lékes
 ázikeskeny érdem lőszér számlálnok attól moslékes
 házi keskeny érdem lőszér számlál oktat ólmos lékes
 te
 este
ékes te
moslék este
ólmos lékes te
 attól moslék este
 oktat ólmos lékes te
álnok attól moslék este
 számlálnok attól moslék este

szerszámlál oktat ólmos-lékes te
 lőszerszámlál oktat ólmos lék-este
 emlő szerszámlál oktat ólmos lékeste
érdem lőszér számlálnok **attól moslék este**
 kenyér emlő szerszám álnok attól moslék este
 keskeny érdem lőszér számlál oktat ólmos
 lékeste
 ikes kenyér emlőszerszám álnok attól moslékes
 te
 ázikeskeny érdemlőszér számlál oktat ólmos-
 lékes te
 házi keskeny érdem lőszér számlál oktat ól
 moslék este

ázik ázik
keskeny kenyér
érdem emlő
álnok oktat
lőszér szerszám
attól ólmos
ólmos moslék
ékes este
ólmos lékes te
 te
 te
 te
 te
 te

A JAMBUSOKNAK MEGINT

A ki kinek barátja
kinek barátja
kutyája
kinek kutyája
kinek tisztaságja
ki tisztaságja
kinek barátja
kinek barátja

Vihar után beszél a kikötő
felhúzza a vörös burokat az alkony

szakad a lombok inge
szimatolnak a rendőrkutyák

elmentek a fáradt

a hulló kövek

várakozásban börtön

szon két hajó

az a láng az

alatt a börtön

merített pirítóspapír és velősszavak

zoknitartóval

...gyelem feszül mint a higany tükre

tskovienél p
gyi nélkül ingá

...at borító úrhajjigével hajtott úrhajj...

csajkár

...észe invázióknak és a pessim...

kidagadnak a falak

között lötszpo

mod

öldet

akredőny

mintha szer

enne

LÉGY A HÁZTETŐN AMIKOR HAVAZNI KEZD

GYERE MINT A TÉL KEZESLÁBAS NÉLKÜL

MA LÁSSABBAN FOROG A ROKKA

PANASSZAL AZ AKI ABLAKÁT KINYITJAI

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

MA

AMEDDIG

SZÉL FÚJ

AZ INGED ALÁ

ADDIG TE VAGY AZ ORSZÁG NEKEM

GERJEDELEMME

AMEDDIG

SZÉL FÚJ

AZ INGED ALÁ

ADDIG TE VAGY AZ ORSZÁG NEKEM

GERJEDELEMME

AMEDDIG
SZÉL FÚJ
AZ INGED ALÁ
ADDIG TE VAGY AZ ORSZÁG NEKEM
GERJEDELEMME

Legyeké a kenyér, a ház

dobálódunk mint fészek
römböléséből
szisz
tekket vigyáz
títtotivn
hallja a
örödelés
át - ez
gnsh
ölés
neven

vízhatlan szavak idegen vizek felett mintha cölö

pőkön állnál • váltod a villamosjegyet • ágyat

cserél aki megőrelett s mint reflektorok az alag

útból kiviláglik száján az éhség ő költészet üres

szék a sivatagban a jambusoknak megint lábsz

lábszága van sirjatók jeruzsálem és mákó leány

én az
te az
ő az
akitől vér helyett szavakat vesznek

ki az
én az

akinek götétrel locsolják szeme világát

akinek a kérdés tőzei megsebeznek

akiből papírsárkányt szeletelnek

akire ráúszítják a tetveket

akiben boltív és folyosó
fűtnek

akivel hóba se állnak

akit életnagyságú nyomattá tipornak

akinel elszakad a lánc

jeget izzad
a gyász

hâborû virágzik
fekete szirmok
a lócán

mint kutyák

vasra turhát
turhát

szóra szót
vázat

az erőszak

behálóz szomorúság

éjjel a tanyát

hegyesedő villáncsengő-bimbó
kacajdából kőgörgőt hallik
mézедben ólomsörétek

nyíló ablakod keményen káromkodik

angyalt idéznek a kurvák

irodalom
az irodalom
hirt a lampaoszlop
sötétben agaskodik

ostora suhog
kötelet kivertek

szoknyáját veszi az erdő
táviratként koppan eléd a makk
felvarr egy felhőt homlokodra
otthonod fagyott cement
megdöglött falak
cirokseprűvel tereled fájdalmadot
a szemétbe

1995—1998

TÉR/VERS/KÉPEK

HÉTKÖZNAPI SÉTÁK

ágyszagú a vers
 mint az ajtón kilépő kócos
 aki sírva fakad
 ennyi szemérem láttán

*zápul a világ
nedvesen bűdösödik
mint olcsó marhahús*

Joyce is siratja városát

hitetlen sorokat
kisasszony
darálnak a vers-malmok
otthon

*bejár a rabokhoz a szél
kancasörénnyel*

elbarnulnak a jelszavak
a WC ajtaján

a halál morzsái
mint hamu a havon
lesz-e kötél a fán
még vitatkozom

az idegen ház-

udvar mon-

ba mint

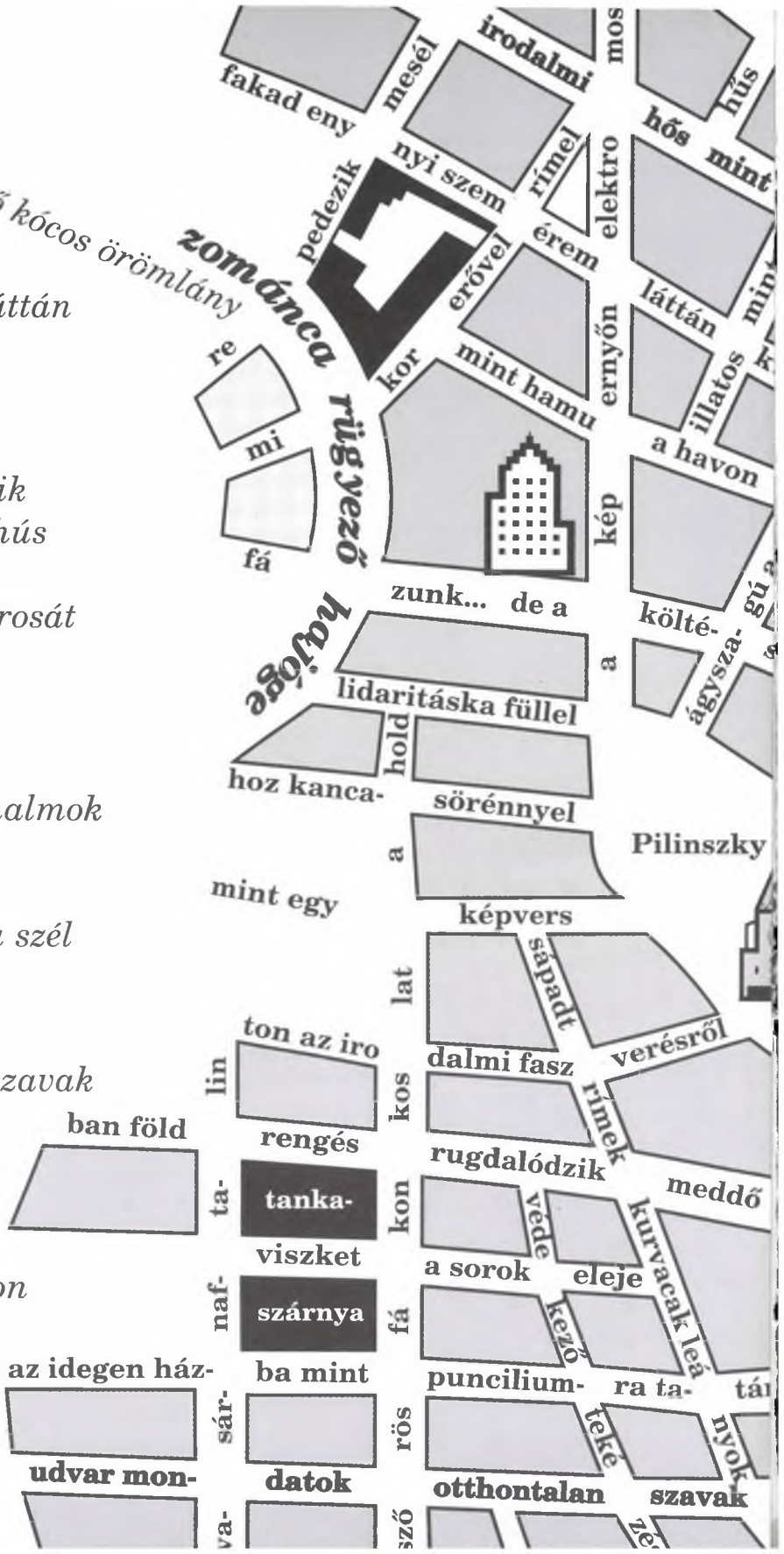
datok

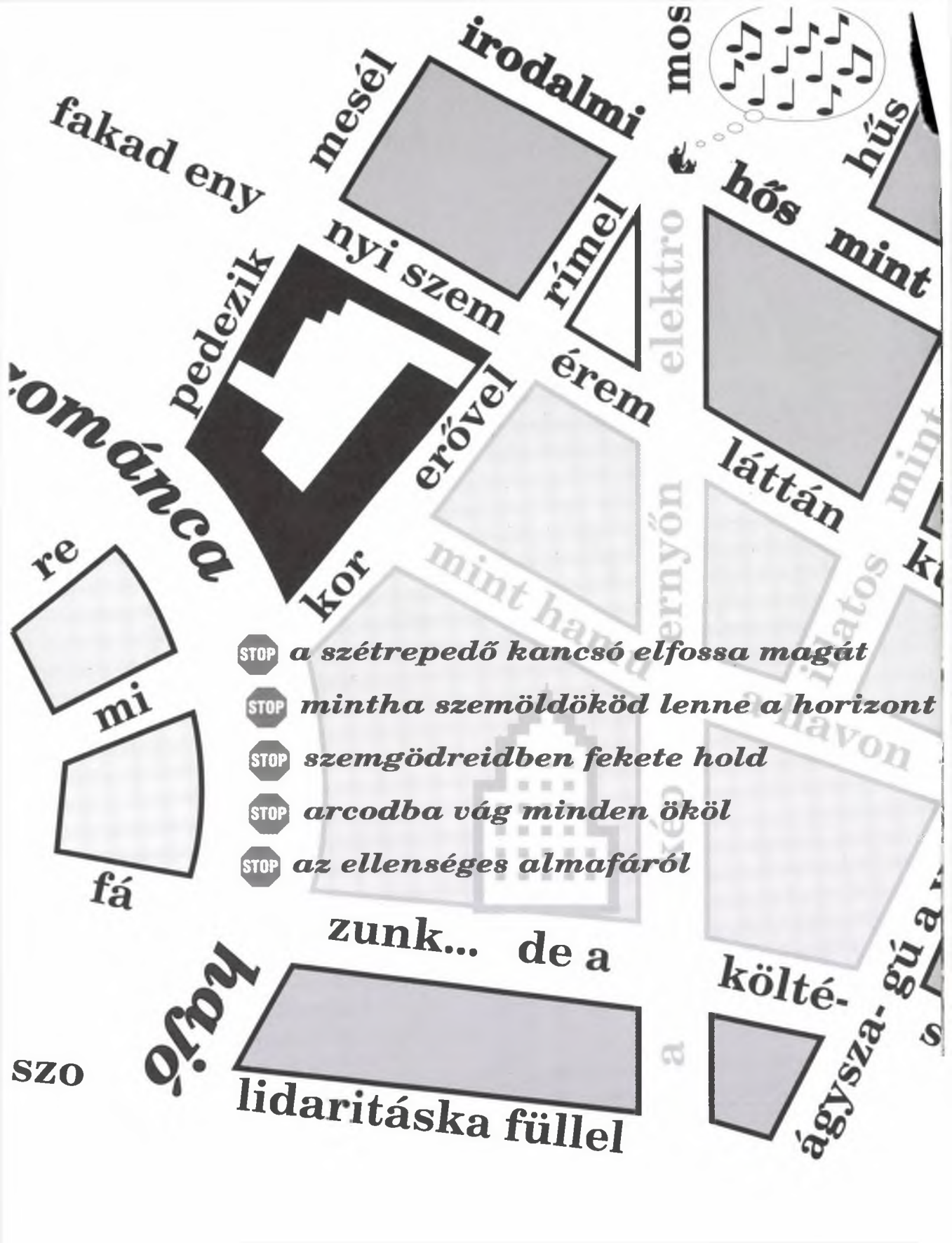
puncilium-

otthonalán

1

SZAVAK

STOP *a szétrepedő kancsó elfossa magát*

STOP *mintha szemöldököd lenne a horizont*

STOP *szemgödrediben fekete hold*

STOP *arcodba vág minden ököl*

STOP *az ellenséges almafáról*

seize

meghalt
a halász
is

lesz

e kötél

utolsó
csónakja
a f

éhes ver

idegen
kezek

a fán

eveznek
alatta

vállakon
libeg már

a szkopott

melynek
a vihar
jelen

a vihar-
jelzőnek
háttal:
tenger

sok

felhőt-
len
ég

kedés

itón
várfa

Játszik

(dörögni fog a föld)

a brá

halpikkelyek
és szála-
szilánkok

halál

csán

cs. vitorlakötelek
csikorognak
dereka alatt

elté

szavak

szépe-

morzsái

a konyha-
asztal
szíros
meze-
jére

rágzik a kó

pettyeznek

zet meg

szemünkben petrezselyem leveledzik
gyökér szerelme, szoknya soványa
józan igéinkre másznak a tetvek
lábunkhoz nő a cügöscipő

mozog a világ
összelapulnak
a tejbegríz házak

forognak
a gramfonok
mint az üdvösség
pajzsai

kürtök szájából
bokrosodó
hang-levelek
és
virtuóz falak
a szakadék
mögött
pipiskedő
olajfák

szeplőtelen szőlőlevelek

meztelen lányok
peronoszpóra
sókupacok

ideiglenes szóközök
és ideiglenes sikátorok

Ideiglenes kórház
és elmegyógyintézet
azoknak a tisztviselőknek
akik kitiltották Ujvári Erzsit,
Reiter Róbertet és társaikat
az irodalomból

szárnya

*kaszárnyaudvar mondatok
otthontalan szavak*

*szemedben viszket a házak bőre
pattogzik a szitok
egéig lépcsőzik a káromkodás
amikor vonatra lépnek a tegnapi rabok*

*az irodalmi hős
beront az idegen házba, mint punciliumra tatár katonák
kurvul a szél – az irodalmi hős*

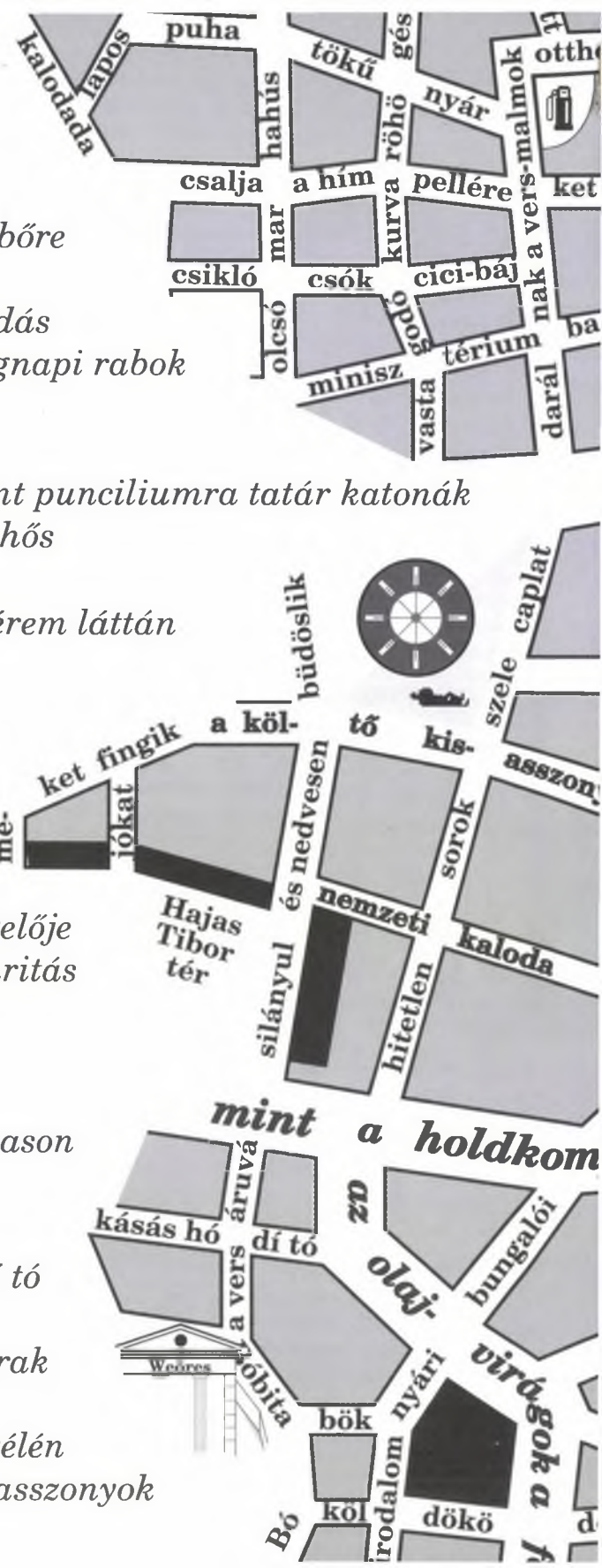
*aki sírva fakad ennyi szemérem láttán
kutya játszik a brácsán
illatos rímeket fingik*

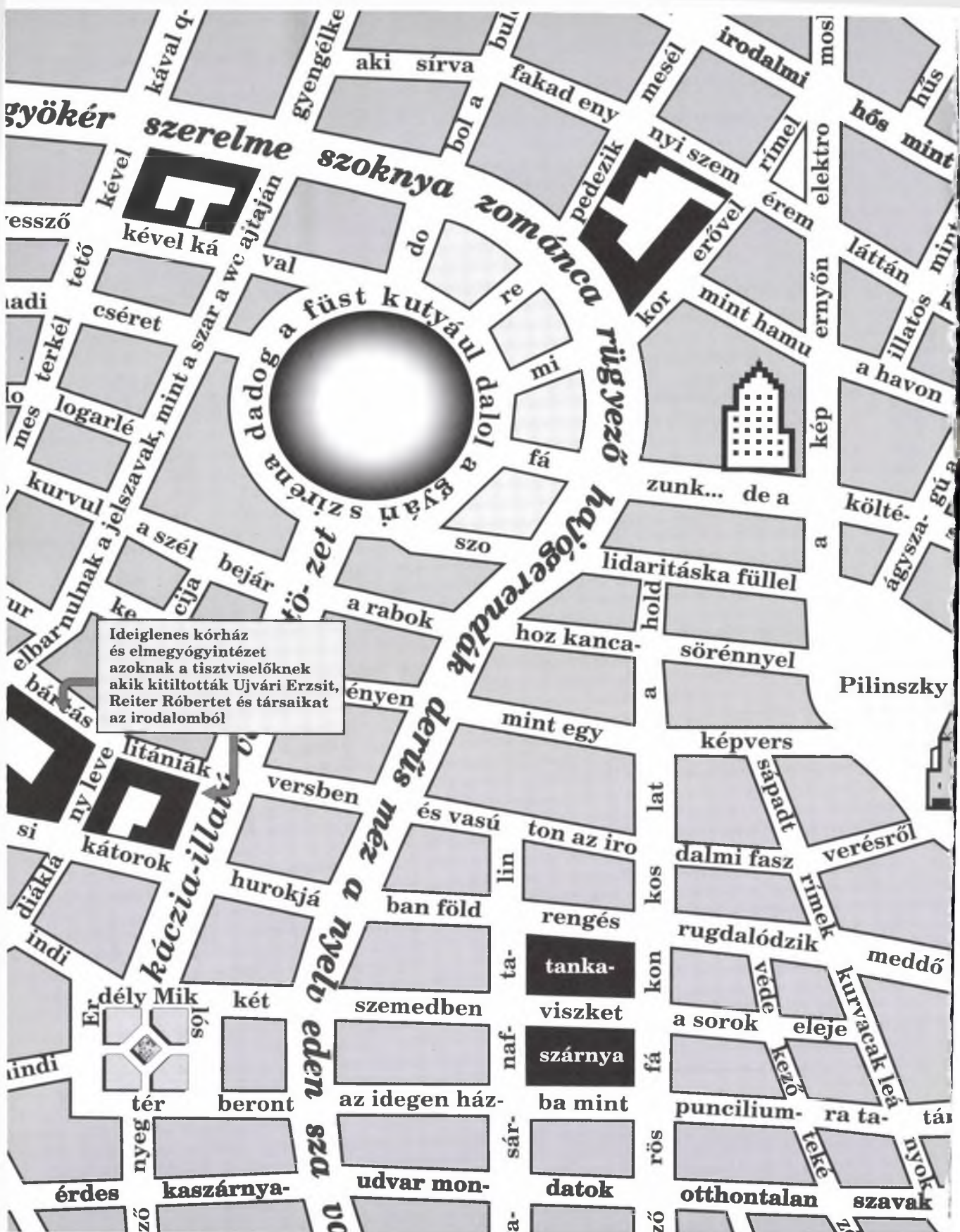
*veseszorító esti füstben
lejön a hegyről két fenyő
hol van – na mondd –
az oroszláncölykök ama legelője
s hol a kácsia-illatú szolidaritás*

*mint hamu a havon
kurvacak leányok
bárcás litániák versben és vason
esetleg vasárnaftalinban*

*fegyverte marta kásás hó dí tó
a pajzson csöcsös madár
patkányok költők svábbogarak*

*ugrándozó halak a járda szélén
rendőr-kordon és redőnyös asszonyok*

gyökér

szerelme

szoknya

zománca

rüggöző

hajógerendák

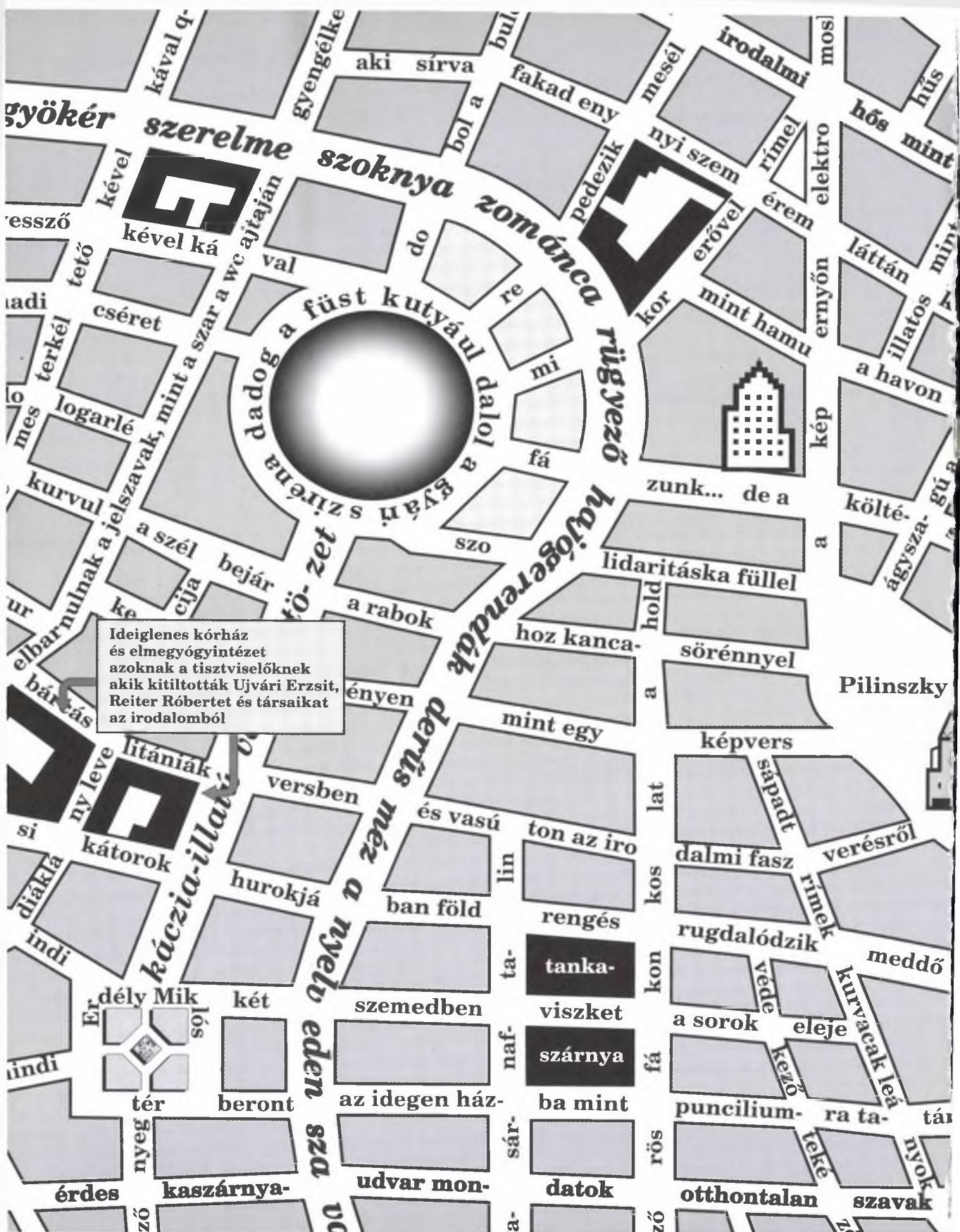
derűs

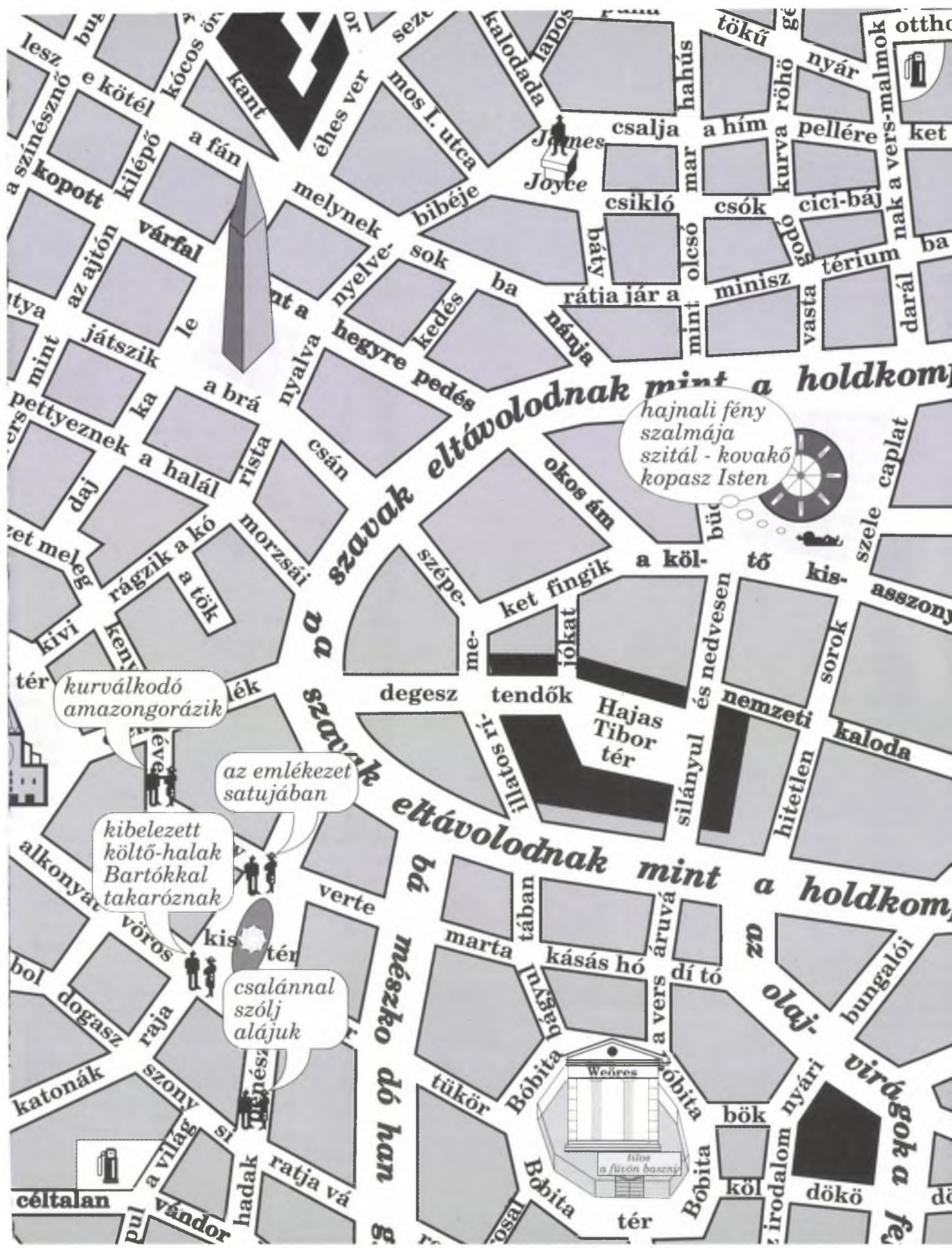
nyelv

szavak

Ideiglenes kórház
és elmegyógyintézet
azoknak a tisztviselőknek
akik kitiltották Ujvári Erzsit,
Reiter Róbertet és társaikat
az irodalomból

Pilinszky

szavak eltávolodnak mint a holdkom

hajnali fény
szalmája
szítál - kovakő
kopasz Isten

kurvázkodó
amazongorázik

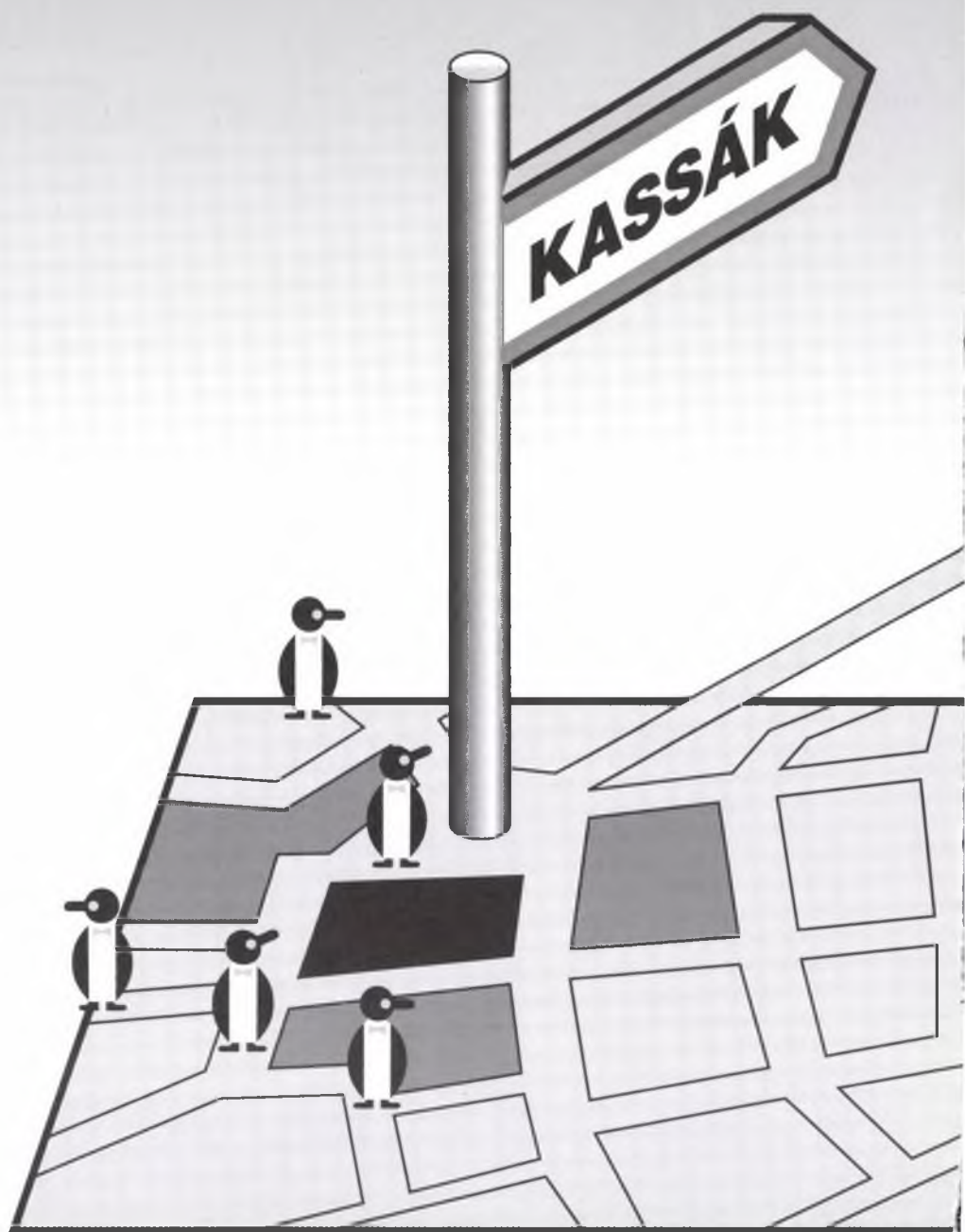
az emlékezet
satujában

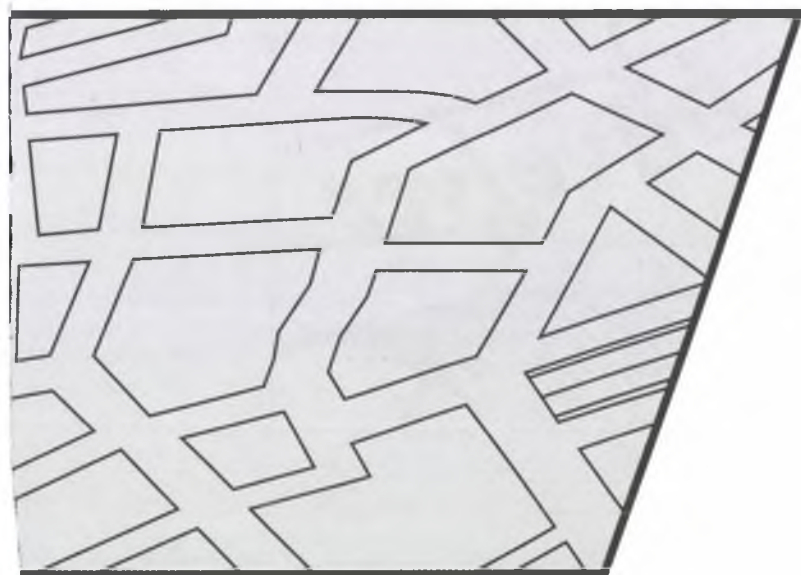
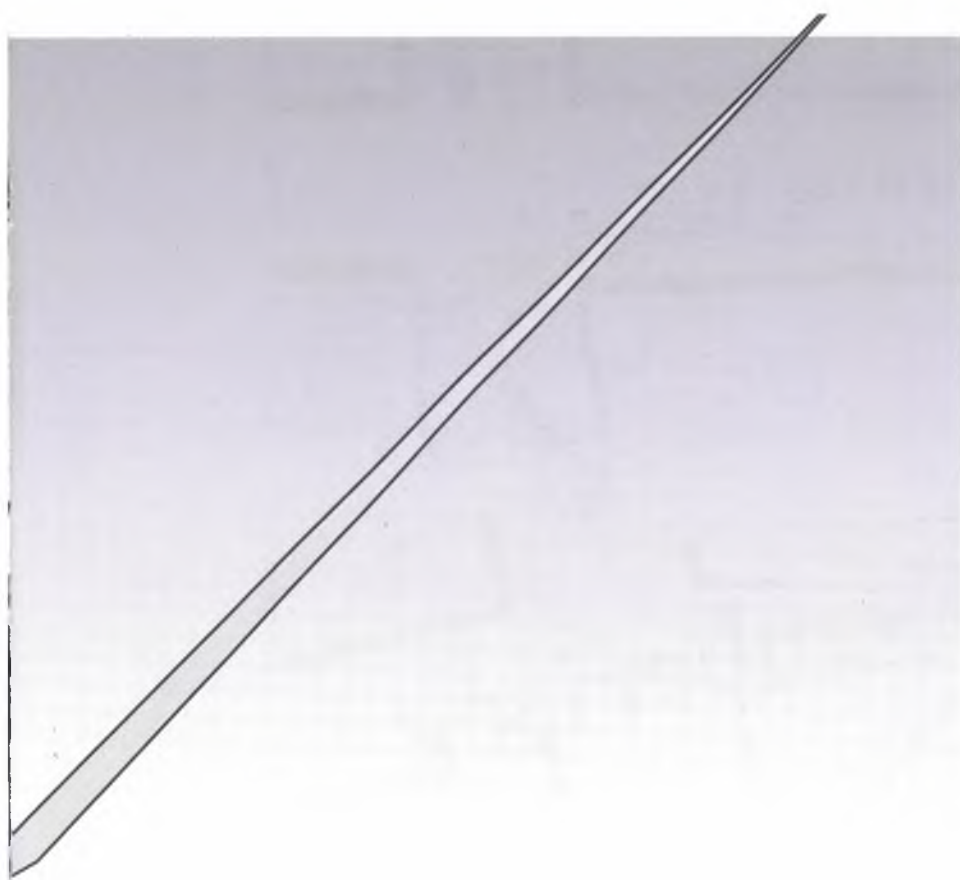
kibelezett
költő-halak
Bartókkal
takaróznak

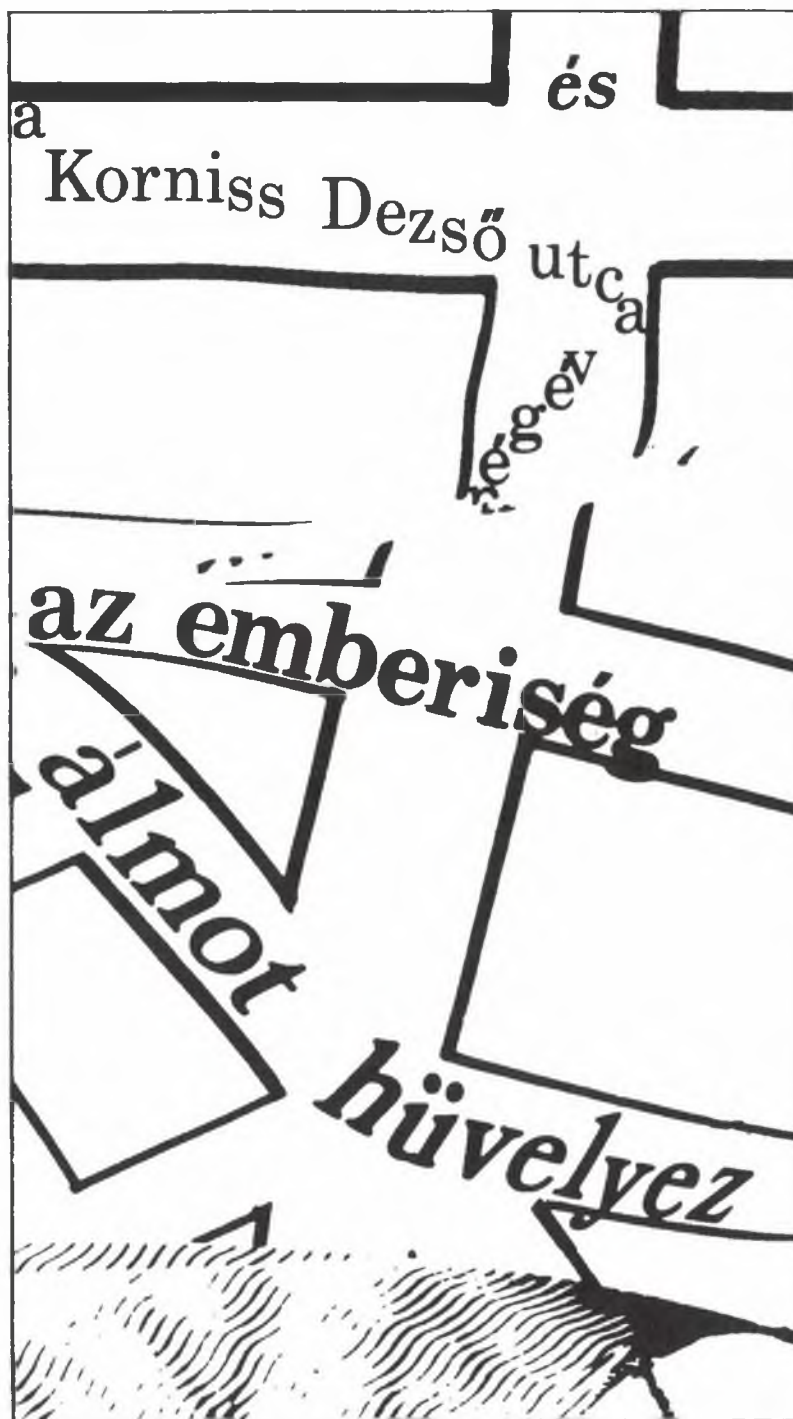
csalánnal
szólj
alájuk

HOMMAGES

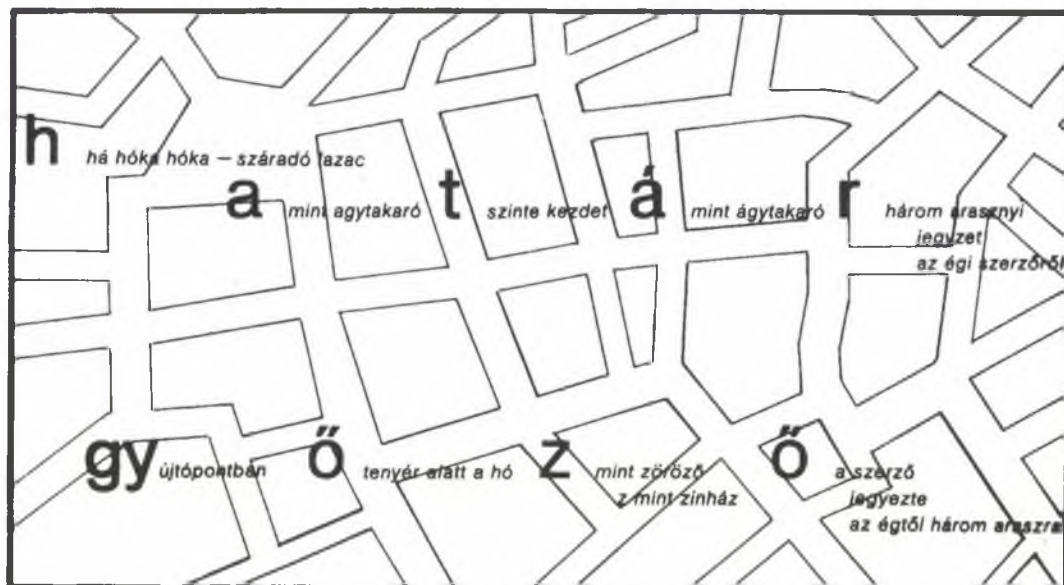

ä mint ágytakaró
b comme bákom
c in succés in succés
d an'la desastrul final
dzs mint havisnyatartó fellegek
f csak hanu rab
ho stende nobis Domine
m lék-betétkönyvek
ma mint ágytakaró
g mint géhás
e csak nehezebb

jobbára kis példányszámban
 mondhatni titkos értékük túlmutat
 a szűk szakmai körök kíváncsalmain

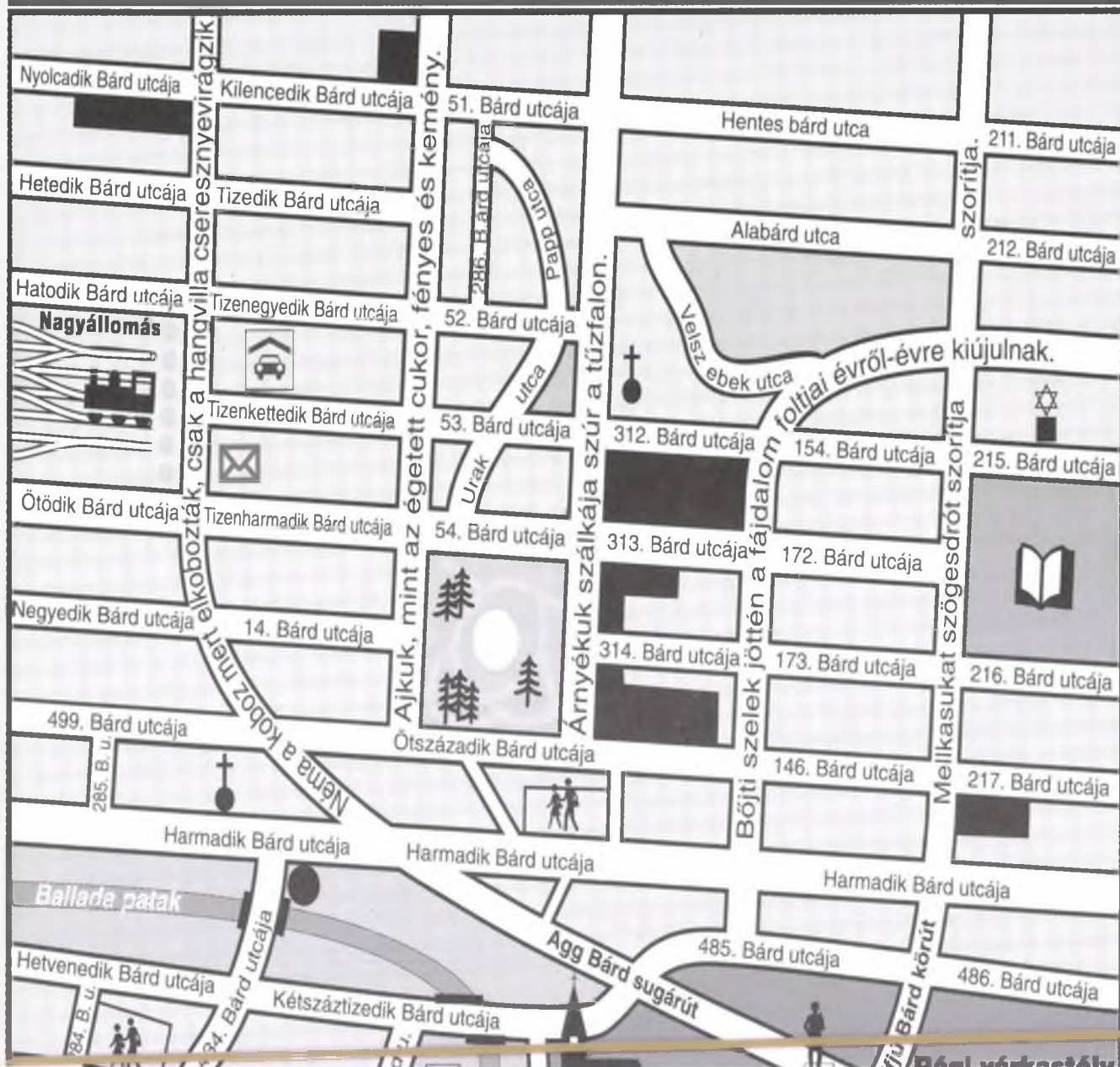
n apon papir
 kráteres tölgyeket
 árnyaló keleti fal
e csak nehezék
k ell mint iszákos embernek
 a nagy tavak

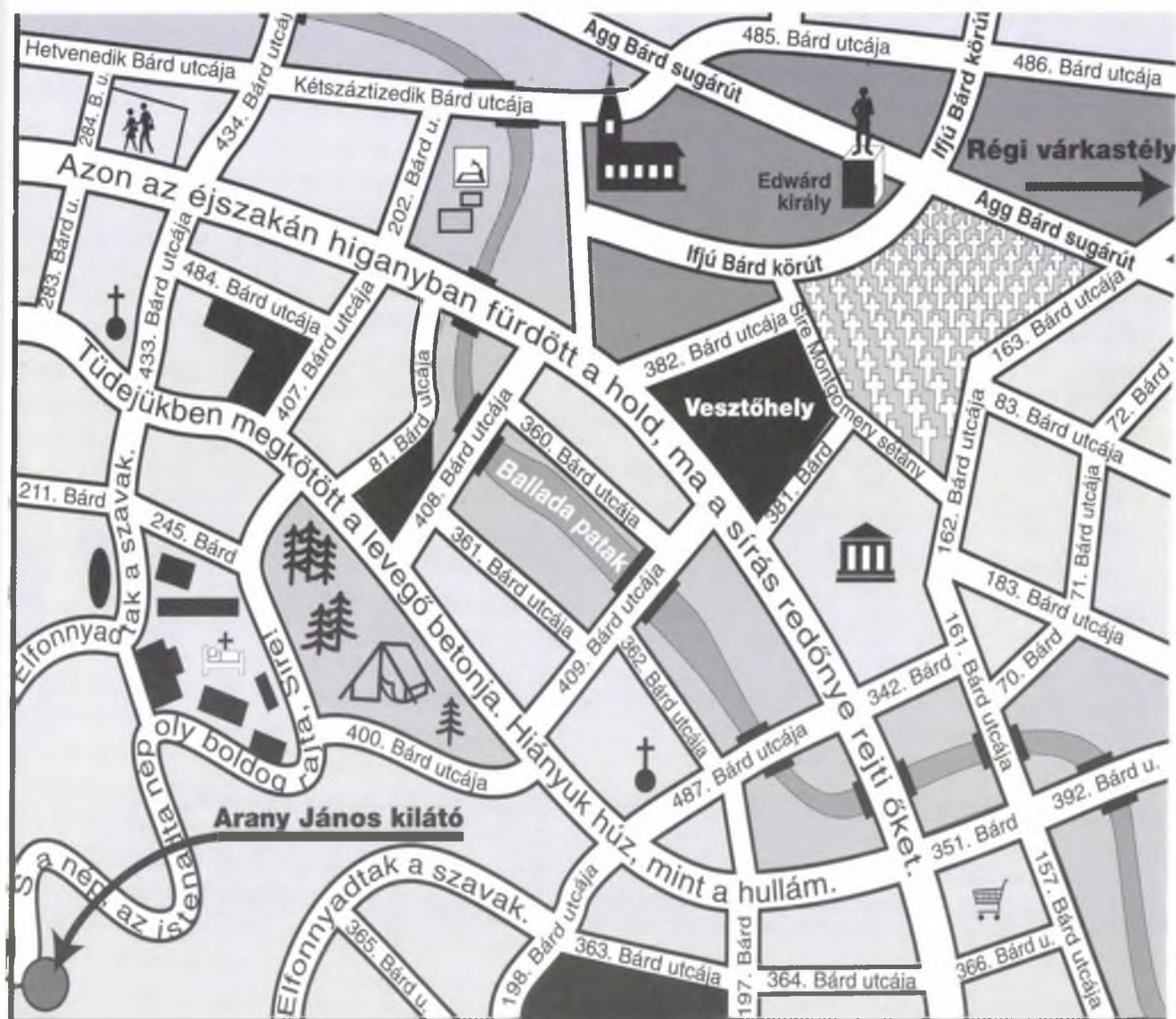
l ocsogási tilalmat rendeltek e)
 augusztus elejétől a főváros
 minden kerületében
ly a veszélyeztetett
sz szörp szalaszálón
 gyöngöző pirából
u like who
ü ke modus rectum
ű is szobor de
zs ézsus-mai
 tányéron
 az ablak möre
 mint egy
x ilon k helyett p-vel
j é ny lesedik viseltes
 vargúnyánkat
ty ogunk työgünk
 bűnös akarattal
í és li - acélcsőből egy töltemény
s a látható behorpad
v izes a fedőlapp
p ha hóhátan jössz
 szállj le a lóról

New Montgomery

Újmontgomery (belváros)

Korcs unokák a királynak márványszobrot emeltek
s jeltelenül hagyták ötszáz bárd tetemét.

E-CITY

Város internet-fényben

Madártávlatból olyan, mint egy vizenyős szemgödör. Keresztbesszelve. Keresztbesszelve. Emlékezzünk a régiekre. A csillagok alatt halak vacsoráznak. Pattanásig feszül az indulat húrja, de nem fog vissza a halálból senkit.

Madártávlatból ezüstös a régiek helye. Csillog, mint a csatorna vadonatúj horganylemeze. Eresz alatt valamicske remény, amikor az őszi-rózsza újra kivirágzik.

Madártávlatból

kicsi a menyasszony.

Amikor havaznak a szemek képernyői,
amikor a csillagok belefutnak a ködbe,
amikor vonatra szállnak a tegnapi rabok,
amikor halványan kong a hold harangja,
jön a csöcsös madár

a sárga holland égen,
Ams ter dam vízből font ölében
N.S. mesterrel találkozik,
aki elnököl.

Puskával kitámasztott esték,
fogakról pattogó zománc,
a szomszédot ruhástól kitették,
az arcokon halotti máz.

Pilinszky kertjében szeplőtelen szőlőlevelek,
mezítelen lányok,
éretlen peronoszpóra
és az isteni tekintélytisztelet.

Kürtök szájában
a sikoltás szilánkjai.

Halpikkelyek, lakbérhátralék,
bokorsörények
és kis kacaj.

Ki volt Kemény Misi? Az első szabadkőműves, aki a kezét nyújtotta. A kiűzöttek reszelt tormája csípte a szemünket, de világos volt, mert világítottunk.

Jött és brummogott.

A fiatal ősz siettette az élet ütemét. Az asszonyok szemében éretlen szilvát kerestünk, zöldeskéket. Akiről álmodtunk, híd volt és mez-telen. S akkor elmerültünk a bujaság ködében.

Új évkor vacsorán, tavasszal Pesten. Kávéházban, mint villanydróton a fecskék. A hold pilótája volt. Elfújta a csillagok buborékjait. Parázssal traktálta a reggel gyújtózsínórját.

Hol volt, hol nem volt. Elment. A feledékenység meleg kövén alszik azóta.

Asszonyok lába között,
látogatóban.

Mint a kezek hintázása, olyan legyen a költemény. Nem marad más utána, csak sárga árnyék. Vízhatlan kabátban száraz jelenlét. A kedvesség vonalzója mentén.

Szigorú tanárnőnk az ajtóküszöbön. Hangjával takarózik az elgyengült álom. Alakját fölszippantja a szél.

Éjszakánk hosszú, mint a harisnyatartó. Feketének látjuk a csábítás minden eszközét: a kést, a zsebkendőt, a melltartó pántjait és a térdhajlat szegletét.

Ágnes! Tövis nő a szavak között.

A hadak penésze ellepi a várost,
orcádra fordul ruhádnak alja,
békét zöldül benned a petrezselyem.

1995—2002

VENDÉGSZÖVEGEK 5

LOGO-MANDALÁK

A REMÉNY FONÁKJA

I N D U L A

I N D U L A T É L A L U D N I

V G N D N I

ZÁRVÁNY

szögesdróton

fárad

szárad

várad

az irodalom

TÖRT

INDÁK

KŐ PER

RÓZSASZÍN

HALLOD

ÜDV

DRÓTOZOTT TŰDŐ

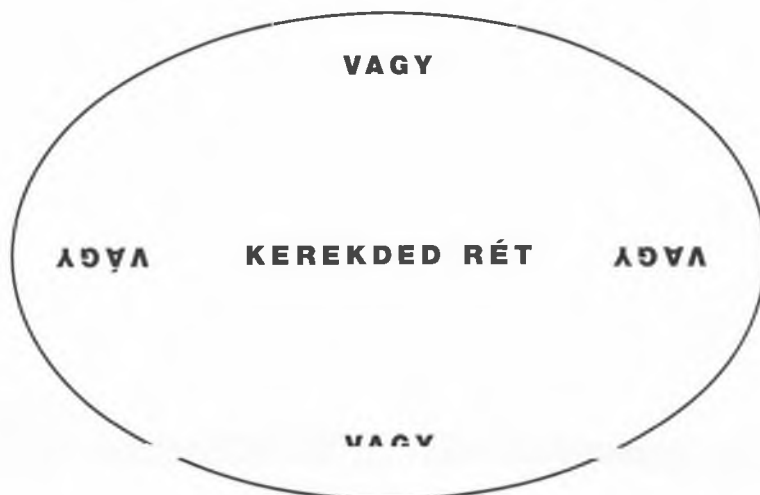
KÉVÉK A KEZEK

MONDATOK HOMOKJA

TE VAGY A MENYASSZONY

MENYASSZONY-UTÓSZÓ

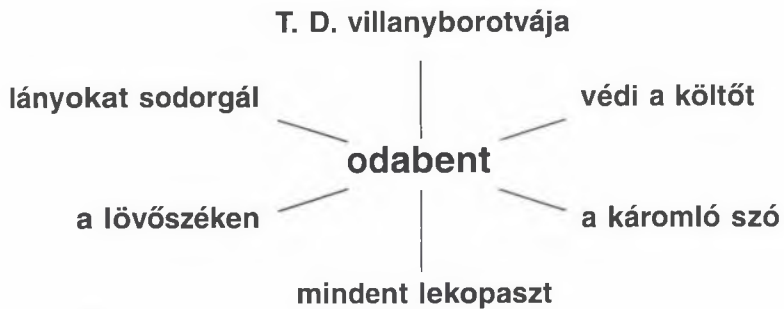
HAB

KINTI-KANTI

BENTI

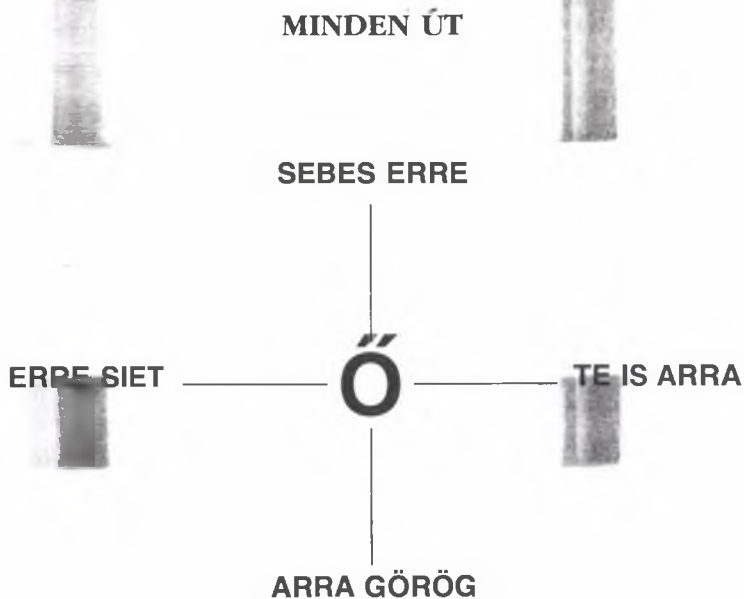
LM 15

LM 16

VISSZAHATÓ
Kelényi Bélának

FENYŐFAÁG

LYUK-MANDALA

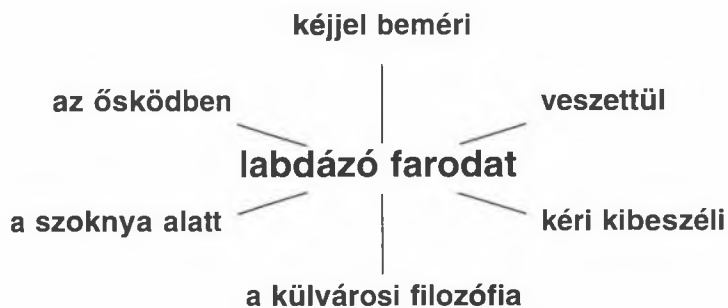
LYUKAS-MANDALA

ÉLETMARADÉK

TÁJOLÓ

HÖLGYGETTŐ

KEZES

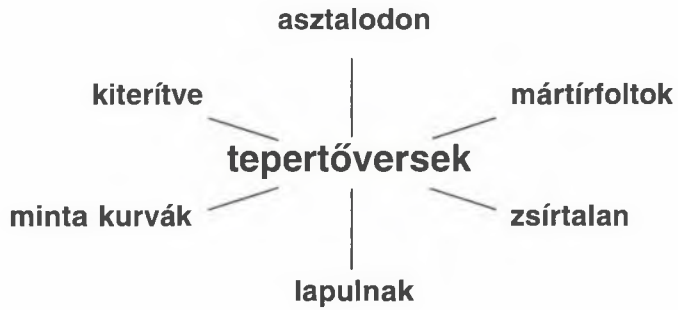
RONGYOLA

ÖRÖMTŰZ

KIPRÉSELVE

DÉLI

PÁTYOL

LM 28

GÁT Ő

TÉ

ÉT

RÉGI Á

R

ÉGI ADÓ

TŐ

ŐT

Ő TÁG

LM 29

RŐZSE

SIMA HA

ROKKA

REPES

CSÚCSA

TÉLIRE DELFINEK LESZÜNK

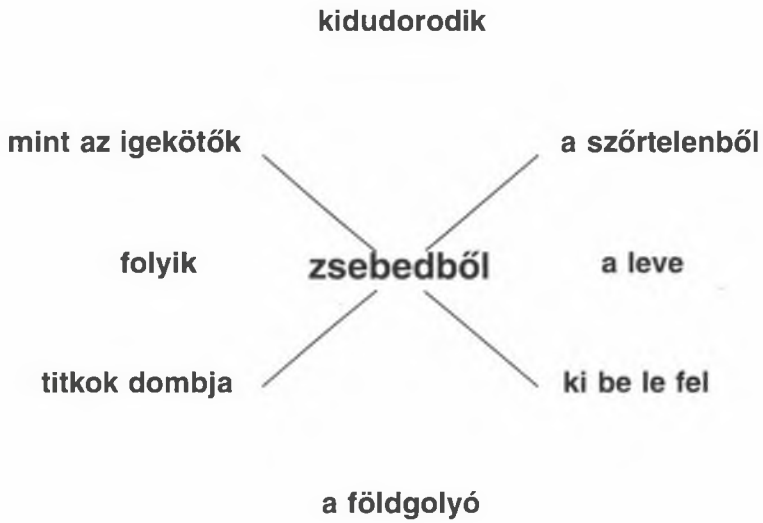
SÓZOTT DELFINEK

MINT EGY TEVEPÁSZTOR

IZZAD A GONDOLAT

KÖD

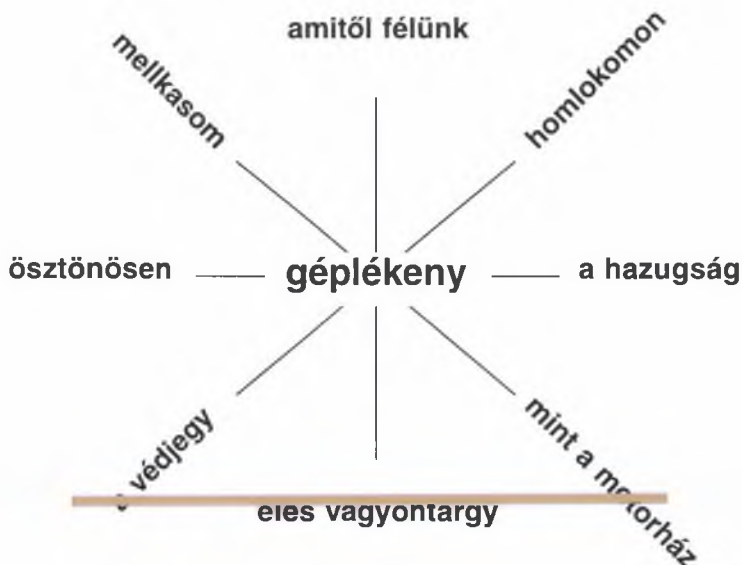

KISVÁROSI

kisvárosi feltámadás

VÉDJEGY

LM 34

	AGYA	
KO		EK
MAGYA	R	AGYAM
KE		OK
	AGYA	

LM 35

	TÉ	
TÚ		ÚT
TE	R	ET
TŐ		ŐT
	ÉT	

MI, TE, ÉN

Avarérett

AZ ÖREGSÉG	MINT A MOHA	BETAKAR
IDEIGLENES	SZÁRAZ	A MENEDÉK
MINT AZ AVAR	LESZEL	AJÁNDÉK

OTT

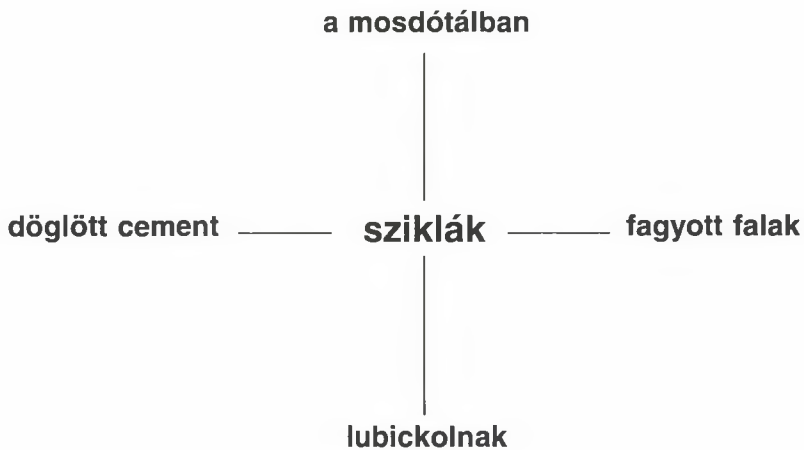
DIGÓ

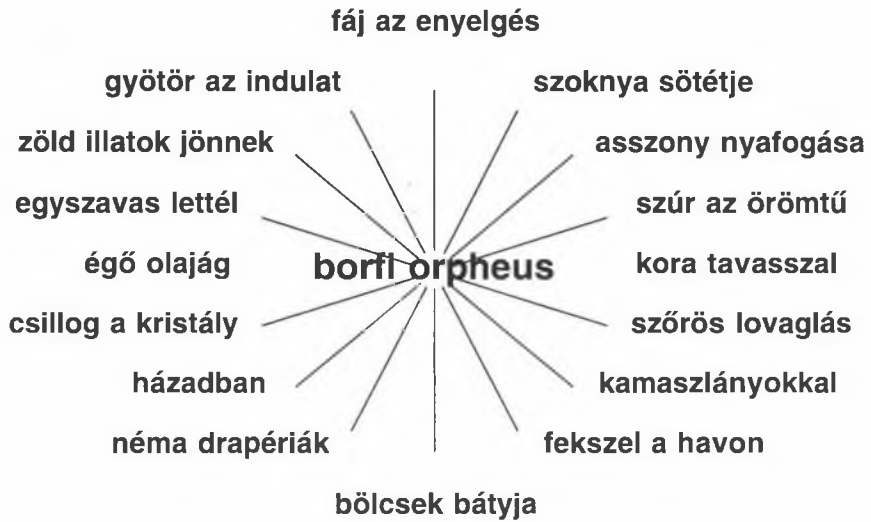
TÖRTÉNELEMZŐ

KÖTÉS

TOKAJ

FLUXUS

TŐLED

SENKINEK

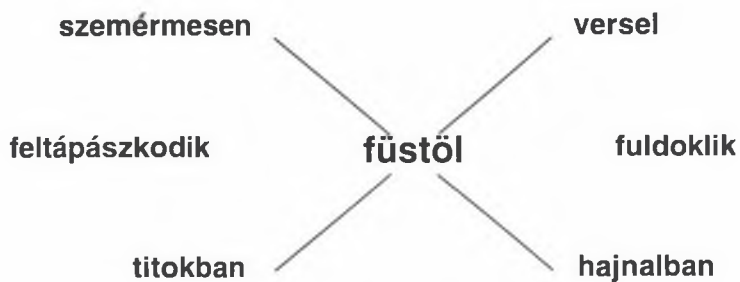

FÉSZKÉN SZÁRAD A LÉLEK

FÜSTÖL

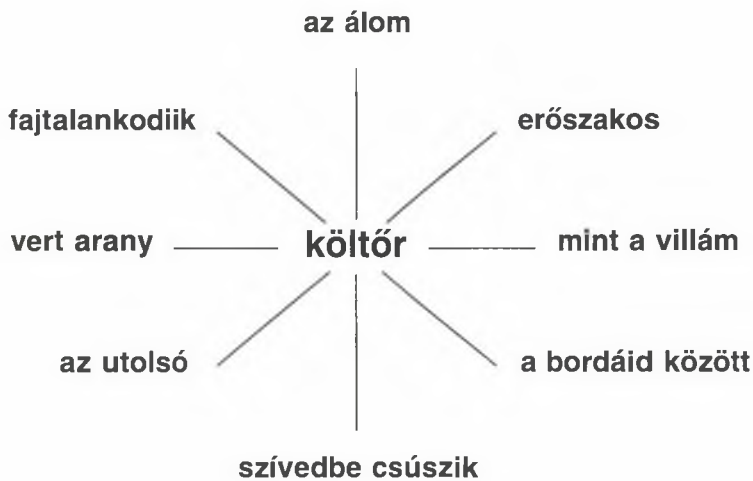
az áldozat

a macskatányérban

ALKONY-MANDALA

PRÉLUDES I

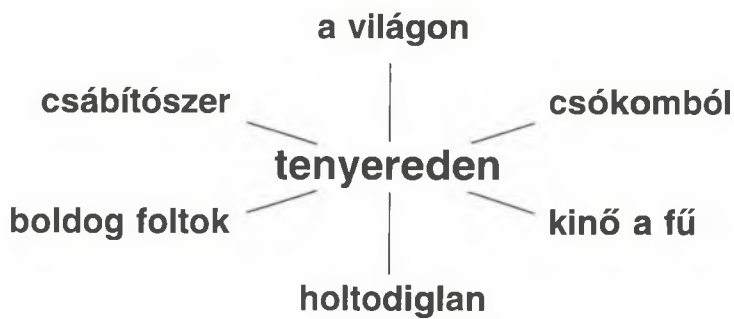
PRÉLUDES II

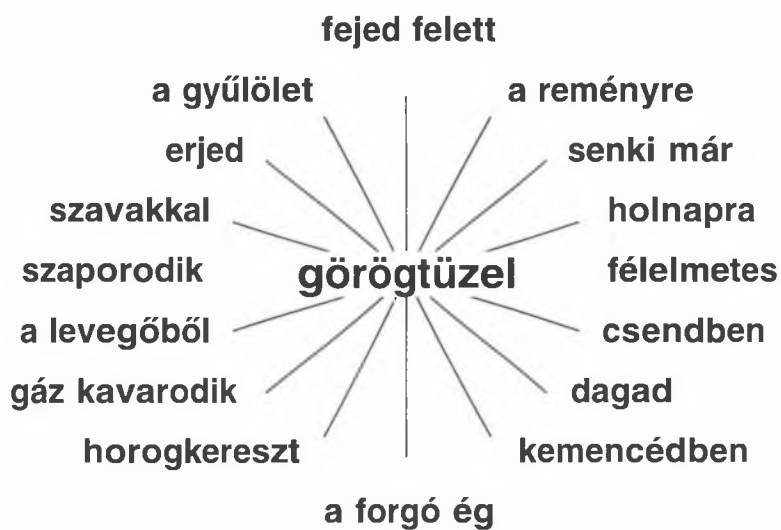
PRÉLUDES III

PRÉLUDES IV

F. F.

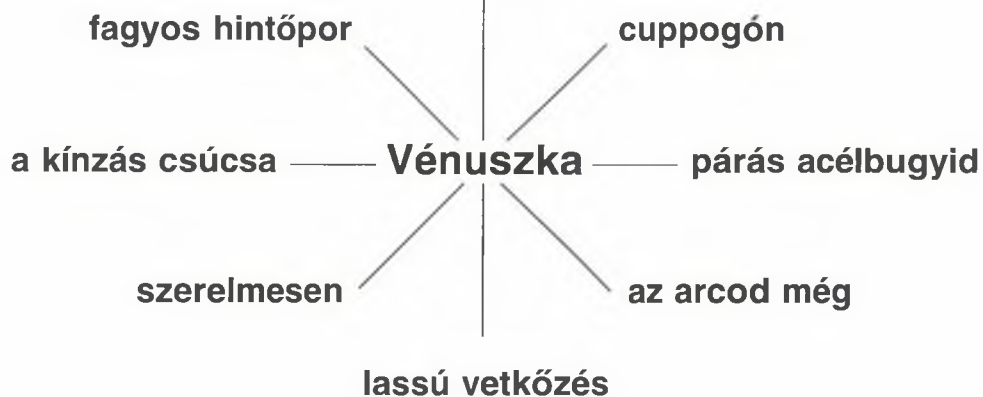

HAJ

hasad cipóján	ébredő fényben	száraz ajakkal
tavirózsádon	elnémulni	törökülésben
a gerjedelemtől	vágyunk hajnalán	márványpucéron

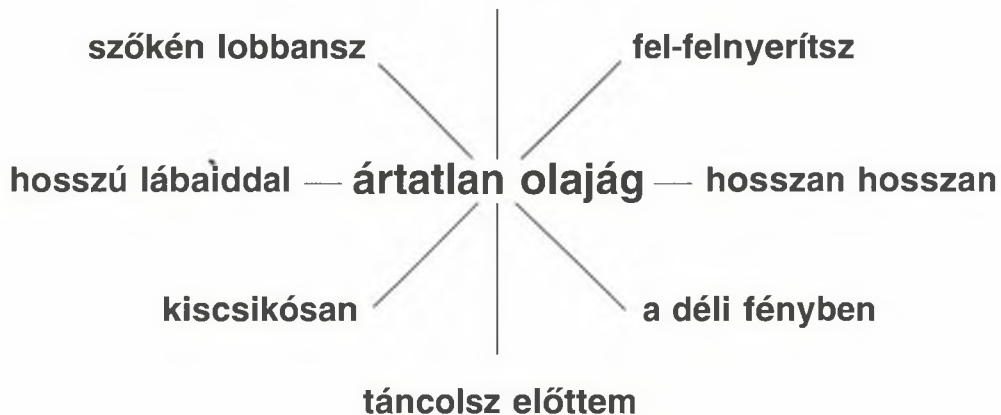
KAMASZ

a vágy iskolája

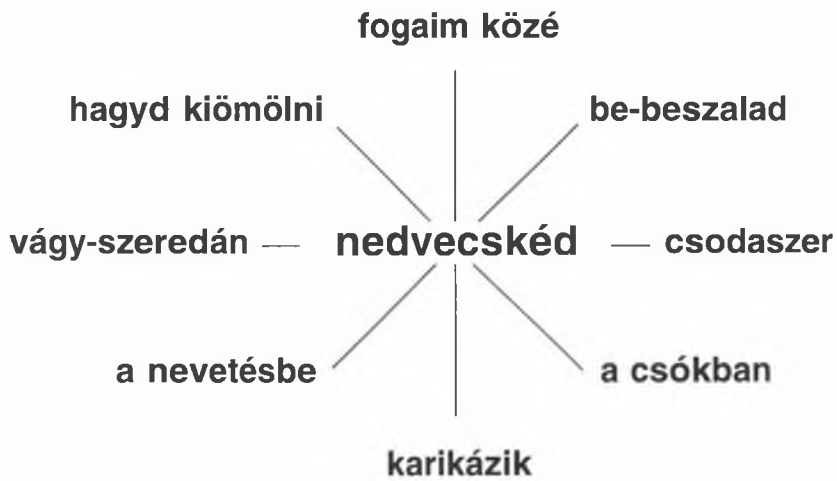

PEHELY

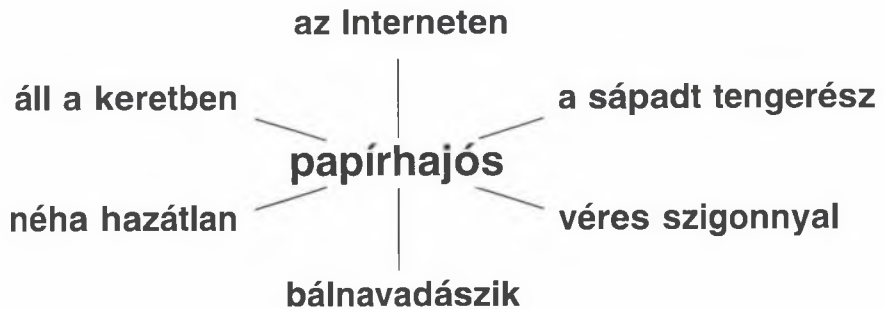
féltékenység pelyhe

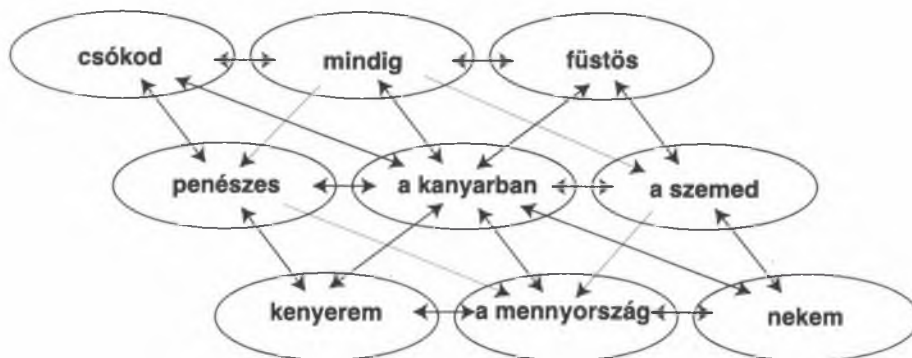
MINTASZESZ

MOBI L.

KENYERES

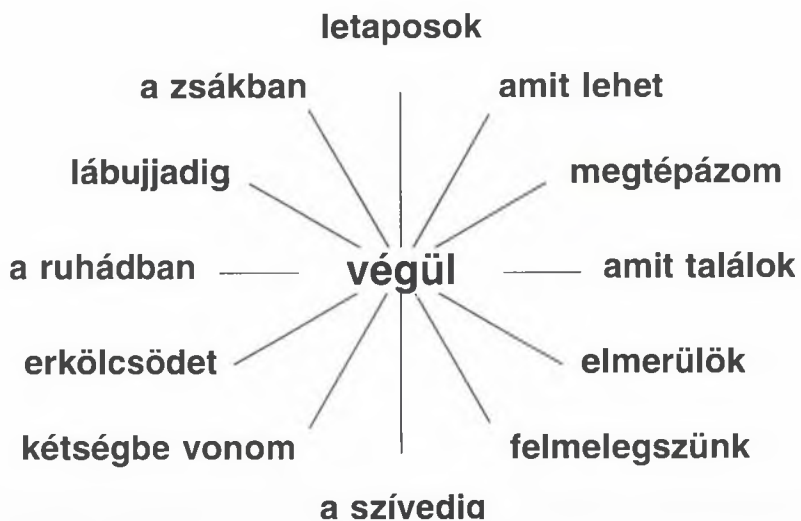
VATTA

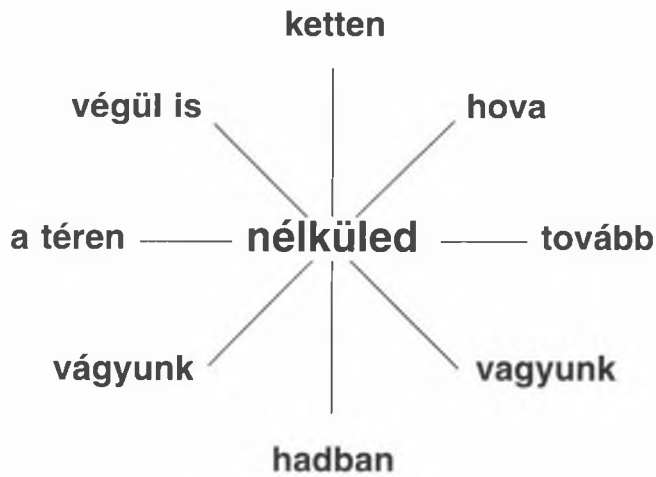
VITTE

LÁBZSÁKBAN

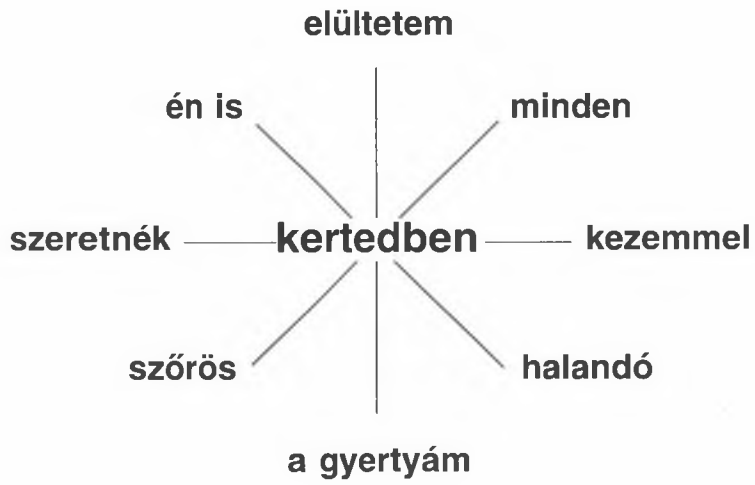
SZÍN

FAN

A BOMBA	ÁRNYÉKODBAN	LAPUL-E
BICIKLIZIK	HARAG	A SZÁDON
HOMLOKODON	ÉGETT	VIRÁG

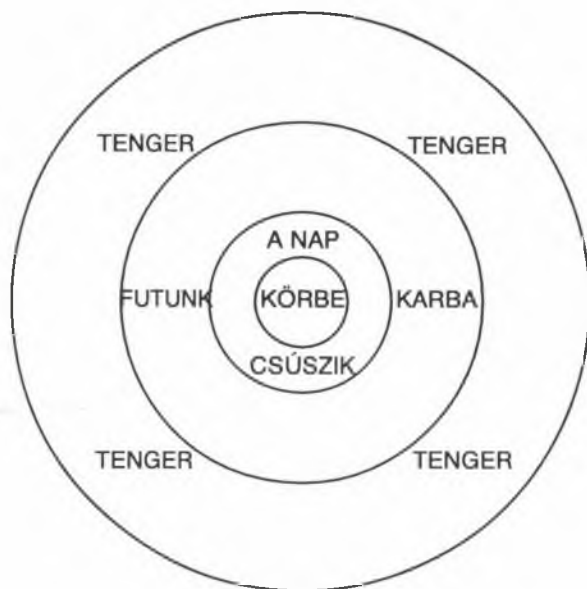
LM 91

VARIÁCIÓK AZ LM 91-RE

Elültetem szőrös kezemmel a gyertyám. Kertedben én is szeretnék. Minden szőrös. A gyertyám halandó. Minden kezemmel elültetem. Halandó kezemmel a gyertyám. Szőrös kertedben minden. Halandó. Én is szeretnék. Minden szőrös. Kezemmel kertedben én is. Minden kertedben elültetem a gyertyám. Kezemmel kertedben elültetem. A gyertyám szőrös. Szeretnék. Halandó minden. Kertedben halandó. Én is. Kertedben minden szőrös. Elültetem a gyertyám szőrös kezemmel. Kertedben a gyertyám. Én is szeretnék. Kertedben halandó. A gyertyám elültetem szőrös kezemmel. Kertedben minden szőrös. Halandó minden. A gyertyám. Én is. Kezemmel elültetem. Kertedben szeretnék...

FUTUNK

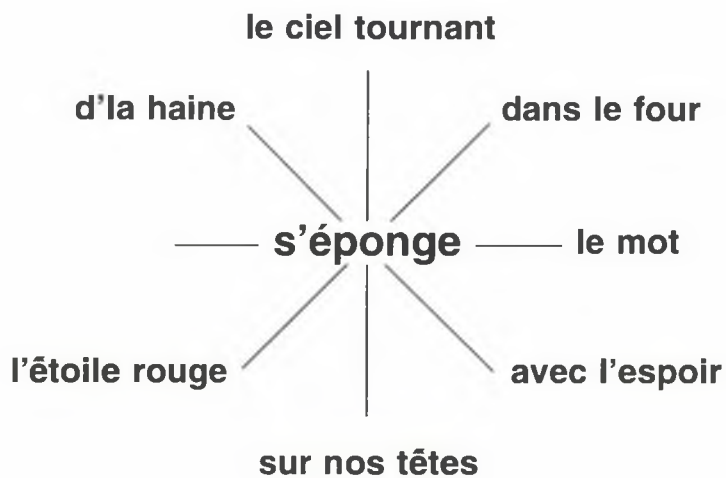

ŰRÁL

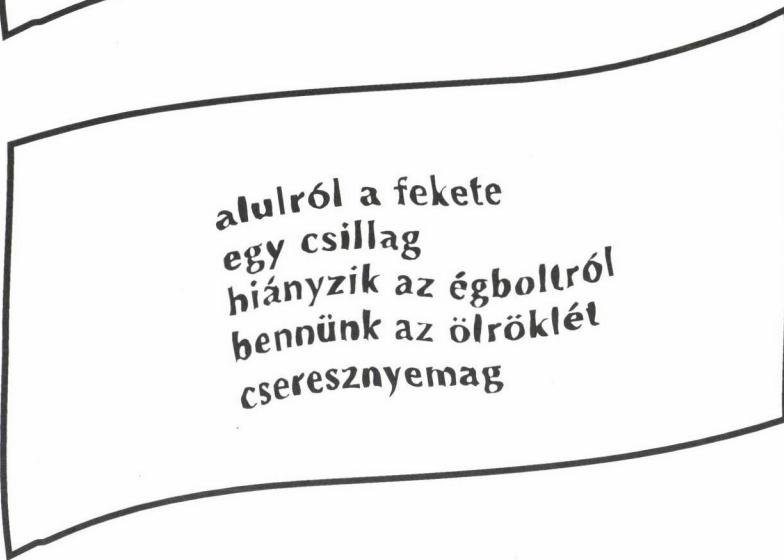
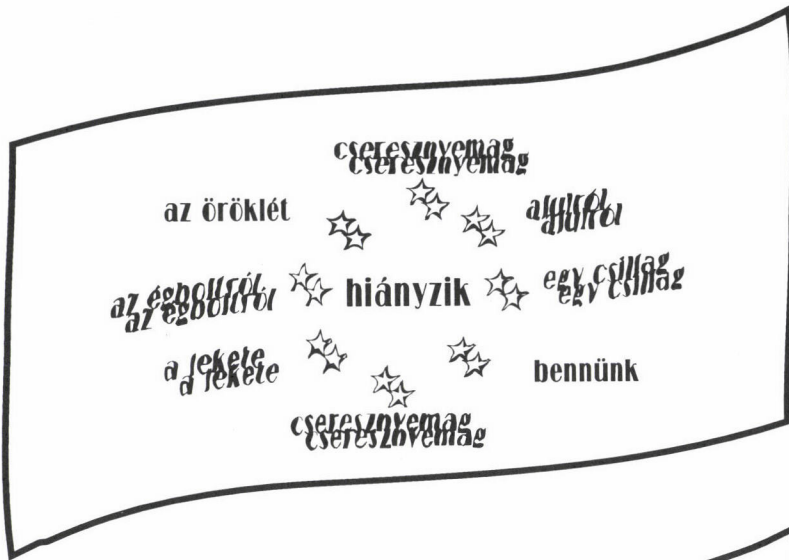

PRESQUE VOISIN

in memoriam E. Guillevic

Cseresznyemag

A látható nyelvre alapozott vizuális irodalmi művek egyik jellegzetes típusa a **logo-mandala**, mely főleg a konkrét- és a spacialista-költők munkái nyomán vált ismertté.

Legfőbb tulajdonsága, hogy

- 1) formája kör vagy négyzet alakú,
- 2) középpontja van,
- 3) szimmetrikus,
- 4) olvasata a tengelyek mentén megfordítható,
- 5) szavai sokszor visszafelé is olvashatók.

A **logo-mandalában** a szavak írott képe a többszólamú olvasat szolgálatában áll, a látványban rejlő tartalom gazdagsága többnyire csak hosszabb szemlélődés után bontakozik ki.

A logo-mandala az elmélkedés műfaja.

VILLANÁSOK

bo | dog aki jóllakik tefertődde |

illatok húrja kaporhegedűn

pont pont b i kacsök

szeméremajkak katedrálisa

hősöd egyenruha nélkül katonanizál

dene **vé**rkezik az alkonyi szorongás
|| || ||

á|| neki de e|| ená|| neki

drága eretneked eret vág nekem

most mindenki **f**asírozott ?

incselkedves szerelemörvényben jöttöd_miglen

itt *vadk* *ata* *úszik* ott *a* *legendás* *dinnyehéj*

2000—2001

A HINTA-PALINTA
SZÖVEGHORDALÉKÁBÓL

Generált versek

83976209. HÓDOLAT

falevélen jégszál hajadban kővirág
amikor a fényben fázósan hanyatt dőlsz
ezerszer ártatlan holdasszony vagy kedves
őrangyalnak nézlek kérges szemeimmal
amikor a bájod leforrázza lelkem
a felajzottságtól súlytalanná válok
zöldellő csillagok integetnek vissza
rongyos bokrok mögül parázna borissza
kinek köszönhetem hogy megfogdoshatlak
hogy teaszínűnek láthatlak ciróka
ha törékeny lennél mint a felhők zsákja
elmennék utánad messzi Szaharába
amikor szerelmed eláraszt engemet
az ébredő láztól magamba roskadok
ám szavadat értvén kihűl a szorongás
jóságod peremén erőm felmagaslik

70979966. HÓDOLAT

a köldököd alatt korai tavasz van
kedves ellenségként országodat dúlom
költőcsemetének nincs hajasbabája
álmodra csavarszik a futóbab szára
nyelved érintettem s lettem aki lettem
beléd feledkeztem keresztet vettem
sejted-e kedvesem hol a tűrés alja
ha tünemény lennél mint kísértet lába
akkor is Hamletként tenném fel a kérdést
ha szeretni félnél csókolnál-e engem?
nem szégyellem magam a fényzuhatagban
körtéd nyalogattam magot pirítottam
őzsidó kóristák kántálnak fejemben
dalukkal terelnek bájod ketrecébe
ráncosra gyötörnél mint Pestet az árvíz
én meg csak imádlak imádlak ezerszer

5582659. HÓDOLAT

köldököd tövében tavaszias estén
derék őrmesterként csontig kitakarlak
cirkuszi bohócnak áll a hagyma szára
tenyeredbe vágyik a hímangyal szárnya
a húsoból ettem a hámból kirugtam
hozzád menekültem a világ ponyváján
sejted-e kedvesem meddig ér a törvény
hassad legelőjén vacsoraidőben
nagy papírpénz lobog vibrál a harangszó
ha kérnéd kutyaként szenvednék meg érted
istennek hála hogy flörtölhetek veled
s szomjamat olthatom melegforrásodban
Weöres ritmusai ministrálnak nekem
bevonulok csendben rövid életedbe
bárányodat látva megjavul a végzet
mámorod tetején föléled az állat

77796016. HÓDOLAT

csodálom a hajad gőzítatta bolyhát
őszibarack fényét nedves ragyogását
elfáradt leánynak udvarol a gyáva
üstben hancúrozik a király szakácsa
kökénymagot nyeltem ördöngögös lettem
hozzád igazodtam a szénapadláson
égetett cukorként kínáltad az ajkad
kerékpárküllőként csillogott a hajcsat
ha súlytalan lennél minként a szivárvány
akkor félelmemben talán menekülnék
darázscsípés lenne a szerelem kínja
s holtomig kergetnék rozsdás kiscicákat
Hölderlin sorai simogatnak nemde
bekéredzkedek lám bársony börtönödbe
test-meleg ágyadon aggodalmam elszáll
a homlokod alatt üdvösségem ébred

már majdnem eltemettelek
hullahopp a bokád fölött minden emelet

ülök mint isten a télikabátok között
amikor ajkad hídjai mozogni kezdenek

ma földrengés voltál a mellkasom alatt
fölszakítottad behegedt álmomat

cafatokra tépted az ingemet
tanítottalak és megkövettelek

most eltöltsz mint számat a kenyér
mint völgyet a kő a fa a tengerek

miközben egy fagott nő az égből lefelé
s én elmegyek makulátlan emléked elé

62332647. HÓDOLAT

mellbimbód peremén virágok pihennek
nagy ijedségemben a párnádra vágyom
fonnyadt leventének szűrős a szakálla
köldöködön érik a tavaszi árpa
nyelved érintettem farkas-ordítottam
halkan fölroppentek örömöd rózsái
hozzád igazodtam a honatyák ellen
mondd ki érzi azt meg hol a csoda vége
ha vibrálás lennél mint völgyben a pára
akkor is epedve imádkoznék érted
köszönöm Istennek hogy látlak fedetlen
s megtapasztalhatlak reggeltől napestig
római atléták járnak az eszemben
bekéredzkedek lám mágneses teredbe
kacagásod habján félelmem lehalkul
melleidet látva életkedvem megnő

combod kapujában hópelyhek szitálnak
babérkoszorústól én is kinevetlek
varázsfuvolámnak nincs fehér kabátja
a csöcsöddel játszik érseklila mályva
szavaidat szívtam a hámból kirugtam
ruhámat levettem pont pont és dohányszag
ki dönti el végre hol a kasza éle
s ha halkán kérnélek miként válaszolnál?
ha sötétség lennél mint folyóvíz arca
akkor is apródként vonulnék elébed
jósorsomat áldom hogy flörtölhetsz velem
hogymegát lehetek vásott-szemérmesen
vékonyka szótagok ébrednek bennem
bepülhetek már asszony-iskoládba
noha megtéptáztál csillogsz mint a jáspis
megtartalak mégis megtartalak mégis

*

a talpamból nősz lefelé
most már tudom hogy élsz

csillagaim tükörképe a szemed
a vallomás a nyár az ékezet

mint petrezselyem illata előnt az erő
jászol mellett asszony és emberevő

torkom fém-zsong akár az Etna krátere
szaggatott vonal mindannyiunk előélete

elképzelem hasad fölött a dél keresztjét
a hiány kaszái a nevemet bevérezték

estémre hótól roskad a tető
a szárnyaimat szellőztető

kondások között nőnemű Odüsszeusz
falak és plafonok dísze végre visszajutsz

tölgyerdőbe ahol a lombok alatt
szétmorzsolódott név és gondolat

istenek nimbuszával fűszerezve
mintha a teremben pára lebegne

ráülsz egy freskócafatra
belenémulsz önmagadba

hol veszélynek nő ága s virága
ott madárijesztő a balga szerelmes

ott foltozott a misekönyv-szöveg
engem az emlékek reszelői sértenek

76889737. HÓDOLAT

megnézem a szemed esőverte színét
szépségeddel szemben elvesztem a játszmát
zöldellő csillagok szállnak almafámra
melled tapogatja a futóbab szára
csókodat kóstoltam majdnem kiborultam
kertedbe szaladtam mennydörögtem érted
akárhol megjelenysz te vagy a szivárvány
átlátszó ha lennél mint a felhők zsákja
türelmes ha lennél mint az őszi árpa
három üdvözlégyet imádkoznék érted
áldom a sorsomat hogy tapogathatlak
s hogy megragadhatlak anyaszűz meztelen
nem ügyelek többé a biztonságomra
bepárolgok halkán nedves álmaidba
veszettül megtéptél a fájdalom rémít
rémít a fájdalom megkívánlak mégis

18235522. HÓDOLAT

figyelem a hasad fényesedő selymét
tavaszra veled is megkötöm a békét
friss meleg zsemlének sültkolbász a társa
hasadat becézi a gyönyör kovácsa
álmodat szürcsöltem belerészegedtem
szoknyádhoz szegődtem csillagokat rúgtam
ki dönti el végre hová fut Orpheusz
s ha tépném a szoknyád álmodnál-e vélem?
ha tűnékeny lennél mint tűz a hegyfalon
akkor is igricként holtig dícsérnélek
köszönöm e percnek hogy itt lehetsz velem
s ágyadba csúszhatok a roráté előtt
Salamon igéi járnak az eszemben
mígnem betolatok göndör szőrerdődbe
test-meleg ágyadon aggodalmam elszáll
homlokodat nézvén üdvösségem ébred

55449330. HÓDOLAT

úgy szenvedsz mint Krisztus a két lator között
mikor a csákányok táncolni kezdenek
déliesen lelkes díva vagy és bakfis
fesztelenül táncolsz a legelő szélén
szádat körülnyaltam és megtáltosodtam
arcomat bekentem a karnevál alatt
ki tárja föl nékem hol a folyó széle
s ha utánad nyúlnék eljönnél-e vélem?
ha árnyéknyi lennél mint angyalok gyöngye
tűrnék akkor is vonulnék elébed
de jó hogy velem vagy hogy megfogdoshatlak
hogy fölemelhetlek hogy kigombolhatlak
szép anapeszthusok táncolnak fülemben
begurulok halkan asszony-börtönödbe
jól összevagdosnál törtem mint a kőris
mégis magasztallak magasztallak mégis

84833395. HÓDOLAT

vénuszhegyed alján nagy papírpénz lobog
háborgó szolgaként kirabollak téged
költőcsemetének sehol nincs hazája
kegyeidet várja a tavaszi árpa
nézésedet ittam égis ágaskodtam
hozzád hasonultam én is csatahajó
ki tudja kedvesem hol a párna széle
s ha összeütköznénk elhagynál-e engem?
szerény és szerelmes szerencse-kocsány vagy
pucérra vetkőzől a Hortobágy szélén
dicsérem a napot hogy itt maradsz nekem
s megtapasztalhatlak a záporosóban
virágének-fürtök zsongnak körülöttem
belopakodom hát a hálósobádba
megkevertél jócskán te fekete bakfis
mégis takargatlak csak akarlak mégis

45132883. HÓDOLAT

fürödsz mint fáraó sóhegyek tövében
melleidet rázod a falusi szélben
lányos illatodnak sehol nincsen párja
a csöcsöddel játszik locsolóm rózsája
nyáladat kóstoltam öklömet mutattam
feléd menekültem hering és harangszó
a szemed üstjében szelíd halál várt rám
halkan citeráztam Szodoma lapályán
titokban lázadó csitri vagy és csetlő
gondtalanul röpködsz folyóm árterében
óvakodsz-e tőlem a vecsernye után
mutatod-e magad táncolsz-e még nekem
olimpuszi igék kábítottak térdre
mígnem beszédültem Isten ketrecébe
csunyán összegyűrtél ennyi csak az emlék
mégis ajnározlak ajnározlak tessék

*

gerinced tengelyén forog a világom
kezed elfelejti, akit víz alá nyom

*

ki volt a felnőtt ki a gyermeki én
arcodat alulról vágta a fény

elúsztak perceink mint a hajóhad
naptárodba írtál titkos házikókat

nem volt rajtuk sem máz sem csatorna
gyémántként foglalom őket szavaimba

pimasz voltál és kecses pálmalevél
te voltál a kristály mozdulatlansága

poklom és színházam tornáca
mert bennünket elfésült az élet

a sziréna-sötétbe hol nincsen se tél
se menyasszony se pirított kenyér

*

menthetetlenül csúszol az időtlen felé
s én időtlen mire kimondom vérzek

fekete szirmok várnak a lócán
még nem láttalak de félek

orcádra fordul ruhádnak alja
letörölhetetlen foltok a képek

ha nem jöttél volna elő a ködből
lennél és nem lennél aki voltál

szöveget ezennel magamtól idézek
hártvás fekete szárnya van a légynek

december lett belőlem
igéimre ráfagy a kéreg

*

a mentőcsónakban egyetlen szavak
közvetlenül a köldököd alatt
ahonnan kies lejtő visz a bozótos felé
halpikkelyek
ahonnan egy tenyérynire van minden
ahonnan hegyeidet völgyeidet látni
a lányok szőréen langyos limonádé
csodálni lehet
útszéli bokorkatonák
ahol a levegőben is érezni
bájdod illatát

*

útszéli lányok lányok pőrén
katonát forgat forgat az örvény
fölrémlik még egyszer Hajdúböszörmény
piros tetoválás a katona bőrén
kerítésen szárad a véres törvény
a mentőcsónakban illetlen szavak
halpikkelyek
a lányok szőréen langyos limonádé
útszéli bokorkatonák
a fertőcsónakban ilyenek a szavak
a lányok pőrén
a lányok szőréen
útszéli katonák

81399308. HÓDOLAT

fázol mint a farkas ólomzöld ég alatt
mikor a fegyverek ropogni kezdenek
tróntalan királynak udvarol a páva
arcodat csapkodja hajnali bogárka
sósavadból ittam jól megerősödtem
válladra repültem az utolsó őszön
ugyan már ki tudja meddig él a költő
kacajod sátrában őrangyalnak tudlak
a felajzottságtól az eszemet veszttem
és törékeny leszek miként a víz arca
áldjon meg az Isten hogy pucérkodsz nekem
hogy kifürkészhetlek amikor jólesik
százados szózatok lengenek köröttem
örömmel bebukok asszonyi vermedbe
cafatokra téptél keserű a füst-íz
árván fölkarollak fölkarollak úgyis

48358739. HÓDOLAT

a melleid hegyén vacsora időben
örök izgatottan feltárom a titkot
alpesi vadásznak nincs fehér ruhája
köldöködet nézi a rügyező pálca
ajkadba haraptam elkanászosodtam
föléd keveredtem jószágod soroltam
ki tudja kedvesem hol a mese vége
s ha pont tavasz lenne játszanál-e vélem?
ha homályos lennél mint a versek szirma
akkor is epedve caplatnék utánad
áfiumod nyári petrezselyemillat
kinek háláljam meg hogy megjelenysz nekem
s melléd feküdhetek mígnem reménytelen
igeszegény költők verset írnak hozzád
ajkaid árkában ijedelmem elszáll
nyüszögésed hallva férfierőm fölkel

11916163. HÓDOLAT

ülsz mint az úristen a kufárok között
mikor a borotvák vagdosni kezdenek
varázsfuvolámnak mézédés a nyála?,
a párnámra vágyik nádszálnyi apáca
forrásvizet ittam beléd bolondultam
hozzád igyekeztem kaporhegedűmmel
a zenémben megfér máglyatűz és bordal
ha elédbe állnék elfutnál-e tőlem?
ajzott kacagásod labirintusában
türelmetlenkedik Petrárka az álnok
rakoncátlan sorok úsznak be a képbe
benézek szerényen öled melegébe
végtelen egyszerű esthajnali pír vagy
tölgyfám árnyékában magam mellé sírlak
köldököd kelyhében enyhül a rettegés
szavaid idézve jókedvem visszajő

*

hasi mezők ékes koronája
aranyozott szerelem-virága

puszi a köldököd alatt
a köldököd alá
ahol szépséged mezején delel az árnyék
meg egy göndör szőrű juh
fátyolatlan szemérmed szorosában
ahol a völgyek lilioma virágzik
és mindenkit megrészegít üde illatával
puszi a köldököd alá
hasad kertjébe
hasad dombjára
hasad laposára
hasad hegyére
hasad buckájára
hasad földjére
hasad ágyására
hasad asztalára
hasad oltárára
hasad mezejére
amit végigszánt a férfikéz ekéje
simogat az ujjak boronája

*

szőrös a völgy a rét a katlan
kējre sóvár

még lakatlan

*

ó asszonyok szépe
kertek vecsernyéje
ébredező virágkehely tökéletessége

*

köldököd alatt
a legjobb falat
domborodik a hasad
köldököd felett
Kilimandsárót lát a képzelet
duzzadó melleket
köldököd alatt
az egyenlítőől délre
a Jóreménység fokát remélve
Antarktiszodig csúsznak a kezek
combok közé kívánczik az ékezet
akkor is veled ha ellened

*

köldöködön janicsár
izgatottan szalutál
hasadon a szembogár
ide-oda járdogál
ide áll
oda áll
csípőd alatt buja báj
libamáj kecskeháj
csapodár jaguár
ruhatár és budoár
kaviár kóceráj
ugyebár
egye bár
igya bár
ragya bár
ide-oda szálldogál

*

égő karikák kórusa
cirkuszi csodaparipák
a függöny mögött
szőrös a cicukád

*

hinta-palinta
szeles vecsernye
éget a pernye
sárga parittya

hinta-palinta
vékony erecske
combon keresztbe
szőrös talicska

hinta-palinta
szoknyás szelence
repül egekbe
nyílik szabadba

hopp didi
hopp didi
hopp

3779873. HÓDOLAT

repülsz mintha sárkány ezüst mezők felett
őzikeként suhansz a vadászok között
széles jókedvedért aprópénz a hála
álmodra telepszik az akácfa ága
hozzád csatlakoztam elcsorgott a nyálam
füled morzsolgattam melled nyalogattam
ha ágyba hívnálak mellém feküdnél-e?
érezem a bőrömon kéjes nyüszögésed
hitetlen vagyok de káromkodom érted
ragaszkodom hozzád mint fához a kéreg
kinek köszönjem meg hogy megölelhetlek
s veled fürödhettek fehér fürdőkádban
illatos mondatok ébrednek bennem
velük kíváncszom a combjaid közé
a szemedbe nézve elfő szorongásom
titkod kitakarva nő az erőnlétem

91324749. HÓDOLAT

combod kapujában mángorlófa fekszik
ürügyet keresve hiteledet rontom
hóbortos legénynek borból száll a pára
kacagásod védi a széna szakállá
véredet ízleltem zabolátlan lettem
lemeztelenedtem pont pont és dohányyszag
hullámzó szoknyádban evezőlapátom
keresi a kincset csiklandozza combod
ha most tavasz lenne mellém feküdnél-e
felhevítenél-e aranyszőrű bárány
áldom a véletlent hogy megcsókolhatlak
az egemen ragyogsz acélos szivárvány
vékonyka szótagok varázs-duruzsolnak
széles jókedvemtől felborul a csónak
várattál verettél azért csak azért is
verettél várattál megdicsérlek mégis

legendád a szónál is erősebb
érted kutatom az égi mezőket

kormánylapátomat irányítsd vissza
kopoltyús ajtóim derékig kinyitva

éjféli szél fúj a szavak felett
az emlék-királylány megöletett

árvább lettem a vízi-kalóznál
csillagaimmal némán elhajóztál

ártalmas olajág a kezdő öregség
mint a rágalmazás gyűjtőzsinórja

súlytalan emléked leül a hóra
s világít a deportáltakért

91996488. HÓDOLAT

vigyázom az arcod ezüstróka-foltját
nyáron a hasadra ültetem a rózsát
cirkuszi bohócnak megörül az árva
lépésed kíséri érseklila mályva
a szádból haraptam rád se pillantottam
elsiettem hozzád talányos barátként
ezerszer ártatlan szorongó barátném
kőkények szikrája ugrál az ajkadon
szerelmes versektől kék az irkalapom
elfedi arcomat hajad takarója
áldom ezt az órát hogy itt forogsz velem
és megköstölhatlak fönn a János-hegyen
homéroszi lányok szaggatják az ingem
beterelnek szépen asszony-iskoládba
nevetésed hallva szelíd halál vár rám
sikolyaid mentén fölroppen a vágyam

63312615. HÓDOLAT

alszol mint Jehova a börtönrács mögött
amikor a tüskék szúrkálni kezdenek
megszáradt kenyérnek jót teszen a pára
melled tapogatja tekintetem árnya
szavaidat szívom arcodat pirítom
válladra telepszem én is csatahajó
cövekelsz mint Lóthné a sóbálványok közt
ne mondd visszanézni lenne újra merszed
ha tündérfény lennél miként a kacagás
akkor is kutyaként szenvednék térted
a szenteket áldva most itt maradsz nekem
sőt most enyém lehetsz a villamoson is
tőkéimen hamvas virágének-fürtök
holdfény leszel holnap jelenleg még börtön
jóságod tükrében félelmem lenyugszik
karjaidhoz érve megduzzad a kedvem

*

felhördülnek a gyári trombiták
reggel
ömlik a gyorsuló mályvaillat
még álmos gyűrött a föld
reped az ég
a tenger fölött
reggel
megszólalnak a trombiták
sárga szíjakat hasít a szél a vízből
szobrokat farag
reped a föld
reped a mályvaillat
és megrepednek a trombiták
reggel
még álmos az ég
a gyűrött tenger fölött
szobrokat farag a szél a vízből

*

mint cirkuszban a lovak
pajzán gondolatok táncolnak a köldököd alatt
szitáló ködben
méltóságod egyre tömörebben
kidomborodik

hallgatag lakat alatt a jó falat
szőrös kenyérdarab

*

fejenállva te szerencsés
kapkodsz mint a kecskék
nyiladozol mint a bicskák
kapsz tőlem egy jó nagy fricskát
megfogod a hagyma szárát
felemeled inged szélét
a daráló bekeveri
a szégyenlős baka fara
orrod előtt csattan

hajnalonta
a tó tükrében
sárgadinnye lesz
az égő tó tükrében
 közvetlenül a köldököd alatt
a tükör sárgadinnyéjében
 ahonnan egy tenyérmire van minden
a sárgadinnye tükrében
 ahonnan kies lejtő visz a bozótos felé
égő tó a sárgadinnye
 ahonnan hegyeidet völgyeidet látni
 csodálni lehet
reggel
 ahol a levegőben is érezni bájdod illatát
reggel
reggel

48380232. HÓDOLAT

megáldom a vállad kora esti mézét
 érted szerelmesen fizetem a fejpénzt
 hóbortos legénynek sehol nincs hazája
 veled incselkedik a széna szakállá
 combod tapogattam meg is táltosodtam
 ingemet ledobtam keresztet vetettem
 ki mondja meg nekem hány rőfös a szoknyád
 s ha ajtódat nyitnám elfutnál-e tőlem?
 ha mulékony lennél miként a szivárvány
 amikor az ollók vérezni kezdenek
 akkor Rómeóként borulnék elébed
 s kínomban Istenként üvöltenék érted
 Petőfi verseit széllel gereblyézve
 én is beosonok öled kiskertjébe
 jobb és bal partoddal olyan vagy mint Párizs
 letérdepel eléd az akácvirág is

18235522. HÓDOLAT

figyelem a melled púposodó selymét
télre a világgal megkötöm a békét
rücskös ígéimnek dicshimnusz a társa
hasadat becézi a gyönyör kovácsa
álmaid szürcsöltem belerészegedtem
szoknyádhoz szegődtem csillagokat rúgtam
megenném kezedből a gyümölcsöt zölden
ha letépném szoknyád elfutnál-e tőlem?
bőrömhöz tapadnak csipkés mondataid
kényes szó-katonák húzódnak a falig
köszönöm e percnél hogy itt lehetsz nekem
s bugyidba csúszhatok szerdán és pénteken
Salamon ígéi járnak az eszemben
betolakodok lám göndör szőrerdőbe
öröktől örökig idézem a bárányt
az ágyamon fekvőt a szőrös szívárványt

96171383. HÓDOLAT

cövekelsz mint Lóthné a sósobrok között
amikor a kardok beléd hasítanak
combod kapujában hópolyhek szítálnak
babérkoszorústól én is kinevetlek
cséplőgépes lánynak párnája a pelyva
hasad simogatja a szerelmes pletyka
Tokajban boroztam belelázasodtam
ingemet ledobtam szellőzött a kedvem
hogyha beteg lennék sörben mosakodnék
széllel törülköznék szoknyád után futva
áldom a délutánt hogy világít nekünk
s válogatni hagyja éhes tekintetünk
rakoncátlan sorok ministrálnak nekem
beosonok mégis a birodalmadba
fekete kapu vagy holdfényben alagút
felhangosodnál-e mire behatolok

26548067. HÓDOLAT

a combod lejtőjén akáclevél zizeg
idétlen szavakkal meg se közelítlek
utcai zenésznek a cipőjén homok
kegyeidet várom mint egy szomjas torok
a húsodból ettem öklömet mutattam
mandulabokorként elálltam az útag
az elmúlt szerelem hamuval vetett ágy
az idő lenyesi emlékeink szárnyát
ki tudja kedvesem hol a közöny széle
az utolsó csóknak mennyi lesz a bére
kinek háláljam meg hogy vetkőzöl nekem
s bugyidba nyúlhatok a múzeum mögött
Dávid zsoltárai kacérkodnak veled
örömmel szaladok öled melegébe
ölhetnél bár engem mint őt a poézis
sóvárogva érted ölöm magam én is

14604132. HÓDOLAT

a hasad cipóján manók sátoroznak
bársonyosan nyári birsalmalevél vagy
zöld dió takarja előleget az eget
alig hiszem el hogy megcsókolhatalak
élvezve szenvedve ügyetlenül csapkodszt
ábrándozó bárány kaptos és kapros
föléd keveredtem melledre borultam
véredet ízleltem este a boromban
véredet ízleltem elkanászosodtam
szelidített tigris-arcodat bekentem
amikor esernyő árnyékában alszol
királynőnek hiszlek titkos csábítónak
déli ragyogásban lebegsz most előttem
s ettől görcsöt kapnak hagymázás ígéim
köldököd kelyhében felvidul a végzet
szavaid idézve férfierőm fölkel

13557382. HÓDOLAT

amikor az álmod összevizez minket
nedves örömről félistennek látunk
amikor reggeli fényárban hanyatt dőlsz
bajnoknő lehetnél újdonsült menyecske
a combod lejtőjén tűzzel köménymaggal
ugye nem hagyhatlak egyedül magaddal
nem engedhetem meg a józan eszemmel
hogy mindenki előtt ruha nélkül fekszel
duzzadó melleid alatt lila eres
hasad kupoláját takarja a kezed
ha elédbbe állnék játszani-e vélem
vagy hagynál engem is éhen toporogni
hagynál aszalódni amikor bokáig
nedvezni kezdenek asszonycsatornáid
szemeidben úszva megnyúlik az élet
szemeidben úszva keményszik a honvágy

65667824. HÓDOLAT

vénuszhegyed alján örömtűz világít
felhőt látok rajta könnyű takaróként
szellő-szárnyú hangon ha köszöntök rája
rögtön pirba borul a hasad kalácsa
bokromból kinézve rád fogom a puskát
boszorkány szívedből kiírtom a rontást
szólítlak madaram kis fecském te kedves
véredet ízelve kiborulok rögvess
vibrálás vagy fennen mint a felhők zsákja
kulcsom az egekbe bedugom a zárba
dicsérem az orrod dicsérem a melled
a fűvön tavasszal jól megölelgetlek
bibliai bírúk támogatnak engem
amikor erővel az öledbe fekszem
szemeidbe nézve enyhül a szorongás
pucérságod látva erőm felmagaslik

3047210. HÓDOLAT

lehullsz mint a címer történelemórán
szerelmes a balga kesereg a sorsán
ujjaim mint őszi boronáló tárcsák
hasadat becézik mezeidet járják
szívesen lennék én örömöd kovácsa
szádat körülnyaltam nyeltem fuldokoltam
meztelenkedésed a szívembe robban
társulni akarván ingemet ledobtam
ha ajtómat nyitnám elhagynál-e engem
jönne-e még hozzám pénteken és kedden
ha homályos lennél mint angyalok gyöngye
találkánk mezején én lennék a gyöngye
most is alig hiszem hogy megfogdoshatlak
hogy a combjaid közt nyitva van az ablak
emelj fel magadhoz elsőtejes bárányt
tárd ki jóságodnak száztizenkét szárnyát

9615948. HÓDOLAT

hasad legelőjén utolsó ítélet
háborgó szolgaként újrakérdeznék
szerelmes kenyérnek nincsen bolti ára
kacagásod védi a rügyező pálca
nyáladat kóstoltam a hámból kirugtam
ruhádat levettem farkasvakság ellen
ki tudja manapság hol a folyó széle
s ha összeütköznénk mellém feküdnél-e?
ha átlátszó lennél miként a szivárvány
akkor szerzetesként imádkoznék érted
kinek köszönjem meg hogy táncolsz előttem
s hogy felhergeltelek záporzó esőben
Dávid zsoltárai ministrálnak nekem
betolakodom lám mágneses terebbe
fészked nagy tűzében megvakul a végzet
nyüszögésed hallva jókedvem visszajő

76778538. HÓDOLAT

mellbimbód peremén ácsorog a szellő
kedves ellenségként elárullak téged
alpesi vadásznak áll a hagyma szára
arcodat csapkodja a tavaszi árpa
ajkadba haraptam rád se pillantottam
válladra repültem a szénapadláson
ki mondja meg nékem hol a mese vége
s ha csengetnék nálad fölkinálkoznál-e?
ha tűnékeny lennél mint a versek szirma
akkor is esküdve holtig dicsérnélek
áldom e délutánt hogy itt forogsz velem
s játszhatok csiklóddal közben reménytelen
petőfis dallamok lengenek dohogva
bevonulok csendben a birodalmadba
ráncosra gyötörtél ennyi csak az emlék
kéreltelek mégis dicsértelek nemrég

95934656. HÓDOLAT

bámulom a csípőd gőzította mázát
délben a csajokkal elvesztem a játszmát
varázsfurolámnak sehol nincs hazája
velem hancúrozik a liliom szája
álmaid szürcsöltem beléd bolondultam
beléd feledkeztem a karnevál alatt
ki tárja föl nékem hol a cérna szála
s ha tépném a szoknyád volna merszed hozzám?
ha árnyéknyi lennél mint angyalok gyöngye
akkor is hívnálak caplatnék utánad
dicsérem a napot amikor láthatlak
s nyálad kóstolhatom s melleid dagadnak
bibliám igéi igazgatnak engem
belopakodom hát asszony-iskoládba
cafatokra téptél véres lett a pázsit
megtartalak mégis megmutatom Párizst

805639572. HÓDOLAT

álarcod öblében virágok pihennek
túl hangos barátként hiteledet rontom
cirkuszi bohócnak aprópénz a hála
árnyékot nyújt neked a hímangyal szárnya
véredet ízleltem elkanászosodtam
ruhámat felvetted a szúnyogok ellen
lekonyult a nyárvég szikrái a porban
kedves leveleim elalszanak sorban
ha súlytalan lennél mint a patak vize
akkor is rád lelnék virágzó őszike
áldom védszentemet hogy megcsókolhatlak
s roráté előtt is nyomhatlak a falnak
illatos mondatok ébrednek bennem
a combjaid közé kellene bemennem
jóságod tükrében tompul a félelem
nyüszögésed hallva fölébred a jókedv

17270522. HÓDOLAT

remegsz mint a függöny a rajtbírák előtt
álom-hattyúidnak nem adtál evezőt
égi motorosnak nincsen tilos tábla
tenyeredbe vágyik érseklila mályva
Tokajban boroztam feléd ágaskodtam
ingemet ledobtam szerelmes barátként
ki dönti el végre hol a csoda vége
s ha megkívánnálak vajh duhajkodnál-e?
ha nagy csoda lennél mint kísértet lába
akkor is Hamletként holtig kérdeznék
áldom a véletlent hogy megfogdoshatlak
hogy közeledtemre felhúzod a függönyt
olümposzi igék szagatják a számat
beszédelgek szentem a combjaid közé
veszettül megtéptél mint Párizst az árvíz
mégis takargatlak betakarlak máris

50052613. HÓDOLAT

csodálom a vállad esőverte rajzát
leborotváltatom a püspökök bajsát
behajtom most tőled a szerelmes sarcot
lágyan melegítvén dérvirágos arcod
megmutatom néked varázsfuvolámat
időtlen igékből teszek eléd százat
sósavadból ittam elkanászosodtam
hozzád menekültem satöbbi satöbbi
ha izgága lennél mint az ördög szeme
akkor inasodként imádkoznék érted
virágénekfűrtök táncolnak fülemben
benézek szerényen asszony-iskoládba
ugye nem véletlen hogy itt forogsz nekem
hogy hallgatsz rám csöndben majdnem szemérmesen
elfáradtam tőled mint egy öreg dervis
fuldokló szerelem múlandó a föld is

3795713. HÓDOLAT

úgy szenvedsz mint Lóthné a sóhegyek mögött
nagy parázna te is de nem vagy üldözött
átkos szerelmemnek tollatlan a szárnya
a csöcsöddel játszik locsolóm rózsája
nyáladat kóstoltam ettem amit ettem
a tekintetedtől csillagokat rúgtam
ha sötétség lennél mint hínáros álarc
virágot szórnék rád szekfűt rózsát százat
vékonyka szótagok kábítanak lomhán
halkan elvezetnek göndör szőr-erdődbe
ülsz a lépcső alján a bugyidba látok
megcsiklandoználak ha nem látnák mások
ha tépném a szoknyád fölkinálkoznál-é
ha nem leszel enyém sose legyél másé
szemembe hasítottál csillogsz mint a jáspis
bálványozlak mégis lelkem szakadtáig

7453551. HÓDOLAT

melegforrásodban nagy papírpénz lobog
megrohamozlak mint pénzéhes angyalok
nagy sietségemből kihullott a hála
emlékezetemből ágyékkod szakállá
köldöködet nézném akárha pohárnok
helyette felizzik egy frissen sült lángos
ki mondja meg nekem hol van a gumiágy
amin megtalállak s öltözve bukok rád
ha törékeny lennél mint tűz a pincében
akkor reménykedve holtig vigyáználak
áldom a szenteket hogy megcsókolhatlak
s egy kádban ülhetek veled tarka ablak
homéroszi sorok zúgják dicséreted
hívom hívogatom nyelvedet a számba
babonássá tettél féltékenység rémít
felnézek rád mégis ajnározlak mégis

42556163. HÓDOLAT

a köldököd alatt korai tavasz van
babérkoszorústól országodat dúlom
fonnyadt leventének szűrős-e a szálka?
örömödre mászik hajnali bogárka
nézésedet ittam beléd bolondultam
beléd feledkeztem jószágid soroltam
ki világosít fel hol a mese vége
s ha fáznál akkor is elfutnál előlem
ha gyúlékony lennél mint a nyári márvány
kezemmel akkor is megsimogatnálak
köszönöm e percnak hogy felkínálkozol
s szoknyád fölhajthatom most és akármikor
hormonkezelt hitek szaggatják az agyam
berepülök mégis nedves álmaidba
hívtál és szerettél törtem mint a kőris
voltál már puha toll de voltál már tör is

9366388. HÓDOLAT

izzadsz mint királyné rozsdás hadirácson
mikor a fegyverek döfködni kezdenek
tróntalan leánynak jót teszen a pára
álmodban kelni kezd a gyönyör kovásza
csókodat kóstoltam elkanászosodtam
hozzád menekültem mint reszelőzékeny
angyalom látod-e hol a kasza éle
s ha pont tavasz lenne mellém feküdnél-e?
ha homályos lennél mint völgyben a pára
akkor tűzcsóvaként táncolnék elébed
alig hiszem el hogy levetkőzöl nekem
virágos ruhádat az ágyra fektetem
vékonyka szótagok kacérkodnak velünk
sikoly sikoly szárnyán repül s felébredünk
öledbe burkolva nem érint a világ
ha robbantanál is én lennék a hibás

96930299. HÓDOLAT

megnyalom a bőröd hárs-illatú mézét
amikor az ollók csaholni kezdenek
utcai királynak lyukas a kabátja
érted nyiladozik a locsoló szája
nyelved érintettem szavaidat szívtam
elcsorgott a nyálam pont pont és Berettyó
megalvadt az óév két szeme a sárban
déligyümölcs alszik jeges kosarában
ha izgága lennél miként a kacagás
világvége lennél lennél feltámadás
köszönöm istennek hogy lefeküdsz velem
hogy melléd bújhatok anyaszűz meztelen
Dávid zsoltárai táncolnak fülemben
szíved ketrecébe belépek esetlen
nevetésed hallva megpuhul a halál
arcod közelében föléd az állat

63518858. HÓDOLAT

imádom a csípőd ezüstróka mázát
a nagy hevületnek fizetem az árát
megajándékozlak szerezsendióval
arannyal ezüsttel minden földi jóval
ajkadba harapva lám belázasodtam
erdei ösvényen hozzád igazodtam
angyalom látod-e ég a kasza éle
ha megsértenélek álmodnál-e véle
ha tünemény lennél mint kísértet árnya
akkor is csálnálak kibélelt szobámba
áldom az egeket hogy itt vagyok veled
hogy a nadrágomba csúsztatod a kezed
igéim dalolnak varázs-duruzsolnak
melleid párnáján puhább lesz a holnap
utánad a lábam ha lekopig térdig
csúszni fogok kedves megtartalak mégis

87540523. HÓDOLAT

alszol mint Jehova a nagy függöny alatt
mikor jegenyéim suhogni kezdenek
sűrűdik az este szikrái a földön
a melledet lepi gyolcsból kicsi ködmön
forrásvized ittam öklömet mutattam
megnevettettelek kaporhegedűmmel
ki tudja hol áll meg hol a közöny vége
ha melledhez nyúlnék mondd megengednéd-e
ha vitorlás lennél mint völgyben a pára
bekebeleznél-e az árbockosárba
áldom ezt az órát mert átölelhetlek
mert a szoknyád alatt kapok búvóhelyet
rakoncátlan versek kántálnak fejemben
jól érzem magamat bársony börtönödben
jóságod tükrében megenyhül a bánat
kívüled nélküled a versek is fáznak

66789051. HÓDOLAT

elvonult a vad tél szikrái szanaszét
figyelem a hasad remegő eresztét
ízlelem az ajkad ezüst-füstös szárnyát
ezüstös halakkal kötöm meg a vásárt
Tokajban időztem magot pirítottam
mikor rád gondoltam keresztet vetettem
mondd ki tudja azt hogy meddig bál a bálvány
s ha most megfognálak nyitnád-e a szoknyád
ha árnyéknyi lennél mint a patak vize
akkor is rád lelnék veled mosakodnék
kinek háláljam meg hogy flörtölhetsz velem
hogy láthatlak végre anyaszűz meztelen
ritmusok remegnek szerelmes fülemben
nem szabadulok már mágneses teredből
combod belső partján félelmem lenyugszik
melleidet látva megduzzad a kedvem

36490306. HÓDOLAT

kebleidet lepi gyolcsból kicsi ködmön
mint utazó szárnyak suhansz át a földön
hol vagy a sötétben kígyók harmadnapján
új gyümölcs világít a narancsfa ágán
felborult a nászágy melege sehol már
tollpuha szavakból a vers fészke rád vár
jószívű bohócnak cseng a nevetése
ruhácskádra csöpög a hímangyal méze
ki tudja kedvesem meddig lát a szemem
átnézek a felhőn hegyeken tengeren
ha homorú lennél mint völgyben a szellő
akkor is radarként kutatnálak téged
repülő csészealj igéim lakása
néked kivirágzik a gereblyém szára
állok a tornácon mint egy aszott kurgíz
várni fogom jöttöd igenis és mégis

78454958. HÓDOLAT

fáztál mint a farkas csillagos ég partján
a világ kaszái incselkedtek veled
kavicsként pörgettem zsebemben a neved
csókotat kóstoltam égis ágaskodtam
lemeztelenedtem a vásári ponyván
egy diófa-szálla faromat szurkálta
hiába kérdeztem hol a város vége
kértem fűtől-fától messze vagy-e még te
olyan csoda voltál mint a versek szirma
elébed járultam nevetve és sírva
kinek köszönjem meg hogy lefekszel velem
te meleg kemence én hideg jégverem
régi magyar költők kérnek epekedve
vonuljak be végre asszony-ketrecedbe
szavaidat értvén aggodalmam elszáll
a homlokod alatt életkedvem megnő

38214929. HÓDOLAT

tápáskodsz mint pásztor alvó juhok között
mikor a borotvák kaszálni kezdenek
elfáradt vitéznek gyapjúból a szája
arcod cirógatja szavaim rózsája
almádba haraptam hetyke-petyke lettem
a karnevál alatt veled ketyeregtem
ki tudja egemen meddig fut a felhő
ki tudja szavamra nyílik-e a delnő
ha átlátszó lennél miként a kacagás
akkor is győznék szóval szerelemmel
mikor lesz délután hogy pucérkodj nekem
hogya felkínálkozzál vásott szemérmesen
illatos mondatok forognak fejemben
bepárolgok halkan bársony börtönödbe
köldököd kelyhében enyhül a rettegés
köldöködet nézve üdvösségem ébred

42140371. HÓDOLAT

szeméremárkodban ácsorog a szellő
csontig kitakarva fekszel a fövényen
cséplőgépes lánynak párnája a pelyva
combodra igyekszik a futóbab szára
ajkadba haraptam beletáltosodtam
föléd keveredtem az aranyló őszben
ha csak porszem lennék hajolnál-e értem
a sok csúszkálástól rongyos lett a térdem
ha árnyéknyi lennél miként a délibáb
űznélek akkor is caplatnék utánad
áldom a sorsomat hogy itt maradsz nekem
kóstolhatlak hétfőn kedden és pénteken
Weöres ritmusai csiszolják a hangom
beülök öledbe az estvéli gangon
test-meleg ágyadon félelmem lehalkul
szavaidat tudva örömöm felébred

2325781. HÓDOLAT

magányod odvában akáclevél mozog
táncolnak veled most hímnemű angyalok
varázsfuvolámnak udvarol a páva
a szeméremrésed mennyországom árka
álmaid szürcsöltem zabolátlan lettem
mennydörögve érted házadat kerestem
mondd megérzed azt hogy hol a folyó széle
s ha elmennék végleg álmodnál-e vélem
ha átlátszó lennél mint a csengő hangja
akkor is én lennék csengő-tornyod rabja
jósorsomat áldom hogy a titkot tikát
a lepedő alatt megmutatod nekem
s mint anapesztusok anyaszűz meztelen
vonzalmam ritmusát ezzel kihirdetem
kezeidet fogva megenyhül a végzet
titkod kitakarva boldogságom ébred

2325781. HÓDOLAT

csodálom a hajad bevizezett foltját
érted a lakókkal megvívom a játszmát
kezedben keményen áll a hagyma szára
szirmod szél ellopta ki megyen utána
körtéd nyalogattam rád se pillantottam
hozzád hasonultam mennydörögtem érted
elvonult a húsvét szelleme sehol már
a szoknyád emléke olyan mint Kolozsvár
ha tündérlány lennél fehér tüllruhában
halálsápadt arccal borulnék elébed
köszönöm e percnak hogy megfogdoshatlak
s szoknyádat nyithatom bizalmas kapusként
petőfis dallamok járnak a fülemben
betáncolok velük a hálósobádba
szavaidat értvén elmúlik a pánik
karjaidhoz érve nő az erőnlétem

63510203. HÓDOLAT

kémlelem az arcod lombosodó árnyát
háború nélkül is rendezem a számlát
tróntalan zenésznek nincsen koronája
élet-halál társa egy szelíd pojáca
köldöködet néztem belerészegedtem
egy csokor virágként melléd nőtt a kedvem
megbénult az ősz is ruhája a földön
az esti órákat lábaidnál töltöm
ha bujaság lennél mint a versek szirma
minden diák költő szonetteket írna
köszönöm az égnek hogy vetközől nekem
hogy kitárulkozol vizen földön egen
rakoncátlan sorok csiszolják a hangom
öled melegébe hajtom bele arcom
a szemed üstjében megvakul a balsors
jóságod peremén rám száll a vidámság

86030320. HÓDOLAT

a szőrös kosárban erőm felkelőben
csípős szikrát szóró gyertyákhoz szegődtem
érkező vitéznek örül a leányka
melleit legyezi a pálmafa szárnya
a húsából ettem örömöm mutattam
a hangját dicsértem nádi hegedűmmel
ki tárja föl néki hol a vessző vége
s a szoknyája nélkül meddig él a béke
ha homályos lenne mint sarkifény-függöny
elébe járulnék s megölelném rögtön
áldom e délutánt most hozzá nyúlhatok
kitapogathatom játszhatom a vakot
felizgatott igék varázs-duruzsolnak
a világ fényei hozzája hajolnak
köldöke kelyhében szelíd halál vár rám
vágyait ismerve megromlik a bárány

61185478. HÓDOLAT

combod kapujában mángorlófa fekszik
gondolatban máris mángorollak estig
költő leventének nincs hajasbabája
köldökén elalszik a szerelem árnya
körtéd nyalogattam a húsodat ettem
talányos barátként arcomat bekentem
sejted-e kedvesem mit kíván a törvény
elvisz-e engem is mélyedbe az örvény
ha lidércfény lennél a lép fölött ősszel
akkor forgószelet kavarnék az őrről
áldom én a sorsot hogy itt lehetsz nekem
hogy kifürkészhetlek vásott szemérmesen
elátkozott költő álmod szégyenfalán
elárvelt fejemet öledbe hajtánám
előntsz szerelmeddel mint Párizst az árvíz
leborulok eléd leborulok máris

1995—2002

VADHÚSOK

2002 leütés az égbolt

Isten-ikerpár énekel ógörögül Lomok alatt a hálószobában Kettejük
 lözül melyik a sár Az örökre haszontalan Melyik az ébredő vulkán A
 földrengés mellkasodban Melyik a szívdobogás Nem tudom ki hord
 földörühát a halál vizében Vagy fekete köntöst mint szénbányában a
 remény gyémántjai A sóviharban macskahat vigyáz a történelemre És
 hullámszik a vízicsikó cipőfűzője mostanság A dobok hangja mélységet
 jelelt Fiókos lakótömböket Aki felszakítja a befagyott tó fehér
 alsóruháját A mindenséget lélegzi be az Akibe képlékenyen a hold
 beköltözött Eltölt mint szádát a kenyér Mint völgyet a kő a fa a tengerek
 Akinek ajkát beteríti a szavak zúzmara Akár a magány növénye
 Sivatagi bokorhoz is hasonlatos az Akit petrezselyem illataként elönt az
 erő Jászol mellett asszony és emberevő Ugye most a szélben szárado
 magassága Csak hó lehet csak remény Szolgája jelenünk teljes takarását Az
 Most a kiáztatott felhők csattogása mindig asszonyi A meztelenség mindig
 emlékeztet De a meztelenség szaharája csörömpöl is lenne védett terület
 foszforeszkál A csupaszság ólomgolyója A hangor színe is kifényesíti Aki
 Közelében a bosszú ólomgolyója A hangor színe is kifényesíti Aki
 Aki nedves falevélként érinti arcodat A hangor színe is kifényesíti Aki
 rabként rabol rokonszenvet tekintetéből Árnyekod játéka őrzi meg az
 Aki gejzirként árulkodik Banatból Árnyekod játéka őrzi meg az
 háromszögelési pontjaidat Nem szögez többet csillagot nyakadra Aki
 jéghegyet formál lebukó hajadból Esteledvén gyűrődik derekadra Ilattal
 homlokodra Aki nagypénteki asztalterítőként gyűrődik derekadra Ilattal
 permetezi lyuggalt testedet Aki fekete hangjával teríti be a várost
 Bekormozza kifacsart lelkedet Az elváson élvezet Csatornája élvezet
 hozzá Csövekben sűrűsödik a kárhoz Szőlővesszők és levelek között
 A gondolat körvonalán vihar edződik Tornyodra csavarodik a holdsugár
 Mély a lelkek aknája mint a mezők tavaszi szomja De isteneink
 durvasága magas és kevély A mocskolódás hurokjában elbarnul az élet
 Csak a költészet tudja tisztára mosni az indulatokat

EZERNYOLCSZÁZNEGYVENNYOLC BETŰBŐL építem meg eme talapzatot ami nem hasonlít sem versre sem marsra sem huszárra sem kardra • nincs párhuzam nincs párhuzamos de van Petőfi és van trónfosztás és van 56-os mondattöredék • nem tudom hová mennek az ezredvégi villamosok a petőfi-bajuszos ellenőrök a bajusztalan konzervatívok • élni kell és sokszínűen visszaverni a napsugarat akárcsak a káposztás vegyessaláta • élni kell deréktól lefelé is • combok közé a forradalmat • és sorompót az évszakok közé • ezernyolcszáznegyvennyolc itt és most nem dátum nem szabadságharc nem az emlékezés zászlaja nem misztikus számegyüttes nem kabala hanem forma mely megszabja a zsinórba rakott betűk mennyiségét azaz jelzi a zsinór végét mint helyszínelők a balesetben elhunytak életfonaláét amikor krétával kirajzolják a porhüvely helyzetét • a halál vonalán túl ahol ninccsé sűrűsödik ami volt világvége van • ahol nem lesz sem vihar sem boldog szerelem sem boldogtalan és nem lesz madárfüttyből font öröm-kosár sem és nem lesz holttengeri halászhajó apostolokkal • ahol semmi nem lesz még lesz sem lesz • de a költészet mindig kézenfogható • elterelhető • a költészet mindennapos ébredése olyan marasztaló mint a melegvíz • estére a mosdótálban sziklák lubickolnak • estére az alagútnak száját fest a hold • a félelem hurokjában • ellenségem mintha esernyőt nyitna szégyene fölé miközben belsőzsebe alján fuldoklik a vers • nem kap levegőt • szavatolt mai levegőt • rozsdamenteset • zöldket is kielégítő • a jambusra ne öntsünk se keményítőt se kékítőt és vizesen ne vegyük a szánkba miként nem vettük volt az utolsó szál ázott Kossuthot sem Felnémeti és Eger között • talán akkor is esett amikor Kossuth Torinóba költözött • és akkor is amikor életünkért sírtak Jeruzsálem és Makó leányai mezítláb a tankok között • csak a versek árnyéka védte őket • megvéd bennünket is ha vágyainkból üres tarisznya lesz • ha elúszik előlünk a pálmaliget • ha honvágyunk támad a tenger alatt • de nem támad csak az északi szél • a vihar hat szál villanydrótján fecskék dominóznak • istenem ki mondja meg hogyan falazunk nekik • ki mondja meg kitől kapjuk el a pátosz tetveit és ki azt hogy védekezünk-e ellenük ecetes káromkodással • mielőtt a versben betonná keményszik a szó

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12

pont

LÁZONGÓ KALENDÁRIUM

JANUÁR

1 péntek
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12 **Palermo**
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27 **Nápoly**
28
29
30
31 hétfő

FEBRUÁR

1 kedd
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23 **Párizs**
24
25
26
27
28
29 kedd

MÁRCIUS

1 szerda
2
3
4 **München**
5
6
7
8
9
10
11
12
13 **Bécs**
14
15 **Pest, Graz**
16
17
18 **Milánó, Berlin**
19
20 **Poznan**
21
22 **Velence**
23
24
25
26
27
28
29
30
31 péntek

ÁPRILIS

1 szombat
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12 **Konstanz**
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26 **Krakkó**
27
28
29
30 vasárnap

MÁJUS

1 hétfő
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31 szerda

JÚNIUS

1 csütörtök
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12 **Prága**
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23 **Bukarest**
24
25
26
27
28
29
30 péntek

JÚLIUS

1 szombat
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31 hétfő

AUGUSZTUS

1 kedd
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31 csütörtök

SEPTEMBER

1 péntek
2 **Livornó**
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18 **Frankfurt**
19
20
21
22 **Lónaeh**
23
24
25
26
27
28
29
30 szombat

OKTÓBER

1 vasárnap
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31 kedd

NOVEMBER

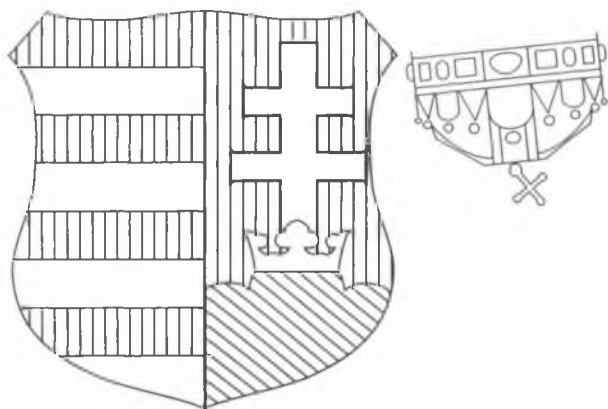
1 szerda
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15 **Róma**
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30 csütörtök

DECEMBER

1 péntek
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31 vasárnap

TRÓNFOSZTÁS

Debrecen, 1849. április 14., Tibor napja

AKÁCVIRÁG

Musée de la préfecture

ÉRETLEN SZEMBOGÁR

Sanctuaire de Miyazaki

Gare de Miyazaki Jingu

ÉRETLE

Gare de l

SZÉL VISZI

Parc de la culture

ILLATÁT MESSZE MESSZE

Université municipale

ROPOG AZ INDULAT

Hôpital de la préfecture

TAVASZI VERSBEN

Poste central

SZAVAK GYÜMÖLCSE

Centre scientifique

AZ EGÉSZ VILÁG

Gouvernement préfectoral

CUKROS BOKOR

Hôtel de ville

HAJNALI POHÁR

Salle de la culture du peuple

MÉZ ÉS NAPSUGÁR

Gare de Minami Miyazaki

Kumamoto

Kagoshima

SZEMBOGÁR

azaki Jingu

ÁG

le la préfecture

. VISZI

: de la culture

LLATÁT MESSZE MESSZE

Université municipale

ROPOG AZ INDULAT

Hôpital de la préfecture

TAVASZI VERSBEN

Poste central

SZAVAK GYÜMÖLCSE

Centre scientifique

AZ EGÉSZ VILÁG

Gouvernement préfectoral

CUKROS BOKOR

Hôtel de ville

HAJNALI POHÁR

Salle de la culture du peuple

MÉZ ÉS NAPSUGÁR

Gare de Minami Miyazaki

KÖLTŐI

FÖLDALATTI VASÚT

TERVE MIYAZAKI

BELVÁROSÁBAN

MIYAZAKI

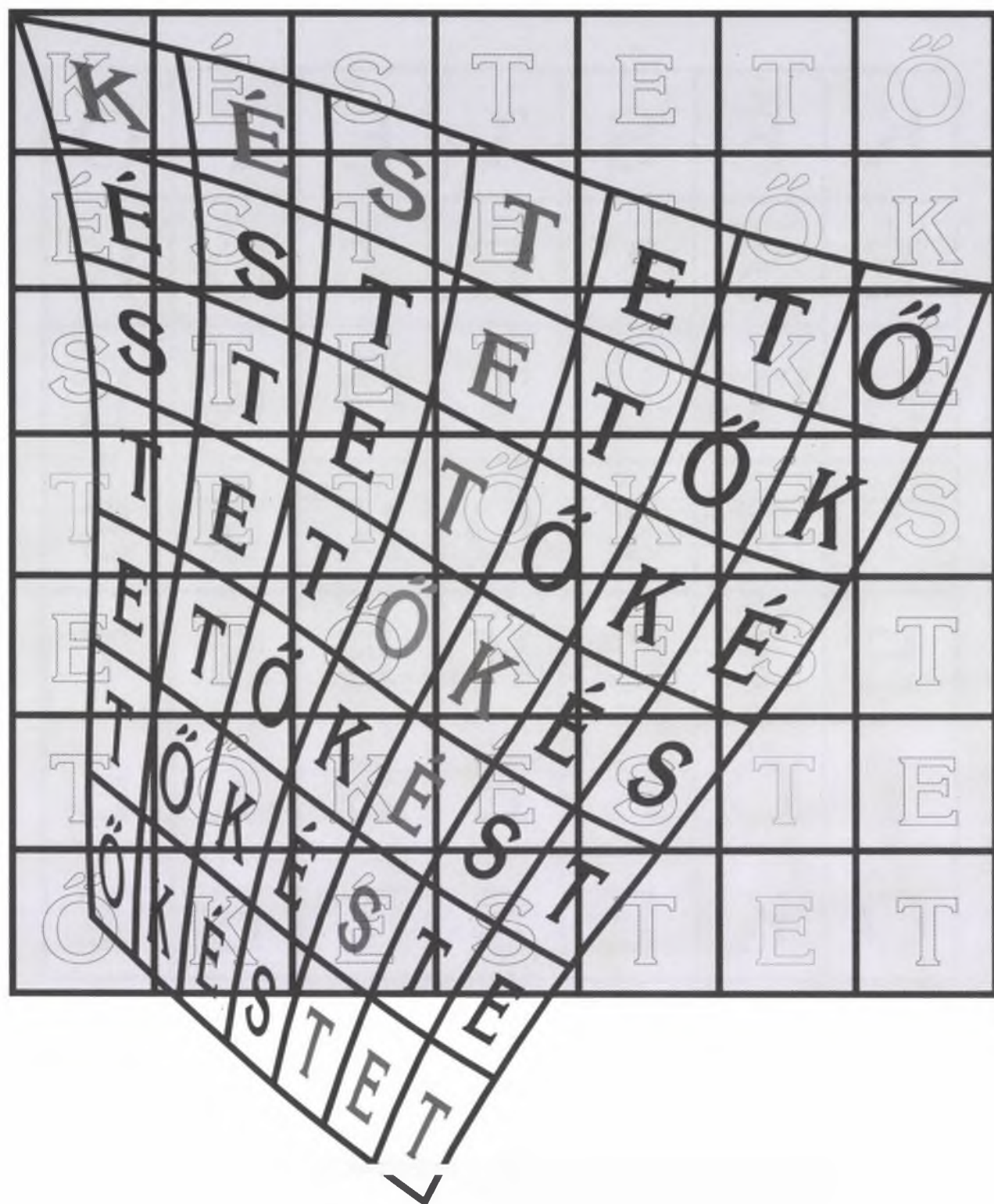
POETIC SUBWAY LINE

PROJECT

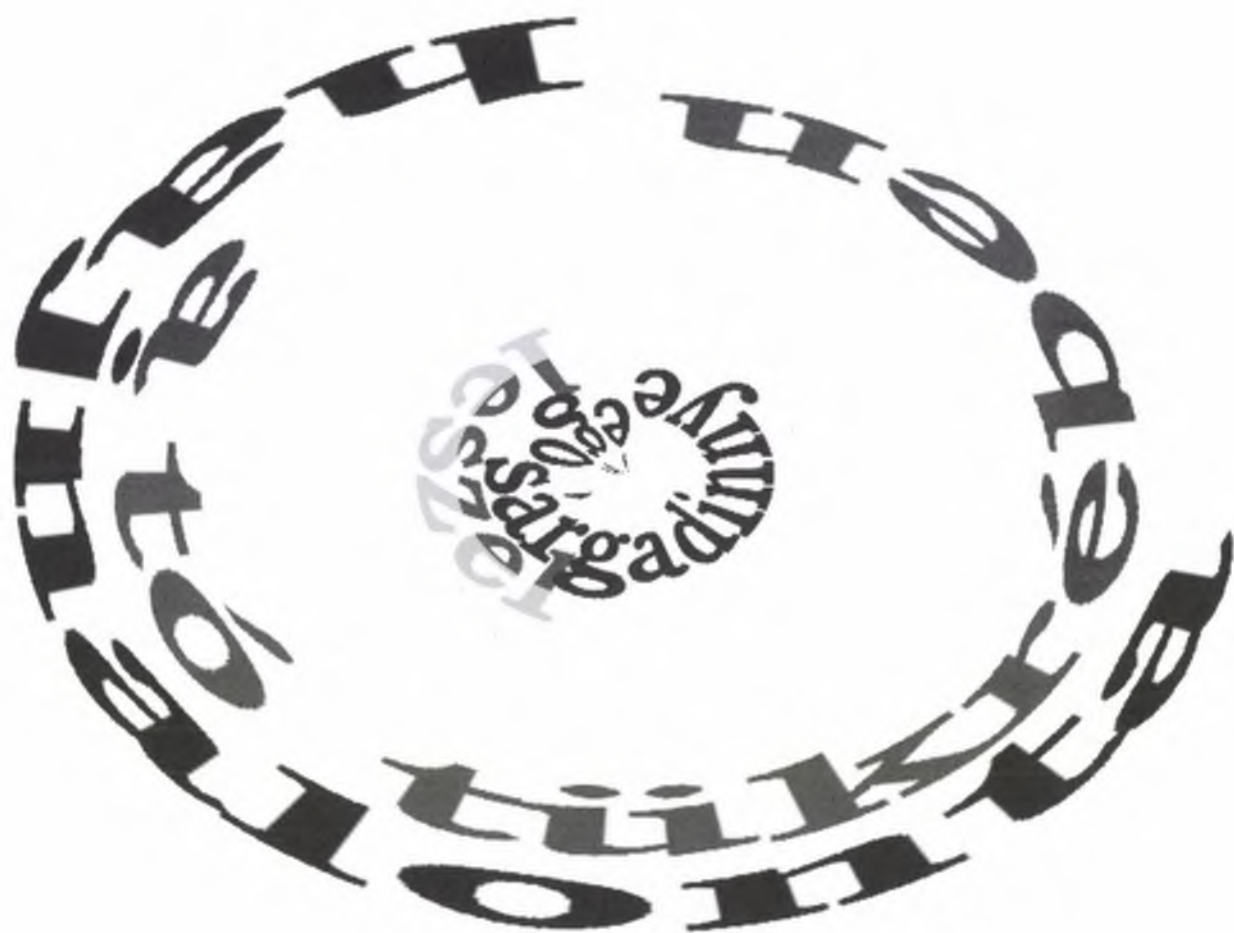
K	É	S	T	E	T	Ö
É	S	T	E	T	Ö	K
S	T	E	T	Ö	K	É
T	E	T	Ö	K	É	S
E	T	Ö	K	É	S	T
T	Ö	K	É	S	T	E
Ö	K	É	S	T	E	T

K	É	S	T	E	T	Ó
É	S	T	E	T	Ó	K
S	T	E	T	Ó	K	É
T	E	T	Ó	K	É	S
E	T	Ó	K	É	S	T
T	Ó	K	É	S	T	E
Ó	K	É	S	T	E	T

lán
hajnal
a tó tükrében
égő
sárgadinnye

SZODOMA SZIRÉNÁI

amióta megszólaltak Szodoma szirénái
rettegek a sótól
sófényű csillagtól
fehéredő szótól

szomjúhozom Lóthné hósínű leányát
a szószedet tárgyát
sóból emelt bálványt
a klóros szivárványt

vissza mindent vissza Szodomát szurokból
fekete szavakból
szurok-szerelemből
kátrányos lapokból

amióta megszólaltak Szodoma szirénái
nem hiszek a sónak
fehérségtől hó-vak
mondolat-szabónak

kívángatom Lóthné kisebbik leányát
pucéron is árvát
a szoborrá szózott
szőrös balalajkát

vissza mindent vissza Szodomát a vénék
fessék ki vörösre
szirénájukat meg
bele a levesbe

TÜZELNEK A BETŰK

az alagútban sín a combod
szoknya alá vezető sínpár

magamnak kérkedek veled
kifutnak az éhes egerek

darázs-szavakkal csípem a füled
mozdonyként nézem síneidet

ez az én vágányom
az meg a tied

soha nem látom már
hasad alján a gyepet

halként menekül tőlem a kezed
vihart jósolnak az előjelek

kalapos szavak kísérik jöttödet
a szó rugója acél-származék

hártyája acélos-kék mint a szemed
virágba borulnak a városi terek

veled és nélküled

VADHÚS

Generált hangvers. 182. változat

a parton gátör párta zsalugáter
 tojásfehérje mézes láthatár
 népség zöltség fátyol függöny
 vírus vízum férfiasság
 összev-tovább göndör torzó
 vadhús kapor tornamártás
 pont pont keserű szél
 pont pont úr-maradéka
 pont pont pont

ólom én ha(j)óloom

a parton gátör párta zsalugáter
 tojásfehérje mézes láthatár.
 népség zöltség fátyol függöny
 vírus vízum férfiasság
 összev-tovább göndör torzó
 vadhús kapor tornamártás
 pont pont keserű szél
 pont pont úr-maradéka
 pont pont pont

pont pont pont
 vírus vízum
 vírus vízum
 vírus vízum
 vírus vízum
 vírus vízum
 o o

— ping peng pang lomb
 fánk döng zsong püng punk
 pagoda pögöde pegede **pung**
 pacola pucola picula **páng**
 picuri pacsuli ecsedi facsoda
zso-ong ze-eng za-ang zi-ing
 cecere cacara ciciri parafa
sprung srung püfölo puhafa
 kabala kebele kivele

— fúr túr tűr szűr
 kicsike kecseke kacsoka kucsuka
pünty
 pagoda pöcsöli perece kabala
 kebele varacsa pacsuli pacala
 fecseg-e vacsora pipere pepecse
 kancsó parafa pacsola **punk**
 bababa havasa badada leveše
de-el di-il du-ul dü-ül
 befele befala befülü

pinty pinty pinty
 bakate bakata
 berezel bazilik
 bilihugy belehugy
 bazi nagy buli vagy

zöldség függöny fátyol népség
férfiasság pont pont pont
férfiasság pont pont pont

tornamártás kaporvessző
pont itt pont
férfiasság pont pont pont

a parton gátör párta zsalugáter
tornamártás kaporvessző
pont pont

vérfülek pont pont
úr-maradéka pont pont

a parton gátör párta zsalugáter
tojásfehérje mézes láthatár

faszavak faszavak fasza
bumburnyák

ólom én ha(j)ólom

férfiasság pont pont pont

a parton gátör párta zsalugáter
tornamártás kapor vessző
pont pont
vérfülek pont pont
úr-maradéka pont pont
vadhús kapor tornamártás
pont pont

zsiros a zsebed e zsákba szabad-e
zsúr zsír zsák zsek fék

zsizsikés zszaszase zsigá se zszaszase **rüg**

cicivel zakatol zenei zaciba
szabad a szelepe szalad a
szeled-e **sze-er szu-úr sza-ar szí-ír**

— dalol a párta dílije

dug dug dohos a dühöse
már vány tév hit

— pipogya locsoló taliga **tönk**

kabala kebele kubala kivele **krotty**

— faszira ömlik a vacsora **lötty**

fő tér fog sor

derelye ereje gerelye guzsaja
gyulai gyereke gyönyörű didije
perece paracsa

keserű szél pont pont
 űr-maradéka pont pont pont
 férfiasság pont pont pont

dalol a dilije piricsi parafa
 gagyog a gügyög-e gügüje guguja **prünty**
ár víz vér kép tér

a parton gátör párta zsalugáter
 tornamártás kapor vessző
 pont pont
 népség zöltség fátyol függöny
 vírus vízum férfiasság

— lakat e löket a lukata
 laguna lepele lefele levele
 laguna libaba labibi limbó

összev tovább gödör torzó

vadhús kapor tornamártás
 pont pont keserű szél
 pont pont űr-maradéka
 pont pont pont

lát vány zár vány
 sikeres arató aranyos szerető
 poros a vezető saras a bokája
 bakája lakája alája

vírus vízum zöltség függöny
 fátyol népség
 férfiasság pont pont pont

tehenet etet-e kenyeret vetet-e
 vatata kígyó
zen gő tá tó tő

pont

tornamártás kaporvessző
 pont itt pont

pont most ront bont
 perecet pucola pintyő

a parton gátör párta zsalugáter
 tornamártás kapor vessző
 pont pont
 vérfülek pont pont
 űr-maradéka pont pont

— remete rovata rozoga
 eleve levele valaga alaga
alapi elegve ülepe valaga

népség zöldség fátyol függöny
vírus vízum férfiasság

összev tovább göndör torzó

tornamártás kaporvessző
pont itt pont

faszavak faszavak fasza
bumburnyák

a parton gátör párta zsalugáter
tojásfehérje mézes láthatár

ólom én ha(j)óloom

pont pont pont
vírus vízum zöldség függöny
fátyol népség
vérfülek pont pont
úr-maradéka pont pont

férfiasság pont pont pont
vírus vízum
vírus vízum
vírus vízum
vírus vízum
vírus vízum
zöldség függöny fátyol népség
férfiasság pont pont pont
tornamártás kaporvessző
pont itt pont

bora a malaga boros a valaga
alapos adatok eleje zavaros

a mama agara a papa aduja
a mama ugara **te**

— **ping peng pang lomb**
fánk döng zsong püng punk

csen gő csók
a baba esete fekete bekecse
igazi csemege
a mama öröme együgyü gyereke
a mama aranya fele se baranya

bun kó ban kó prüty
beteges ereje
vöröses alanya
a cica agyara
a kutya egere
a fene egye me(g)
csalafa manyika melege édes
okos a fokosa tökös a verebe **ponty**
oson a foson a bugyuta gádzsó
lop lép lép

faszavak faszavak fasza bumburnyák

a parton gátőr párta zsalugáter
tojásfehérje mézes láthatár
pont pont pont pont
pont pont pont pont
pont pont pont pont
pont pont pont pont
pont pont pont pont

— izen a katona üzemel az agya
kocsiba' rezeg a rozoga **rin-gyó**
Ninive noszogat keszei Rakamaz
bugaci ecseri tatai temesi
rovata remekel eleje ravatal
így jó kí gyó
ebihal belehal belehal belehal
belehal

hangVERSeny CS-re

Generált hangvers

csak a	csupi	csöcse	picsu	—————	—	—	—	—
csak a	csupi	csöcse	picsu	—————	pecse	pecse	pecse	nyeg
csücsü	csüü	csucusu	csúu	—————	csecse	csecsen	csacsa	csecse
ács	ács	csacsa	csacsa	—————	csacsa	csacsa	ács	ács
csücsü	csüü	csucusu	csúu	—————	чече	вина	чайка	часы
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	—————	лача	дочка	очки	очко
csücsü	csüü	csucusu	csúu	—————	acsa	acsa	acsa	csacsa
ács	ács	csacsa	csacsa	—————	csacsa	csücsü	csecse	csacsi
ücs	ics	ics	ücs	—————	csacsa	csücsü	csecse	csicsa
ács	ÁCS	ács	ÁCS	—————	csuri	zik a	csóró	picsa
csöpi	csöcsén	csoko	ládé	—————	csecse	becse	csecse	cső
ács	ÁCS	ács	ÁCS	—————	csöcse	jő	csacsi	ló
ács	ács	csacsa	csacsa	—————	csak a	csöcse	csucusu	csucusu
ács	ÁCS	ács	ÁCS	—————	csocso	csecse	csacsa	csucusu
icsicsi	acsacsa	ucsucusu	öcsöcsöcs	—————	tchêque	tchêque	tchatcha	tchêque
x x x	x x x	x x x	x x x	————— 1	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa
x x x	x x x	x x x	x x x	————— 2	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucusu
x x x	x x x	x x x	x x x	————— 3	sucido	riciso	tacito	ricino
x x x	x x x	x x x	x x x	————— 4	triciclo	bacino	bacile	bacillo
x x x	x x x	x x x	x x x	————— 5	ucsacsa	ucsecse	ucsicsi	ucsücsü
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	cse	cse	csacsa	cse
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csöpi	csöcsén	csoko	ládé	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	чечен	чечен	ЧЕРНО	ЗЕМ
csupa	csusza	csabi	pöcse	—————	csecsen	csecsen	csii	csii
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csabi	pöcse	csí	pös	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	чече	чече	ЧЕРНО	БИЛ
csöcsö	cső	csöcsö	cső	—————	ucs	ucs	ucs	ucs
csacsa	csacsa	ucs	ucs	—————	csipás	csacsi	csata	ló

csacsa	csacsa	ucs	ucs	————	calcio	truce	cappu	ccino
csocsa	csocsa	csocsa	csocsa	————	csacsa	csacsa	csücsü	csecse
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	ücsi	fücsi	tücsi	mücsi
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>1</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>2</u>	ücsü	csü	icsi	csij
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>3</u>	ücssecse	acsacsa	ücssecse	ecsecse
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>4</u>	ücsicsi	ucsucsu	ucsicsi	ücsücsü
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>5</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>6</u>	öcsöcsö	acsacsa	öcsöcsö	acsacsö
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>7</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>8</u>	ocsacsa	ocsecse	ocsicsi	ocsocso
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>9</u>	icsacsa	icsecse	icsicsi	icsucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>10</u>	acsöcsö	ecsöcsö	icsöcsö	ucsöcsö
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>11</u>	cse	cse	csacsa	cse
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>12</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>13</u>	icsacsa	icsecse	icsacsa	icsicsi
csöcsö	cső	csöcsö	cső	————	síííj	cső	síííj	cső
écs	ücs	ücs	ocs	————	sese	sese	sese	sese
csöcsö	cső	csöcsö	cső	————	ЧЕПНО	ЗЕМ	csucsu	csucsu
écs	ücs	ücs	ocs	————	ЧЕПНО	ПБИ	csucsu	csucsu
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	Ciccio	lina	csicsa	csöcse
csi	csup	csám	pás	————	csóró	csávó	csámpás	pöcse
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	csecse	csecse	ЧЕПНО	БИ.1
csi	csup	csám	pás	————	csecse	csecse	ЧЕПНО	БИ.1
acsacsasss	açsacsasss	acsacsasss	acsacsasss	————	csuri	zik a	csóró	picsa
ácsa	ácsa	ácsa	ácsa	————	ecsecse	ecsecse	ecsecse	ecsecse
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	ecsecse	ecsecse	ecsecse	ecsecse
<i>ecsecse</i>	<i>' csecse</i>	<i>' csecse</i>	<i>ecsecse</i>	————	<u>1</u>	cső	cső	cső
<i>ecsecse</i>	<i>' csecse</i>	<i>' csecse</i>	<i>ecsecse</i>	<u>2</u>	acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>3</u>	ücssecse	acsacsa	ücssecse	ecsecse
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>4</u>	ücsicsi	ucsucsu	ucsicsi	ücsücsü
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>5</u>	bacino	sucido	tacito	triciclo
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>6</u>	bacile	bacillo	ricino	riciso
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>7</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>8</u>	ocsacsa	ocsecse	ocsicsi	ocsocso

x x x	x x x	x x x	x x x	<u>9</u>	csii	csii	csii	csii
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>10</u>	acsöcsö	ecsöcsö	icsöcsö	ucsöcsö
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>11</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucus
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>12</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucus
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>13</u>	icsacsa	icsecse	icsacsa	icsicsi
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>14</u>	öcsöcsö	acsacsa	öcsöcsö	acsacsö
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>15</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucus
icsicsi	acsacsa	ucsucus	öcsöcsö	————	icsicsi	acsacsa	ucsucus	öcsöcsö
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	Ciccio	lina	csöcse	csicsa
ecsecse	' csecse	' csecse	ecsecse	————	Ciccio	lina	csacsi	picsa
<i>ecsecse</i>	' csecse	' csecse	<i>ecsecse</i>	————	Ciccio	lina	csicsa	csöcse
ács	ács	ács	ács	————	tacskó	csacsi	csengő	pöcse
csöcse	pöcse	picsu	picsu	————	csicsa	csöcsű	marcsa	barcsa
csöcse	pöcse	picsu	picsu	————	csecse	csók	csecse	csáb
ocs	ocs	ocs	ocs	————	csöcse	<i>rève</i>	csöcse	<i>dôme</i>
ács	ács	ács	ács	————	csiki	csuki	csecse	buli
ács	ács	ács	ács	————	truce	calcio	calcio	lino
ács	acs	ács	acs	————	ciancia	lancia	ciurma	ciuco
ács	ács	ács	ács	————	Ciccio	lina	<i>choco</i>	<i>rève</i>
^{acs} ücs	^{acs} ücs	^{acs} ics	^{acs} ücs	————	csupasz	picsa	locsi	pocsi
öcsö	öcsö	öcsö	öcsö	————	cine	citta	citta	dino
öcsi	pöcsén	csen	gő	————	csóka	csuka	csala	mádé
ács	ács	ács	ács	————	Ciccio	lina	<i>csöcsén</i>	<i>csebek</i>
^{acs} ücs	^{acs} ücs	^{acs} ics	^{acs} ücs	————	circa	circo	circo	lare
ács	ács	csacsa	csacsa	————	ciarla	ciarpa	ciana	ciano
^{ucs} csacsa	^{acs} ücs	^{acs} ücs	^{csacsa} ics	————	cibo	ciclo	ЧЕРНО	ЗЕМ
csöpi	csöcsén	csoko	ládé	————	ecse	ecsi	öcsi	acsi
^{ucs} csacsa	^{acs} ücs	^{acs} ücs	^{csacsa} ics	————	ucs	csuki	ucs	csuki
csucusu	csú	csucusu	csú	————	csucusu	ucs	csucusu	ucs
csucusu	csú	csucusu	csú	————	töcsi	tocsi	kicsi	kocsi
ücs	ics	ics	ücs	————	csicse	reg a	kocso	nyán
cseeee	cseeee	cseeee	cseeee	————	дочка	рочка	очки	очко
x x	x x	x x	x x	<u>1</u>	начать	мочка	кочан	кочка
x x	x x	x x	x x	<u>2</u>	дача	черпать	через	вицет
x x	x x	x x	x x	<u>3</u>	мечта	мачта	печатъ	вечер

x x	x x	x x	x x	<u>4</u>	csőszí	csőszu	csősza	csősze
x x	x x	x x	x x	<u>5</u>	csuszi	cseszu	cseszi	csesza
x x	x x	x x	x x	<u>6</u>	csuszu	cseszu	csaszu	csuszi
x x	x x	x x	x x	<u>7</u>	öcsi	pacsi	picsa	picsi
x x	x x	x x	x x	<u>8</u>	csasza	cseszu	cseszi	csesze
x x	x x	x x	x x	<u>9</u>	csuszi	cseszu	cseszi	csesza
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	csicsola	csacsali	csecselu	csucsule
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	csöcsöli	csecseli	csöcsöla	csucsuli
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	csücsüli	csücsöli	csoccsüli	csoccsoli
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	csoccsoli	csoccsolü	csacsuli	csacsuli
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	csecse	csecse	csecse	csecse
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>1</u>	csuszu	cseszu	csaszu	csuszi
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>2</u>	ecse	ucsu	csacsa	csiccs
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>3</u>	csicsi	ecse	csacsa	csucsu
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>4</u>	csekk	csád	csicsi	csicsi
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	ecse	ucsu	csacsa	csics
csak a	csupi	csöcse	picsu	————	csicsi	ecse	csacsa	csucsu
csám	pás	csám	pás	————	kicsi	kacsa	kecse	macsa
csupi	csöcse	csám ^{csipi}	csupi	————	csekk	csád	csicsi	csicsi
csupa	picsu	csöcse	csusza	————	Ciccio	lina	csáb ki	rályné
csupi	csöcse	csám ^{csipi}	csupi	————	Ciccio	lina	<i>csengő</i>	<i>pacsi</i>
csupa	picsu	csöcse	csusza	————	<i>csöcsös</i>	<i>csaj vagy</i>	<i>tacskó</i>	<i>csacsi</i>
csupi	csöcse	csám ^{csipi}	csupi	————	<i>csecse</i>	<i>becse</i>	<i>csoda</i>	<i>picsa</i>
csám	pás	csám	pás	————	<i>csacsa</i>	<i>csacsa</i>	<i>csacsa</i>	<i>csacsa</i>
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	<i>cső</i>	<i>csú</i>	<i>csá</i>	<i>csé</i>
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>1</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>2</u>	acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>3</u>	üccsecse	acsacsa	üccsecse	ecsecse
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>4</u>	üccsicsi	ucsucsu	üccsicsi	üccsücsü
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>5</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>6</u>	csacsacsa	cse	ecsecse	csa
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>7</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>8</u>	ocsacsa	ocsecse	ocsicsi	ocsocso
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>9</u>	icsacsa	icsecse	icsicsi	icsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>10</u>	acsöcsö	ecsöcsö	icsöcsö	ucsöcsö

x x x	x x x	x x x	x x x	<u>11</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>12</u>	ecsacsa	ecsecse	ecsicsi	ecsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>13</u>	icsacsa	icsecse	icsacsa	icsicsi
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>14</u>	öcsöcsö	acsacsa	öcsöcsö	acsacsö
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>15</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	cső	csá	csí	csaj
csa	csa	csa	csa	————	charge	channel	chain	csoki
csak a	csupi	csöcse	picsu	————	channel	chain	child	charge
csücsü	csüü	csucsu	csüu	————	chess	cherry	choose	cheap
ücs	ics	ics	ücs	————	csesze	cseszi	cseszu	csesza
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	csuki	chain	csuki	csuki
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	cheap	channel	charge	cherry
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	china	charly	chester	field
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>1</u>	charge	channel	church	chubby
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>2</u>	chikan	chikan	church	cherry
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>3</u>	chirpy	chitty	chief	chiefly
x x x x	x x x x	x x x x	x x x x	<u>4</u>	chilli	chilli	hot	chilli
nasnas	nasnas	nasnas	nasnas	————	charge	channel	chain	cherry
nasnas	nasnas	nasnas	nasnas	————	chikan	chikan	church	cherry
acsacsasss	acsacsasss	acsacsasss	acsacsasss	————	cheer	cherry	chikan	chikan
tejfő	lös a	mennyor	szág	————	chilli	chilli	hot	chilli
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	chilli	chilli	hot	chilli
ács	ács	(ssss)	(ssss)	————	chicken	charly	chester	field
ács	ács	(ssss)	(ssss)	————	csacsa	micso	dacsa	pöcs
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	china	chicken	cheese	cherry
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	chess	cheese	cheer	church
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	change	choose	hot	chilli
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	china	chilli	china	chilli
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	chicken	chicken	chicken	pie
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	church	choice	church	chirpy
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	son of	a bits	cheese	chilli
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	acsa	ácsa	a po	gácsa
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	charge	channel	chain	csöpi
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>1</u>	chicken	chain	charly	chaplin
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>2</u>	csecse	csecse	csecse	csecse

x x x	x x x	x x x	x x x	<u>3</u>	csocso	bocso	csáo	csáo
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>4</u>	bocskor	ban a	csóró	csávó
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	csacsa	csacsa	csacsa	csacsa
ocso	ocso	ocso	ocso	————	ocso	cső	csicsa	kacsa
csupa	picsu	csöcse	csusza	————	kicsi	kocsi	kecse	kucsa
csöcse	pöcse	picsu	picsu	————	csacsa	csacsa	csacsa	csacsa
ircsi	csöcsén	jár a	kezem	————	ácsi	ácsü	ácse	ácsi
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	csecse	becse	csacsi	ság
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>1</u>	acsacsa	ecsecse	acsicsi	ucsucsu
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>2</u>	ecsecse	cse	acsacsa	csa
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>3</u>	ucsicsi	csu	icsucsu	csi
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>4</u>	acsacsa	acsicsi	ecsecse	ucsucsu
csücsü	csűü	csucsu	csúu	————	charge	channel	chain	choke
csucsu	csú	csucsu	csú	————	channel	chain	chicken	chicken
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	church	choky	hot	chilli
tejő	lős a	mennyor	szág	————	csúz	pájz	change	csoki
acsacsasss	acsacsasss	acsacsasss	acsacsasss	————	ecsecse	ecsecse	ecsecse	ecsecse
acsacsa	acsacsa	acsacsa	acsacsa	————	ecsucsu	ecsucsu	ecsecsu	ecsecsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>1</u>	acsacsa	eccs	acsicsi	uccs
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>2</u>	acsacsa	öcsecse	ucsicsi	ucsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>3</u>	ecsecse	iccs	acsicsi	eccs
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>4</u>	acsacsa	ucsecse	ücsicsi	ucsucsu
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>5</u>	acsacsa	csa	acsicsi	cse
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	csacsa	micsó	dacsa	pöcs
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	china	chicken	cheese	cherry
ircsi	csöcse	leve	gőzik	————	china	chicken	chicken	chicken
csücsü	csűü	csucsu	csúu	————	change	choose	hot	chilli
ács	ács	csacsa	csacsa	————	chicken	chicken	chicken	pie
csücsü	csűü	csucsu	csúu	————	chicken	chicken	chicken	pie
ircsi	csöcsén	csala	mádé	————	ücsi	fücsi	tücsi	mücsi
ács	ács	csacsa	csacsa	————	csacsa	csacsa	csücsü	csecse
ücs	ics	ics	ücs	————	csücsü	csé	csicsa	cső
ircsi	csöcse	csóka	fészek	————	csám	csog a	csaj	csicsi
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	pacsi	picsu	csupa	csipa
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	Ciccio	lina	csöcse	csicsa

tejfő	lős a	mennyor	szág	————	csám	csog a	csaj	csücsü
mennyor	mennyor	mennyor	mennyor	————	csak a	csak a	csöcse	csacsi
csupa	picsu	csöcse	csusza	————	Ciccio	lina	seggén	pacsi
csöcse	pöcse	picsu	picsu	————	csám	csog a	csaj	csicsi
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	pacsi	picsu	picsa	pecse
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>1</u>	csecse	cse	csacsa	csa
xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	xxxxxxxx	<u>2</u>	csucsu	csucsu	csucsu	csucsu
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	kacsa	picsa	kacsa	csőr
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	Ciccio	lina	csöcsén	csucsu
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	ecsa	pecsa	lecsi	poccs
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	Ciccio	lina	csókol	cseveg
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	tőbe	csókol	hecse	peccs
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	чечен	чече	ЧЕРНО	БИ.І
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	csuvas	csecse	ЧЕРНО	БИ.І
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	csádi	csöcse	ЧЕРНО	БИ.І
csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	csacsacsa	————	чечен	чече	ЧЕРНО	БИ.І
ircsi	csöcse	leve	gőzik	————	Ciccio	lina	kicsi	csöcse
öcsö	öcsö	öcsö	öcsö	————	csupa	csicsa	csacsi	ság
ircsi	csöcsén	csala	mádé	————	csám	csog a	csaj	csücsü
nasnas	nasnasn	nasnasn	nasnas	————	Ciccio	lina	csókja	csali
ircsi	csöcse	csóka	fészek	————	Ciccio	lina	csökö	nyös
csacsa	ucs	csacsa	ucs	————	csökö	nyös	choco	rève
ircsi	csöcsén	jár a	kezem	————	чече	чечен	ЧЕРНО	БИ.І
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	chicken	chicken	chicken	pie
écs ^{csacsa}	écs	ucs ^{csacsa}	ucs ^{csacsa}	————	csecse	csecse	csecse	csecse
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	чечен	чыбам	ЧЕРНО	БИ.І
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	china	chilli	hot	chilli
ácsü	csacsa	ácsü	ácsü	————	ücsül	ő	csecse	lő
csöcső	ácsu	csucsi	csacsa	————	csipe	csipu	csipi	csipa
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>1</u>	ciclo	csikló	cicla	míno
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>2</u>	csak a	csibe	csak a	pacsi
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>3</u>	ace	táto	ciuffo	bacio
x x x	x x x	x x x	x x x	<u>4</u>	icsa	picsa	öcse	pöcs
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	csacsa	csacsa	csacsa	csacsa
csacsa	csacsa	csacsa	csacsa	————	csacsa	csacsa	csacsa	csacsa

1985—2002

PÁTKAI, PILINSZKY ÉS A PINCÉR

Fóliával sátorozott ágyon bepólyázott fejű múmia-szerűség fekszik a téren. Szájából időnként – azaz, amikor a felrobbant műteremben súlyosan megégett Pátkai beszél – pára tolul elő. Minden mozdulatlannak tűnik, mint amikor a szobrász eltűnt egy bokor mögött a szeretőjével, akit fehér szoknyájával, blúzával együtt beletepert a fűbe. Mellettük álltak a vacsorára váró emberek, de senki nem hallotta, hogy lökdösték volna a bokrot. A fű megfogta a szoknyát, a blúzt, Pátkai nadrágját – a térdénél – mert nem tolta le, csak combja közepéig, de a vacsoránál fehérnek, tisztának látta őket mindenki.

Pilinszky nagy fényesség a magasban. Lebeg, mint mindig is lebegett: kis nevetésben, félszegségben. Lebeg, mint aki ráül a levegőre, nem a székre, nem a díványra. Jön az utcán, vállmagasságban. Félénken úszik a forgatagban, karjával idegeseket integet, szárnyal és szabadkozik.

A Pincér oldalról jövő hangjára a tér ellentétes oldala elsötétül. Meghatározatlan lény, hangszíne, beszédmódora, stílusa kávéházzal kávéházra változik. Haragos és fáradt. Ha a szükség úgy kívánja, kiabálva irányítja birodalmát, amit sátorként hálózna be idegszálai, s amelynek úgy ismeri határmezsgyéjét, mint új gazdájának gondosan körbepisilt udvarát a falusi kutya.

A kórus szürke, monoton ritmusú szövegét mintha számítógép mondaná. A közelállók fehéren, álarcosan, ápolókra emlékeztetnek, meg orvosokra; eleinte egyetlen kupacot alkotnak, majd szétoszlanak s később újra összegyűlnek; nagyon halkan, szinte zümmögve színezik a számítógép hexameterjeit.

A prózaverset, szabad sorokat mély, elektronikusan színezett férfihang mondja. Nem prófétai, hanem száraz és nyugodt lejtésű.

Kórus

árpád

*szobrász költő pincér lőtáv tűztakaróra
ébresztő szeretővel a punciszagú kikötőben
pincér szobrász költő kóser tűzmozi olcsón
pin szob köl rász többli hőscincér-cumi gombóc
hancúr fodrász-lány bugyijában lángol a matróz
főpincér költő-kuli csontváz kása-egekben
szívós szobrász lába kalimpál tűz maradéka*

lábainál kez

dődik a, dődik a, ott kezdődik a, ott kez
dődik a, ott kezdődik a, ott kezdődik a
Stix

száz

ránc: bogarász madarász cukrász keze

lágya-keménye

végig a part

kéreg-ladikon furulyázik a nagylány
kéj-veteményez

habzó szájjal szopja a csonkot

szemre derékig tejfel

edény és étek a kókusz-
pókusz

őszbe vegyül már?

nagy pinahajder a lantos,

azt mondják

odaát a dizóz pöckét cöcörészi

klott-hugyi mélvén svaniut kártol

sorsjegyet árul a révész

előfizeteses

srím-sram

ő is játszik a kürtön:

bumm-bumm trotty-ta-ta nagymama püff

lélek a költő

szavajáró

kétlaki

verseivel karikázó

persze a lantos alantas

nagylány

tőle tanult

persze a révész

gumi-pitypang szőnyeg alatt

ezer éve

lábainál kez

dődik *a*, *ott kezdődik a*, *ott kez*

dődik a, *ott kezdődik a*, *ott kezdődik a*

Stix sat.

most
repül a kis madár ☹ az

állandó mögött fejetlen ember ☹

terpesz áll ☹ fényképező ládája

három tengerészre néz ☹ legalul

habzik az ég ☹ akácfák a

viharokból ☹ frissen festett
párnás fősuli pincérlány pityereg fejen áll a
gang-korlát egy pesti bérház

hír-szobrász fia költőnkön laza zsír-paca fénylik

udvarán ☹ csészealj a rézpulton

készül szobrász pincér műpulival kutyabálba

és némi pénz ☹ de a keretben

főtér tűzoltó-suli zsír-hombár megye székhely

angyal-paszományos három ten-

szobrász-ház pincér-bölcső paca-tár suli-zsír fő

gerész ☹ *(a szívem tengerész)*

sárga kép:

matróz a viharban fejen áll

*házfő pincér-zsír babagyár szobrász paca költő
ház-suli tár-suli zsír-suli szob-suli rász-suli cinpér*

matróz a bérház udvarán fejen áll
fejen áll

szobcér tármozi házfő költő-zsír pacarász pin

matróz a villamossínen fejen áll
matróz a villamossínen fejen áll
fejen áll

köl paca pin zsír fő szob ház rász tár sulicér tő

matróz a leveses tányérban fejen áll
fejen áll
fejen áll

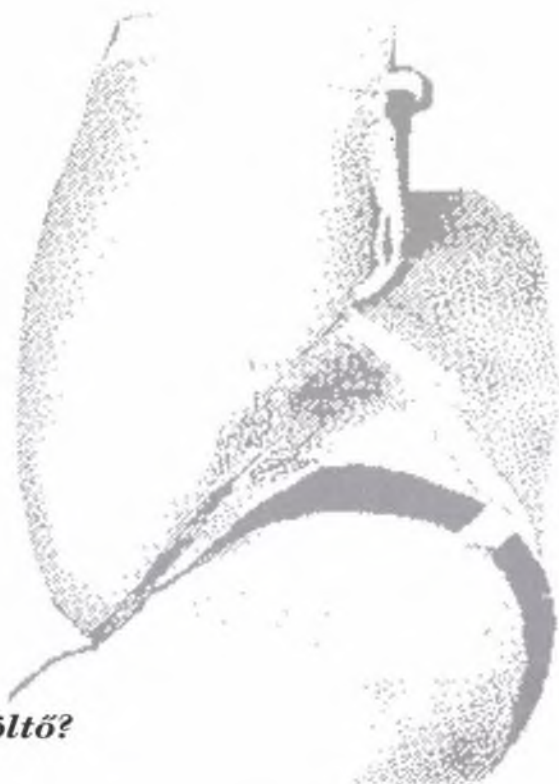
matróóóóóóz

a matróz

fejen áll

lobban a gáz-láng égő csápjaival hadonászik

Mit tud a költő?

fonnyad a kőszobrász

hamuná hűl

*hóguta vagy túróspite foltos zsákon apácák
ámul a pincérlány buja szobrász úszik a fényben
ripsz ropsz bum bum szőrös a köldöke nincs takarója

bor-szász tök-hát rézpáncír puci zsír sala tő tő
népzene-tár saci
szobrász férj pincér puli lőház
hát lőttök picu fő költő cár tér alapos pos

ágybogarász madarász szobrász fejelágya alája
élvezi pettyesedő hímveszőjén a bizsergést
kurva-kacajt hádész bálványaitól örököl bajt

fállábon vihorászik a költő fél-e Pilinszky
kávéházi meséből szűri a szex olaját : az
átoperált nemiszervek báját mintha csodálná
női szerepre fiúkat amint angyalka mesélte
fröcskölt műanyag őrzi a mellek labda-keményét
nincsen semmi se rajtuk
az ágyéket beborító
gyolcs pókháló vékony a karjuk szőrös az ajkat
rúzs fedi (vér fedi) folyton párnás kéjt mosolyognak*

*pártbeszéd*ek nem az égben köttetnek • a pu-
lóverek sem • a bélés pedig szavakból készül •
egy sima egy fordított • *pártbeszéd*ek nem az
égben

revolverek sem • a bélés pedig

kérés pedig

ból készül • egy sima, egy tompított •

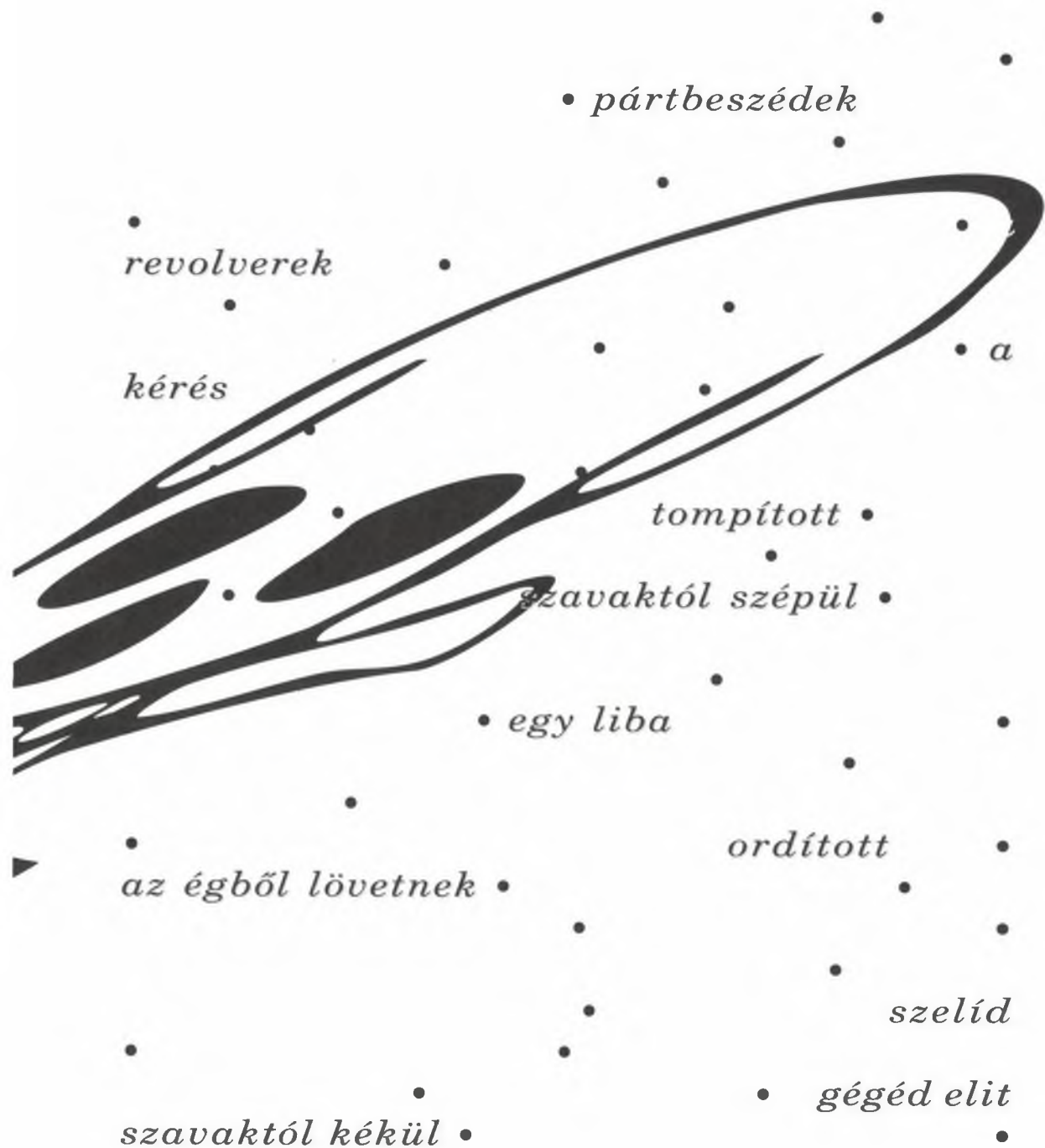
sem • a *kérés* pedig szavaktól szépül •

egy liba

egy ordított • a *pártbeszéd*ek
égből lövetnek • a *revolverek* sem • a *kérés*
pedig szavaktól

a *kérés* szelíd szavaktól szépül

a géged elit
szavaktól kívül • egy hiba egy tompított •

egy avantgárd költő kiveri

zongoráján

mitől zsíros a hagyomány széke

mert egy avantgárd költő

eleve hava

magánzó hangok beleélésből

hehehe ha-ha ha ha

áll
mit tud?

*Pilinszky egy kicsit mindig olyan volt mint a
mozivászon ♦ tárulkozó és kifürkészhetetlen ♦
amikor utoljára láttam ♦ már egészen
mozivászon ♦ semmi más ♦ csak mozivászon
♦ de a hangjában nem volt mozi ♦ a
hangjában rőfökben kibomló félelem volt ♦
hunyászkodás és acélredőny*

bárcás kurvák

nyitni akart • lelkével elérni a távoli népek
fájdalom-ágait • ő az a költő volt aki nem félt
és •

lovon

hason

irodalom

sírni-nevetni az utcán • ő aki kis buja vágyra
szeszre vadászott nagy sikerű szerzők mosolyára
leste a szeszre vadászó ősz szoprász is a csapdát

verseket őrl a malom

sokat

napos

csibét

gyárt

a keltetőgép

kesereket •

rímes kaka(sokat)

lyukas kosarakat •

sarat

*ágybogarász madarász szobrász fejelágya alája
élvezi pettyesedő hím vesszőjén a bizsergést
kurva-kacajt hádész bálványaitól örököl bajt
fállábon vihorászik a költő fél a világtól
kávéházi meséből szűri a szex olaját az
átoperált nemiszervek báját mintha csodálná*

a hajószakács kezében kékülő fénykép ◆ *az égen*

civil ruhában lebeg a költő ◆ *söröshordók*

a nővérke mosolyától ◆ *akit egy ország*

a rakparton egy mura
 omirádli stráfszekérek közi mellet
 a pipadohány dobogán
 és bajusztalan
 aki oly szótalan
 ol

női szerepre fiúkat amint anyalka mesélte
 fröcskölt műanyag őrzi a mellek labda-keményét
 nincsen semmi se rajtuk

az ágyéket beborító
 gyolcs pókháló vékony a karjuk szőrös az ajkat
 rúzs fedi vér fedi párnás lassú kéjt mosolyognak

szemre derékig tejfel

edény és étek a kókusz

szümpozion lila hungarocell kényes szeretőink
szája – madár-ország, csőváz, kelekótya barátok
megbodorított szőrpamacsok – bor sör pia dosztig

durrog a sárga parázs melegére hevülnek a lepkék
pírba borulnak a szőrös hímek, tűzbe lebegnek
összelapulnak a fénytől

rizs-pali zár cinpér köl fő szár-tő suca szob-hát

szobrász fő paca-tár zsír-ház költő-suli pincér

fő-suli zsír-pincér tárház szobrász-paca költő

női szerep

kéregladikon furulyázik a nagylány

kéjveteményez

habzó szájjal szopja a csontot

szemre derékig tejfel

edény és étek a kókusz

pókusz

őszbe vegyül már?

nagy pinahajder a lantos

**Bárkit hallgatok, ólmos
szárnyak az ajkán – tépik a szempillámat – akárkit
kérdeszek, árnyékos gödör évődik szeme mélyén,
rajzolatok, lila foltok...**

Rajtam a sor, megyek.

**Én is
barna homok-sáv, domb-takaró leszek! – esti szekéren
rongy-zsák...**

Holt lelkek menedékét merre keresnéd?!

Túl a vizen csak gombák nőnek, potrohos ernyők.

**Emlékszel, hogy a két homokos lány nálad a földön
mit művelt? S lett-é neked abból némi előnyöd?**

tárház főszeli pincér költő zsírpaca szobrász

zsír-babrász tárház költő-fasza főszeli pincér

*költő fodrász pincér főszeli zsírpaca tárház
főpincér költő-szeli zsír-tárház paca szobrász
pincértől kanadáig apálytól ingatag üstig
szesz vele sör bele borban a ház tüze gáz-kalodája
szobcér tár mozi ház fő költő-zsír pacarász pin*

köl paca pin zsír fő szob ház rász tár szelicer tő

tárház pincér főszeli költő zsírpaca szobrász

gáz-láng rozsdá-parázs repeső szikrák pagodája

Cuppogtak, csikorogtak, nyaltak-nyeltek a padlón,
téli sötétben, villany nélkül – fals szukahangok
kórusa szólt de a szemnek semmi – pogány alamizsna
volt virgonc vacsorájuk hang-maradéka.

Na látod!

Ott,

odaát még hang sincs.

Mit vársz? Gyűrd, ami itt van...
onnan senki se jött még vissza... a szél szövi hírét.

Ő, aki mindent érted tett, aki téged is élő
testbe szabott, csak alázatot óhajt.

Térj ki előle!

Hódolj néki.

Magányodtól Ő megszabadíthat.

Engem a bűn hamujával szórt meg a sors. Kutya évek
voltak. Az öldöklés kapuján ki-be járt Európa.
Hímringyók sorakoztak elém.

Ó, Ervinem, ülj fel
félelmed peremére, a márvány homlok, a márvány
orca csak álarc: bűn fedezéke, magány palotája.

*Pátkai védi Pilinszkyt a pincér ellen erővel
vassal mint aki féli a földre bukott katonát de
élvezi kínját nézni
előleg a mennyei fényből
gáz-láng rozsda-parázs repeső szikrák pagodája*

só és sár-szaha^rában

ül meder alján, égen
mit mosolyogsz obrász?
kutya szűköl
a gondolat ágyán

**Pusztakaró hús reggelek ősz hajszála a fényben.
Isten még melegít.**

Isten bárány.

Eredendő

jóság.

**Alkonyi rókát tollas csillagok áztat-
nak késesti reményben.**

A mécs folyosódon elárul.

Füstölgő szenes ékszír

Esti sötétség,

a semmi

partján kószálsz.

**Isten lelke, a fényre fogékony
ős-szeretet, vizeken kivirágzó szép liliomszál.**

Félig a földben

félig az égen

*fesztelenül – kapanyélként – tárt ablak-karimába
csúszik a tűz*

szobrok szeme robban

rákfene éhség

mit tud a költő ?

fonnyad a kő-szobrász

hamuvá hül

*pincértől kanadáig apálytól ingatag üstig
szesz vele sör bele borban a ház tüze gáz-kalodája*

mit mosolyogsz obrász?

kutya szűkül

a gondolat ágyán

Egybedarálva magasság mélység

Mindenhonnan eléd jön az Isten.

Belső fénye világít át.

Monstrancia minden.

Arcod is!

Éld át Őt!

Leborulni előtte csekélység.

Ágyazok már a halálnak, nincsen bennem alázat.

Fuss le a vízhez, vetkőzz! Ott áll Éva, pucéron.
Tűz van a hídon. Visszafelé már zárva az ösvény.
Kend be olajjal a tested, légy, mint béka, sikamlós.

Merről fújhat a szél? Karikákat pörget a parton.

zsír-paca fordász pincér tárház fősuli szobrász

főpincér pincér pincér pincér-suli főpinc

fő-paca pin-paca cér-paca zöld suli föld suli zsír-tár

borszász tökhát réz páncír puci zsír-sala tő fő

tök-fő tár saci szobrász-zsír pincér-puli lő-ház

hát lőtök picu fő szobrász cér-tár salapin-zsír

bor-bál bor-dal borvíz mily bordély a hazában

tárház fősuli pincér költő zsír-paca korpás

srim sram bum bum trotty ta-ta négy titi püff hazajáró

zsír-papa sordás pincér bárház fősuli szobrász

nagytata bongás kong a szorongás zsírban a csont-ágy

Áramló levegő és parti virág ne riasszon
többé! Menj csak, fuss le a vízhez.

Éva a társad.

Éva, az illatos asszony-edény. Nézd, nyílik a szája,
tengeri csillag hergeli mily gyöngéden a mellét,
rágja a barna bogyót – és szőrös csápja igyekszik
lucskos rése felé.

Hallgass!

még visszahajolhatsz!

Ő a magasság-mélység termő füstje, gomolygó
friss párája az úrnek. Minden tőle fogamzik.

Lépj a mederbe, ne félj!

Éretlen volt, aki engem
megszült – tokjából kilökött a halál mezejére.

Máris

Kígyóbőrből fonták bár herezacskód,
nincs más!

hőguta

nagy túróspite foltos zsákon apácák

ámul a pincérlány buja szobrász úszik a fényben

élvezi pettyesedő hímvesszőjén a bizsergést

nyitni akart lelkével elérni a távoli népek

fájdalom-ágait ő az a költő volt aki nem fél

sírni-nevetni az utcán ő aki kis buja vágyra

szeszre vadászott nagy sikeru szerzők mosolyára

Engem vár a betonkeverő. Hogy az Isten...!

Féljed az Úrt!

Meddig ?

Ne szerénykedj! Szard le a vén csősz!

Őt ne alázd!

Aki „rígtől szólva” emészti az embert.

Érted bontott csendet a lengő semmiben. Érted!

Áporodott kutyaólak a kertben a béke jeléül.

Lélegzet nélkül melegít a világ takarója.

nőnemű asszonyi állat

nőnemű asszonyi állat

nőnemű állat

vad szuka isten

kurva teremő

asszonyi állat

kéj és csilandós szuka bálvány

hős-cincér cincér cincér cincér-suli főcinc

fő-paca pin-paca cér-paca zöld suli föld suli zsír-tár

vad szuka isten

nyál és csiklandós szuka bálvány

fővámterén a pincér fingik kancsit a bárlány

tök-fő tár saci szobrász-zsír pincér-puli lő-ház

tengeri tambura távoli cimborá csöcsre hajolnak

hárfa a pincéernő bugyijában dallama ajzó-

szer dobogó szívű katonának friss palacsinta

Bármit is ad... csak játszik. A tűzből nincs oda-vissza.

Mindig győz az erősebb hím.

Vagy

nőnemű lenne?!

asszonyi állat?

az Isten?

Mindenség vaginája?

ős klitorisz? kéj? nyál? és csiklandós szuka-bálvány?

punci-kosár? a világűr káposztás petefészke?

Ervinem! Állj meg, az égre!

Ne hagyd magad!

Arca fehérje

púderes álarc? villám fényezi fülbevalóját?

S nékem hányszor kéne kifejni ledér csöcseit, vagy

körbeharapni? Hányszor kéne benyalni a szőrös

rét közepébe? gödörbe? csatakba? hogy ő könyörüljön

rajtam?

A kurva nagy Isten!

Az!

*lopva becsúsznak a színre a tűz karikái kinyílnak
borszász tökhát réz páncír puci zsír-sala tő fő
hát lőtök picu fő szobrász cér-tár salpin-zsír*

ágybogarász madarász szobrász fejelágya alája

kurva-kacajt hádész bálványaitól örököl bajt

féllábon vihorászik a költő őrzi a lángot

kávéházi meséből szűri a szex olaját : az

átoperált nemiszervek báját mintha csodálná:

fröcskölt műanyag őrzi a mellek labda-keményét.

nincsen semmi se rajtuk, az ágyéket beborító

gyolcs: pókháló vékony, a karjuk szőrös, az ajkuk

rúzs fedi (vér fedi), folyton párnás kéjt mosolyognak.

~~*ípek ípek bűn bűn szőrös a köldöke nincs takarója*~~

És ha olyan kicsi lenne,
...mit tudom én, mint tű foka, akkor is...

Akkor is áldott!

Én, aki félttem, mondom, s mondom én, aki félszeg...
Áporodott kutyaólak a kertben a béke jeléül.
Lélegzet nélkül melegít a világ takarója.
Esti pupilla, a zárás-hajnalodás kovakője,
misztika Ő – és bárány. Márványfal s puha földek.

Szörös kút.

Tenyerén hamuszín egek, árva fegyencfej...

Bassza meg!

Asszonyi Isten a mindenség kapitánya!

Réme!

Teremtő szelleme. Fűnek, fának az anyja.

Asszonyi Isten a rettenet őre – s megveretésem
indítója.

A tűzvész lelke? a láng szeretője?

Angyali kurva! A mennyei bordélyház vezetője!

Isteni asszonyság! Kofa-Isten! Lepcses erőszak!

költő szobrász főszuli kőszáv tűzmozi cégér

borsos rácpontyot makarónival enne a pincér

kása-egekben a szobrász rücskös farka tapickol

szesz vele sör bele borban a ház tüze gáz-kalodája

srím sram bum bum troty tü-tü mély ta-ta puff ti-ti csontváz

gáz-láng rozsda-parázs repeső szikrák pagodája

Pátkai cincér csápja a langy folyadékba igyekszik

bő gatyaszár karikás ostor turbán csacsiságok

szemre derékig tejfel

edény és étel a kókusz

szümpozion lila hungarocell kényes szeretőink

szája – madár-ország, csőváz, kelekótya barátok

megbodorított szőrpamacsok – bor sör pia dosztig

durrog a sárga parázs melegére hevülnek a lepkék

szemre derékig tejfel

edény és étel a kókusz

Vágd el a köldök-szál vezetékét, szent anyaságod
akkor léssen teljes egész. Cselekedve emelkedj!
Azt hiszed, alszik az emberiség? Soha nem csöcsörészett
senki a blúzod alatt, és nem cicerészte a pöcköd?

Ülj fel! Rég kiheverted a lázas erőbedobást. Már
új szeretőkön jár az eszed, vagy mást sem akarsz tán,
csak nyugalommal hajbarakott cicomát. Kutya asszony!

Ágyadból kibukott gyerek-emberiség feje lágyan
koppan a kőre a combod két hegye közt. Mire vársz még?

Szertebomoltál? Megzavarodtál mégis a füsttől?

Lépj a gödörbe, ugorj a boros hordóba ruhástól.

Éva terád vár. Tetted senki se kérheti számon.

Életed értelmére tekints rá! Ő a teremtőd.

Most hova tartozom?

Ölben kő-arc. Lassan aszódó
tűz vagyok én is. Szén. A sötétség új pihenője.

...kávé_{val} a reggel...

*fesztelenül — kapanyélként — tárt ablak-karimába
csúszik a tűz*

szobrok szeme robban

rákfene éhség

mit tud a költő ?

fonnyad a kő-szobrász

hamuvá hül

*nincs gatyamadzag apály-ér tól-től in kanadüstig
költő szobrással*

vasalódeszkára való gyolcs

műanyag ólom gyertya-viasz gipsz vasbeton-erdő

**Kőből sárból gyúrta reménytelen ön-fedezékünk
Búza a zsákból ömlik a fény**

**Adta a fényt hát láttam - a szót, hát szóltam. Iratlan
tömböt adott, hát véstem, vágtam, kőbe-faragtam.**

Isten törvényét kikerülheted-é?

Mi hiányzik?

**Égi Nagyasszony! Meddig töpped a fény? – len-olajban
fürdik a házi kenyér (ehetetlen), lobban a nap még?
Bomlik a hulla, miért? s míg intő szózatot szóltál,
– párt-akarat? – zabolázni akartál? Tépní a számat?**

hőguta-vész túróspite foltos zsákon apácák

*ámul a pincérlány buja szobrász úszik a fényben
ripsz ropsz bum bum szőrös a köldöke nincs takarója
lobban a gáz-láng égő csápjaival hadonászik
fodrász-ház költő pincér paca-tár sulí zsír fő*

házfő pincér-zsír sulí tyúk kaparász paca költő

ház-sulí tár-sulí zsír-sulí szob-sulí rász-sulí cinpér

*bor-bár tök-tár rézpáncír puci zsír sala fő ló
népzene-tár saci szobrász férj pincér puli lőház
hát lőttök picu fő költő cár tér alapos-pos*

*leste a nőre igyekvő ősz szobrász is a csapdát
tárház fősulí pincér költő zsír-paca fodrász
este a nőre igyekvő ősz szobrász hazacaplat*

teste a nőre igyekvő test csupa csupa mekénység

Indulj! úgy, hogy a szűz valagát be fogod keretezni!

Ó bárcás szentség!

cicomás bugyiban csalafinta
peckedet óvod-e tőlünk, művészek seregétől?

Mondani késő, mint rombolt bennünk az alázat.

Folyvást megkövetelted: szóban, tettben.

A játék –

torna a lágy akarattal, a kedvvel – szolgai volt és
hitvány.

Testet formált, s érte kezem, ami *volt*, hát
nyúltam utána.

Most csak a sebhely több a cöveknél.

Lelke-javából gyúrta az első ember alakját,
és orrába lehelte az életet ős-erejével.

Kend be a tested tüstént. Már ciripelnek a tücskök,
lányok hangján sírnak a békák, száraz a torkuk.

Fuss le a vízhez, vetközz! Ott van a helyed, eredj csak!

Ülj le a vízbe, s előrehajolva nézz a tükörbe.

kása egekben szívós szobrász lába kalimpál

szümpozion lila hungarocell kényes szeretőid

szája – madár-ország, cső-váz kelekótya tatárok

megbodorított szőrpamacsok, bor sör pia dosztig

pincér költő fősuli kősáv tűzmozi matróz

rizs-pali zár cinpér fő szár-tő suca szob hát

tárház pincér fősuli költő zsírpaca nincsen

nincsen

nincsen

Nézz le magadba!

**Sérti a só, felsebzi a bőröm.
Hab-gyöngy falkák, nagy vízi-hangyák futnak a számba.**

Hajtsd meg végre a térded!

**Nincsen térdem, a lábom
eltűnt.**

Omlok.

Combom is eltűnt.

Nincsen erőm már....

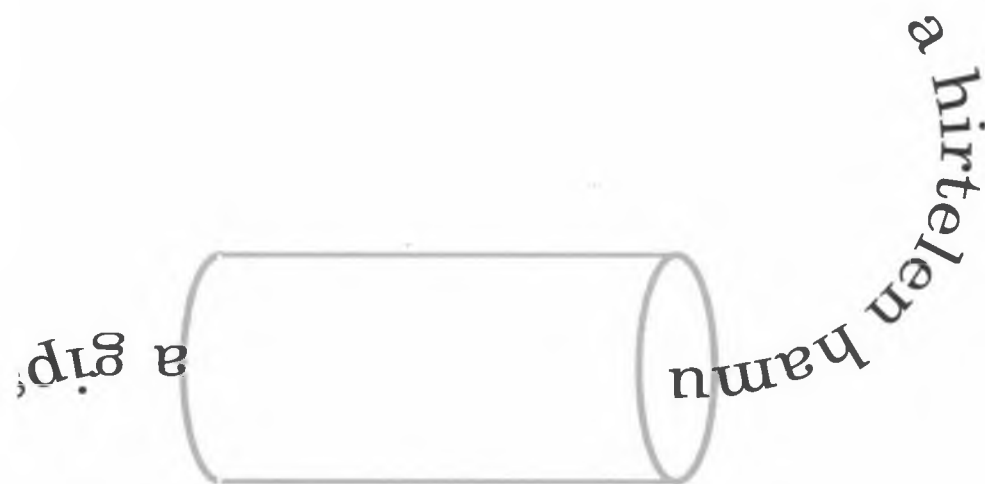
tessék kibontani a

leste a szerszre vadászó ősz szobrász a csalétket

es hajú Pátkaínak
a steril bunkerben mindig mosolygó

alat az ajtó helyét

leste

*benyalt csiklóig a lánynak a segge lyukába
dugta az ujját*

felnyársalta keményen

előlről

hátról beleverte a farkát

szájba kanolta

*szopjon a nő – kiabálta a költőnek – tudom én hogy
vágyakozol s kivered, baszd meg! még verset is írtál
róla*

*tessék kimondani tessék kimondani
ha ég a cipő kipirult bőr serceg alatta*

téved a gép is

a míg szapor

*tűzzel játszik a költő énje a bűnbe esésben
első lenne ha merné vágyait elkiabálni*

fényképére hajolnak

*toll-töltő költő török-őr örökök török órát
szob szob rász rász rengeteg asszony alak cici-erdő
rász-töltő geteg órát őr szob reng a doberdó
reng a doberdó reng*

úzi a fér szet a vécéből

szil mű tő
~~a-sz~~ ~~zer~~ ~~je~~

atlan tisztámatróz
tek a

incér táv
léssel
hisí

sóvá
lódik
asza

alagút a szavak maradéka

ében
többi
saszony

BETŰRENDES MUTATÓ

12 pont	679	Amikor kedvesen.	64
1848	678	[amikor az álmod...]	662
1939 a kecskefejő szájából.	133	[amit abból láttam...]	350
2002 leütés az égbolt	677	[Ancsa oroszlánszárnyaid...]	415
A bosszú lekozmál.	441	[Angolnák tetemét...]	415
A kígyó egészségére.	136	[Angyali báj epekedve...]	397
A kosárfonó párja	130	[Angyali báj, aranyos...]	420
A pusztulás horgot vetett	11	[Angyali táj...]	421
A remény fonákja	583	[angyalt idéznek a kurvák...]	549
A sivataghoz	71	Apám elfáradt ember	44
A sötétség pihenő padja	19	„A” széria	236
A walesi bárdok	568	[Atléták által...]	397
a [ad altare vagy a fortélyos...]	197	Avarérett.	605
[a combod lejtőjén...]	661	Az örök jégsezkrény partján	
[a délisorból semmi sem maradt...]	284	medencecsont hallgat	182
[a hasad cipőjén...]	661	Az utazás fordulatai	72
[a kényes hó makulatlan...]	285	[az ablakban hogyan...]	291
[a köldököd alatt korai...]	667	[Azt, ki a csajjal...]	408
[a köldököd alatt...]	641	Ágaskodik	64
[a láthatáros látszólag lefelé...]	161	[Ágya fölött bolyhol...]	419
[a látványból...]	349	Állv'akarod	455
[a melleid hegyén...]	651	[Álmában tá távoli tájak...]	415
[a mentőcsónakban...]	649	Április	62
[a porfej-Orpheusz...]	74	[Árnya a vétkek...]	403
[a szőrös kosárban...]	674	[árnyéka van...]	61
[a talpamból nősz...]	644	[Árnyéktól megesett...]	412
[a vers előtt]	70	Ártalmatlan töredék	139
[a visszatérő...]	75	[Árva pogánylány...]	419
Ablakod alatt.	440	Átfutó vendég a számon.	67
[Ajkakról csengő...]	416	b [akinek szenvedélyesen...]	198
[aki szemeimen keresztülrohanva...]	73	[b-listán a cukorcirok...]	288
[akitől vér helyett...]	548	[Bájcsevegés fodrozza...]	417
[álarcod öblében...]	665	[bámulom a csípőd...]	664
Alázkodó ének	15	Bánat.	52
Alkony-mandala.	611	[Bánatod árkából...]	413
[Almalevél a csöcsödnél...]	404	Barangoló	54
[alszol mint Jehova...]	657	[bárány...]	352
[alszol mint Jehova...]	669	[Barbár vágy csúcán...]	415

Barcikai oratórium	425	[Disznó udvari náci...]	421
[Barna a grófnő...]	414	[diványon...]	355
Bennünk	56	Drótozott tüdő.	587
Bennünk	134	[dúdolsz...]	691
Benti	590	[Durva szöveg nehezíti...]	398
[betűről betűre...]	77	e [de milyen tágas...]	202
[Bodzavirág a hajában...]	414	e-city	570
[borotvapengét...]	292	[Ébred a nap huzakodva...]	399
[Borpincék mélyén...]	419	[Ébred a nap. Lopakodva...]	407
[Borszesztől berugott...]	402	[Ég a könyvtár.	116
[Börtönből kilövő...]	410	[Ég a szemed...]	422
[Börtönből menekült...]	403	élgő a...].	688
Bronzfarkas +	478	élgő sárgadinnye...]	689
Bronzfarkas –	479	élgő karikák kórusa...]	654
Búcsú	470	Egyik és másik	131
c [fölgújtod a villanyt...]	199	[Éhes a nádi rigó...]	413
Carré parfait	480	[Éjed végeztén...]	422
[combod kapujában...] 63150229	644	Elégia	65
[combod kapujában...] 91324749	655	Életmaradék	594
[combod kapujában...] 61185478	674	[Elfejtetett gög...]	402
[cövekelsz mint Lóthné...]	660	Ellenem szavakkal	14
[Csacska leány cicijén...]	409	Ellenfelek	65
[Csacska leány epekedve...]	411	Ellentétek	442
[Csacska leány kutakodva...]	418	Élő korsó	53
[Csak puha lángost...]	405	Élősövény	16
[csak mozgásában akadályozom...]	73	[eltántorog...]	76
Cseresznyemag	624	[Élvez a nagylány...]	400
[Cserkész-síp ti ti...]	417	[elvonult a vad tél...]	670
Csíkos öltözőkabinok	468	[Emberkém...]	420
[csodálom a hajad...]	642	Emlékezés	11
[csodálom a hajad...]	673	[Erdélyben kicsi árok...]	410
[csodálom a vállad...]	666	Érintetlen az emlékezet	300
[Csók kapitány...]	406	Érlelő csendből	45
[Csontos a hűbáj...]	408	Esküvő a vízben	69
[Csorba kezével...]	414	Este	445
[Csuklik a drága...]	421	Európa.	71
d [a régi szöveg darabkái...]	200	[Éveken át vizenyős...]	410
[dagadni látszik...]	282	Évforduló	18
[darázs-fészek...]	546	f [a mérleg előtt...]	203
De aki győz...	510	F. F.	614
[de pehelypaplan lóg...]	287	[falevélen jégszál...]	641
Déli.	597	Fan	619
Derékba tört	439	[fázol mint a farkas...]	650
Derékig az ismeretlenségben	66	[fáztál mint a farkas...]	671
Digó	606	Fedőlanok	245

[Fegyveres udvari náci...]	397	Gyűrűk 10 [északolasz]	496
[fejenállva te szerencsés...]	658	Gyűrűk 11	497
Fekete pálinka	449	Gyűrűk 12	498
[Fél tenyerével...]	410	Gyűrűk 13	499
[Felfegyverzett gög...]	406	Gyűrűk 14	500
[Felfegyverzett szó...]	399	Gyűrűk 15 [kényszermunka]	501
Felfüggesztett Erősz	130	Gyűrűk 16	502
Félhangra	60	Gyűrűk 17	503
[felhördülnek a gyári trombiták...]	657	Gyűrűk 18 [évadnyitó]	504
[Féltéstől beszszelt...]	421	Gyűrűk 19	505
[Fénye a vétkek...]	404	Gyűrűk 20	506
Fenyőfa ág	593	Gyűrűk 21	507
Fészkén szárad a lélek	610	Gyűrűk 22	508
[figyelem a hasad...]	646	Gyűrűk 23	509
[figyelem a melled...]	660	h [álgyémánt ragyog...]	205
[Flancol a nagylány...]	416	Ha törrel megy	459
Fluxus	608	ha léket kap a vágy	519
[Fokhagymás zsírt...]	404	Hab	589
[fölemborulva...]	75	Hadgyakorlat	469
Fölfedni nevét	133	Hadiszöveg	262
Fontoló	460	Haj	614
Forgó égtájak	26	[hajlította a dárdát...]	283
[Forró hurkát kérj...]	401	hajnalonta...	659
[Francia krémet...]	417	[Haldokló nagyapánk...]	403
[fülemmel simogatom...]	360	Hallod	586
[fürödsz mint fáraó...]	647	Halmaz	64
[Füst a pokol!...]	411	Hangos csatornák	62
Füstöl	610	HangVERSeny Cs-re	699
Futunk	622	Hannington dombjait	59
g [mélyen metszett ó betű...]	204	[haragom órája...]	74
Gátszakadás	61	[hasad legelőjén...]	663
[Gellérthegy ti-ti...]	400	[hasi mezők ékes koronája...]	652
[gerinced tengelyén...]	648	Havazó hold	55
[Gondjaid ápolván...]	407	Háziáldás	438
Gravitáció	66	[Hé, Lucifer!...]	420
Gyors jövőidőben	64	Hétköznapi séták	555
Gyűrűk 1 [kezdőbéke]	487	[hintá-palinta...]	654
Gyűrűk 2	488	[Hintázó majmok...]	414
Gyűrűk 3	489	[Hírhedt étvágyreklám...]	419
Gyűrűk 4	490	Hölgygető	595
Gyűrűk 5	491	[Holnap a szomszéd lány...]	406
Gyűrűk 6 [nem zeusz]	492	Homlokom mögött	17
Gyűrűk 7	493	Homlokunkat egymásnak feszítve	68
Gyűrűk 8	494	Hommage à Határ Győző	567
Gyűrűk 9 [egy „robotos” emlékműve]	495	Hommage à Kassák Lajos	564

Hommage à Korniss Dezső	566	[ki volt a felnőtt...]	648
[homokon...]	550	[kidagadnak a falak...]	541
[hulló kövek...]	539	Kilenc 4-es	164
Hurkád locsoltassék	446	[Kincseid elveszvéen...]	399
Huzamostohán I	526	[Kincskeresők ellen...]	409
Huzamostohán II	527	[Kínkamrák alján...]	422
i [mészárszék szagú a szombat...]	206	Kinti-Kanti	590
Ide nem kell József Attila-idézet	331	[Kintornász nyelven szólt...]	400
[imádom a csípőd...]	669	Kipréselve	597
In memoriam	17	[Kis csacsi és virgonc...]	403
Indák	584	[Kis csacsi és...]	412
Induló gyász	18	[Kis kaszakés...]	416
[Inge alatt bodroz...]	399	[Kis késével...]	405
Ipszilon	471	Kisvárosi	602
Ismételek mint egy fénymásológép	318	Kő per	585
[Isten erénnyel...]	405	[Kocsmázó rokonok...]	400
Izzad a gondolat	601	Köd	601
[izzadsz mint királyné...]	668	[köldököd alatt...]	653
j [csendesen borulj...]	207	Kökényes	52
Járjuk el a báróst	131	[köldököd tövében...]	642
Játék	51	[köldöködon janicsár...]	653
[Jó Uram! Ó! ima-tenger...]	401	Költői földalatti vasút	682
[Jó, ha a szex...]	409	[kondások között...]	645
Jön a nyár	456	[körülpasztázva...]	358
k [almásderes...]	208	Kötés	607
Kalligram	473	Kötörőfű-PrométheusznaK	140
Kamasz	615	Közlekedő edények	151
Kapuk hová nyíltok	13	Kürt szól	454
Kedvesező	463	[Kurva kacérság...]	418
kémlelem az arcod...]	673	l [a képlékenyben elveszett...]	209
Kenyeres	617	LábszáKban	618
[keresztül-kasul otthonom...]	59	[lányod hajnalonta...]	687
[Kertemben kinövő...]	415	[Lásd, aki csajjal dőzsöl...]	398
[Kései levél húgomhoz	44	Lassú a híred-hozó...	63
[Késre vigyázó szem...]	408	Látletet	462
Késtető 1	684	Lázadás	54
Késtető 2	685	Lázongó kalendárium	680
Késtető 3	686	[legendád a szónál...]	656
Két földrésZ...	54	[legendák gerendái közt...]	77
Két nagy ellipszis jobbra és balra	173	[légy a háztetőn...]	543
Kéthangú ballada	46	Legyeké a kenyér, a ház	544
kétpárbeszéd	528	Lehetívé teszem érted a várost	310
Kévék a kezek	587	[lehullsz mint a címer...]	663
Kezes	595	[Lelke a rossztól...]	417
[ki kinek...]	537	Lével	354

Lihegett a lány.	132	[mint tűzről levett...]	357
Libérc.	361	Mintaszesz	616
LM 15	591	[Mintha a termál-víz...]	418
LM 16	591	[mire szolgált a vorszponat...]	286
LM 28	598	mit hámozognak	529
LM 29	599	Mobi L.	616
LM 34	603	Mondatok homokja	588
LM 35	603	[Mondd, aki tűzzel...]	412
LM 91	620	Mondóka	50
Lyuk-mandala	593	Műszerek órák jelzőkészülékek lékek	228
m [elvéssz a só...]	210	n [határtalan éjszakád előtt...]	211
[magányod odvában...]	672	[Nászaid alján...]	411
[Majd, ha a szomszéd...]	421	[Néha a reggeli...]	406
[Már ide nem jön...]	406	[Néha a rendőrség...]	408
[már majdnem eltemettelek...]	643	Nemesb	452
Márta	130	Nincs előttem út sem	10
[Meddig tűröd...]	411	[Nincs menedéke...]	412
Medvesztegető.	447	Nyugtalan a csatornák után.	62
[megáldom a vállad...]	659	o [le foutre...]	212
Megfojtottam az öcsémet.	132	[ó asszonyok szépe...]	652
[megnézem a szemed...]	645	[Ó, magas ég...]	398
[megnyalom a bőröd...]	668	[Ó, szent ég!]	405
[melegforrásodban...]	667	[Ócsárlás foltozza...]	401
[mellbimbód peremén virágok...]	643	[Oly heves és virgonc...]	416
[mellbimbód peremén ácsorog...]	664	[Ópiumos mucosok...]	418
[melleidet lepi...]	670	[Orpheusz aki engem keres...]	74
[melltartód kigombolod...]	359	[Orpheusz még föllazítva...]	76
[menthetetlenül csúszol...]	649	[orpheus vasalt ing...]	162
Menyasszony-utószó.	589	[Orpheusz-álom...]	75
[merített pirítóspapír...]	540	[orrfe...]	163
[Mézet bőven kenj...]	414	Orsó	451
Mi, te, én	604	Országgyűlés.	457
Micsoda fennsík	66	Ott	606
[Mily csacsi kéjelegő...]	404	[Otthon a szikra-szemű...]	416
[Mily szagos...]	411	ő [oldal erdő magas bunda...]	213
[Mily tüzes, ölbevaló...]	401	Örömtűz.	596
[Mind, aki szűzzel...]	413	Ösvény	20
Minden út.	592	Öt csendélet.	12
[Mindenfélét rakj...]	410	Ötsoros	55
[Minket oroszlán-szárnyaival...]	398	[Öttusa sztárként...]	417
[Mint aki nem lát...]	418	[Ő ide nem vár senkit...]	402
Mint egy tevépásztor	600	[Ő még hinni akar...]	407
[mint a hídakat...]	356	[Ő, aki elpártol...]	407
[mint a lámpaoszlopok...]	551	[Ő, aki nem tágit...]	405
[mint cirkuszban a lovak...]	658	[Ő, noha nem fél...]	397

[Ő, noha nem vár...]	404	Sárgarigó	134
Ősi hatos	293	Senkinek	609
[Ősszel a nádi rigó...]	400	Se vasárnap, se alleluja	444
[Őszibarackot kérj...]	415	[se szírmom se házam]	9
p [balassi 12-es times-szal...]	214	[sehol egy ünnepélyes árnyalat...]	76
Pátkai, Pilinszky és a Pincér	707	Sirályok műugrása	67
Pattogó	472	[Sírja tövén...]	414
Pátyol	598	sorjázás	530
Pehely	615	Sorjázóvers/a	474
Petőfi anagram	690	Sorjázóvers/b	475
[Pirkad a nap...]	412	Sorjázóvers/c	476
Poétisszima	189	Sorjázóvers/d	477
Pogány ritmusok	48	Sózott delfinek	600
Poliptechnika	279	sz [a ház előtt térdei hurokját...]	220
[post scriptum I]	69	Szabályos vers, szépséghibával	313
[post scriptum II]	69	[Szája ha szájjal...]	420
Post-scriptum	136	[Száll a közöny...]	416
Préludes I	612	Számvetés	61
Préludes II	612	[Szarkavaró rokonok...]	410
Préludes III	613	Szavaid meztelenek	448
Préludes IV	613	[száz szónak is...]	312
Presque voisin	623	[Szegfűt, páfrányt...]	411
[Prüszköl a némbér...]	401	[Szégyentől kiborult...]	398
Purgatórium	461	szelet hoznak a halak	521
[Puskájával a szörkorsó...]	398	Szemafor I	465
r [végére jár az aratás...]	216	Szemafor II	466
[Rámából lihegő...]	408	Szemafor III	467
[rázós vagonban pipafüst...]	290	Szemben fák	63
[Recski mesék...]	400	[szeméremárokban ácsorog...]	672
[remegsz mint a függöny...]	665	Szép építmény és előérzet	134
Reminiszcencia	139	Szerelmes vers	66
[rendőrkutyák...]	538	[szeretett tűzoltóink...]	160
[repülsz mintha sárkány...]	655	Szeriális zuhanás	81
[Réz-láng...]	407	Széthullt a város	10
[Roggyant iskolamester...]	404	Szikrák	52
[Roggyant kényúr...]	413	Szín	619
[Rókavadász ősrünk...]	419	[Szíve alatt...]	409
[Ronda hazúgként...]	399	[Szíve tövén...]	402
Rongyola	596	[Szó-rohadék piszkítja...]	419
[Roskatag ámost...]	408	Szóbálvány	376
[Rossz bortól részeg...]	413	Szobánk	59
Rózsaszín	585	Szodoma szirénái	692
s [nehe a folytatóla...]	218	Szöglet	437
[Sánta királynőként...]	405	Szorongás	9
Sánta vasárnap	21	[szőrös a völgy l	652

t [szikrázó hajperecek...]	221	v [úgy vedd a szádhoz...]	224
Tájoló	594	Vadhús	694
[Talpra magyar!...]	412	[Vág a pokol...]	406
[tápáskodsz mint pásztor...]	671	[Vágyálmok főnyén...]	417
[Te emberközpontú szókártolás...]	149	Vaktában elindul	60
Te vagy a menyasszony	588	Valahányszor szárnyait elérem	60
[Tébolyból szakadó...]	420	Válaszmozdulat	60
[Tébolyból szálló vérszomj...]	403	[Vállaji sár a ruháján...]	403
Tehetlenségünk	19	[Vállaji sár a nyakánál...]	409
[Tejfölös ondót...]	420	Változat	133
Télire delfinek leszünk	599	Változatok egy éjszakára	15
[Tengeri gyöngy...]	421	Van szőlőd	443
Tengertánc	61	[Vár a világ...]	399
[Tép a hideg...]	401	Variációk az LM 91-re	621
Tokaj	608	Vaskos meteorok	134
Töled	609	Vatta	617
Tollat képzelek	458	Védjegy	602
Tördelékek tördel... ékek	367	Védhetetlen	9
[töredezzve fekszenek...]	289	[Végre tanúként...]	409
Tört	584	Végváz	450
Történelemző	607	[vénuzhegyed alján nagy...]	647
Trónfosztás	681	[vénuzhegyed alján örömtűz...]	662
[Türjük a sorsunk?...]	407	[Vérbajos őgróf...]	402
[Tűzből támadt...]	413	Versezett számok [76-81]	481
Tűzelnek a betűk	693	[vigyázom az arcod...]	656
[Tűzvészkor Magyarország...]	418	Villanások	627
u [Mauberley fölfut a falra...]	222	Visszaható	592
úgy szenvedsz mint Krisztus...]	646	Visszavonulás	72
úgy szenvedsz mint Lóthné...]	666	Vitte	618
[Ujja begyével a szűz...]	402	[vízhatlan...]	545
[utadon a ritmus...]	542	VV	611
[útszéli lányok...]	650	z [betűröm ablakod...]	225
ü [a nagybetűs Alma]	223	Zarándokok	453
Üdv	586	Zárvány	583
[ülsz mint az úristen...]	651	Zöld eső	11
ünnep ellen	524	zs [szerelmes szavakat vizek a tóra...]	226
Ürál	622		

TARTALOM

SÁNTA VASÁRNAP 1957—1964

[se szirmom se házam]	9
Védhetetlen	9
Szorongás	9
Széthullt a város	10
Nincs előttem út sem	10
Emlékezés	11
A pusztulás horgot vetett	11
Zöld eső	11
Öt csendélet	12
Kapuk hová nyíltok	13
Ellenem szavakkal	14
Változatok egy éjszakára	15
Alázkodó ének	15
Élősövény	16
Homlokom mögött	17
In memoriam	17
Induló gyász	18
Évforduló	18
Tehetlenségünk	19
A sötétség pihenő padja	19
Ösvény	20
Sánta vasárnap	21

Forgó égtájak	26
-------------------------	----

Barangoló

Kései levél húgomhoz	44
Apám elfáradt ember	44
Érlelő csendből	45
Kéthangú ballada	46
Pogány ritmusok	48
Mondóka	50
Játék	51
Kökényes	52

Bánat	52
Szikrák	52
Élő korsó	53
Lázadás	54
Barangoló	54
Két földrész...	54
Ötsoros	55
Havazó hold	55
Bennünk	56

ELÉGIA KÉT SZEMÉLYHEZ VAGY TÖBBHÖZ 1964—1968

Tárgyak türelme

[keresztül-kasul otthonom...]	59
Hannington dombjait	59
Szobánk	59
Félhangra	60
Vaktában elindul	60
Valahányszor szárnyait elérem	60
Válaszmozdulat	60
Gátszakadás	61
Tengertánc	61

Szemben fák

[árnyéka van...]	61
Számvetés	61
Április	62
Hangos csatornák	62
Nyugtalan a csatornák után	62
Lassú a híred-hozó...	63
Szemben fák	63
Ágaskodik	64
Halmaz	64

Gravitáció

Amikor kedvesen.	64
Gyors jövőidőben	64
Elégia	65
Ellenfelek	65
Szerelmes vers	66
Micsoda fennsík	66
Derékig az ismeretlenségben	66
Gravitáció.	66
Sirályok műugrása	67
Átfutó vendég a számon	67
Homlokunkat egymásnak feszítve.	68
[post scriptum I]	69
[post scriptum II]	69

Esküvő a vízben	69
----------------------------------	----

Kettős értelem

[a vers előtt...]	70
A sivataghoz	71
Európa.	71
Visszavonulás	72
Az utazás fordulatai	72

Orpheusz zaklatása

[csak mozgásában akadályozom...] . . .	73
[aki szemeimen keresztülrohanva...] . .	73
[haragom órája...]	74
[Orpheusz aki engem keres...]	74
[a porfej-Orpheusz...]	74
[fölémborulva...]	75
[a visszatérő...]	75
[Orpheusz-álom...]	75
[eltántorog...]	76
[sehol egy ünnepélyes árnyalat...] . . .	76
[Orpheusz még föllazítva...]	76
[betűről betűre...]	77
[legendák gerendái közt...]	77

VENDÉGSZÖVEGEK 1 1968—1971

Szeriális zuhanás	81
------------------------------------	----

Ég a könyvtár	116
--------------------------------	-----

A kígyó egészségére

Felfüggesztett Erősz	130
A kosárfonó párja	130
Márta	130
Járjuk el a báróst	131
Egyik és másik	131
Lihegett a lány.	132
Megfojtottam az öcsémet	132
Fölfedni nevét	133
1939 a kecskefejő szájából.	133
Változat	133
Szép építmény és előérzet	134
Vaskos meteorok	134
Sárgarigó	134
Bennünk	134
Post-scriptum.	136
A kígyó egészségére	136

A költészet bomlasztó ereje

Ártalmatlan töredék	139
Reminiszcencia	139
Kőtörőfű-Prométheusznak	140

VENDÉGSZÖVEGEK 2,3 1972—1983

[Te emberközpontú szókártolás...] . . .	149
---	-----

Közlekedő edények	151
------------------------------------	-----

Feketéző emlék

[szeretett tűzoltóink...]	160
[a láthatáron látszólag lefelé...]	161
[orrfeusz vasalt ing...]	162
[orrfe...]	163

Kilenc 4-es 164

Két nagy ellipszis jobbra és balra . 173

**Az örök jégsezekrény partján
medencecsont hallgat** 182

Poétisszima 189

Ad altare

a [ad altare vagy a fortélyos...] . . . 197
b [akinek szenvedélyesen...] 198
c [fölgýújtod a villanyt...] 199
d [a régi szövet darabkáit...] 200
e [de milyen tágas...] 202
f [a mérleg előtt...] 203
g [mélyen metszett ó betű...] 204
h [álgyémánt ragyog...] 205
i [mészárszék szagú a szombat...] . . 206
j [csendesén borulj...] 207
k [almásderes...] 208
l [a képlékenyen elveszett...] 209
m [elvész a só...] 210
n [határtalan éjszakád előtt...] 211
o [le foutre...] 212
ö [oldal erdő magas bunda...] 213
p [balassi 12-es times-szal...] 214
r [végére jár az aratás...] 216
s [nehe a folytatóla...] 218
sz [a ház előtt térdei hurokját...] . . . 220
t [szikrázó hajperecek...] 221
u [Maunderley fölfut a falra...] 222
ü [a nagybetűs Alma...] 223
v [úgy vedd a szádhoz...] 224
z [betűröm ablakod...] 225
zs [szerelmes szavakat vízel a tóba...] 226

**Műszerek, órák, jelzőkészülékek,
lékek** 228

„A” széria 236

Fedőlapok 245

Hadiszöveg 262

Poliptecnika 278

Salétrom

[dagadni látszik...] 282
[hajlította a dárdát...] 283
[a délisorból semmi sem maradt...] . . 284
[a kényes hó makulátlan...] 285
[mire szolgált a vorspont...] 286
[de pehelypaplan lóg...] 287
[b-listán a cukorcirok...] 288
[töredezve fekszenek...] 289
[rázós vagonban pipafüst...] 290
[az ablakban hogyan...] 291
[borotvapengét...] 292

Ősi hatos 293

Érintetlen az emlékezet 300

Lehetívé teszem érted a várost . . . 310
[száz szónak is...] 312

Szabályos vers, szépséghibával . . . 313

**Ismételek mint egy
fénymásológép** 318

Ide nem kell József Attila-idézet . . 331

Bélyegek

[a látványból...] 349
[amit abból láttam...] 350
[bárány...] 352
[lével...] 354
[diványon...] 355
[mint a hídakat...] 356
[mint tűzről levett...] 357
[körülpásztázva...] 358
[melltartód kigombolod...] 359
[fülemmel simogatom...] 360

Libérc	361
Tördelékek tördel... ékek	367
Szóbálvány	376
 DISZTICHON ALFA 1994	
[Atléták által...]	397
[Ó, noha nem fél...]	397
[Angyali báj epekedve...]	397
[Fegyveres udvari náci...]	397
[Puskájával a szörkorsó...]	398
[Ó, magas ég...]	398
[Minket oroszlán-szárnyaival...]	398
[Durva szöveg nehezíti...]	398
[Szégyentől kiborult...]	398
[Lásd, aki csajjal dőzsöl...]	398
[Kincseid elveszvé]	399
[Felfegyverzett szó]	399
[Ébred a nap...]	399
[Vár a világ...]	399
[Inge alatt bodroz...]	399
[Ronda hazúgként]	399
[Ősszel a nádi rigó...]	400
[Élvez a nagylány...]	400
[Recski mesék]	400
[Kintornász nyelven szólt]	400
[Kocsmázó rokonok]	400
[Gellérthegy ti-ti...]	400
[Forró hurkát kérj]	401
[Ócsárlás foltozza]	401
[Tép a hideg]	401
[Mily tüzes, ölbevaló]	401
[Jó Uram! Ó! ima-tenger]	401
[Prüszköl a némbor]	401
[Ujja begyével a szűz]	402
[Vérbajos őrgrof]	402
[Ő ide nem vár senkit]	402
[Borszesztől berugott]	402
[Elfeketített gög]	402
[Szíve tövén]	402
[Tébolyból szálló vérszomj]	403
[Árnva a vétkek]	403

[Vállaji sár a ruháján]	403
[Kis csacsi és virgonc]	403
[Haldokló nagyapánk]	403
[Börtönből menekült]	403
[Roggyant iskolamester]	404
[Ó, noha nem vár]	404
[Fénye a vétkek]	404
[Almalevél a csöcsödnél]	404
[Mily csacsi kéjelegő]	404
[Fokhagymás zsírt]	404
[Sánta királynőként]	405
[Isten erénnyel]	405
[Kis késével]	405
[Ó, aki nem tágít]	405
[Ó, szent égl]	405
[Csak puha lángost]	405
[Felfegyverzett gög]	406
[Vág a pokol]	406
[Holnap a szomszéd lány]	406
[Csók kapitány]	406
[Néha a reggeli]	406
[Már ide nem jön]	406
[Ó, aki elpártol]	407
[Réz-láng]	407
[Ő még hinni akar]	407
[Türjük a sorsunk?]	407
[Ébred a nap]	407
[Gondjaid ápolván]	407
[Azt, ki a csajjal]	408
[Rámából lihegő]	408
[Néha a rendőrség]	408
[Késre vigyázó szem]	408
[Roskátag ámort]	408
[Csontos a bűbáj]	408
[Szíve alatt]	409
[Vállaji sár a nyakánál]	409
[Kincskeresők ellen]	409
[Jó, ha a szex]	409
[Végre tanúként]	409
[Csacska leány cicijén]	409
[Fél tenyerével]	410
[Szarkavaró rokonok]	410
[Börtönből kilövő]	410
[Erdélyben kicsi árok]	410
[Íveken át vízenvös]	410

[Mindenfélét rakj...]	410
[Füst a pokol!...]	411
[Szegfűt, páfrányt...]	411
[Meddig tűröd...]	411
[Mily szagos...]	411
[Nászaid alján...]	411
[Csacska leány epekedve...]	411
[Mondd, aki tűzzel...]	412
[Árnyéktól megesett...]	412
[Nincs menedéke...]	412
[Talpra magyar!...]	412
[Kis csacsi és...]	412
[Pirkad a nap...]	412
[Bánatod árkából...]	413
[Mind, aki szűzzel...]	413
[Rossz bortól részeg...]	413
[Éhes a nádi rigó...]	413
[Roggyant kényúr...]	413
[Tűzből támadt...]	413
[Barna a grófnő...]	414
[Sírja tövén...]	414
[Bodzavirág a hajában...]	414
[Csorba kezével...]	414
[Hintázó majmok...]	414
[Mézet bőven kenj...]	414
[Barbár vág्य csúcsán...]	415
[Angolnák tetemét...]	415
[Ancsa oroszlánszárnyaid...]	415
[Kertemben kinövő...]	415
[Álmában tá távoli tájak...]	415
[Őszibarackot kérj...]	415
[Ajakról csengő...]	416
[Száll a közöny...]	416
[Oly heves és virgonc...]	416
[Kis kaszakés...]	416
[Otthon a szikra-szemű...]	416
[Flancol a nagylány...]	416
[Lelke a rossztól...]	417
[Vágyálmok fővenyén...]	417
[Cserkész-síp ti ti...]	417
[Bájcsevegés fodrozza...]	417
[Öttusa sztárként...]	417
[Francia krémet...]	417
[Mintha a termál-víz...]	418
[Kurva kacérság...]	418

[Ópiumos mucusok...]	418
[Tűzvészkor Magyarország...]	418
[Mint aki nem lát...]	418
[Csacska leány kutakodva...]	418
[Hírhedt étvágyreklám...]	419
[Ágya fölött hollyhol...]	419
[Árva pogánylány...]	419
[Szó-rohadék piszkítja...]	419
[Borpincék mélyén...]	419
[Rókavadász őszünk...]	419
[Tébolyból szakadó...]	420
[Tejfölös ondót...]	420
[Angyali báj, aranyos...]	420
[Hé, Lucifer!...]	420
[Emberkém...]	420
[Szája ha szájjal...]	420
[Féltéstől beszszelt...]	421
[Majd, ha a szomszéd...]	421
[Angyali táj...]	421
[Disznó udvari náci...]	421
[Csuklik a drága...]	421
[Tengeri gyöngy...]	421
[Éjed végeztén...]	422
[Kínkamrák alján...]	422
[Ég a szemed...]	422

VENDÉGSZÖVEGEK 4 1985—1995

Barcikai oratórium	425
---------------------------	-----

Hínárázók

Szöglet	437
Háziáldás	438
Derékba tört	439
Ablakod alatt	440
A bosszú lekozmal	441
Ellentétek	442
Van szőlőd	443
Se vasárnap, se alleluja	444
Este	445
Hurkád locsoltassék	446
Medvesztegető	447

Szavaid meztelenek	448
Fekete pálinka	449
Végváz	450
Orsó	451
Nemesb	452
Zarándokok	453
Kürt szől	454
Állv'akarod	455
Jön a nyár	456
Országgyűlés	457
Tollat képzelek	458
Ha törrel megy	459
Fontoló	460
Purgatórium	461
Látlelet	462
Kedvesező	463

Betlehemi vasutasok

Szemafor I	465
Szemafor II	466
Szemafor III	467
Csíkos öltözőkabinok	468
Hadgyakorlat	469
Búcsú	470
Ipszilon	471
Pattogó	472
Kalligram	473
Sorjázővers/a	474
Sorjázővers/b	475
Sorjázővers/c	476
Sorjázővers/d	477
Bronzfarkas +	478
Bronzfarkas –	479
Carré parfait	480
Versezett számok [76-81]	481

Gyűrűk

1 [kezdőbéke]	487
2	488
3	489
4	490
5	491
6 [nem Zeusz]	492
7	493

8	494
9 [egy „robotos” emlékműve]	495
10 [északolasz]	496
11	497
12	498
13	499
14	500
15 [kényszermunka]	501
16	502
17	503
18 [évadnyitó]	504
19	505
20	506
21	507
22	508
23	509

De aki győz....	510
----------------------------------	-----

Az évezred vége

ha léket kap a vágy	519
szelet hoznak a halak	521
ünnep ellen	524
Huzamostohán I	526
Huzamostohán II	527
kétpárbeszéd	528
mit hámozognak	529
sorjázás	530

A jambusoknak megint

[ki kinek...]	537
[rendőrkutyák...]	538
[hulló kövek...]	539
[merített pirítóspapír...]	540
[kidagadnak a falak...]	541
[utadon a ritmus...]	542
[légy a háztetőn...]	543
Legyeké a kenyér, a ház	544
[vízhatlan...]	545
[darázs-fészek...]	546
[akitől vér helyett...]	548

[angyalt idéznek a kurvák...]	549
[homokon...]	550
[mint a lámpaoszlopok...]	551

TÉR/VERS/KÉPEK 1995—1998

Hétköznapi séták	555
------------------	-----

Hommages

Kassák Lajos	564
Korniss Dezső	566
Határ Győző	567
A walesi bárdok	568
e-city	570

VENDÉGSZÖVEGEK 5 1995—2002

Logo-mandalák

A remény fonákja	583
Zárvány	583
Tört.	584
Indák	584
Kő per	585
Rózsaszín	585
Hallod	586
Üdv	586
Drótozott tüdő.	587
Kévék a kezek	587
Mondatok homokja	588
Te vagy a menyasszony	588
Menyasszony-utószó	589
Hab	589
Kinti-Kanti	590
Benti	590
LM 15	591
LM 16	591
Visszaható.	592
Minden út.	592
Fenyőfaág.	593
Lyuk-mandala	593

Életmaradék	594
Tájéoló	594
Hölgygettó	595
Kezes.	595
Rongyola	596
Örömtűz.	596
Kipréselve.	597
Déli	597
Pátyol	598
LM 28	598
LM 29	599
Télire delfinek leszünk	599
Sózott delfinek	600
Mint egy tevepásztor	600
Izzad a gondolat	601
Köd	601
Kisvárosi.	602
Védjegy	602
LM 34	603
LM 35	603
Mi, te, én	604
Avarérett.	605
Ott	606
Digó	606
Történelemző	607
Kötés	607
Tokaj	608
Fluxus	608
Tőled.	609
Senkinek	609
Fészkén szárad a lélek	610
Füstöl.	610
VV.	611
Alkony-mandala	611
Préludes I.	612
Préludes II	612
Préludes III.	613
Préludes IV.	613
F. F.	614
Haj	614
Kamasz	615
Pehely	615
Mintaszesz	616
Mobi L.	616
Kenyeres	617

Vatta	617
Vitte.	618
Lábszáokban	618
Szín	619
Fan	619
LM 91	620
Variációk az LM 91-re	621
Futunk	622
Ürál	622
Presque voisin	623
Cseresznyemag	624

Villanások	626
-----------------------------	------------

A HINTA-PALINTA SZÖVEG- HORDALÉKÁBÓL 2000—2001

Hódolatok

[falevélen jégszál...].	641
[a köldököd alatt...].	641
[köldököd tövében...].	642
[csodálom a hajad...].	642
[már majdnem eltemettelek...].	643
[mellbimbód peremén virágok...].	643
[combod kapujában...]. 63150229.	644
[a talpamból nősz...].	644
[kondások között...].	645
[megnézem a szemed...].	645
[figyelem a hasad...].	646
[úgy szenvedsz mint Krisztus...].	646
[vénuszhegyed alján nagy...].	647
[fürödsz mint fáraó...].	647
[gerinced tengelyén...].	648
[ki volt a felnőtt...].	648
[menthetetlenül csúszol...].	649
[a mentőcsónakban...].	649
[útszéli lányok...].	650
[fázol mint a farkas...].	650
[a melleid hegyén...].	651
[ülsz mint az úristen...].	651
[hasi mezők ékes koronája...].	652
[szőrös a völgy...].	652

[ó asszonyok szépe...].	652
[köldököd alatt...].	653
[köldöködon janicsár...].	653
[égő karikák kórusa...].	654
[hinta-palinta...].	654
[repülsz mintha sárkány...].	655
[combod kapujában...]. 91324749.	655
[legendád a szónál...].	656
[vigyázom az arcod...].	656
[alszol mint Jehova...].	657
[felhördülnek a gyári trombiták...].	657
[mint cirkuszban a lovak...].	658
[fejenállva te szerencsés...].	658
[hajnalonta...].	659
[megáldom a vállad...].	659
[figyelem a melled...].	660
[cövekelsz mint Lóthné...].	660
[a combod lejtőjén...].	661
[a hasad cipóján...].	661
[amikor az álmod...].	662
[vénuszhegyed alján örömtűz...].	662
[lehullsz mint a címer...].	663
[hasad legelőjén...].	663
[mellbimbód peremén ácsorog...].	664
[bámulom a csípőd...].	664
[álarcod öblében...].	665
[remegsz mint a függöny...].	665
[csodálom a vállad...].	666
[úgy szenvedsz mint Lóthné...].	666
[melegforrásodban...].	667
[a köldököd alatt korai...].	667
[izzadsz mint királyné...].	668
[megnyalom a bőröd...].	668
[imádom a csípőd...].	669
[alszol mint Jehova...].	669
[elvonult a vad tél...].	670
[melleidet lepi...].	670
[fáztál mint a farkas...].	671
[tápázkodsz mint pásztor...].	671
[szeméremárokodban ácsorog...].	672
[magányod odvában...].	672
[csodálom a hajad...].	673
[kémelem az arcod...].	673
[a szőrös kosárban...].	674
[combod kapujában...]. 61185478.	674

VADHÚSOK 1995—2002

2002 leütés az égbolt	677
1848	678
12 pont	679
Lázongó kalendárium	680
Trónfosztás	681
Költői földalatti vasút	682
Késtető 1	684
Késtető 2	685
Késtető 3	686
[lányod hajnalonta...].	687

[égő a...].	688
[égő sárgadinnye...].	689
Petőfi anagram	690
[dúdolsz...].	691
Szodoma szirénái	692
Tüzelnek a betűk	693
Vadhús	694
HangVERSeny Cs-re	699

PÁTKAI, PILINSZKY

ÉS A PINCÉR 1985—2002. . .	707
-----------------------------------	------------

Papp Tibor
Vendégszövegek (n)

ISTER Szolgáltató, Kereskedelmi és Kiadó Kft.
(a Gondolat Kiadói Kör tagja)

1096 Budapest, Haller u. 70. III. 13. T.: 216-02411

Terjesztés: 1088 Budapest, Bródy Sándor u. 16

T./Fax: 215-2249; 338-3544

E-mail: ister_toth@interware.hu

Kiadványszám: 81

Felelős kiadó: **Tóth László**
Szerkesztette: **L. Simon László**
Borító és tipográfia: **Papp Tibor**
Nyomdai előkészítés: **Typotop Bt.**
Nyomta: **Molnár Nyomda Kft.**, Pécs

ISBN 963 9243 70 1

~~ISBN 1117 8893~~

Miképpen áll a vár fokára?
Miképpen áll a vár fokára?
Miképpen áll a vár fokára?

9639243701

Ára: 3300 Ft (áfával)

Fotó: Denis Roche

Kevés alkotó van a magyar irodalomban, akinek annyira szerteágazó a művészeti tevékenysége, mint Papp Tiboré. Az 1936-ban Tokajban született író, költő, műfordító, folyóirat-szerkesztő irodalmi munkássága mellett tipográfusi és képzőművészeti tevékenysége is számottevően gazdagította a magyar, valamint a francia könyv- és vizuális kultúrát. Papp Tibor e kötet szövegeiből is kiderül a kettős kötődése, a francia és a hazai kultúrában betöltött évtizedes közvetítő szerepe annak köszönhető, hogy az 1956-os forradalom után Nyugatra menekült, ahol belgiumi, majd párizsi egyetemi tanulmányait követően fokozatosan bekapcsolódott a nyugati magyarság, s ezzel párhuzamosan a franciák szellemi életébe. Erős anyanyelvi kötődése, költői tehetsége és szervezői-szerkesztői elhivatottsága azonban egy egész életre meghatározta pályájának fő ívét: magyar íróként dolgozni az egyetemes magyar irodalomért. Ennek a munkának közel négy évtizedig a barátaival, szerzőtársaival együtt alapított, 1962 óta folyamatosan megjelenő *Magyar Műhely* című folyóirat jelentette a fő háttérét, ahol a határon túli és az anyaországban ellehetetlenített írók szövegeinek, majd könyveinek megjelenítésén túl, a Műhely munkatársi találkozóin keresztül a személyes kapcsolattartás, a szellemi vasfűgöny lazítása, majd lebontása is fontos feladat volt. Papp Tibor oroszlánrészt vállalt ebben a munkában, ám a szerkesztés és írás mellett, nyomdai munkásként – Nagy Pállal közösen – a Műhely fizikai kivitelezését is elvégezte, valamint évtizedeken keresztül vállalta a lap művészi borítóinak tervezését, a tipográfiai arculat alakítását.

Magyar irodalmi tevékenysége mellett, 1972-ben az egyik alapítója volt a *d'atelier* című folyóiratnak, amely az akkor már avantgárd irányba tájékozódó *Magyar Műhely* francia testvér lapjává vált; s folyamatosan bekapcsolódott további művészeti, avantgárd költészeti aktusokat összefogó mozgalmakba és szervezetekbe, így lett a nemzetközi hírű *Polyphonix* modern költői fesztivál alelnöke, s egyben ismert, rendszeresen fellépő hangköltője és performanszművésze, majd a nyolcvanas évek végétől a világ első számítógépen működő irodalmi folyóiratának, az *alire*-nak egyik alapítója, szerkesztője.

Az életpályának ezen szakaszai már jól jelzik azt az esztétikai és technikai irányt, amerre Papp Tibor alkotói tevékenysége, művészi érdeklődése is haladt: így vált napjainkra a magyar avantgárd kísérleti irodalom egyik legfontosabb alkotójává, valamint a számítógépes irodalom nemzetközileg ismert szakértőjévé és művelőjévé. Papp Tibor programozói és poétikai mesterségbeli tudását dicsérő verseit nemcsak az alapvető fontosságú, tudományos igényű, a számítógépes irodalom teljes egészét átfogó elméleti kötetének ismerői, hanem a jelen kötet olvasói is felfedezhetik, hiszen mind a *Disztichon Alfa*, s mind a *Hinta-palinta* generált verseiből jelentős válogatást adunk közre.

A *Vendégszövegek (n)* című, valóban impozáns terjedelmű gyűjteményes kötetben Papp Tibor munkásságának csak egy részét tudjuk az olvasók elé tárni: az ötvenes évek vége és 2003 között született költői műveket: verseket, vizuális költeményeket, generált verseket, hangverszövegek könyveket. Ebből azonban látszik, s a többi szegmensét nem ismerők számára is kirajzolódik Papp Tibor pályájának – még korántsem lefelé kanyarodó – íve, alkotói tevékenységének fontosabb állomásai, főbb intellektuális kérdésfelvetései, problémái. Ugyanakkor azt is tapasztalhatjuk, hogy a szerző valóban bravúrosan bánik alapvető építőelemével, a nyelvvel, legyen szó akár a fiatalkori, klasszikusabb hangvételű, de mesterien megformált poémairól, vagy akár az önmagába visszaforduló, a papíron mindenfelé tekergő, ám vizuálisan is jól megkonstruált képverseiről.

L. SIMON LÁSZLÓ

PAPP Tibor könyvei

Sánta vasárnap

Magyar Műhely. Párizs. 1964.

Elégia két személyhez vagy többhöz

Magyar Műhely. Párizs. 1968.

Vendégszövegek 1

Magyar Műhely. Párizs. 1971.

„Le cheval meurt les oiseaux s'envolent”

de Lajos Kassák (műfordítás Philippe Dôme-mal).

Fata Morgana. Montpellier. 1972.

„Un coup de Dès jamais n'abolira le Hasard”

de Stéphane Mallarmé

présenté par Mitsou Ronat, réalisé par Tibor Papp.

Change errant /d'atelier. Párizs. 1980.

Vendégszövegek 2—3

Magyar Műhely. Párizs. 1984.

Transparence et Opacité

Hommage à Mitsou Ronat (Pierre Picaval). Cerf. Párizs. 1988.

Icônes – Ikonok

(Claude Maillard-ral) Magyar Műhely/d'atelier. Párizs. 1991.

Műzsával vagy műzsa nélkül?

(Irodalom számítógépen)

Balassi Kiadó. Budapest. 1992.

Disztichon Alfa

(Első magyar automatikus versgenerátor)

Magyar Műhely. Párizs, Bécs, Budapest. 1994.

Vendégszövegek 4

Orpheusz Kiadó. Budapest. 1995.

Vendégszövegek 5

Magyar Műhely. Párizs, Bécs, Budapest. 1997.

Tér/vers/képek

Balassi Kiadó. Budapest. 1998.

A Hinta-palinta szöveghordalékából

Körös könyvek. Békéscsaba. 2000.

Generált versek és logo-mandalák

C.E.T. Belvárosi Könyvkiadó. Budapest. 2001.

Egy kisfiú háborús mozaikja

Európa Könyvkiadó. Budapest. 2003.